

منيزى وروالثقف

www.igja.ahlamontadd.com

منتدى إقرأ الثقافى

للكتب (كوردى – عربي – فارسي)

www.iqra.ahlamontada.com

[پاکزی ناگاداریه ک له سهرچاره و بناغه و شامار و شوین و ژیانی کومه لأیه تی کورد، دروستبوون و پیکهاننی قهومییهت، لاپه په یکی دریژی کاره سانه کانی کبورد له ههموو روویه که وه. به جؤریکی تیکرایی «ته ثریخیکی سیاسی هاله می کبورد، له دموره کانی کنون و تازه دا.]

عەلائەدىن سەجادى

مێ*ژوو*ی راپهرينی *کور د*

[کرمه آنه کاره ساتیکی میزوویی شؤرشی گیتی کوردیه، که له کانگای دەرونیکی پر خرؤشه وه پاله وانه کانی شؤرشی ثه وگیتیه دستیان داوه تی و لاپه ره یه کی زیرینیان هیناوه ته به رهم. ییریسته همه و کرردیک، به لکر همه و بیگانه یه ک ٹاگاداریی به سهر ثهم زانیارییانه دا په یداکا بـز شه ره به دانایی خؤی بین به ثه ندامیکی توانا]...

عەلائەدىن سەجادى

نام كتاب : روحالدين اسلامي

ناشر : مؤسسه انتشاراتی سقز (محمدی) 🕿 ۲۵۹۲

مۇلف: عنيف طبارە

مترجع: أبوبكر حسن زاده

ليتوگرافي و چاپ: شركت تعاوني چاپ افست شهركرد تلفن ۲۹۷۹۷

تيراڑ : ٥٠٠٠

تاريخ چاپ: زمستان ٧٥

بها: ۲۲۰۰ تومان

میژووی رابه رینی کورد

ئووسىيئى: عەلائەدىن سەجادى

چاپی پهکهم: ۲۶۵۹ی کوردی ـ ۱۹۵۹ی زایینی جابخانهن:مهعاریف

چاپى دووههم: ۲۶۹۶ى كوردى - ۱۹۹۶ى زايينى - ۱۳۷۵ى مەتاوى

پیتچنی چاپی دووههم: زمرنیکار (فهرید شانوسخه). سهقز

سەرپەرشىتى بىتجنىن و جابكردئەوەى: مەمىددەمەباتى

چاپخانهی: نیران_شاری کورد_تهله نی

ئينتيشاراتي محهمهدي (سهقز) تهلهفوون ٣٥٩٢

سدردتا

میژوو لاپه پرهی خزی همآنه گیریته و مه ته و ه لاپه په یه نه خورنیته وه؛ نمیخوینیته و بر نه و ه بزانی ج کاره سات و قه و ماویک له باووباپیره کانییه و به جینما و و چ کرد و کزشینکیان کر دووه له ژیر نهم ناسمانه شینه دا بو نه و ه له گهل ژیانا هه نگاو باویژن و ژیانی به رزیی له گه لیانا شان به شان بروا به ریزه ۱۴.

وه کو تهیزانین هه رگه اینک که شورشی تیدا هه بووه و شورشی گیزاوه، روّله کانی تـه وگه له هیناویانه شورشی گیزاوه، روّله کانی تـه وگه له هیناویانه شورشه کانیان خستوته سه و شریتیک بو ته وه هم گه له که و هم گه لانی تریش چاوینکی پیاجخشینن و زانیاریه کیان بو ده رکه وی که چ کاره سات و قه و ماویک له رابوردودا روویداوه، تا شهوانیش له و به ندانه پهند وه رگرن، یا تیبگه ن که باووباپیره کانیان بو ژیانی کامه رانی شم نه ته وه خویانه چون سنگیان ناوه به قه لأی پولایینه وه بو روو خاندنی و چون گیانی خویان کردووه به گواکه ردوونی ژیانی پر سه رفرازی ته مان ؟.

ثهمانه له هممووگهالیکا و لهزمانی همموو تعومیکا همهووه و همیه. تعومی کورد بههمموو جور خویندونییه تموه و ثمیخوینیتهوه، بهلام رهنگین ثموهنده ثاگاداری نمبوویی بهسمر شؤرشه کانی خویا. دوور نییه ثمم بی تاگاداریهش همر آلهبهر ثموه بوویی که نمنووسراون و همر وهکو سستیران چهند رؤژیک بهسمر زمانی بمرهی ثمو رؤژهوه بووه و پاشان که ثمو روژ و دمورهیه رویشتووه،

ناوى مەفھومى شۆپشەكەش رۆيشتووە.

هدر ئهم سووچه بوو، منی هان دا بز ئهوه که به پنی توانا بتوانم شوْرِشه کانی کورد له کون و قوشبن و لهسهر زاری داستانگیرهکانهوه کوّبکهمهوه و به زمانی خوّشهویستی کوردی بیخهمه سدر قاقهز و پیشکهشی کهم بهو نهتهوه یه که ئهمجوّره قارهمانیانهی تیدا رووداوه.

مهبهستی من لیره دا مهبهستی وفه ردی و شه خسی « نییه ؛ چونکه دوور نییه هه ندی که س تبایا تووره ببن یا هه ندیک پنی که یف خوش بن. نه له پیخوشبوونی ثهوان من که یف خوش ثه بم، وه نه لهتروزهبوونی ثه مان تووره ثه بم. بویهش نابم چونکه وه کو و ترا پهرده که پهرده ی لاپه دره ی قهومه که یه ناقه که سینک. که مادام وابوو، حوکم بؤ گهل و قهومه، نهوه ی بؤ تاک و فهرد.

هەر لەبەرئەمەيە كەئەلىم: داستانى ئەم شۈرشانە پىئىكەش ئەكەم بە قەومى خۇشـەويسىتى كورد.

عەلائەدىن سەجادى بەغدا 1904/1/۲

میژوویه کی کورتی کوردی

گیتی هدر چهنده زور کون بین میتوروی شارستانیی ثادهمیزاده کمی ثه و کونیه پر ناکاتهوه. به آنی
ثاسار و به آنکه نیسته ورده ورده دهر ثه کموی و ثه وه مان پیشان ثه دا که سه د همزار سال و زیاتر له
سه د همزار سال، ثادهمیزاد ثهم سهرزه ویهی داگیر کر دووه و ثبشی تیا کر دووه، به لام وه نه بی
تهمه ثه وه مان تیبگه یه نی که ته و کرمه لایه تی و شارستانیهی تیسته به چاوی خوان ثه بیبین ثه
سهرده مانه ش قمه هه بو وین. به لگه کان ته نها ثه وه ثه لین که ثاده میزاد هه بو وه، ثیتر وه نه بی بتوانن
له همه و روویه که وه پایه ی شارستانی و کومه لایه تیبیان ده ریزن. ثه مه شیان بویه بی ناکری چونکه
یه کی له نیشانه ی شارستانی که خوتنده وارییه، ثه وه بو ثینمه روون نه بوه ته وه که ده و ده وره یه فهمه
همه بو وه یکه دی به ردیک یا سه کوتی دیزه یه ک ثه و شته ی که مه به ستی ثیم پرژه، ثه وه
ده رناخا.

لهبهرئهمه چ کورد، چ غهیری کورد ناتوانی لهلایهن پوختی رهگهز و نهژادیهوه «۴۵۰۰ سال پیش میلاد بهولاترهوه بروا. ثهگهر بروا تهخمین و بهراورده، تهخمین و بهراوردیش وهنهبی بهتهواوی پیاو بگهیهنی به ئامانج.

ثهمه هه یه بویه ناتوانین له وه زیاتر بلین: که ثاریه کان له ۱۳۵۰ سال پیش میلاده وه له جنوبی روسیاوه به سه شیمالی قه وقاس و ده ریای ره شدا به ره خوار بوونه و هاتوون بر ده ور روبی روسیاوه به سه به شیکیان روویان کرده ثاور و با وقدومه کانی ده ور و به شیکیان روویان کرده ثاور و با و قه و مه گانی ثه وی از در وسیاوه هاتوونه ته رؤر ثاوای ناوه و است بودن به شیکیان هم راه ده شته کانی جنوبی روسیاوه هاتوونه ته رؤر ثاوای ناوه و است و روز ثافرای نزیکیه وه تا جنوبی هیند چوون. ثهم به شهیان که به رمو تاسیا بودنه و ما وه که توربی شیران. له باش ما وه یه گیران گرده جنوبی شیران. له باش ما وه یه که مانیش بوون به دو ریچکه وه: ریچکه یه کیان به سه ره بمالایا دا چوون بر هیند و له په نجاب گیرسانه و و مه ته و میندیان دروستکرد، ریچکه که ی تریان به ناو بانی ثیراند الاز بودنه و به ثیرانی ناویان ده رکرد.

شهم ریچکهی دووههمه پهرهی سهند و زؤربوون. ههندیکیان لهده شته کانی فیرانا جیگیربوون و به پارسی ی نامران، ههندیکیشیان به رهوشتی کوچهرایه تی که و تنه شاخه کانی زاگروس و پهل پهل بوونه وه و لؤلو، گوتی، کاسی، مانای، کاردوش، خالدی، کاردوها و مادیان لی پیک هات و شهمانه ههریه که بوخ خوبان دهوریکیان گیرا، لهبه رهی پارسی هه خامه نشی ژمارهی کورد

هه لَکهوت و له بهره ی زای رسی ماد. فارسه کان ته چنه وه سهر هه خامه نشی و پارس، کورده کانیش ته چنه وه سهر ماد و بهرهی زاگروس.

ماده کان له ۷۰۰ - ۵۰۰ پیش میلاد کیشوه ریکی به ناوبانگی پرهیزیان ههبووه و به ههموو مه عنایه کی کیشوه رداریی، دهوله تیکی تیشکداریان ههبووه، ولاتی زاگروس شاوه دان بووه به حوکمداری ثهوانه وه. سهرباری ثممه ههر جاره پهلاماری ولاتی شاشوور و پارسیشیان داوه و ثهوانیشیان کز کردووه. ماوهی ۱۵۰ سال دهوله تی ماد له جؤشی گهنجی و بهرزیید ابووه. له پاش ثهوه ورده ورده به هؤی هه خامه نشییه کانه وه ثهستیزه یان که و ته کزی.

ثهم ۱۵۰ سالّی دەولەتدارىي مادانه، لاپەرەيەكى ھەرەگەشە لە مىزووى كـورد و ســەرەتاى مىزووى تەئرىخى لەو وەختەوە دەست پىئەكا. لەپاش ئەو دەورە ئىتر بەرە بەرە ھەرجارە ھاتىۋتە سـەر دنياى ئەمارەتدارىي و شۆرشگىزىي تا ئەم رۆزەكە ئىمە قســەى لىنوە ئەكەيىن.

له پیش ئەوەداكە بكەوپنە سەر باسى ئەمارەت و شۇرشەكانى كورد، پیویستە شتیک لە ئامار و شوینى كورد و ژیانى كۆمەلايەتى كوردەوە بزانین:

ژماردی کورد

مەسەلەي سەرۋمارى كورد، يەكنكە لەو مەسەلە ھەرە زلانە، كە تا ئېستە كەس نەيداوە بە دەستەوە. بەدەستەوە نەدانەكەش لەبەر چەند ھۆيەك بووە:

یه کهم: ئامار له هیچ لایه ک ریک وینکیه کی وای نهبووه، ثه و شوینانه که کور دیان تیکه لأو بووه، ثهوان له ئاماری خزیان سه ریان لئ تیکچووه، ثهمجا چوّن ثهپهرژینه سهر هی کورد؟!. دیســـان ثهگهر هاتبیّت و جارجار سهرژماریکیشیان کردییّت، یهکهم لهبهرثهوه کهنهیانویستووه به تهواوی ژماره ی کورد بدهن بهدهسته وه، ژماره ی راستیان نه کردووه یا نهیان وتووه.

دروهم: گررده که خزیشی له بهدهسته وه نه دانی ژماره کهی سوچیکی هه یه به چونکه ثمم، یا کز چه ربی بووه یا لادی نشین. ثه و سهرده مه که ثمم دور ژیانه ی رابرار دوره ، پیجگه له وه که یاسای کز چه ربی بووه یا لادی نشین. ثه و سهرده مه که ثم دور ژیانه ی رابرار دوره ، پیجگه له وه که حکومه ت بن ثامار ریک و پیکه کی نه بووه ، خزیشی له و کهم و کورته ثه گهر کرابن دزیوه ته وه. که ثه نیزم خزی دزیوه ته وه که ده ده دور ی دواییدا بووه ، واته له سهره تای ثه م سهده ی بیسته مه دا که ورده و رده سهربازی ثب با را حکومه ته کانا به یدا بووه ، له ترسی ثه وه که نه یکمان به سمربازی خزی له نووسین شارد و ته و گه کوردیان تیکه لا و بووه .

لایه ک نه بووه ، واته له و حکومه تانه دا که کوردیان تیکه لا و بووه .

سهرباری ثهمانهش ههموو کوچکردن و تـالأنکـردن و گـرانـی و جـهوری حکـومهتهکـان ثهوهندهیتر کوردی لهناو بردووه و نهیهپشتووه پهرمېسیّنی، دیسان دهربهدهر بوونیان و کـهوتنه گوشـهی شارانی بیّگانه و لهفیکرچوونهوهی زمانهکهی خـوّیـان، شـهمه له هـهموو زیـاتر کـاری ژمارهی کورد

تنکردوون بو کهم بوونهوهی سهرژماریان.

ثهمه له لایدکهوه، لهلایه کی تربیسه وه حکومه ته کانی وه کو تورکیا و ثیران که نه که و ته قرانی کورده کان و له پاش نهوه کهله شوینه کانی خوبان هه لیاته فراندن و له شویندیکی تر دایساته نان، ناچاریشیان نه کردن به وه که به زمانی خوبان قسه و نووسینیان نه بن. نهمه ش بؤ ثه وه کهله پاش ماوه یه که ده نگ به رز که نه وه و بلین ولانه کهمان کوردی تیا نیبه و همر نه بوره!. وه کو به تابیه تی له سمه ره تای نهم سمه ده ی بیسته مه به ملاوه حکومه تی تورک ثه م سیاسه ته ی گر تبووه پیش و ثه ینه پان به دنیا دا که کرد له ولاتی تیمه دا نیبه یا نه گهر شتیک له شاخه کان هه بن، نه وه تورکی شاخی ن و به دنیا دا که فهره نگی ولاتی ترکیا دا نیبه یه همور بن شهرمیه که وه ثم بانگه ی ثه دا و هیچ شهرمی له و نه که خوبوه ناوی کوردی له شمرمی له و به و زاری کوردستانا ثه نووسی و پیشانی عاله می ثه دا و به مه تورکه کانی ثه خسته در و و و

یا حکومه تی ٹیران به ناوی برایه تیبهوه له ههموو لاپه پهی میټژوویدا بانگی ٹهکرد: «شیران و ٹیرانیی و ثهیوت کورد و فارس ٹیرانین و ناوی کورد به جیا له فهرهه نگی خاکی ٹیرانا نییه».

ته م بانگه ی ثه دا و ثه م برایه تیبه ی ثه نواند؛ به لأم که سه پری به ندیخانه کانت ته کرد هه موویان پر بوون له برا کررده کان و برایه کی فارسی تیا نه بووا. که سه پری بر سیتی و ده ربه ده ریت ته کرده همموو به بر برا فارسه کان نه که و تبووا. که سه پری پایه و وه زیفه ی حکومه تت ته کرده همه و به بر برا فارسه کان که و تبوو هیچی به بر برا کررده کان نه که و تبووا. که سه پری پایه و وه زیفه ی سه پری و کنوندی و سه را و فاوه دانی و شارستانیت ته کرد، همه و ی به بر برا فارسه کان که و تبوو هیچی به بر برا کررده کان نه که تبووا. که سه پری خوزند ده و ارسی و قوتا بخانه و زمانی نووسینت ته کرد، همه و وی به زمان و خوزندنی برا فارسه کان بوو، هیچی به بر براکورده کان نه که و تبووا. نه مه بووی به زمان و خوزندنی برا فارسه کان بوو، هیچی به بر براکورده کان نه که و تبووا. نه مه بوو برایه تی فارس و کورد که حکومه تی تیزان شه پیوری بر لیته دا!.

ئەمجا حكومەتى دەورى پېشووى ھېراق: ئەمىش وەنەبى كارەساتى لەوان كەمتر بىن بەرانبەر

ا ژمارهی کورد

به کورده کان؛ له قانونه تهساسیه که با داینابوو: زمانی مه حملی شه بی له کورده وارید ۱ هه بینت و بخی بنووسریت، که چی بنجگه له توزیک شاری سوله بمانی له قو تابخانه سه ره تاییه کانا که شممش ته نها به هوی جه ریه زمین خه لکی شاره که وه بو و له شوینه کانی تسری کورده واریدا ته نها ده نگ نه بن هیچی تری نه بو وا. به لین پاره خهرج نه کرا بو چاپکردنی کتیبی کوردی بو قو تابخانه کان، کاربه ده ست و فرت و کوردی بو قو تابخانه کان، کاربه ده ست و همل نه وینه ری نه و کتیبانه نه که و تنه جرت و فرت و کتیبه کانیشیان ثه نارد، به لأم له ژبریشه وه ثه یانوت به ماموستای قو تابخانه کان که بلین قو تابیه کان نازانن کوردی بخویننه و ا. به مهرده مان دور چوله که یان راو ثه کرد: یه کی ده نگی نه هیشتنی زمانی کوردی له قو تابخانه ک کوردیدا، توزی گیرفان پر کردنیش!

هه ر له و قانونه نمساسییه دا داینابو و که زمانی مه حاکم و دادگاکانی کورده واری، نمبی زمانی کورده واری، نمبی زمانی کورده ی به بی زمانی کورده ی به بی نمبی زمانی کورده ی به بی به به به به به به نمانی کورده و این به خویه و نمدی، به تاییه تی دادگاکانی کورده و این به قانونه که بکه و تایه تی له له باش سالی ۱۹۶۱ مه گه رکور د یکی خوینده واری به رز کوت و پر ته جاوی به قانونه که بکه و تایه و بیزانیایه کورد حه قی نه و می همیه که زمانی دادگاکانی کوردی بی بی نمی نمی نمی تر نمونده کی تر نمونده کی تر نمونده کی بی بیگانه بیوونه و می به یک بی شده و شیانا نه نه هات که مافیکی رایس همیه.

مهسه لهی ناردنی قوتابی کورد بو ده ره وه عیراق، یا پیگهیاندی قوتابیه کی کورد بو وه رگرتنی دکتورایه ک له ده روه وه ی عیراقدا، یا دانیانی مودیر هامیکی کورد له وه زاره تیک له وه زاره ته کانا ـ بیجگه له داخلییه که نهویش له به ر ثبیشی تبایبه تی خویان به وا ـ شهمانه له فه رهه نگی حکومه تی پیشوی عیراقا زور ده گهه ن بوون، له گهل نه وه شاکه نه گهر به پینی قانونه نهساسییه کهی خویان بچوانایه به ریوه، هه موو نه م مافانه ی تیا بو و به رانبه ر به کورد.

سه پرتریش ثه وه بو و هه ر جاره که ته نگ و چه آله مه په کی ده ره وه ، یا ناوه وه رووی ثه کرده حکومه ته که یان ، نوری سه عید و پیاوه کانی نوری سه عید به شانؤ کانی که رکووک و سوله یمانی دا ثه سورانه وه و خه آکیان کو ثه کرده وه و پییان ثه وتن ثیره کوردن و له قانونی ثه ساسید! هه موو حه نیکیان هه په . داوای حه قی خزتان بکه ن و پر به ده مهاوار بکه ن و بالین ثیمه کوردین و حه قی خومانمان ثه وی . ثه مجاکه ته نگ و چه آله مه که یان به سه ر ثه چوو ، ثه رکه سه ی بیروتایه من کوردم یا داوای حه قیکی کوردی بکر دایه ، ثه یانگرت و له گوشه ی به ندیخانه کانا توندیان ته کرد.

سهرباری ثهم ههموو شهپول و تهوژمه تیژانه که روویان ثهکرده قهومی کورد و وهکو کرمی بکهویته دارهوه و بیهوی لهناوی بهری، ثهمانهش بهو جوّره روویان ثهکرده شهم و شهیانویست لهناوی بهرن. سهرباری ثهمانه ههموو کورد ههر ثاگاداری خوّی کرد و تیوانسی به شهندازهی دهسهلات خوّی لهو شههوّلانه بیاریزیّت و زیاد له دهسهلاتیش زمانهکهی بهیّلیّتهوه.

بەڭى رۇژھەلأتناسەكان ھەركەسەيان لەبەر ھەر ئارەزوريەككە ھەبووە، ھەندى جار دانيان

به ژماره ی کورددا ناوه، یا ههندی له نووسه رانی کورد نهوانیش له کتیه کانیانا قسه یان هه ر لیوه کسردووه. به لام همینه کانی که و تورت ر قسمی روز هه لانساسه کان که و تورن ، در زوسر قسمی روز هه لانساسه کان که و تورن ، در زوسر قسمی روز هه لانساسه کانیش شوین پنی نه و حکومه تانه که و تورن که کوردیان له ناوایه. هیچکام له مانه و مناین به حقیقه تینکی واقیعی توانیبیتیان بگهنه بنج و بناوانه کهی ؛ چونکه وه کو و تراه له لایه که تریشه وه حکومه ته کان نه یان ویستووه له به به رفه و هو به تورند به راستی هه و ویستووه له به به رفه و قیانه که باسکران بیلین. به م بونه وه زاینی ژماره ی کورد به راستی هه و وهکو مهتمل ماوه ته به کی به شهش یه کی به هه ملیونی وهکو مه ته ده ملیونی داناون. نه مانی تاون، یه کی به مهرون هه ربه که له به رفه کی به یه کی به به میسه سه به به بوده و و ده به به به باسه به به بوده ی کوردی عه لائه دین سه جادی بکا. به کی به وی له م باسه به ته واوی تیبگا ته ماشای میژووی نه ده ی کوردی عه لائه دین سه جادی بکا.

مایهوه سهرباوه پر مهفکورهی ثیمه له لایهان ژمارهی کوردهوه، باوه پی ثیمه هاته سهر ثهوه که ژمارهی کورد بهمجزرهی خوارهوهیه:

> له توركيادا أ 1/000/00 له ثيرانا المعيراقا المعيراقا المعيراقا المعيراقا المعيراتان، همندوستان، همندوستان و سوريادا المعرراتان المعيراتان الم

ثهمه تهنها ثهو کوردانه که تیسته به زمانی کوردی قسه ثه کهن، خو ته گهر ثهوانهشی بخریته سهر که باوک و باییریان کورد بوون و به دهربهدهری و مال ویزانی کهوتوونه ته شار و دهشته کانی بینگانه و ثیسته ثهمان زمانی کوردی نازانن، ثهوه ثهبی ثهو باوه په همبی که ثهمانهش کهمتر له ۳ ملیون نین و به ههمووانه وه ۱۸ ملیون پر ثه کهنهوه. دیسان ثهبی عهینی باوه پیش ههبی که شهم ژماره یه به لانی کهمه و دانواوه و لانی زوری نه گیراوه.

...

شوینی کورد

کوردستان ولاتیکی شاخاوییه، همتا بهره و شیمال و روزهملأت بروا، همر بهرز ثهبیتهوه تما نهگاته کیوی ثارارات. که رووی کرده جنوب و جنوبی روزثاوا ثهمجا ورده ورده نزم شمینیشه. کیوه کانی شیمال همموو جمنگه آستان و شیو و دوّآن، پریانه له کانی و ثاو و دیهات، کیوه کانی روزثاوای ـزیاتر ثهوانهی بمسهر سنووری تیران و تورکیادان ـ بی دارستان و بهرده لاّنن، ثبینجا همتا بهره وکوردستانی روزهه لاّت بروا، دهست نه کاتهوه به دارستان. ۱ شوینی کورد

کنوه کان به زستانان همموو سهرپوشی بهفر ثهدهن بهسمرا، بههوی باران و بهفرهوه زؤرتسر رووباره کانی روّژهملاّتی ناوه ِراست و خواروو لهو پنکدیّن. ههموو ولاّتی کوردستان چ کیّر، چ دهشت پریهتی له کان؛ هی نهوت، ٹاسن، زیو، زیّر،گوّگرد، خهلّووزی بهرد، قهلاّیی، چیمهتتّر، پوُلاً، لهحیم،گهچ، قسلّ، دهرماناوی ههمهجوّره و گهلیّ شتی تریش.

کوردستان له گمل ثهوهش که شاخ و داخه، له پیش ههموو شتیکدا شوینسی کشت و کمال و مالأته، به تایبهتی ثهو شوینانه ی کهههواکهی سازگاره، باخ و بیستان و ههموو جوّره داری بسه بهری تیدایه. له کشت و کالاً ثهمانه ی ههیه:

گەنم، جۇ، برنج، پەرشە، گەنمەشامى، زۆرات، ھەرزن، ئىۆك، ئىيسك، ماش، كونجى، فاسوليا، لۇبيا، توتن، لۆكە، پەتاتە، چەوەنەر، پياز، سير وگەلئ شتى تر.

له ميوهدا تهمانهي ههيه:

تریّ به هدموو چهشنهکانییهوه،گویز، سیّو، بههیّ، ههنجیر، هدنار، هدرمیّ، قهیسی، قزخ، بادام، توو، فنق، زهیتوون، ههڵووژه،گیّلاس، بلاّلوک، میّوژ، سرینچک، خورما، پرتهقال، لیموّ، نارنج و گهلیّ شتی تر.

له مالاتا ئەمانە بە خنى ئەكەن:

ئەسپ، ئىستر، كەر، گا، گامىش، مەر، بزن.

لەپەلەرەرا: مرېشک، مراوى، ھەلىشىش، قاز بەخيو ئەكەن. بۇ رابىراردنىش: كەر، كۆتىر، تارس، باز رائەگرن.

ئەرشتانە كە ئەينىرنە دەرەوە:

توتن، لؤکه، خوری، مهرهز، مازوو، به پروه گزگل، ههنگوین، گویز، میّوژ، بادام، روّن، پهیر، ههموو جوّره پیّستیک، کهتیره، گیاسالم، دوْشاو، موّم، ناوکه کوله که، مالاّت و گهلی شتی تریش. له ئیش و کارا: جوّلایی، قالی و به پهکردن، بووزو، زه پنگهری، تفهنگسازی، خنجهرسازی، دارتاشی، زین دروینی، ورده کاری، ویّنه گهری، نهقارِی وگهلیٰ شتی تر ثه کهن له گهل جووت و گا و گهلله دارید!.

تنکرا ولاتی کوردستان ئهم شوینانهی داگیر کردووه:

له رزُژهه لأتهره پال ثهدا به نیرانهوه؛ واته له خوزستانهوه دهست پیشه کا بو هیراقی همجم و همهمدان و زهنگان و تهوریز، تا ثه گاته رووباری ثاراس لمقهوقاسی جنوبی. له روژثاواوه ثه گاته ثایدنه و سینواس و پال ثهدا به ثانادولهوه. له شیمالهوه ثه گاته قهوقاس و لیوای لازستان. له جنوبی شهرقی و جنوبهوه ریزه خهتیکه له خوزستانهوه دینت ثه گاته کیوی حهمرین و بو کیوی سهنجار لمدهشتی شام و لهونوه بو گردداغ تا ثه چیته سنووری تهسکهندهرونه.

ئەم كوردستانەيكە بەمجۇرە باسكرا، ئەبى بە سى بەشپى گەورەوە:

۱ ـکوردستانی روزههلأت که ئازهربایجانی روزئاواو ولاتی سنه و لورستانی گهوره و پچوکه.

۲ ـکوردستانی شیمالی که ولأتی خهرپوت، دیاربهکر، وان، بهتلیس، نـهرزه پروم، بـهشی له ولأتی سیواس و ناوچه شاخاویهکان له ولاتی قارس و ثهردههان و قهرهباغ له قهرقاسی جنوبی. ۳ ـکوردستانی جنوبی که ولأتی سولهیمانی، کهرکووک، ههولیّر، موسلّ، لهملاوه خانهقی و مهنده لی و بهدره.

شاره کانی کوردستان، له ئیران:

ههمدان، کرماشان، سنه، سه آماس، خوّی، زهنگان، پیجار، کرند، سونقور، قهسریشیرین، ورمی، میاندواو، سابلاخ، سهوز، بانه، سهردهشت، شنو، بوّکان.

شاره كانى كوردستان، له عيراق:

سولەيمانى، ھەلەبجە، پېنجوين، كەركووك، ھەولېر، كۆيە، رەواندز، ئامېدى، ئاكرى، زاخۇ، دھۆك، شەنگار، خانەقى، كفرى، مەندەلى، زرباتيە، بەدرە.

شاره كانى كوردستان، لهتوركيا:

ماكسة، بايهزيد، ديساريه كسر، قسارس، شهرزهروم، وان، بهتليس، شهرزنجان، دهرسيم، جزيرهى ثيبن هومهر (العزيز)، مهرههش، ثورفه، ثهخلات، موش، ماردين، خوزات، مهعدهن، باشقه لأ.

لههدرسيكيانا بنجكه لهمانهش شويني ترههيه.

ژیانی کزمهلایه تی کورد

کورد دوو بهشن؛ کوچهریی، دیّهاتی و شاریی. کوچهرییهکان بهره بهره همرکهم شهبنهوه و ثمبن به نیشتهجی. زهوی و بهراو هی بهگ و ثاغا بوو، جووتیارهکان مسکینیان بیئهآین، خویـان زهوییان نیبه مهگدر له ههندی شویّنیکهما نهبیّ.

كورد زور ئازان بو جهنگ كردن، تارهزووى تمواويدان له تفهنگچيتى و راووشكار هديه، لهبهر ثهوه هدواى سافيان پيخوشه و حبه زبه دهشت و ذهر شدكه ن، رقيانه له ژير دهستهيى، ته پيمه تيان سمريه خويى ثه وي، كه قسه په كيان كرد هه ر ثه و قسميه، تمانامت ممسمليك هديه ثماني: «كورد، كه وتى نه م، هه ر ثه و نه ثه په، كوچه ريه كان گهرميان و كونستان ثه كهن.

کورد هدمووی موسولمانن هدندی پهزیدی نهبی که لهسهر ثابینی کونی کورد صاونه ته وه، فهله ـش هدید، ثهوانیش هدر خویان به کورد ثهزانن، موسولمانه کان هدموو شافیمی سدزهه بن بیّجگه له به شینکی لای پشکتو و لوپستان نهبی که شیّمه ن. شیّخی تـدریقهت بـاویکی زوری هه بووه، ثیّسته ودکو جاران نهماوه، که رقه به ری سوننی و شیّعه هه بووه. ثیّسته ثه و رقه به رییه زورکز بووه و دەمارى قەومبى لە شوينى دانېشتووه. تېكړا كورد پايەى قەومبى لە ھەموو شت بەلاوه گەورەترە. سەييد ئەگەر حسابى بكەيت ئەبى لە نەتەوەى رەسول و عەرەب بېت، كەچى ھەنعەناتى قەومبى ھەموو شتېكى لەبىر ئەبتەوە، ھەركوردى ئەزانى.كوردايەتى لە ناوكورددا لە راستىدا لەپېش ھەموو شتېكەوبە، ھەرايەك كەلە بەين دوو تىرە، يا دوو كەسدا پەيدا بىنى سەرۇكەكان ئەيانېرنەوە،كە دوژمنى خۇيانيان بەزەبوونى دى، ئېتر لىي ئەگەرىن.

کورد ثبشی سووکی زور رق لی تمییتهوه، نهفسی به رزه، بهقنیات و بورده باره، بق پایهی دنیا زه بوونیی وه رناگرینت. تیکیا کررد زیره ک و به قابلیه تن، زوو فیری زمان و پیشه ته به، ولاتی خوی زور خوش تهویت، تمنات خوی له سه ری نه دا به کوشت. نمگهر بکه ویته ولاتی بیگانه ش همر دلی لای مه لبه نده که یه تی بریار یکی دا؛ له سه ری ته پوا، با نه شیبی هم رحد زبه نان بده بی و به خشنده بی ته کا، خزم دوسته، چه ند به لایه وه خوشه که ثه لی و من کوردم به، عاشقی ته ده ب و شیعر و ده نگه، مؤسیقای زور خوش لی دیت، که یه یکیکیان لی مرد؛ ته یلاوینده وه له وه ختی گیانه لاکمیا نه و که سه ثبشی چی بو وین شتو مه کی ثبشه که ی له لای سه ریه وه دا ثه نین.

خویننده واریی له ناو کورد دا زور کهمه ـ مهگهر توزی لهم دهورهی دواییه دا نه بن ـ ثهم نه خویننده وارییه شوره یه کی زلی لی په یداکر دوون که هه ندی جار تاک تاکیکی ثه بن به خوخور!. لهگه ل ثهم نه خوینه واریه شدا زوو فیری شت ثه بن، زوریش به ته نگ شوره یه وهن، بیگانه په روه ریشن ـ غه ریب دوست، سهگ را ثه گرن.

ژن له ناو کرردا به تینکرایی پایه یه کی کومه لایه تی هدیه، خاوه ن ماله، مال و منال به خیرکه ره، میوان پهروه ره، که پیاو له مالا نه بوو، به دهم میوانه و شهخیت و خزمه تی ثه کا، ئیشکه رو کوچ و بار به ری که ره، شان به شانی میرده که ی کوشش ثه کا؛ له کوچ کردن، له جووت، له کیشه، له توتن، له باخ و روز به خیرکردن.

و نی کوچه ر و لادیی؛ شوره سوار و تفهنگچیشن. ژن له ناو کوردا داوین پاکه، ثه گهر ثبشی خرایدی لی کند شدی خرایدی لی کند و بدا به همندی شوینا نهبی خرایدی لی روویدا ثهیووی هه به له شوو کر دنا، دلداری ثه کا بو ثهوه میردی پی بکا، ره شبه له که که نه و شهی زبنا له زمانی کوردییدا نییه، تعمه ثهوه پیشان ثهدا که داوین پیسیی له ناویانا نیمه، ژنان له مازوو کردنا، له لای رانه بیره و له دهشتا به دهنگی چریکهی گزرانی خروشیک ثهده ن به دهشته که، پیاوان له کزبوونه و هی مرگه و تو به ربه به روزکه دا داستانی کون ثه گیرنه و ها به ندی دوو ته ربقه ی «نه قشی» و و قادری هان.

شۆرشەكانى كورد

کورد له لاپه پهی میزوویا همموو دهمیک کوششی بو سه ربهخویی خوی کردووه، شهوهنده همیه لهپاش شهوه که دهولهته به ناویانگه کهی مادیان سه ری تیاچوو، لهپاش شهوهش که دهوری ئیسلامیهت هانه ناوهوه، لهگهل شهو ههموو کوششه شا سه ربهخوییه کسی راستی به منه عنای «کهلیمه» له میژوویانا نابینرینت.

به لمّن پیاوانی گەورە و ناوداریان چ لهلایەن سیاسەتەوە، چ لهلایەن علیم و زانیاریەوە زۆر، زۆر لیّهه لَکەوتووە، بەلاّم ئەوى مەبەستە، ئەوە دەست نەکەوتووە. ئەمەش، چەند هۆیەكى بووە: یەكەم: پارسەنگى ئەو دەولەتانە كەكوردەكە كەوتبووە بەینیانەوە.

دووهم: ههستیکی دینی، که ثهو سهردهمانه بالی کیشابوو بهسهر ههموو قهومه کانا که نباین کمس لهژیر تیمپراتوریه تی پیسلامیه تبجیته دهره وه. تهمهی دواییان رؤحیک بورگهلی خراپتر و کوشنده تر له رؤحی الیستیمبادی به تهجیبری تیسته. ثهر وه خته ثهم ناوه ـ واته ناوی ئیستیمبادی ـ لهلای ههموو کهس دروست نه ببوو، تهنها پیاوانی کوشکه کانی خه لیفه کانی عهباسی و عوسمانی ثمیانزانی. ناوی ثهو سهرده مه ناوی ئیسلامی بوو، له گهل ثهوه شا ئیسلامیه تا بیزی ثهها ته وان چونکه:

یه کهم: روحی قهومیی پینچهوانه ی روحی ئیسلامی نییه و بهلکو ئیسلام فهرمانی پیئه کا و ناوی ثهبا و به دینیکی یهکیهتی و هیممنی و ئاسایشی دائه نن، فهرمانه کسانی لهلای خسواوه هساتووه و دوژمنیککی ههره گهوره یه یو زوروستهم و فهرماندهره بو ثازادی تاک و کومهل، ته عالیمی ئیسلام گهلی بهرزتره لهو شتانه که ثهوان بویان ههلئه بهست.

دووهم: نه خلیفهی به مه منای «کهلیمه» له ئیسلاما مابوو، نه پادشایه تیش ئیسلام به نناوی ئیسلامه وه فهرمانی پیدابوو. ثه وه نده هبوو وا دیار بوو ثه وان حه زیان به وه نه ثه کرد که قه و مه کان همدریه که بر خویان سه ریه خوییکیان ببن و ثهم همه ووهش تیکیا تاشنای به یداخه که ی ثه وان بن. واته به ته میداخه کهی ثه وان. به لکو همر ثه و میداخه کهی ثه وان. به لکو همر ثه و میداخه کهی ثه وان. به لکو همر ثه و وی که خه لیفه فهرمانی واییه کی بن گیروگرفتی بین به سه رهم مو و قه و مه کانه و ه. قه و می کنیک بو و له و قه و مانه که وا وایان له گهل ثه کرا و به لکو زیاتریش.

ثهمجا پارسهنگی دەولەتەكانی ئەملاوئەولا. ئەمانەش حكومەتی ئیزان و عوسمانی بوون كه به تاپبەتی لەپاش سەفەوىيەكان به ناوی مەزھەب،ەوە دەستى خۇيانيان ئەوەشان. ئیزان به ناوی شیعەپەتی و، عوسمانی به ناوی سونیەتیەو، كوردیان لەو بەینەداكردبوو به بەردی قۇچەقانی و ھەلیانئەسوراندن. لەگەل ئەمانەشاكورد لە ھەموو دەورەكانیا بىۆ ئىەو مەبەستەی خىزى ھـەر ۱٤ شورشه کانی کورد

خەرىك بووه. لاپەرەكانى دەورى سەلاحەدىنى ئەيوبى وكەرىم خانى زەند و پياوەكانى ترىشىيان ئەم ناوونىد مەھەر ئەدەن. ئەوندە ھەبووە ـ وەكو وترا ـ لەبەرئەو رۆحى ئىسلاميەتە كە بالى كىشابوو بەسەريانا، نەيانئەرىسىت ئەو ناوە لە چوارچىزەكەى ئىسلاميەت جيا بكەنەوە.

* * *

لهسه ده کانی حه قده هم و هه ژده هما له وانه بوو ورده ورده تؤوی قه و مییه ته میشکی هه ندی که میشکی همندی که سیخت له میشکی همندی که سیخت و هم ر له شدنی که سیخت و به کراه به لام روحی پیشو و هم ر له ثبت کر دنابوو. له سه ده ی نزده همه دا ثه و باوه په باوه په باوه پی قه ومیه ت به ته واوی له گه لی له شوینه کانی کوردستانا بلاو ببووه و و کوشش ثه کرا بو سه ربه خوییه کی راسته قینه ی کورد. لهم ده وره شد بسان چایستی و قازانج په رستی روژ ثاواییه کان هی خویان هم و سه ری رئی نه دا و پیشه گرتن و نه یشه هیشت بگه ن به و نامانجه. له گه ل ثهم هه مو و کوسپانه شاکورد هم کولی نه دا و نادا.

ثه وا لیره دا سه رمتا به جوریکی تیکو ایی باسیکی ثه و بزووتندوانه ثه که ین که له ناو کور ددا روویان داوه، پاشان یه که یه که شوّرِ شه کانی ثهم دموره ی دواییه ثه خهینه پیش چاو بو ثهوه هه موو که سیک بزانیت که ثهم قه ومی کور ده چی به سه رها تو وه چوّن له پیناوی وه رگرتنی سه ربه خوّیی خوّیا هه میشه له جه نگا بووه.

• لدو وهخته دا که نهمه وی و عه باسی له نارادا بوون، کورده کان له له شکره کانیانا خرمه تی گهوره یان پینه کردن، نه وانه ی که وا له له شکره کهی شهواننا بوون ثیشیان بن شهکردن، لهملاشه وه، نه و کوردانه که له خاکی تیزانا بوون گهار یاخی نه بوون و هه رایان ته تایه وه له ده وری نیسلامیدا تا نیسته وه نه بی پازانا بوون گهار ده کار ده کان بیزابی که حوکمرانی هه موو و لاتی کوردستانی کردین، به لام گهلی جاری وابووه که هه نده خیزانیک هه نگمه توون و ناو به ناو حوکمیان که هدنده خیزانیک هه نگمه توون و ناو به ناو حوکمیان که هدندی ناوچه کانی حه سه ناوایی که ۱۹۵۹ تا ۱۹۷۹ میلادی، له جنوبی چیای بیستون دا، حوکمی کردووه، هه روه ها حوکمداره کانی دواییان دیاربه کرو نورفه له ۱۹۲۰ تا ۱۹۷۹ سه در به خویه کی ناشیان نواندووه و پاشان سه لجوقیه کان دواییان هه نکه و تر بو و به یادشایه کی به ناوبانگ.

لهسهدهی شازده و حه فده همدا كوردستان مهیدانی سه فه وی و توركه كان بوو، له و شمهره

ه. و حی ابلغنستن له باره ی کورده وه شنیکی له گوفاری و کانته زناشنال نه فرده ر ـ ی ژماره ۱۹ سالّی ۱۹۷۶ دا نووسیبوو. مامرست عدیدولفادر حیشمهت وهری کترابر وه سه رکوردی. همروه ها ژماره کانی گوفاری «گهلاویژهی سالّی ۱۹۵۳ پش له مروسیته کامی دیلیو حمی ایلفسیتن له و کاسه رناشنال نه فرمره وه شنی و درگرتیو در نهم ناسه کورتکراومی نهو موسینانه به

شۆرشه کانی کورد

شمقهی ئهوانا خورثاوای ولأته که یان به تورک و خورهه لأتی بهر ئیرانییه کان کهوت و تا ثیسته همروا ماوه تهوه.

ته و سنووره ی کهله لایه ن سو آنان مرادی چواره م و شاعه باسی سه فه و یه و ۱۹۳۸ دا له به ینی کورده کانی نیزان و تورکیادا دانرابوو، تما ۱۸۱۳ مایه وه. له به رته و خزمه تانه که کورده کان له شهرو شوری به ینی تورک و ثیرانا له له شکری عوسمانی دا نه یاننواند، نیمپراتوریه تی عوسمانی ریزیکی باشی لینه گرتن. هیچ ناخز شیبه ک له به ینا رووی نه دابوو، تا سو آنان مه حمودی دووه م له ۱۸۳۰ دا ده ستی کرد به یه لاماردانی کورده کان و ثیتر ئیش ورده ورده ترکیجوو.

لهم وهخته به دواوه کورده کان له دوولاوه دهستیان کرد به جوولانه وه! له لایه که وه محمسه د پاشای رهواندز له روّژهه لاّتهوه، له لایه که وه به درخان پاشای بوّتان له روّژاناواوه، محمسه د پاشا ههولیّر و موسلّی داگیرکرد و به درخان پاشاش له دیاریه کر و سه حمرد ره گی خرّی داکرتا، تورکه کان ثه و سهرده مه له بهر لیّشاوی هیّزی میسریه کان له ژیر فهرمانده یی ویّبراهیم پاشاه دا هیچ نه یانپهرژایه سهر کورده کان له ۱۸۵۷ دا، که تورکه کان ترسی میسریه کانیان له کوّل کهوت، بایان دایه وه سهر کورده کان به درخان پاشا له پاش شه پنکی زوّر به دیل گیرا و نیّوایه «دوورگهی گریت، پاشان ههر له سهر قسمی تورکه کان و له سهر رهزامه ندی ثه وان ها ته «شام» له وی مایه وه تا له سالی ۱۸۵۹ داکرچی داویی کرد. ثه و گیانی نیشتمانپه روه رییه که ثه و له ناو کورده کانا بلاوی کردبووه وه همر مابوو، بوّیه کورده کان له ۱۸۵۰ تا ۱۸۵۳ همر شه پوشوّریان بوو بو سه ندنی

لهپاش شهری هقریم تا جوولانه وهی شیخ هویه یدولای شهمدینان بهینی تورک و کورد بیاش بوو، شیخ عویه یدولا ده وروبه ری ده ریاچه ی ورمنی داگیر کرد، هه رچه ند له ده وره ی تـهورنزدا قونسولمی روس و ثینگلیز پیّبان وت که خوّی بکیشیته وه، کـه لُکـی نـه بوو، له ثباخرا له شکـری تُهویش شکا و خویشی گیرا و نیّردرایه مه کک، تهویش له ۱۸۸۳ دا لهوی کوچی دوایی کرد.

له پاش کوژانهوهی شهری «شیخ عوبه یدولاً»، به تهواوی سهودای کومهلایه تی و کوردایه تی

۱۱ شورشه کانی کورد

چووه سه ر شه و گهله لاوانه ی کورده و کهله شهسته مول و ده ره وی پیگه پیشتبوون اله باش بلاوکردنه وی مه شرویه ته الم ۱۹۰۸ دا، کورده به ناوبانگه کانی ده ره وه که بز کوردایه تی شینیان شه کرد د له لایه ن تورکه گهنجه کانه وه ثیرن دران بز شه و بگه پینه وه بز که مته مه با که وی کومه آیای نه وی کومه آیای نه داونه و شهری در وستکرا، کورده کان به رانه و به جهند په یمانیک یارمه تی شه کومه آیایان دا، پاشان که تورکه کان شیشی خزیانیان بنج به ست کرد، که وتنه سه ر شه وه که په یمانه کانی خویان به جن نه هیئن و که و تنه سه ر شه وه که که کورده کان نه سه ر شه وه که په یمانه کانی خویان به سه ر شه ریف و پینان زائی و خزیانیان دو به سه را شه ریف نه نه وی به نه به می به تورکه کان ویستیان له ۱۹۳۳ دا سه را له توی بنا فه ی دؤستایه تی له گه آل کورده کان دام درخان به لایه ن دؤستایه تی له گه آل کورده کان دام درخان به لایه ن دامه زرنانه و کوروا و دؤستایه تی هم آلوه شایه وه .

تهمجا له ۱۹۱۸ دا هدر نهم کومه نی نیشتمانییه له تهسته مول له گه نه دو آمته یه کگر تو وه کانا چاویان که وت به یعک و شهریف پاشا هه آبریزا که بچیت له کونگره ی تاشتی دا داوای حه قی کورد بکا. له لایه کی تریشه وه کامیراز به گ و جهلاده ت به گ کوردانی ثهمین عالی به درخان پاشا و نه کره م به گی کوروزای جهمیل پاشای دیاربه کر له سهر قسمی شینگلیز نیزان بولای رژهه لانی ثه نادول بز ثه وه فیکری کوردایه تی له کورده کانی ثه و ناوه ش بگهیه نن به لام ثه مانه له لایه نگرت شهونده هه بور شهم جولانه ن مسته فاکه ماله وه به رپه رچ درانه وه و چوونه که یان سهری نه گرت شهونده هه بور شهم جولانه و یعن به شهره و به به نده کانی ۱۵،۳۳،۱۲ نو لایه نگیری کورده کان بخرینه ناو په به به ناده ی سیفه رهه بوره بو کورده کان به کرده کان دارا و شینک نه مایه وه که کورده کان دلیان پنی خوش بن.

مسته فاکه مال هیشت خزی نه گرتبرو، بو نه وه که کورده کان ته فره بدا، پینی و تن نه گهر بینت و جینگیر بین، ثیره به بینگرمان سه ربه خزیبتان دهست نه که وی. نه مانیش له به رئم قسه به ده نگینکی وایان نه کرد. به لأم پاش نه وه که یونانییه کانی له «نه زمیر» ده ربه ران و زانی نه وا ثیتر بنجی خزی داکوتا، که و ته دوژمنایه تی له گه ل کورده کانا، ثیتر له ۱۹۳۳ وه هه را له به ینی کورد و تورکا دیسان ده ستی پیکرده وه.

ئه وه ثه وان له ریندا؛ له ملاشه وه شیخ سه عیدی پیران له ۱۹۲۰ دا به ده ستیاوی کورده کانی سوریه، ٹاگری شهریان هداگیر ساند، له شکری تورک له ریکای شهمه نده فه ری حداله به خداوه بؤیان هات، پاش شه روشنوریکی زور، کورده کان شکان، به لأم نمیانتوانی رؤحی

شنورشه کانی کورد ۲۷

کوردایه تی و نیشتمانه روه ریی له ناویانا نه هیآن، همر له به رئه مه بوو که گهلتی له کورده خوین گهرمه کان هه لأتن بؤ سوریه و له وی همستی کوردایه تیبان ثهوه ننده ی تر بزوواند. له ۱۹۲۷ دا له «ییروت» کروونه و و کرمه آنی «خربی بوون» بان دامه زراند. ثامانجی کومه لی سه ربهستی و ثازادی کورد بوو. هه روه ها فیکریشیان وابوو که له گهل ثهرمه نییه کان بؤ سه ربه ستی کوردستان پیکه وه کوشش بکه ن و یارمه تی کورده کانی تورکیا بده ن. جه لاده ت به گ به درخان یان کرد به سه ده کی که مه ل.

ثهم نامانجه که نازادکردنی کوردستانی گهوره بن کوردهکان و ثهرمهنیهکان له ۱۹۲۰هوه کوششیان بو تهکرد، به لام کوشتاری تهرمهنیهکان و هه لگیرساندنی جه نگی گهورهی یه کهم تؤزی دووریانی خستهوه، له ۱۹۱۸ دا دیسان یه کیان گرته وه و که و تنه وه تسه کردن. شهریف پاشای نوینه ری کورد و هبوخوس نه وبارپاشا، سه رکرده ی تهرمهنیهکان له «فهرسای» پیکهوه شان به شانی یه ک دهستیان کرده وه به نیش.

له ۱۹۲۷ دا له شاخه کانی و نارارات و کرده کان که و تنه و کار ، سی سال جه نگی کورد و تورک در نورک در نورک کنشا، فه رمانده ری له شکری کورد له ژیز چاودیزی و نیحسان نوری باشا و دابوو. له مارتی ۱۹۳۰ دا تورکه کان فیرقه ی چواره و شهشه سیان به هیزیکی گهوره ی ناسمانیه وه نارده سهریان، ماوه یه کی باش جه نگ له به بنیانا در یژه ی کیشا، کورده کان شه پی کمه دانه و نازادییان نه کرد، له ناخرا له به رئه و کی مورده کان گهلی ز فرتر بوو، نیحسان نوری پاشا به ناچاری بلازه ی به داران و دانیشت و بلازه ی به ناوی په ناوی په ناوی په ناوی شاسیه وه چوو له و تاران و دانیشت و نیسته ش هه ر له و یه.

له کآنوونی دووه می ۱۹۲۷ دا له تورکیا قانوونیکی تازه بو ناوه کی و به تورک کردنی کورد ده رجود، خه لکی دده رسیم ه که تاثه و حله به کشوماتی دانیشتبرون، لهم قانوونه شله ژان، له گهلی شوین کؤبرونه وه ، پاشان سی که سیان هملبزار د و نامه یه کیان دانی بو لای حاکمی هه سکه ری که شه نی تو بری می که می که نه گه نه ده رسیم، له لایان حاکمی هه سکه ری یه به گیرونه و واز له و فیکره بینن. نهم سی که سه که نه گه نه ده رسیم، له لایان حاکمی هه سکه ریبه و نه نه گورده کان و مه دار دلی کورده کان و مه سکه ریبه و ناچار که و تنه خویان گرتن، کو ژورانی ثه مانه به تاییه بی کارنکی زوری کرده سهر دلی کورده کان و کردنه رو و تیان گردن، نه مجا ثیتر شه پوشتری «ده رسیم» به ته واوی ده ستی کردنه و میزیکی زوری تورک له و ناوه کؤسووه و له میاسی ثه و سیاله دا به ری که وت. شهم همرایه شی زیاتر له سالیک در تروی کیشا و کوشتاریکی زور له هه دوولا په یدابوو، له شه نجاما کورده کان شکان و گه لی دیهاتیان سووتینوا. له گه ل نه مه مو و کوشتار و ده ربه ده ریبه شدا که به سمی کوردایه شیان روژبه روژ هم ریباتری کردووه.

لهپاش ماوه یه ک هجه لال بایه ره ثه یوت: ثیتر کورد له ولاتی تورکیادا نیبه و ثهوهش که ههبی تورکی شاخین. ثهمه یه تارینه ی سیاسه تی تورکه کان به رانبه ر به کورده کان. ۱۸ شورشه کانی کورد

...

له ثاخرونزخری سه ده ی نوزده همه ما روسه کان به هه موو جوّر خوّیان له کورده کانی نه و ناوه نزیک نه کرده وه، له سالی ۱۸۷۹ داکورده کان له قارس و نهرده هان شان به شان له گه ل روسه کانا شهریان له گه ل دووروپشتی «ورمی» شهریان له گه ل تورکه کانا نه کوره که جه نگی یه کهم هم لگیرسا، روسه کان له ده وروپشتی «ورمی» ده ستیان کرد به جوولانه و ه اسمکوه و «سه پید ته ها و گه لی که سی تریان کرد به لایسه نگیری «جار».

له پاش په یمانی «لززان» زیاتر له بیست ههزار کوردیک که وتنه به ر «کوماره «کانی سوفیانی» به همموو جور بز یه کیه تیبه کی نیشتمانی جاویریان نه کردن، زمانی کوردی له قوتابخانه کانی سمره تایی و ناوهندی دا شخوینسراه هانه هانه یان نه کدرا بو زیندووکردنه وی همموو چه شنه سمره تایی قادمی و کورده کانی تهوی رو شتیکی قدومی و کومه لأیه تیبه که کورده کانی نهوی به هوی روسه کانه وه وه ریان گرنبوه به پرشکیشی په ری بو روژهه لأتی نه نادول و جزیره و بوتان. تورکه کان بو به بریه سالی ۱۹۲۱ داکه روسه کان پهوو بویان. له سالی ۱۹۱۱ که روسه کان چوونه تیزانه وه گهلی همولیاندا که رووی کورده کانی نه و ناوه بکه نه خزیان، کورده کانیش له و ده رفه تهدا تیجگار ترمیدی نازادی و سدر به خزیبان همهوو، بکه نه خویان گروری کورده کانی شهه بوو،

سیاسه تی پاشه روژی روس هیشتا نهزانراوه، به لام به بن پشوو ههموو دهمیّک تهقه لای نهوه ثه دا که سنووری کزنی خوّی له گهل تورکیا دا بگوّری، لهم گوّرینی سنووره دا ثه گهر رنک که وی گه لی له خاکی تورکیا که زورتری کوردنشینه فه که ویته ناو روسه وه. ههر جوّره دهستکاریبه ک له سنووری تورکیا دا بکری و هه رشتینگ ثه و سنووره بگوّری، کورده کان له ژیّر چنگی تورک رزگاریان ثه بن و بو سه ربه خوّری و ثازادی ثاماده ثه بن.

هدرچهند که سهرو کی عهشیره ته کان ترسیان له بىلاوبوونه وه ی شیوعیه ت هه یه له ناو عهشره ته که ناو عهشره ته که ناو عهشره ته که ناو عهشره ته که ناو بالاوبوونه وه ی به لام مادام تورکه کان همر لهسه ر ثه و لاساریه ثه روزن که ثه لین کورد له ناو ثیمه دا نبیه و ثمیانه وی کورده کان بکه ن به تورک، سه روزی عهشیره ته کان ثه وه یان هم و بین خوشتره که له و خمته ره یه روگاریان ببین، با مکه و نه به روستی کو ماری سوفیاتی ، یا داموده رقای خویشیان که متر بیته وه.

پاشه روژی سیاسه تی کورد پنویستی به گهلی شته، هه رچه نده تورکه کمان شینکاری به و بی کورد ثه کهن له و لاته کهیانا، به لام ناشکرایه که جو ولآنه و میه به بیز بو سه ربه ستی و نازادی کورد له کایه داید. هه لاتو و مکانی «سوریه» پیشره و و سهر ده ستهی جو ولآنه و می نیشتمانه دروه رین زرزریش ثه وی که وا نه کا به کورده کان بو ثه مجؤره بزوو تنه وانه که ساسی کورده کانی تورکیایه و ایان پیشه کا که هانیان بدا، ره نگه به ره به ره به یوندی و ناشنایه تیش بو ثه م رزگار بوونه له گه لی کورده کانی عیراق و ثیرانیشا به یدابین.

شرَرِشه کانی کورد ۱۹

* * 4

ثهو کورداندی که له سوریادان به هری حوکمی زورداری و قدره قوشی «فرانگلن-بالون» که له به به سوریادان به هری حوکمی زورداری و قدره قوشی «فرانگلن-بالون» که که به به تورکیاده له ثهیلوولی ۱۹۲۹ دا روویدا و خهتی شده مهنده فدی حداله به به نظرای به خدای له سنروری سوریه وه به ست به تورکیاوه و گهلی له کورده کمان که وتنه ژیر ثیداره ی سوریا، ثمم به بمانی سالی ۱۹۲۹یه، به پهیمانی «ثه نقده «به به به خورو به که گهلیک له و کوردانه که له دمورو به ری ثهر شداره ی تورکیادا مایه وی بیجگه له مش سه سد سالیک مایه وی بیجگه له مدش هدندیکی تر کورد له شاخه کانی ژوور حدانه به وه مدن که سئ سه د سالیک ثمین له شاخه کانی تورکیاو و په شوین هدواریکی حسانه وه بر کورده هدان تورکیا و سوریه دا دامه زرا، ثه وناوه بو و به شوین هدواریکی حسانه وه بر کورده هدان تورکیا و تورکیا و

دەرجوونى فەرەنسە لە سىورىه و لوبنان و سەربەخۇبى ھەرەبەكانى ئەو ناوە، جۇرە داخۇشىيەكى لەرەنەنى لەر دەرفەتانەدا داخۇشىيەكى لەناوكوردەكانى ئەرىندا پەيداكرد، ھەرچەندەكوردەكان ئەياتتوانى لەر دەرفەتانەدا دەست بكەن بە جوولانەو و دراوسى ھەرەبەكانىان بخەنە ناپەھەتىيەدە، بەلام ئەيانكرد و بە پىچەدانەى ئەدە خۆيان لە ھەرەبەكان نزيك خستەدە و ناوچەى دۇستايەتىيان فراوتتر كردەوه. ئەد كوردانە كە بۆكۈمدا ھەلبۇتران، بە پوختى ئىشى خۇيانيان بەجى ئەھېنا، لەناز ئەد خۆرانى ھەدەبەردە بودە و ھەيە، خىزانى ھەدازىء يەكان كە لەمانەش «حوسنى بەرازى» سەرەكى حكومەتى سوريە بود.

...

له باش شوه که و شیخ سه عیدی سوله یمانی و کوژرا، شاژاوه له سوله یمانی په یدا بوو، له ۱۹۰۹ ادا ثه و ثاژاوه یه کوژرانی ثه وه دوایی هات. کوردستانی عیراق کشومات بوو، له ۱۹۱۸ شینگلیز چوونه سوله یمانییه وه، شیخ مه حمود بو سه ربه خوبی کورد ثه م چوونه ی پیخفوش به وی نینگلیز چوونه سوله انبگلیز له باداشی ثه و چاکییه دا؛ کردیان به حوکم بانی کوردستانی جنوبی، پیشفوازیی کردن، ثینگلیز تیکچوو، له شهریکی قاره ماناناندا له ده ربه ندی بازیان له بن به رده ناه به برینداری به دیل گیرا و نیزرایه هیندستان. له ۱۹۲۲ دا هینرایه و و دیسان بووه وه به مهمو حاکمی و لاته کهی، زوری پینه چوو سه رله نوی له گه ل ثینگلیز تیکچووه وه و کهوته بزووتنه وه بیشر همهو و جار له لایدن عهسکه ری لیوی و هیزی تازه ی عیراقه وه راو ثه نرا، له ۱۹۳۲ دا به جاریک هموایی و سهرزه ویی عیراقی ته نایان لیخ هینا که بهینته وه له ده دهسته وه و برایه شاره کانی جنوبی عیراقی، له پاش ماه به که و زیان لیخ هینا که بهینته وه لادیکانی خوی دانیشی. که چووه وه و هینرایه به مقدا. له که چووه وه؛ دیسان دهستی کرده وه به بزووتنه وه و ته مجاره شیرایه وه و هینرایه به مقدا. له همرای ره شید عالی داله ۱۹۶۱ له به خدا خوی در برانه همرای ره شید عالی داله ۱۹۶۱ له به خدا خوی در بازگرد و چووه وه بر سوله یمانی، گه لی خهری که بود و مشایه رو پشده ریبه کان به با یه نگری خوی، که لکی نه بوو، پاش شهوه که بود و که ناغه و عهشایه رو پشده ریبه کان به با یه نگری خوی، که لکی نه بوو، پاش شهوه که بود که خوی، که لکی نه بوو، پاش شهوه که

۲۰ شورشه کانی کورد

ئینگلیز به غدای گرتهوه، دنیا کشومات بوو، پیُویست نهبینرا که کورده کمان بـه همیج بـاریکـا بجولیّنهوه.

له ۱۹۳۲ دا شنخ نه حمدی به رزانی دوستی کر د به جوولانه وه، همتا نه هات به هیزتر نه بوو،
تمانات فه وجی عمسکه ری به جوری تابلوقه دا، له وانه بوو خویان بده ن به دوسته وه، هیزی
هموایی ثینگلیز فریاکه و ت و رزگاری کردن، پاشان هیزی سه رزه وی عبراقی و هموایی تینگلیز به
جاری په لاماری به رزانیه کانیان دا، شیخ شه حمه د و مه لامسته فای برای و گهلی له دوست و
پیوه ندیان به ناجاری خویانیان دا، شیخ شه حمه د و مه لامسته فای برای و گهلی له دوست و
پیوه ندیان به ناجاری خویانیان دا به دوسته و و ثه مانه نیرانه سوله یمانی بو دانیشتنی شبجباری،
ثمانه له به دکر ده وه ی حکومه ت و دهست و پیوه ندی حکومه ت به جاری به ته نگ هاتن
حکومه ت که و ته قسه کر دن و نامه ناردن، هیشتا که پیک نه که و تبوون شه و له به به یی پولیس و
حکومه ت که و ته و شه کردن و نامه ناردن، هیشتا که پیک نه که و تبوون شه و له به به یی پولیس و
دوسته ی مه لا دا دامه زراه له شکر یکی زوری نیرایه سه ره پاشان ریک که و تنه وه شه شه به خمه دی
برای و پیاوه کانی تری به ره لا کران، قسه یان درایه که میری شه مجا باشتر ته ماشیان بکا و
دابه ش بکا، ثه مه ش وه خینک بوو که گرانیی جه نگی دووه م له ۱۹۴۲ به دواوه داکه و تبوو، به لام
نه مانه همه ووی قسه بوون و هیچیان به ثه نجام نه گه یاند و دیسان هم را له به پنی حکومه ت و
به رزانا ده ستی پنکرده وه.

...

له شه پی گهوره ی ۱۹۱۱ م ۱۹۱۸ ثیران زور کز و لاوازیوو، هم که س له لایه که وه سه ری تیمه کورده کان و بستیان لهم کاته دا هه لیک وه رگرن، سمایل ثاغای سمکو له ۱۹۱۸ تا ۱۹۱۸ له و ولائانه دا په لوپوی خوی بلاوکرده وه، له ولائشه وه جافرسان هه و رامان و مهریوانس بغ خوی داگیر کرد. ثمیجا له ۱۹۲۲ دا دره زاشاهی په هله وی له ثیران سه ری هه لدا و دهستی کرد به ولات ته خت کردن، سمکو تا هه شت سال ده وری ته گیرا، له ۱۹۳۰ دا له سه ی ثیرانبیه کان و روزاشا بو ریککه و تن بانگیرایه هشتیان.

ثهمجاً دره زاشاه که و ته ولاته وه، همموو سه رکرده کانی کوردی گرت و هه ربه که ی ناردنه شورتنک و مال و منالیسیانی ته فروتونا کرد و ربگهی شوتوموینلی برده ولاته که یانه وه. کاربه ده سته ثیرانیه کان به رامبه ربه کورده بن سه رداره که ساسه کان زور دلروهی و ناپیاوه تیبان ثمنواند، ثه مه بو و به هوی که کورده کان هه موو هو شیار ببنه وه، که روس و ثینگلیز له ۱۹٤۱ دا چوونه ثیرانه وه، دیسان حکومه تی نیران بنی ده سه لات مایه وه، کورده کان شه و حه سکه ر و پیشه کند که کوروه کان شه و حه سکه ر پولیسانه ی ثیران که که و تبورنه به شی روسه وه، هه مو و تفه نگ و فیشه که کانیان لی سه ندن و دیسان خزیانیان بو وزانده وه، سه رکرده گیراوه کان که له تاران و شاره کانی تر بوون ده مو و گهرانه وه ناو که سوکاری خزیان و ثیش و کاریان گرته وه ده ست. حه مد ره شیدخانی بانه ولاتی بانه و

سهردهشت و مهربواني بؤ خوى داگيركرد.

هده رچه ند حه مه ره شیدخان یاخی بدو، سد رهه نگ شهینی له سدة ترکوشتبوه، بدلام حکومه تی نه و وخته ی ثیران له گهل شه مه مانگانه یه کی به و بریه و و کردی به حاکمی ولاته کهی، له پاشا له گهل مه حمودخانی کانی سانان که شهویش حاکمی مه ریوان بوو -تیکچوه، مه حموخانیش به له شکر و سوپای ثیرانه وه هیرشی برده سه رو له ثیران ده ری په پارند و کردی به دیری عیراقدا. دیسان ثیران هه ر به یارمه تی کورده کان ولاتی کورده کانی داگیرکرده وه که مدی مه هیری له هیری له شیران ده گیران ده و بیراندوه و که شده شدنی به هیری له شکری ثیرانه وه . ه

قدومييدت

کاروباری کورد نهوه ک لهو روژهوه که روژانواییه کان پییان کهوتو ته نهم و لأته، به لکو گهلی له پیش نهو روژه شدوه هدر وه کو گرینداویکی گرینکویره وابووه. دوور نییه چ خوبان و چ خهیری خزیشیان لهم کهین و بهینه سه ریان سپ مایئ، خهیری خزیشیان لهم کهین و بهینه سه ریان سپ مایه، چونکه ولاته کهیان و پارسه نگی ولاته کهیان له همهوو دهوریخا کؤسپی هیناوه ته رتی دروست بوونی نیشیان، به تایه تی له پیش روژاواییه کانا دهوله ته کانی عوسمانی و قارس هدریه که له ترسی یه ک، بو نهمه قووت نه دری، نهم کؤسپهیان به به شکراوی له بهینا هیشتر تهوه، که و ستبیتیان بچن به گؤیها، سهره تاکورده کانیان کردووه به پیشمه رگه و داویانن به گؤی نه وانیترا، به و ماوه یه که خهریکی کرژران و لهناو بردنی نهمان بوون، نهوان بؤ خویان ریککه و توونه تهوه و همریه که له شوینس خویان دانیشتر ته دوه و همریه که له شوینسی خویان دانیشتر ته دوه و همریه که له شوینسی خویان دانیشتر ته دوه و همریه که له شوینسی

که روز ثاواییه کانیش چنگیان که و ته ثهم و لا تانه وه، ثه وانیش و کو پیشینه کان له به رپاراستنی کاروباری خویان له و حکومه تانادا که کور دیان تیکلاون کورده کانیان هه و را به و پارچه پارچه یه هیشتو ته وی با به پارچه یه هیشتو ته وی با به به ته ته و ده ستی خستو ته جه رگیه وه و کوردیش له و تدا ثه وی به ها ته وی کورد، له به ربه ثه نجام گه یاندنی کاروباره کهی، ثه وا ثه و به کورده کان بیانترسینی، ثه مجاکه ثیشی بو چووه سه ر، چه پوکی بمالی به سم رکورده که دا پنی بلی داکه و م خوت هه قی ثه و ه نیم بریت!

ه کورنه ی همر دوو باسه که ی هو. حی ئیلفنستن که له گوفماری دنه تندرباشنال ته میرزه و «گه لاویژه دا سلاّو کنرابنوه وه دواس هات

ثهمجا خوّیشان ـ واته کورد ـ سهریان له کاروباری خوّیان ســــ ساوه، چــونکه ثـــهم ثــاشــه بــه تهنورهیه له دهورهیانا یاری کردووه و وهکو توونی بابهعهمره، هـــر ثهـرون و کهچی گـــ هـــر دینـــهو شــونــه کــه خوّیان. ثهگینا وهنمبی ثـهمانیش فیکـری ثهو رزگاربوونهیان نهکردبین.

نهو دەورانه كەوا سەربەخۇبى و ئازادى بۇ قەومەكان دروست ئەكەن، سەرەتا دەورەيەكىن پېچەوانەى ئەو رېگە و شوينەكە بۇيان دائەنرى، باوەرى ئازادى بۇ قەومىكى وەنەبى لە مىۋووى سەرەتا و ناوەراستى قەومەكەدا وەكى يەك وابى، بەلكو سەرەتا لە حوكمىكى فـەردىيەو، بىز خۇشويستنى فەردى ھەلئەقولى ر پاشان وردە وردە ئەو خۇشويستنى فەردىيە ئـەتەنئىشەو، بىز ھەمور قەومەكە.

ثهم ورد بوونهوه یک به مجزره باسی کرا، بق ثهو قهومانه بووکهله بناغهی ته ثریخیانه وه چون ثه که ونه ناوکزری ئازادی و له ناوه راستی زهمانی کوره که دا لهزه تی ثه چیزن و پاشان که زانیان ثهو لهزه ته وا خهریکه نهمیّنی، ثه که ونه دهوری شور شهوه و ثهو دهسته یه که وا لهزه ته که ی لمی زهوت کر دوون، لایانثه به ن

ثهمجا ثه گهر هاتوو ثهو قهومه کهوا دهوره یه که نه نه به به به بخویی و ثازادی چینشت و گییشته بایه یه که خوّی به خوّی بو بر خوّی بری، کوت و پی روزگار پشتی تیکرد و قهومیکی تر هاتن داگیریان کرد و کردیان به تی ده سته، ثهوه ثهو قهومه نابی پیاو وا بزانی که صودن و ثیتر به سه جوون، ثه و قهومه مادام ته ثریخ و عهنمه ناتیکیان هه بووه و نه تهوه که یان ثهو ته شریخ و عهنمه ناتیکیان هه بووه و نه تهوه که به تیک شهر روزه شمیده مردبیتن، روزیک همر ثه بی که سهر هه تیده نه شهر و ثارادی خویانه بگیر نه و مردبیتن، روزیک همر ثه بی که سهر هه تیده و ثهو سهر به خویی و ثارادی خویانه بگیر نه و به مجوزه قهومه نه و ترین و ناردی، نه مردنه که که نه آین قهومی زیندوو نامری، نه مردنه که که نه دیده.

ديسان دەستە قەرمنكى تريش ھەن؛ كە ئەمانە پنشەكى سەربەخۇيى و ئازادىيان بە خۇيانەوە

نه دیوه، زورتر ژبانیان به ژبر دهسته یی و چهوسانه و هو ما برار دووه، ثه مانه به ره به ره به مجزره دینه خواره و تا تو وشیان ثه بن به تو وشی ر و ژبکه وه که قه و مه کنانی تری غدیری شده ان هده و سه برکر دنی سه ربه ست و ثازادن ثه مان نه بن که هیچیان نیبه. ثه م ته ماشاکر دنه لا یه که و و سه برکر دنی چهرن و ثه و سه برکر دنی جه و ثازادی به خونه ده مان نه به نازادی به بخه نه ده مست خربان، ثه م هه مسته به مجزره بال ثه کیشن به سه ر هه مه مستوره خوری تاکیکی قه و مه که دا و همه و و یه کیکیان لهم رووه و بو و مرکز تنی ثه و له زه تی سه ر به خوری وه کو دامه زیاتر دامه زیاتر دامه زیاتر دامه در و به مان زیاتر نه به نامانی ته به نامانی به نام و به و نه که بانه که سه ره تا یه کیک جه نگی بو کردوه میه وی شه به نام که به نام نه مه مه و تاکیکیان که دروه به نوی و که و باسکرا به لأم ثه مان هم و و تاکیکیان ثه و جه نگه ی بو شه و به نام نه و مه نه به نه مه مه و داده کیانه که مه مه مو و لایه کیانه ، شه م قه و مه شه و بر شه و دور قه و مه کرنه خاوه نکه یا نه که نام نه و مه بر بوی.

...

ثهمه «تهحلیل» و وردبوونهوه یه عیلمی بوو بهرانبهر به دروست بیوون و پیگه پشتنی قهومه کان که چوّن دروست ثهبن و ثه کهونه مهیدانه وه. لهوهوه بیوسان دهرکهوت که له بهرز بوونه وه و نزم بوونه وهی قهومه کانا یه کی له سی جوّره باوه ره کان ٹیشی تیا ثه که ن.

قەومى كۈرد ئەگەر زۇر بە وردى لئى بكۆڭىنەو، دوور نىيە ھەر سى جۆرە باوەرەكە بە جارئ ئېشيان تياكردېن.

یه کهم: ثهوه که دەوری ههره پیشوویان گهورهیی و صهنعهناتی بستهمالهی مـادیان هـهبووهو ثهلهای ئهو کهیانه بهرزهی لهدهست چووه، له میشکی نهتموه کهدا له جونبوشد! بیّت.

دورهم: دهورری ندماره ته کان؛ که نمو دهوره دامه زرینده ری شدماره ت ته نها بنر گدوره بیه کسی فدردی و شدخسیی دهستی پنکر دوره و نیمچه سه ربه خزییه که نموه نده ندماره ته وه که فره ندی تنکر این ته و نازدی تیکر این بچیته بن دانی هدمو و تاکیکی قدومه که وه به نده و هدموویان له عاستی خزیان نمو هدست یان بز پهیدا بین، که نازادی ته واو؛ ناز و نیمهه تیکی زور گدوره یه و پیویسته هدموویان بزی بجه نگین بز نموه یه ته واوی وه ری بگرن.

دەورى مادەكان؛ دەورىك بووكە لە ٧٠٠ ـ ٥٥٠ ى يېش مىلاد دەستى يېكرد، ماوەي ئەم ١٥٠

ساله، دەورنكى هەرە درەخشانە لە لاپەرەى تەثرىخى كورددا، بە هەموو مەعنايەك ئەو دەورە دەورەيەكى سەربەستى وكەيانتكى راستەقىنە بوۋە، چونكە لەناۋ حكومەتەگەورەكانى ئاشور و بابل دا ھەلكەوتوۋە و تەنگى بەۋان ھەلچىيۋە وكەيانتكى راستى بى دەستكارى غەير ھەبوۋە. ژياۋە بە خۇى نەۋەك بە خەير، لەسەر قىسەى كەس بەند نەبۇۋە و بەلكو قىسەى ئەم لە ديواخانى كەيانى قەۋمەكانى تراجتى باۋەر بوۋە. لەپاش ١٥٠ سالە بە دەست ھەخامەنشىيەكانەۋە دواييان ھات و زەمان ئەولنى گۆرىنە،كەلەكۈردىگۆرى، ھەرگۆرى.

دەورى ئەمارەتدارى؛ ئەم دەورەش رۆژنىڭ بووكە ئەمارەتەكانى ئەردەلان و بابان لە ولاتەكانى ئەردەلان و موكرى دا دەنگيان ئەداپەرە.

بهلّن دەورەی ئەمارەتداریی وەنەبىّ تەنها ھەر ئەو دوو دەورەيە بووبىّت،گەلىّكى تر ھەبوون وەكو: ئەمىرەكانى پالْنگان، مايدەشت، بانە، زەنگىنە، دونبولى، شيروانە، ميافارقىن، حاكمەكانى برادۆست، جزيرە، بادىنانى، لور، شارەزوور و دىنەۋەر، دياربەكر وگەلىّكى ترىش.

نهمانه همپرون و همر دوسته و بهره بابیک له ولانی خویما ناونکی دهرکردووه، تهانهت همپرون و همر دوبوه، تهانهت همدنیک له مانهش خوتبدیان به ناوی خویمانه وه خویندوتهوه، بهلام ماوهی دریزبرونهوهی ده سهلاتیان وهنهین نمونده زور بروبینت کهبتوانری به دریژی دهسه لاته کهیان باس بکرین. نهمه و دیسان حوکم و نهماره ته کانیشیان زیاتر بهسترابوو به حکومه ته گهروه کانی تری وهختهوه! وه کو حکومه تی سهفوی و حکومه تی عوسمانی. ههست و شعوری نمه و دهورهش وای پیشان نهدا که مایه ی شانارییه نه گهر یه کیک خوی بههستی به یه کی له و دوو حکومه ته وه. نهمه ش له به رئه و به ده دهسه لاتی نیجماهی و کؤمه آیی. تهمیر که دهسه لاتی نهروی که ناوی [نهمیر]ی ههبی و نهمیر بن به سهر ههندیکهوه، نهمه بو نهم رزوه ی نهو ده رود و کی و ایم بو نهم بو نه و درودی ده و دو بر به پیستیتی.

444

همروه ها له سه ده ی شانزه هه ما، له و سهر ده مه داکه دوو به ره کیه کی ناخوش له به ینی سه فه وییه کان و هوسمانیه کانا په یدا بوو، کورده کان له و به ینف دا رؤشتبوون. دحه کیمی به تلیسی ده که و ته مه یدانی سیاسه تی شه و ناوه وه، سه ره تا له لای شائیسی سیاسه تی شه و ناوه وه، سه مه تا له لای شائیسیاهیلی سه فه دی بوو، پاشان گهیشته لای وبایه زیدی دووه م و شای هوسمانی. که که و ته دوری وسولتان سه لیمی یاوز ی مه لا بو یه کگرتنی کورده کان به ته واوی که و ته کوری ساسه ته و ه.

ثهو کارهساتانه که لهبهینی سهفهوی و عوسمانیهکانا رووی شهدا، لهوانه بـوو بـه تـهواوی کوردهکان تیا بهری و ثهو شهماره تانهی کـه له ولأتـهکـانا هـهیانبوو، ورده ورده کـهوتنه دهوری پووکاندنهوه. بهتایهتی که یاوز سولتان سهلیم له شهری «جالدیّران» دا سهرکهوت و حکومهتی سهفهوی شکاند، پارسهنگ بهرانبهر به کوردهکان لهبهینا ههلگیرا و ثیتر کـهوته سـهر شهوه کـه

كورده كانيش به تهواوي لهناو بهري.

همهلا ئەدرىس، بە زانايى خۆى بۆ ئەوە لەو رۆزەدا ئەو ئەمارەتانەى كوردى بىيننەوە، ھيناى لە ١٥١٤ دا ھەر ٢٣ ئەمارتەكانى كوردى ـ واتە لەدياربەكرەوە تا موسل ـكردنى بە ويننەيەكى قفيدرالى، و پالى دان بە حكومەتى ھوسمانىيەوە.

نهم کردهوهی مهلا نهدریسه بز نهو روزه؛ گهورهترین خزمهتینک بوو که به قهومییهتی کوردی کردی، یه کهم که سینک بوو که ثیداره یه کی ناوخزیی بؤکورد دروستکرد، ئیداره یه کی وا که بترانن به ههموو جور کاروباری خزیان به بن گیروگرفتی بیهن به ریوه و له لایهن حکومهتینکی گهورهی ثهو روزهی وه کو عوسمانییهوه دانیان پیابنری.

گومانی تیدا نیبه که ثهم ثیشه ی همالا ثهدریس، ئیشینکی زل بوو، چونکه ثه گهر ئه و ثهوه ی نه کور دو هوهی نه کوردایه، حکومه تی و به تهواوی ثهماره ته کانی قووت ثهدا و ناویکی بو نه نه هینستنه وه، ثه و نه که دردایه، حکومه تی و نه نه هینستنه وه، ثه و ته و گهرره کانی کوردی ثه و روژه - واته سه روّکی ثهماره ته کان - نه یا نتر نهری نه و نه در نه مه از ثه دریس له ۱۹۲۰ دا، ثه وان له به ینی یه کا تیک چون و هه ریه که به جیا بو خوی به یداخینکی یا خیگه ربی له ویتر هه لکرد و شهر بناغه قایمه یان تیکدا.

شک لهوه دا نهبوو ثه گهر ثهو گهورانه به وجوّره لهبهینی یه کا تیک نهچوونایه و بیانتوانیایه ثهرکی ثهو یه کبوون و فیدرالیه یان به پتوه ببردایه، پاشه رؤژیکی سه ربه خوّیمی زور گهوره لهو شیشه دا بسوّ کمورد دروست شهبوه. شهوان یه کبوون و فیدرالیه ته که یان تیکدا و شهماره ته پیشووه که شیان له دهست ده رچوو، نه یانتوانی بناخه ی شتیکی تر دروست بکه نه وه.

تموانهی که لؤمهی نه دریسی به تلیسی نه که ن بز کردنی نه و نیشهی، گزییه ک له گه ل و واقع و ر له گه ل ته تریخ نه که ن ، به لکو دورر نیبه له حه قیقه ت ورد نه بنه وه . به پنچه وانه ی نه وه ته تریخ نه و گه واهییه نه دا نه گه ر چه ند که سیکی تر ، زانا و دانای وه کمو مه لا شه دریسی به تلیسی هه لبکه و تایه ته وه ، نیشی کورد خه یری نه م نیشه نه بوو که به م تالز زاوییه نیمه شه بیبینین . مه لا نه ردیس بناخه یه کی باشی دامه زراند ، به لام چلیس و تینه گه پشتو وه کان تیکیاندا و نه یانه پشت به ته واوی پیته به ر.

...

به پنچهوانهی ثهمیر و پاشاکانی ئەردەلان و بابان، ئەمانیش ھەرچەندە نه گەیشتبوونه ثـهو دەورەی سنِهەمە كـه بـاسـمان كـرد، بـهلام لالغـاوەی فـیكریان تــززی فـراوانـــر بــرو له تـــممیر و حاكمهكانی تری دەورەی دووەم، ئەمە و دیسان ئەمانە ھەم ماوەی دەســـلاتیان و ھەم دریزیی زەمانی حوكمهكەیان كارتكی تری كرده سەر ھەستى تتكرپای مەردمەكە بۇ ئەوە گەلالمایان بكەن بۇ ھەستىكى قەومىي تنكرابى پاشــە رۇژ و دەورى سنيــەم. وەكو ئەوەكە:

سەرەتا ئەمارەتىي ئەردەلان لە خەسەناۋا و پاشان لە سنە لە ١٢٠٧ ي مىلادى لە «كلول،بەگ،ەۋە»

دامهزرا. ثمم ثمماره ته له بلاوبوونه و کارکردنا بوو، پهلی هاویشت یز ولاتهکانی همهمدان و کرماشان، لهملاوه ولاتی شاره زوور و همولیّر و موسلٌ و تهنگی به ولاتی بادینان هملچنی، ماوه ی ده سهلاتی ثهمانه زور بوو، له راستیا له گهلی رووه وه له شیوه ی حکومه تیکی سه ربه خو ثه چوو، ثه ده شهرو له گهل ثه نهره ده شهروا، وهندی له سه ههست و شموری شمومتیکی کوردی برویشتایه، واته ثهماره ته که همهوی، به لأم ههستی کوردیه که نه بهوو. ثهم ثهمارته کانی ولاتی کوردیه که نه بهوو، ثهم شماره ته بهمجوزه و به و تیشکه دریژه ی کیشا و ورده ثهمارته کانی ولاتی کوردستان که لهو سموده مهماه که تاکیل خانی والی ۱۵ داه گهلی کاری گهوره و ثیسلاحات له هموو لایه ک له قهلهم وای مهمله که تاکرا و دهست پیکرا. تا گهیشته دهوره ی هفولامی افرادی هات و گهیشته دهوره ی همولان دوایی هات و گهیشته دهوره ی قولامیانی کوردیش ده رچوو.

ثهماره تی دوو م ثهماره تی قبابان عبو و ، ثهم ثهمار تهش له ۱۹قه لآچوالان عبو سبوله بمانیده و له ۱۲۷۷ میلادی ، له باباسلیمانی کوری فه قتی ثه حمه د دوه ده ست پینه کا و له ۱۹۵ میدوللا پاشاعی کوری سلیمان پاشا دی بابان دوایی دیت. کوری سلیمان پاشا دی بابان دوایی دیت. له ده وره ی ۱۹۵ شماره تی نزیکه ی ۱۹۰ ساله ی بابان دوایی دیت. له ده وره ی شهر نوانی که لی جار ولاتی بلباس و لمولاوه موکری و ثهر ده لآتی بابان شهر ته تا به تا یه تی له ده وره ی همه بدولی همان پاشا ددا که سلیمان پاشای والی به خدا، له حکومه تی هوسمانی یا خی بووه ثه م چوو به خدای گرت و سلیمان پاشای کوشت و له شوینی شه هیده کان به خوینی شه هیده کان به خدای گرت و به هیچه داینا.

کلوّلیی هدره گدورهی کورد له دهورهی ثهو دوو ثهماره تهدا ثهوه بووکه شهم شهماره تبو رازی کردنی ثهو حکومه تهی که دهستی کیشابوو به سدریا، ثه چوو به گز ثهماره ته کهی ترا، همروه ها به تایبه تی بابانه کان بهر ثهبوو نه یه ک؛ برا، برای ثه کوشت و، مام برازای سهر ثهبری!. ثهمه ش بؤ ثهوه که خزی بنیشیته شوینه کهی؛ که حکومه تی هوسمانی ههر که توزی بیزانیایه ثهوا خهریکه دهست به خویا دینی، خزمیکی تری لی راست ثه کرده وه، ثه وی پیشه دا به کوشت و ثه یوت خوت له شوینه کهی دانیشه.

همروه ها له ولاشه وه حکومه تی نیران بز ثه وه له ده سه لأت و نفوزی حکومه تی هوسمانی که م بکاته وه به افزاری بکاته وه انی ثه میری ثهرده لأنی ثه دا بز به گزاچرونی ثهمیری بابان. میلله تی هه زاری کوردیش له پیناوی شهره قوچی دوو ثهمیرا، ثه بوون به گاوگهر دوون!. دوو حکومه تی نیران و ترکیش ده ستیان ثه هینا به سمینیانا و سه بری ثه قلی ثه وانه و دیمه نی رژانی خوینسی کوردیان ثه کی داد.

۱ ـ له دمقه که دا ۱۸۱۵ نووسرابوو ـ م

تُهمه بوو دهوري دوو تُهماره ته بهرزه كاني كورد!.

نه گدر خو ناوریکی تر به ولاتر دوه بده پنه وی به سه لاحه دینی شهیری و نادرشای هه وشاری ۱۲۸۸ میلانی تر به و نادرشای هه وشاری ۱۲۸۸ میلانی و که ریم خانی زوننده و می که شهر الامیه تی و سه لاحه دین و هه په تی نادر و داد و عهدلی ه که ریم خانه له گه ل هه مووجه شنه حوکمداریه کیاندا، که س ناتوانی تینکاریان بکا، هیچ دوست و دو زمینک نبه که دان به گه دره یی نه مانه دا نونی .

ەرپم حانى زەنك 1971 - 1974 .

سەلاھەدىسى ئەبۇيى 1140 ـ 1147 ز

به آن خیانه ت له نه تریخ ته که ن و خیانه ت له کورد ته که ن وه کو ته وه هه ندیکی وه کو هسالح جسه بره ی خیانه ت له براده مانه جسه بره ی کونه سه برزگ که نه که ی ده وری پیشروی حیزاق له پارله مانه ده ستکرده که ی حویا بز هه آخه آنه تا ندنی خه آنک، ناوی هسه لاحه دین هی شهینا ؟ که ج خرمه تیکی به ئیسلام کردووه و جزن له جه نگی ه خاچ « دا له سه و فعله ستین، گاوره کانی توروپای شله تراند. به لام دلی بروایی نه ته دا که بلی ته م پیاوه ناوداره کورد بووه!. ته مه ی ته کرد به ژیر لیره وه، لای وابور که ته و بیکا به ژیر لیره وه، ته تریخیش ته یکا به ژیر لیره وه.

همروه ها حکومه ته کانی نیران که له پارله مانه کانیانا و له دیواخانه سیاسیه کانیا و له لاپه و ی کتیبه دهست هفلیمت کانی نیران که له بارله ماند ایز خو هم آخیشان و بو شانازی، ناوی هاندری عدوشاره و هکه ریم خانی وه کیل الرعایاه دی به سه ر زمانیانا و بهسه ر لاپه وهی کتیبه کانیانا، به لأم دلیان بر وایی نادا که دان به وه دا بنین بلین نه مان کورد بوون. لایان وایه نه گهر و تیان کوردن؛ له گهروه بی کو خکه کانیان کهم نه بینه وه یا ریانیک به برایه نی کورد و فارسیبه ته که بان نه گها؛ شهو برایه تیب که له وه ختی ته نگانه دا بانگی بو نه ده ن له وه خته کانی ترا شیری بو نه مسوون! نه همه نه لین و شه رمیکیش له ته نریخ باکری بینگومان کاسه، که بر بوو ته رژی.

راسته له رؤژگاره کانی کورددا نهم پیاوانه هه لکهوتن ر به ههمور مه عنایه کی گهوره یی هاتنه کایهوه، جا لهلایان کورد بوون و نهبوونبانهوه؛ دانبان بیا بنرین یانهنرین، خو دهوره یه کی باشیان هه نسووړان، به لأم خزمه تیکیان که بر کور د بگه پریته وه، ثهو خزمه ته ناکه و یته به ر جاو، ته نها همر ناوه که یه و هیچی تر. ثه و نده هه یه ثه و ثیش و کر ده وانه که ثه یانکر د، له رووی دلیکی سافه وه بوو، جیاییه کیان نه ثه خست له به ینی کور د و غهیری کور ددا، به لأم ثه وانه ی که دان به کور دایه تی ثه موانا نانین، وه نه بن له بهر دنسافییان بن، به لکو له بهر ثه و مه به سته یه که خویان ثه یزانن و لایان وایه که سی تر نابزانن، که چی خه لکه که ی تر له خویان گه لی جاکتر له مه به سته که یان تینه گهن.

* * *

زدمان ورده ورده ثدهاته پیشهوه، هدست و شىموور بىدره بىدره بىلار ئىدبوودوه، لە هىمموو گۈشەيەكى دنياوە جۆرە باوەرپىك پەيدا ئەبور، باوەر و فيكرى قەومىيى لە ھەموو سووچىكەوە بلىپسەى ئەسەند. سەيرت ئەكرد بە تايبەتى لەپاش دوايى ھاتنى جەنگى گەورەي يەكەم، ھـەر دەستە خەلكىكى ھەستيان بكردايە بەوەكە لە رەگەزا و لە قسەكردنا و لە ئەدەب و بيروباوەر و لە تەئرىغ و رەوشىت و عادەتا يەكن، ناوى خۆيان ئەنايە قەومىكى سەربەخى، باسياسەت و پىلانى زەمان سنوورى خاكىشيانى لىك جياكردېيتەوە و ھەر بويكيان كەوتبىتە شوينېكى.

. به لنی ثهم باوه ره باوه رینکی زورگران و زور قورسه، ههمووکهس پنی ناکری و لهوزه ی ههموو کهسینکا نییه، بهلام ثهگهر هات و له قهومیکا بکهونته میشکی یهکینکهوه، مهعنای وایه که شهو قەومە ھەموو دەرگايەكى رزگاربوونەوەيان بۈكەوتۇتە سەرگازى پشىت؛ چونكەگومانى تىدا نابىن كە بارەرەكە وەكو ئاگر ئەتەنيتەوە و ھەمووتاكى كۆمەلەكە ئەگرىتەوە، يان وەكو:

مهسهامی قهومنکیش که دیل بن، ههینی سهمهرهی ههیه، به تهبیعهت ههستیک بو ههموو پهیدا نهبن، که یه کینکیان رینگهیه کی دوزیهه و بر رزگاربوون، نهوانیتر همموو شوینی نه کهون. جا نهم هزیانه بوو که کوردی له دهوره کانی پینشووهوه خسته نهم دهورهی دواییه، خستیه دمورهی شؤرشی قهومیهوه. له نهتیجهی نهو ضؤرشانهوه نهو فیکرهی که کهوتبووه سهر ضورشگیره که، کهوته میشکی همموو نهفرادی به شوین شؤرش کهوتووه کهوه.

بو تهوه میژوو شته کانی خوی به پوختی بهیلیته وه، تیمه له م دهورهی سیههمه دا کاره ساتی نه و شور شان که و شور شان که و شور شانه که ناو کور ددا بو تازادی و سهربه ستی روویان داوه، له لاپه په کانی شه کتیبه دا ثه بانخه ینه به به تهومی خوشه و بستی کورد، ثه گهر چهوتی و ناریکیه کیان تیابا بهرجاو کهوت، به چاوی لی بووردنه وه لیم ببوورن، چونکه غهیری خوا نه بی که سی تر خالی نییه له هه له و له ناته واوی.

شۆرشى بەدرخانىيەكان

له دهورهی عوسمانییا دهرده دل زور شه کرا، همه رکه س له عاستی خوقی دلگران به و له و کر ده و ده و ده و کرده و ده و کرده و کرده و کرده و که حکومه تی دیکتاتوری ثهینواند، ثه و قهومانه که که و تبوونه ژیز ثالای خه لافه ته و یه که یه که یک بیزار تربوون، هه تا مهیدانی حوکمی خه لافه ت پان و فراونتر شه بوه و ، خرابه و خرابه کاری زور تر بلاو ثه بوه وه ، عهدلی ثیجتیماهی بیجگه له ناوه کهی، هیچی تبری نه مابوو، پیاوه کانی بایی هالی هه ریه که به لایه کارایانشه کیشا، هه ریه که ببوون به گورگینک و که تبوونه ناو خه که و .

ثهمجرّره کردهوانه دلّی قهومه کانی ژیر سیبهری ثالاّی کون کون کردبوه، بیجگه له سهردانه واندنیش، هیچ ده سه لاّتیکی تر نهبوه، هه تا وای لیّهات همرکه سه هاستی خرّی بیّزار بوو له و ژیانه که تیایه تی. بهره بهره قهومه کانی ژیر ثالاً له کون و قوشبنه کانی ولاّتهوه کهوتنه تعقه کردن له سیاسه تی حکومه ت و همر رزّره لهلایه کهوه بر ثازادی، یه کی سهری هه لمهدا. نارهوایی فهرمانه کانی حکومه ت و دیار بوو زیاتر کاری کرده کورد بویه:

له سالأمی ۱۸۰۷ - ۱۸۶۷ز به درخان پاشای کوری هه بدولخان به گ له ولاتی جزیره دا به نیازی ثه وه که کیشوریکی سه در به خوّی کورد دروست بکا، چاکی لیکرد به لادا، و به ده به دوره کورد که ده ده ده ده ده کوره کورونه وه. زوّری به خایان وه کو تاگریک بکه ویته پووشه وه، به وجوّره که و ته له شی حکومه تی تورک و پاشان تیزانه وه، ولانه کانی: وان، باشقه لا ، سیوه روّک، موسل ، ره واندز، سابلاخ و و تیران شار می داگیر کرد و له ملاوه چووه سه و قابی «دیار به کره» له ۱۸۲۲ دا ناوی خوّی نایه «ثه میری بوتان» و قه له مهروه و دنیان به ته ماره ته که یدا نا، شاری «جزیره»ی کرد به پایته خت و پاره یه کی به ناوی خوّیه وه دورکرد که له دیوه کهی تریه وه نووسرابوو: «ثه میری بوتان به درخان». له دیوه کهی تریه وه خووسرابوو: سالی ۱۲۵۸ همروه ها کارخانه یه کی چهک و بارووت دروستکردنیشی هه ر له شاری جزیره دانا و به یداخی حکومه تی کوردی هه لکرد.

کورده کانی ههموّو هیّنایه ژیّر ٹالاّیه کی کوردییهوه، ههموو گهوره و سهرهک عهشرهته کانی کورد سویّن خواربوون بزّی که تیٔکر! خزمهتی حکومهتی کوردی و دامهزراندن و قایمکردنی

حکومه تی کوردی بکه ن.

دووشت بوه، که ثمو، ثمو دووه ی به هنری پاشکه وتنی کورد ثهزانی، همردووکی لابردن؛ یه کن ثموه که ههموو کورده کان بکه ونه سه رباوه زی نیشتمانیی و رزگارکردنی کوردستانی گهوره، یه کن جیّبه جن کردنی کارخانه و کارگهی چهک و ثازوخه. له راستیدا همر دوو فیکره کمهی همیّنایه ثمنجام، ناو و دهنگی حکومهتی کوردی ثیتر روّژبهروّژ بهرزتر شهبوّهوه و روّژبهروّژ به همیّزتر ثهبوو.

بینگرمان نهمه بر «بابی عالی» و حکومه تی عوسمانی دهستی نه نه دا، دهستی نه نه دا له گه لن لاوه؛ له لایه که وه دامه زراندنی حکومه تیکی کوردی له خاکی حکومه تی پینبجسه دساله ی عوسمانیا، نهمه کوفریک بوو بر نه و روزه! له لایه کی ترهوه: حکومه تی نهسته مزل بالی کیشا بوو به سه رگه لی قه وما، نه گهر نیمرز ماوه ی نهم حکومه ته تازه پینگه یشتووه ی کوردیه بدری، صبه ینی قه ومه کانی تریش راست نه بنه وه و هه ریه که داوای حه قی خزیان نه که ن داواکردنی حه قیش له تا خر ده وره کانی حکومه تی عوسمانید اکوفر و کوفر و کوفر بوو.

سهره تا به ناوی پیلان و سیاسه تکاریه وه له گه آی ها ته پیشه وه ، به هزی همشیر حافز پاشاه وه ثمه پیسبت ثمیر بچی بر ثمسته مزل، ثمیر شهم قسه به نمچوو به گوی تجکه یدا، ثمه به گوی نمچوو نهی ثمونندی تر رقی خه لیفه و حکومه تی هه ستان. ثمه ش به پیکه وت له وه ختیکا بوو که ثمیر له کرد و کوشی ثه وه دا بور همه و کورده کان ثه وه ندی تر بخانه ناو جغزی به که تم کورده وه به له کانه شاه تعلق به توانا به نام بختی تا بده ن به م کورده وه به له کانه تا به تعلق با تعلق کورده وی به داری داده تا تعلق کردن، ثم کرده وی داری دایه ده ست ثینگلیز و فه ره نسه وه ثه وان داوایان کرد له دابی هالی ه که گیها حکومه تی کورد جموری له فعله و گاوره کان کردووه، ثمین همتیان بسمتری! له گهل ثه وه شا به جنوریکی تیکوایی داد و حمدل له قالم موردی و به درخان پاشاه دا له به ینی ثیسلام و خه یری بیسلام و مه یری ثیسلام و مه یری ثیسلام و مه یری ثیسلام و ده یری

که حکومه تی هوسمانی زانی و اثینگلیز و فهرانسه ش پشتیوانی ته کهن، له شکریکی هه تا بلیت زوری ریکخست و له ژبر فهرمانده یی «هوسمان پاشاهدا ناردیه سهر «تهمیر بهدرخان». له و و و و و دورویه ری «ورمی». دوو له دورویه ری «ورمی». دوو له شکر له ویکندا یه کیان گرت، سهرکه و تنی شهر هه تا ته هات به لای کورددا ته چوو.

لهو دهمدداکه ثمیر ثالاً بور به جهنگی عُوسمانیهوه، اعیزهدین شیّره ههبوو که خزمی خوّی بوو؛ لهگهل ثهمیرا ناکوّکی لهبهینیانا ههبوو نهم وهختهی بههمل زانی، خوّی دایمه پال لهشکری تورک، تورکهکان به یارمه تی و شارهزایی شهو، لهولاوه چدون شاری «جزیره ایان داگیرکرد. ثهم کردهوه یه دبهدرخان پاشاهی شلهزان، دهستی له همموو شت هملگرت و گهرایهوه بـــؤ جزیره، له پاش شمهریکی زوّر جزیرهی وهرگرتهوه، شهوهنده همهبوو شهم ناپیاوه تیهی «عیزه دین شیر» ثیشنیکی وای کرد که له شکری ثهمیر بن هیزییه کی زوّری به سه را هات، ناچار له ثاخرا جزیره شی به جههیشت و رووی کرده قه لآی «ثهروخ». لهویدا هه شت مانگیتک به شه پی چه ته یه بی مایه وه، له ثاخرا هه رکه لکی نه بوو، ثه و شکسته ی که به سه ریا هات، هـه ر هـات و خوّی نه گرته وه، باش ماوه یه کی تر به دیل گیرا و له گهل کوره کانیا نیران بو نه سته مول.

له باش مانه وه ی ماوه یه که نه شعته مول ورده ورده خودی له وبابی طالی ه نزیک خسته وه ه مه ی باشی نواند و شه پی «کرید» به سه را هات، له و شهی دواند و خود به به نواند و خوده تنکی زوری به حکومت کرد، نهم خزمه نه بو و به هوی زیاتر نزیک بوونه وه ی بابی عالی، بابی حالی له به بابی عالی مالی له به بابی عالی داید و پاشان چوو بو شام، و ده سالیک له سالیک داید و پاشان چوو بو شام، و ده سالیک له وی می دا نیژرا.

...

له ۱۸۷۷دا جه نگیتک له به ینی تبورک و روسیا هه آگیرسا، حکومه تی تبورک که و ته ره کسوره تی تبورک که و ته ره بنگیر کردن، سه ره ها ته سمر کورده واریی، له شکریکینشی له کورد پینکه وه نیا و مسمرداری له شکری دایه ده ست «حسین که نمان پاشا» و «عوسمان پاشا»ی کوپانی به درخان پاشا، حسین و عوسمان نهمه یان به همانیکی باش زانی، له گهل نمو زابت و سه روّکانه ی کورددا – که که و تبوونه به رله نمان دقسه یان کرد به یه کی و ها تنه سه رئه وه که لهم وه خته دا به لکو نیشینکی و ا بکه ن کوردستانی گه وره رزگار بکه ن

له شکر ههمو و ثاماده بود، لهسهر تهم نیازه به بیانوری تهوهوه که ثه چن ههر بو شه پی روس، بسه ره و و لاتی هجزیره بیان داگیرکرد و به بین گیروگرفتی، بسه ره و و لاتی هجزیره بیان داگیرکرد و به بین گیروگرفتی، سه ربه خوبی کوردستانیان بالاو کرده وه. هه رچه نده همر جاره له لایه ن تررکه کانه وه له شکریان ثه کرایه سهر، له گه ل ته وه شا و لاته کانی ههر داگیرکرد و به تموای بنجیان داکوتا و حکومه ته که یان روز به ویژ و به هیزتر ته بود، ته میر هوسمان له خوته ی هه یسی دا ناوی سوئتانی عوسمانی هه لگرت و ناوی خوی خسته شوینی.

گرتنه که، لیّره دا لووس و باریک دهورهیان دان، ههر دوو ئهمیر گیران و نیّران بوّ ئهستهمولّ و ئیـّتر شوّرش و ئازاوه کوژایه وه!.

وه کسو سسهیر شه کسهین لهم شسوّرشی بسه درخانیانه شدا هسهر کسورده کسان بسه زمسانی لووس هه آخه آمتان و هه لبان له ده ست چووه به لاّم شهونده هه بوو شوّرشی فیکریی بوّ رزگاربوونی کورد له کوّت و دیلی و بوّ سسه ربه خوّیی کورد؛ همر نه کوژایه وه.

...

له ۱۸۱۵ کورده کانی دبیایه زیده و دوان ه له ژیر بیاری جمهوری تورکا ثمتلانه وه، له ناکاو جوشینکیان دا و ثالای له ژیر فعرمان ده رجوونی حکومه تی تورکیایان هملّکرد، ثاگری شوّرش به بهره به و تالی دا به کورده کانی ولاّتی ثیرانه وه، حکومه تی تورکیا که و ته خوّی و له گهلّ حکومه تی تیرانا که و ته خوّی و له گهلّ حکومه تی ثیرانا که و تنه سرکه سرک کردن!. ثهم شوّرشه تا ۱۸۸۸ دریژهی کیشا، لمولاوه ده باس میرزای و هیاس شورته ی و هاجاری له ته وریز و له ملاوه حاکمی ثهرزه روم ده ستیان کرده ملی یه ک و شور شکیر به کانیان خسته به ینی خوّیانه وه! ثه و دوو حکومه ته بو کوژاندنه و و له ناوبردنی شهو شورشه که یان شورشه که یان دامرکانده و و کورده کانیش له و تدا هیچیان یو نه کورا،

هدر چەندە ئەم شۆرشە كوژايەرە بەلام لە راستىدا تا ۱۸۲۵ هەر دريۇەى كېشا و بــه هـــەموو مەعنايەك ئەو دوو حكومەتەيان خستبووە ھەزيەتەۋە، ۋەكو ئەۋان دريــــغيان لەسان نــەئەكــرد، ئەمانىش ھىچ چاۋيان لەۋان نەئەپۆشى.

. . .

له ۱۸۳۵ اله کاتی جهنگی روس و تورکا، له ولآتی بوتان و ههکاری پزیسکهی شوّرشیکی تر سهری هدلدا و له پزیسکهی شوّرشیکی تر سهری هدلدا و له پزیسکه وه بوو به کلّه. ثهم شوّرشهش لهژیر سهروّکی ویهزدان پهنام دابوو. شه حبی کوردی به ههمو و دلّیکیانه وه له دهوری کوّبوونه وه، به دهبمره پیشکهوتن، «بهتلیس» و هموسل هیان داگیرکرد، ناو چهی حوکمی شوّرش له هوان ههوه ثیشی تمکرد تا «به فدا». نهستوری و فعله مکان ههمو و به گیانیکی پاکهوه چوونه ژیر ثالای ثهم شرّرشه و شان به شانی کورده کنان ثهجهنگین.

لیّرهدا ئینگلیز کهوته ختری و بلاّو بوونهوهی ناوجهی نفوزی کوردی بنِ ختری بــهزیان هــاته بهرجاوا. هنهمرود رهسامهی ئاسوری بانگ کرد بۆلای ختری و هـهندیّ پهیمانی دایه بق ثهوه که ئیشنیکی وابکاکوسینگ بخاته ریی «یهزدانپهنا»وه!.

نهمرود بهناوی دوستایه تیبهوه خوّی گهیاند به بهزدان پهنا و پنی وت که حکومه تی تورکیا زوّر به هیّزه و له ٹاخرا ثهم ناتوانیّ چاری بکا، چاکهی کورده کان تیّسته لهوه دایه که لهگهل حکومه تی تورکیادا ریّ بکهون؛ بوّ ثهوه ثهم نفوزه ی که تیّستا همیانه، بهده ستیانهوه بمیّیتیته وه!.

یه زدان په نا قسه کانی نهمرودی به نامز ژگاریبه کی دلسوزانه و هرگرت و له پاش دوو سال وازی

له شهر هینا، لهگهل نهوهشا وانهبوو. حکومهتی تورکیا نهو شهره له لایهکهوه و لهلایهکی ترهوه شهری روس به جاری شهرزهیان کردبوو، نهگهر یهزدان نهو بینه که بینی پیّوه نابوو، همر له سهری برفریشتایه، حکومهتی تورک هیچی پینه نهکرا.

له پاشا پهزدان پهنا ـ ش بانگ كرايه ئەستەمول، لەوپندا ئەو لەناو بىرا و شىزرشىش لەمىلاوه دالمەدا.

...

له ۱۸۸۱دا شیخ هوبه یدوللای شهمدینان بق ثازادکردن و سهبه خقیمی کوردستان به یداخی هه آکرد و شوّرشی هه آگیرسان، به لام به و مه رجه که وه کمو لامه رکه زیی له ژیم چاویری حکومه تی تورکا بینت. ثهم باوه و هه ره ی سه ند و روّژبه روّژ بلیسه ی سه ربه خوّیی زیاتر زمانه ی ته کینشا.

لیره دا حکومه تی ثیران خه به ری بو وه وه، تهمه ی به زیانیکی گهوره زانی بز خوّی، له گه ل ثه و همه مو دوژمنایه تیه شخص دوژمنایه تیه داده وه شم، ثه ملای لیگرت و حکومه تی تورکیش شه ولای لیگرت. له ناخرا لهم به ینه دا شیخ گیرا و نیرا بز «مه دینه» له ویندا به دوور خراوه یسی مایه وه تا مردن و ، له ملاشه و ه له شکر پهرت و بلار برقووه.

* * *

له ۱۸۲۰داکوردهکانی زازا بۆ وهرگرتنی حهقی داگیرکراویکورد، شۆپشتیکیان همآگیرساند. بآتِسهی ئهم شۆپشه تا ولاتی «سیّواس» رۆپشت، پـاشان ئـهمهش ســهری نــهگــرت و ئــازوخه تمواوبوو.

له ۱۸۲۹ تا ۱۸۳۹ له ههکاری و تورهابدین ههر بؤ سهندنه وهی مافی داگیرکراوی کورد گهلن شسترپشی تسر کسراه گهلن خویشی گهش رژیمترا بهلام ههمووی له شاخرا به هنوی زؤریسی ستهمدارانه وه به هیچ دهرچوو.

...

له ۱۸۸۹دا ثهمین عالی و مهدحه تبه گ کورانی به درخان پاشا که له ثمسته مزّل دهست به سهر بوون به بیده نگی هه لآن و خزیان گهیانده اتمار به زون»، به و نیازه که دیسان شرّوشی کوردی هه لگیرسیّننه وه، هه له لویدا بانگی باوه پیان بلاو کرده وه و گهلی کهسیان لی کو بوه وه، همیشتا به تمواوی نه گهیشتبوونه وه ولاّت، ابایی عالی المسته مول پنی زانین و له شکری نارده سهر ریگایان، نموانیش هیچ ناگایان لهم ئیشه نهبوه، همر ثموه ندهیان ناگالی بوو که دهوره دران، له پاش شهریکی کهم؛ گیران و نیرانه وه بو نهسته مول، ثمم کوششه ی نموانیش دیسان هه ربه هیچ ده وجوو و.

...

له ۱۹۱۳ له «بهتلیس» شورشیکی تری کوردی به سهرکرده بی «مهلاسه لیم» شههابه دین و عملی بو تازادکردنی کوردستان دهستی پیکرد، له ناو شاری «بهتلیس» دا ناگری شهر هه آنگیرسا، لم بهر زوری هیزی تورک نهمان کشانه وه دواوه، «مهلاسه لیم» خوّی هاویشته قونسولخانه ی لمبهر زوری هیدو و هه لهوی مایه وه تا نهو روس که نه و سهرده مه قونسولی روس له ناو شاری به تلیس هه بوو و هه له وی مایه وه تا نه و روّه که حکومه تی تورکیا نیملانی شهری له سهر روس کرد. له و روّه دا تورکه کنان په لاماری «قونسولخانهی روسیاه ن دا له ناو شار، تالایان کرد و شالاکه یان هینایه خواره وه. له ناو زه لامه کانیان (مهلاسه لیم)یان به رده ست که وت، هینایان له سه ر شه قامه کانی ناوشاری «به تلیس» له داریان دا و ختکاندیان

...

په یمانی لؤزان له ۲۱ی کانوونی دووه می ۱۹۲۳ دا ثیمزاکرا، حکومه تی تورکی شله ژا، چونکه
ته نها کورد بوو له ولآته کهی ثه وا که بتوانی به به ره و کانی بکا و له همموو وه ختیکا ثاژاوه و همرا
بنیته وه؛ تا ثه گا به هه قی ختی و سه ربه ختی ختی وه رثه گری . لیّره دا تورکه که مالیبه کان ختی یا
کو کرده وه و که و تنه سعر ثه و باوه یه که نیشینکی وا بکه ن له و ولاته پان و فراوانه ی توکیا دا
هم دکه سه و ثه کمه که بلی و نان به ده ماری ده ریشن و به پیشه یا بچنه خواره وه ا قدمه ش بر ثه و
که نه وه ک روزی له روزان ثه م کورده سه ر هه لبداته وه و داوای حه قد زه و تکراوه کهی ختی بکا!
له سه ر ثه م یازه له دیواخانه ره سمی و سیاسیبه کانیانا کزیوونه و و بر پاری ثه وه یاندا که کورد
به ختی و به زمانیه و له ناو به رن و ناوی له فه رهه نگا نه یه نمن این به تورکمان ، یا به جور یکی
ده می شیر نایانگاتی ۴ همالیانفریتن بر ولاتی ته وریز و ثیران له ویدا بین به تورکمان ، یا به جور یکی
زر تو ندوییژ هه ر له تورکیادا له سه رزمانه کهی خویان نه یانهیان !

دیاره نهوه شیان نهزانی که شهگدر شهمان دهست بندهن بهم شیشهوه، کورده کمان تما شاخر ههناسه یان به پونگاریان ثمبن و شهر شه کهن. لیره دا دوور نییه حکومه ته کانی تر شهوانه ی که وا سهرکه و توری کوره ی شه پی ۱۹۱۸ سه ۱۹۱۸ بوون و په یمانه کانی سینفه رو لوزان سیان همینابووه کایه وه دالله می کورده کان بده ن، یا له سه ریان بکه نه وه. بینگومان نه گهر شهمه روویدا، شیش له نورکیا تیک نه چی، یا در یژه نه کیشی.

هتنای ـ واته تورکیا ـ له پیشا پهیمانیکی درستایهتی و دراوسیسی له گهل فهره نسه دا به سست که ثه و ـ واته فهرهنسه ـ له قولی صوریهوه هیچ دهنگ نه کا و خوی تیکه لأوی قسه کردن و لهسهر کردنه وه نه کا.

مایهوه سهر نینگلیز؛ نینگلیزیش لهپاش نهوه که تورکیا مهسماهی هموسلّ عی له گهل برانده وه و موسلّ عی له گهل برانده وه و موسلّی دایه؛ نهویشی بهمه دهمکوت کرد که نهگهر مهرشتیک بکا، نیتر نه و دهنگ نه کاا. بهم نیشه ی تزیه لُن قوری دا به دهم دالورد کرزونای وهزیری دهره وهی نینگلیزا که وهختی خوّی نهم کابرایه سهروکی هوتومیتهی لوزانه بوو، داوای ههتی کوردی کردبوو لهو قومیته یهدا! ـ

ئەمىش ئەوەي لە فىكر چووەوە.

که تورکیا کهری ختری له ههر دوولاوه بهستهوه و زانی هیچ بهرهه آستیکی بر نابی، له بهر به نمنجام گهیاندنی مهرامه کهیا، هیننای کهوته ثبشهوه، ههر هیزیکی تاگرین و تاسنینی هه بوو ههمووی خسته کار، له پیشا زمانی کوردی له ههموو قوتابخانه وکز لآنی شاره کان و دیوه خانه کانا هه آگرت، که تابی کهس به کوردی قسه بکا، تعنانه ت له چایخانه کانیشا، به آکو ههرکه سه له مالمی خویشیا!. پیاوه گهوره کانی کوردی بهره بهره گرت، به دوور خراوه یی ناردنی بو ولاته دووره کانی تورکیا.

که ثیش گهیشته ثهم شوینه و کورده کان به تهواوی له همهوو راز و نیازیکی تورکیای کهمالی تیگهیشتن، ته کانیان دایه خویان و ثیتر له وزهیانا نهما راوهستان و دهنگ نه کبردن. سهرهتای شوّرِش له شیّخ «سه هید»ی کلدار و میرالآی خالید بهگی جبرانیلی و له دیّی «کیلدار» دهستی یرخرد.

شیخ سهعید کوری شیخ مهحمودی کلدار و له ۱۳۸۵ هیجری ههر لهدیمی کلدار هاتوته دنیاوه، ثهم شیخه له تهریقهی نهقشبهندی و ۱۲ ههزار مریدی ههبوو. خالید به گی جبرانلی ـش میرالایی بوو له لهشکری تورک و له بهر ههوای نیشتمان و جهوری تورکهکان ههلات و کهوته کوری ٹازادکردنی کوردستانی گهورهوه و له پاشا به هزی تورکهکانهوه کوژرا.

شەھبدى رېّى ئېشتمان ئېتغ سەعبدى ئېتغ مەخمودى كلدار ۱۸۸۸ز ـ ۱۹۳۵ز

که دەستدرا به شرّرشهوه، «خالید به گه سهروکاری شرّرشی گرته دەست، پیاوی نارد بهملاوبهولادا و له ههموو جرّره چهکیّکی بلاّو کردهوه بهسهر ثهو کهسانهدا که لهدهرهوه ی بهملاوبهولادا و له ههموو قسدی له گهل کردن به یه ک، که له روّژی ۲۱ی مارتی ۱۹۲۵دا به جاری تیکیا له همموو لایه کهوه هیّرش بکهن کرد نه یه ک، که له روّژی تارد بوّ دهسته و فیرقه کانی لهشکری کورد، کوتوپر لهشکریکی تورک له روّژی ۷ی مارت دا چوونه «کلدارههوه، له بهینی لهشکری کورد، کوتوپر لهشکری ده شیّخ سهمیدادا ئاژاوه پهیدابوو، ثم شاژاوهیه بوو به هیّری هملگیرسانی شهر، ثهم دهنگیرسانی شهر، ثهم دهنگیرسانی شهر، ثهم دهنگیرسانی کورد که بریار وابوو له ۲۱ی مارتا بگهنه ثهوی، ثهوانیش همرچهنده به تمواوی ریّک نه کهوتبوون، له گهل ثهوه ش به ناچاری و به نیوه تفاق هاتن به دهنگی شهرهوه. بهلام لهبهرتهوه که بهرنامه برّ ۲ای مارت دانرابوو، به پانزه روّژ پیش وهخت دهستی درایه؛ تاگهیشته سهر کوانگی شهر زوریان له لایهن تورکه کانهوه گیران و به بی پرس و جواب نرانه نیشانهوه.

نهم پیش واده پیه زیانتیکی گهوره ی دا لَه شوّرشه که، به تایبه تی زوّر کهس له زانا و پسپوّره کانی شهر لهم پیش واده پیهدا تیاچوون ـ خالید به گیش یه کیّک بوو لهوانه ـ لهگهل نهمه شا شاگری شوّرش ههر ته نییهوه، زوّری پیّ نه چوو زوّرتر له خاکی کورده واری تورکیای گرتهوه.

کوششی کورده کان بو ثهوه بوو که شاره گهوره کان بگرن، لایان وابو و ٹیش ههر له گرتنی ثهو شویّنه گهورآنه داید، که چی له شکری تورک گویی به وه نه نه دا، له سیواس و نهرزه روم و بناری زهریای روشهوه وه کو لافاو ههائه قولی و ته هات، بنجگه لهمه ش ۲۵ ههزار شهرکه ری تری به ههموو هيزيكهوه له ريگهي شهمه نده قهري سوريهوه به خهتي «حه لهب» دا ههر تارده سهريان. به کورتی له هممو و لایه که وه تورک به هممو و هیز پکیه وه هیرشی هینایه سه رکورد و تهمانیش به همهوو هَيْزِيْكِيانهوه بهره نگاريان ئەكردن. له ئاخرا و له ياش زيانتكى زور له تورك، اشیخ سه عیده و دیوسف زیبا پاشاه و ۵۱ که سی تر له گه وره کانی کورد گیران و فهرمانی خنكاندنيان درا، تهمهش له سهر چي؟. له سهر تهوه كه داواي حهقي شهرعي خويانيان تهكرد. له ١٥ مايسي ١٩٢٥ دا. شيخي شههيد بهريشي سبيهوه ملي كرا به يهتهوه، بهلام شهوهنده هميه ئيستهش اشيخ سهعيد، خوينه كهي لهسهر ريشه سيبه كهي ههر داواي ثازادي كوردستان ثهكا. باش ئهم ههرایه و خنکاندنی گهورهکان، تورک بهوهش وازی نههینا، کهوته جهستهی ثهوانه که مابوون؛ دانیشتوانی شاری بایهزیدی نارده روّژههلاّتی تورکیا. لهم تهثریخه بهدواوه تا ۱۹۳۰ له دوور خستنهوه، لهمال سوتان، له تالآنكردن، له بهردهباران كردن، له هيچ خراپهيه ك كه بشيّ و نهشي، توركه كان دريفيان نه كرد بهرانبه ربه كورده كان له توركيادا، ئهمه ش ههموو بهو نيازه كه تۆوىكورد له ولأتى توركيا دا نەيەلن!. بەلام بەر نيازە ھەر نەگەيشتن و ھەر ناگەن، نەگەيشتن بەو نازه چونکه:

کورده نیشتمان پهروهرهکان له پاش ئهوه که ثهو کارهساتی ۱۹۳۵ یان به چاوی خوّیان چاو پیځهوت، سهر له نوی له ۱۹۲۹ دا چاکیان لیکردهوه بهلادا وکهوتنهوه قسهکردن، له ۱۹۲۷ دا قزمیته یه کیان له شوینین له ولأتی کورده واری تورکیادا به ست و دهستیان کرد به قسه کردن و پیلان ریک خستن. ثهم دهسته یه ش له خوین گهرمه کانی کومه لهی هخویبوون، بوون، قسه یان هاته سهر ثهم بریارانه ی خواره وه:

۱۔ ۱۔ لاہردنی هممووکومه له کانی کوردی و دامهزراندنی کومه لمیه کی گهوره، که ثهوانیتر ههموو بینه ناو ثهم کومه لموه.

٢ـ جمنگكردن لهگمل توركا، تا له ولاتي كوردهواري پاكيان ئهكمنهوه.

٣- له پيش ئەوەداكە دەست بدەن بە شۆرشەوە؛ ئەمانە بەجىي بينن:

الف – دانانی سهرداریکی گشتی بو ههموو هیزهکانی کورد.

ب – هیزی شنورش به ههموو جنره چهکتکی تازه برپازیمننهوه و فیری مـهشقی ســهربازبی رتکوینکیان کهن.

ج - شوينيكي گشتي و تايبه تي بر شورش له يه كني له كيوه كاني كوردستان دياري بكهن.

آ- دوستایهتی و ثاشنایهتی له گهل حکومهتی ثیران و (شهعبی فارس)دا پهیدا بکهن.
 دوستایهتر و ثاشنایهتی له گهل دوو حکومهتی عیراق و سوریادا دایمه زریس.

ثهمانه بان هموو له ماوه یه کی که مدا جنبه جن کرد و لق و پۆپیان له ههموو لایه ک بلاوکرده وه، ته نانه ت له تاوروپاشا. فه رمانده یی گشتی له شکر درایه ده ست «ثیحسان نوری پاشا» و کیوی «تاگری داغ» بوو به مهرکه زی گشتی. ثیحسان نوری پاشا به ههموو زاناییه کیه وه ماوه یه کی باش که و ته شش کردن. ماوه ی ثه و چه ند ساله له خو ر بکخستنا بوو، تا له مارتی ۱۹۳۰ دا یه کهم

شورشی به پنی تورک و کورد بر ثازادی به ههموو لایه کدا ته قییه وه.

شحسان نوری باشا سەرۆكى جەنگى ئاگرى داغ

تورکه کان له پاش شۆپشی هستیخ سه عید، شهبانزانی که شتیک له شاگری داغ هه به و بزووتنه و یه به و بخروه به پنگراوه، به لأم نمیانشخ انسی به وجوّره به هیزه، هم و جاره به لاماریان ثه دا و لیی ثه گهرانه وه، که وتنه سمر ثهو فیکره که به لکو به فروفیل ثه و چهند که سهی له ناگری داغان بیانگرن. له سالی ۱۹۲۸ دا بلاریان کر ده وه که وا حکومه ته له هممو و باخیبه کان خو شبو و که وا ته ثه وانه ی که یاخی بوون و به تایبه تی له کیّری ناگری دا ها خوّیان شار دوّته و همین بیّن چه که کانیان بده ن به ده سته وه و حکومه ت ثیر هیچ لاقه یان ناکا!.

ثهم قسانه به گویری دثیحسان نوری پاشاه و له شکره که یا هیچ ناشنا نه بوو، ثهمجا که تورک زانی مهمسله وایه، له ههموو لایه کهوه پلاماری ناگری داخی دا، کورده کان خوپاراستنیان به لاوه له هیموو لایه کهوه پلاماری ناگری داخی دا، کورده کان خوپاراستنیان به لاوه له هیرش کودن باشتر بوو. تورک به هیرشی له سه ریه کی چهند جاره ش هیچی نام ددهوه. ثهمجا به همموو هیز تیکی ناسمانیی و سه رزوییهوه له قولی وان و به تلیس و کیوی سویحانه و پلاماریان دان، له شکری شاخه کان به شخوشگیره کان بویان دورپه پرین، تورک له هیرشه وه که و ته باراستن. لهم ئیشمیا گهلی زیانی لیکهوت. وه کو نه و حسابه ی که له وه ختی خویا کراوه له ۱۲ ی حوزیران تا ۱۲ تهموز:

کوژراو و برینداری گهیشته چهن ههزاریک، ۱۲ فرزکه، شهست توپ، پهنجامه تره الزز، ۱۵۰ چادر، ۳ همزار تفهنگ، ۲۰ همزار فیشه ک، چل بار ثازووخه. ثهمانه ی سهری تیا چوو، ثهوانه ش که هه لاتن له لهشکره کهی، زیاتر بوون له ٤ همزار سهرباز. تهنها فیرقه ی حهوت و ههشت و چهند سهر و دهست شکاویکی فرقه کانی تر نه بین، له شکریکی وا نهمایه وه بر خزپاراستن. که ئیش گهیشته ثهم شوینه، ناچار حکومه تی که مالی که و ته گرتنی سهربازی ثیجباری پیتنج سال لهسه ریه ک.

تا ئه و وه خته حکومه تدانی پیا نه نه نا که شرّ پشتکی واله لایه ن کورده کانه وه هه لگیر ساوه، نهمه ش برّ نه وه که گوایه که س نه زانتی کورد له تورکیادا ههیه!. نهمجا که زانی نیش شره، دانی پیانا و بلاوی کرده وه.

له پاش ثممه همچ هیزیکی همبوو، به جاری ناردی و کهوته پهلاماردان و به تمواوی ثابلوقه ی ثاگری داغیان دا، دیسان همر شدر دموامی کرد. له ثاخرا شدر شگیرهکان لهبهرثموه هدموو لایهکیان لیگیرابوو، چهک و ثازووخهشیان دوایی هاتبوو، به ناچاری له تشرینی یهکممی ۱۹۳۰ دا وازیان هینا و ثاگری داغیان به جیهیشت و بلاوهیان لیکرد، «ثیحسان نوری پاشا» لمو ومختهوه ثیتر چوو له «تاران» دانیشت و ثاگری شنررش نیشتهوه.

سه پرتر نهوه بوو لهو سه رده مه دا که تورکه کان په لاماری ٹاگری داغیان نه دا و شوّرِ شگیّرِه کان ثه پانگیّرِ انده و ، دواوه، به وان نه نه و یران؛ نه چوونه گیانی نه و دیهات و شویّنه کور دانه ی که بسیّ چه ک و شهر نه که ربوون، داخی دلّی خوّیانیان به وان نه رشت!.

«مستهفا کهمال» له پاش ئهوه که ثیشی ختری بهرانبه ر به سیاسه تی دهرهوه و حوکمه ته کان به ستهوه و پهیمانه کانی خسته پشت گوی، ئهمجا هات پشتی مه تاله کهی کرده کمورد و به بن رهحمانه تیبان کهوت. همرای و ثارارات دوایی هات، به ره و ازی نه هینا، فه رمانیکی تیکرایی دهرکرد بر کوشتنی کورده کان و واشی پیشانی خه آک ثه داکه کورد له ولاتی تورکیادا نییه، له به رئه وه ثه م جاره ی ثه دا ثه یویست به له ناوبردنی تؤوی کورد له ولاتی تورکیادا قسه که ی خوی به رئته سه را.

کاره ساتی درندانه ی همسته فا که مال به بدانبه ربه کورده کانی و لاتی تورکیا نه وه ک نیسانیه ت، به آخو ره وشتی هه موو درنده یه کی کیویش بیزی لی دیته وه!. بز وینه لیره دا شتیک باس نه که ین بزانین شارستانی په روه ره کان به رانبه ربه م کاره ساته چی نه آین ۱۴. له زمانی ثه ضدر یکی کورده وه که له له شکری همسته فا که مال دا بووه و نایه وی ناوی ببری، ته یگیریته وه و
ثه آی:

«نّهتا تورک» فهرمانی له ناو بردنی کورده کانی ولآتی تورکیای له پاش ههرای ٹارارات دەرکرد. ههر له ولآتی «وان»هوه تا دیاربه کر و بهتلیس، ئهمانه هـهموو کـهوتـه ژیّـر رهــــــهتی گـوللهی مهترملوّز و بِوّمبای فرِوّکهوه!.

يەكتىك لە نمونەي ئەرانە ئەلى:

له دەوروبەرى دوان، سەربازى ئەتاتورك بەئەندازەى دوو ھەزار كەس لەژن و منال و پياوى بىرچەكى كورديان كردە دۆلىكەو، و مۆليان دان، سەرلوتكەى كىر و تەپۆلكەكىانى ھەر چوار دەورى دۆلەكەيان لىگرتن. ئەمانەش نازانن بۆچ وا لەو شوپنەدا مۆل دراون و ئاگايان لە ھىچ نىيە، تەنھا لە برسىيتى و زاقو زوقى كۆرپە و ئاە و نالەى ئافرەتى كەساس نەبىرا.

سه روّکی ثه و سه ربازانه فه رمانی له لایه ن مسته فاکه ماله وه و هرگر تو وه، که له کات و ساتیکی دیاری دا ثهم که ساسانه بداته به ربارانی گوللهی مه تر هلوّز!. کات و ساته دیاره که ش ثه وه یه، وه کو لهم قوّله دا ثهم موّله دراوه له گه لیّ لای تریشه وه عهینی چه شن کراوه، مه به ست ثه وه یه که شیّلکی گوللهی هه مو و لایه ک له یه ک کاتا بیّت!.

له و کاته دا که ثمم ته گبیره کراوه، تا هه شتا سه رباز و ثه فسه ری کورد له خزم و که س و کاری ثه و که ساسانه له ناو ثه و سه ربازانه دان که فه رمانی ثهم شیّلکه یان پیته کری، ثه مه ش بر ثه وه ثه مان خرّیان ثه مکاره ساته خوریناویه به چاوی خرّیان ببین و پاشان ثه مانه ش بنریّن به نیشانه وه!

فهرمانده ی له شکر، یه کن له ثه فسمره کورده کان بانگ ثه کا و ثه مری پن ته کا که له پاش پینیج ده قیقه ی تر بزیه ی نیشانه ی شینلک لئی بدا. ثه و ثه فسمره خوی له چ وه ختیکا چاو پینکه و ت. له و و هختیکا خوی چاو پینکه و ت. له و و هختیکا خوی چاو و منالی کوردی و و ختیکا خوی چاو و منالی کوردی بی گوناح!. ثه فسمره که ده ستی نه چووه خوی، خوی بکوژی، ده ستی چووه بزیه که و فووی پیاکرد، له گهل فوو پیاکردنی ثه وا، لیزمه ی گولله ده ستی کود به بارین به سمر ثه و که ساسانه دا، میشنکی منالی بن گوناحی کورد له و ناوه دا به ده م گولله کانه وه، گریانی ناو بیشنکه یانی ثه گیر ایه و کاته و له و روزه!.

. ئەفسەرەكە،كە خۆى ئەمكارەساتە ئەگىرىتەوە ئەڭى بە چاو پىكەوتنى ئەو دىمەنە، پەردەيەكى بیّهوّشی کشنا به سهرما. تملّی پاش تُعوه تُعو تُعفسهر و سهربازه کوردانهی که لهو لهشکره دا بوون، تُعوانیش ههمووگیران و رموانهی شریّنیّکی تر کران بوّ تُعوه بنریّن به نیشنانهوه!.

له و دهمه دهمدا «فه رزی قاوقچی» ـ که فهرمانده ی همره زلی نه و لآتانه بوو ـ گهیشت و نه و
دیمه نه خویتاوییه ی چاو پیکه و تحهیسا، له پاش تیگهیشتن له وه که نهمه و مسته فا کهمال ه
فهرمانی له ریشه ده رهیتانی همموو کورده کانی ده رکر دروه، به تهلگراف و تهلسز خوی گهیانده
مسته فا کهمال و پینی وت نه گهر واز لهم فیکره دینیت باشه، نه گینه لهم شویته دا من خوم نه کورم.
له راستی دا «نه تا تورک» یه پشیمان کرده وه. به لام نهمه وه ختیک بوو که به قسمی همهموو
ثه فسه و و سهربازه کانی نه و دهوره له کاره ساتی نه و جوره کوشتن و شینلکانه دا له بهینی همشتا
هه زار تا سه دربیست هه زار ژن و پیاو و منالی بی گوناحی کورد به و جوره له همموو لایه کهره له
کاره ساتی ناراراتا بوون به گاوگه ردوونی ناره زووی «مسته فا کهمالی شمتا تورک»!. شمانه ش

ثهمه تهنها نمونه یه ک بوو له سه دها نمونه ی واکه حکومه تی تورکیای که مالی به رانبه ر به کورد نواند بووی، ثایا ثهوانه ی که چاو تری حقوقی ثاده میزاد ثه که ن، چ حوکمیتک ثه ده ن به رانبه ر به م کرده و هیه ؟. ثایا چی ثه لیّن به رانبه ر به ثبتسانییه ت و حاتفه ی ثبتسانییه ت ؟!.

له ۱۹۳۷ داکارهسانی دلسوتینه ری مسته قاکه مال و حکومه ته کهی مسته قاکه مال به رانبه ر به کورده کان گهیشته شویمینک که به ناشکرا تینوو بوون به خوینی کورد!. له گهل نمهانه شا به وه وازی نه هینای پارلهمانه بر گهنه کهی برپاری کوچکردن و هه لفراندنی کورده کانی و لأتی دده رسیم یی دا بر و لاتی نماندزل و و لاته کانی رز ژاوا، برپاریکی وا که به هیزی قامچی و شه لاخ بیانده نه پیش و له و ولاتانه دا همر به زیندوویتی بیانخه نه چاله وه!

لیرددا «سهید روزای دورسیمی» بر بهربهستکردنی نمم جهوره بین نامانه، چاکی مهردانهی لیکرد بهلادا و ثاگری شنزرشیکی همالگیرساند، کورده کانی نمهو ولاته له دورری کوبرونهوه و ناوچهی شنزرش بهرهی سهند، حکومه تی کهمالی دیسسان کهوتهوه خنری بنزیان، هیشتا به تهواوی هیزی شنزرش نهگهیشتبووه ههموولایه ک، به ههموو هیزیکی ناسمانیی و سهر زهویهوه، چوار دهوری لی تهنگ کردنه وه، له ناخرا «سهید روزا» گیرا و برایه بهر سیداره!.

نه کارمساتانه ی که حکومه تی که مالی له شورشی ۱۹۳۷ دا به سهر کورده کانیا هینا، دیسان ٹینسانییه ت و حاتفه بیزی دینه وه که باسیان بکا، جونکه نه و کوشتن و برین و مال و برانییه ی که له و ساله دا به سهر نه و کوردانه دا هینرا و نه و گولله بارانه بن رحمانه، که نه بارتیرا به سهریانا، مه گهر هه ریرزوله گوشتی منالی ناوییشنکه ی به ده م گولله و رویشتو و بزانی چی کراوه؟!. نه گینا نه زمان و نه قه لهمی یه کینکی تر ناتوانی باسی بکا!. کورد بن خاوه نه، بن که سه، بن ده ره تانه، نایا بوشی کوروزه ی جه رگی هه لقرچاوی حه قی نه سینینی؟. یا حکومه ته نیستعماریه کیان هه و بو بیشکه و تنی کاروباری خویان نه م په ردانه هه مو و روژیک تازه نه که نه وه ؟!. حکومه تی که مالی تورکیا ثه مانه ی به لاوه که م بوو، هینای له ۱۹۳۸ دا به سی تولّی له گه لل حکومه تی نیزان و حکومه تی پیشوی هیزاقا به هاندانی حکومه ته ثیستعماریه کان په یمانی «سه عدابا دهیان بو به تمواوی له ناوبر دنی کورد دامه زراند و دنیای کوردیان ثهوه نده ی تر ته نگ کسرده وه! قسم په به به یمانه هسه ر له نسیش کردنابوو تا که و ته سالی ۱۹۵۰. لیره دا به تازایه تی «نوری سه عیده ی خوین مثر ثه و په یمانه گروایه و به وپه یمانی به غداه و به تیکه لاو بورنی ثیران و حکومه تی بر گهنی پیشوی هیراق ثه و نده ی ترکیا و ثیران و حکومه تی بر گهنی پیشوی میراق ثه و نده ی دورد له فه هدلگرن!

ثهم جرت و فرتانه ثهکرا تا شـــؤرشی ۱۵ی تــهموزی ۱۹۵۸ی عــیّراق له ژیــر فــهرمانده یی ســهروکی خوّشهویستی شـوّرش (عهبدولکهریم قاسم)دا روویدا، ثهو پهیمانهی رووخاند و ثهو تهونانه که ثهوان بوّ له ناوبردنی کورد دایاننابوه، ثهم داروپهردووی تیکدا.

شهره فخان هه رله بنه چه دا ثهمیر زاده بوو، له ۱۲ سالّی دا خویشی بوو به شهمیری کورد، سه ده میزی کورد، سه دومیتک له لایه ن شائیسماعیلی سه فهوییه وه والییه تی «نه خچه وان »ی درایه و له ویدا حوکمی ثه کرد، پاشان له ۱۹۸۳ی هجری که و ته لای «سرلّتان موراده ی سیّهه می حوسمانی و فه رمانی والیه تی به تلیسی برّ دهرچوه، به ره به ره به ره و لاّته کانی «وانه و «موش»یش که و تنه ژیر حوکمییه وه. لهمه وه هموای حکومه یتکی سه ربه خوی کورد که و ته سه ری و لهم رینگه یه وه گه لی کوششی کرد. که ته ماشای کرد ثه و نامانجه ی نه و هه یه ته واوکردنی کتیبه نایابه که یه وه: «شه ره نامه». به جهینیشت و خوی خه ریک بوو به ته واوکردنی کتیبه نایابه که یه وه: «شه ره نامه».

لهم کتیبه دا باسی حکومه ته کانی کورد ثه کا له گهل ثه و حکومه تانه دا که به میراتی بز کورد ماونه ته وی ثه مجا به ته واوی قسه له حکومه تی به تلیسه وه ثه کا ـ که ثه مه له ژیر ده ستی بنه ماله ی خوبانا بو وه و ثه وان به ثه میره کانی و به تلیس و ناسراون.

ته مجاً باسی ثهوه نه کا که نهمآره ته کانی کوردی له چاو نهماره ته و همموو سه ربه خو بوون، به لام نه گهر بهاتنایه لهم لاپه رهی ته تریخه دا همموویان یه کیان بگر تایه و قسه یان بکر دایه به یه ک، حکومه تیکی زورگه ورهی دائیمی کورد دروست نه بوو، ئیتر له و دهوری ده ره به گیه تیبه نه چوونه ده ره و و وایان به سه رنه نه هات که و مکو ناردی ناو درکانیان لی بیت!

شۆرشى حدمدپاشا

(7447, 7347)

حهمهاشا میری رەواندز ـ که به پاشای کۆره به بهاناگی کۆره به بهانویانگه ـ کوری مسته نا به گی رەواندزه، له سالی ۱۷۸۳ ـ همر له رەواندز هاتو ته دنیاوه. همرچه نده (مسته فابه گی)ی باوکی میری و لآت بوو، به لام له بهر ولات ناکوکی و ناخوشی بهینی ثهو و برا و خزمه کانی، ولات نامایشیکی وای نهبوو. له لایه کی تریشه وه تیکدابوون. همجمهده پاشاه همهموو ثمم نازاوانهی تیکدابوون. همجمهده پاشاه همهموو ثمم نازاوانهی ثهیخوارده و دهره وهی به چاوی خوری شهبنی و ثهیخوارده و، بهیینینی ثم دیمه نالی ۱۸۱۶ له تهمهنی دلیا په نگی خوارده وه . تا له سالی ۱۸۱۶ له تهمهنی کاری دلیا په نگی خوارده وه . تا له سالی ۱۸۱۶ له تهمهنی ۲۱ سالیدا بوو به میری ولات و جاهوی ئیش و کاری ولاتی روواند و سروانی گرته دهست.

له پیش هدمور شتیکا بدره مام و خزمه کانی تدمی کرد و ولاتی له تاشرویی تدوان پاک کرده وه ولاتی له بالسه تی و کنیه و رانییه و دره وی تدون و کنیه و رانییه و دره وی و کنیه و رانییه و دره وی و کنی و هدولیری داگیر کرد. له هدموو ثهم و لاتانده اقله و قلالی بر پاراستنیان دروستکرد، به تاییه تی نرخیکی زوری له شاری ره واندز نا، هینای شوروه ی به ده ورا به ست، قه لای تیا دروستکرد، له ده روستکرد. له داره مه ده له ماوه ی به بینیکا قولله و قه لاتی تری دروستکرد. پاش شهمانه که ته به مه به ده و که به ده ناوخی، بنوی که و ته به ناوی خسته قه له هدی به بین چه ک و جه خاندیه کی ناوخی، بنوی جیت بینیک تاسن و قه لایی و شته بز جیت بینیک تاسن و قه لایی و شته بز بیره هم هینانی نه و چه ک و جه خاندی و شته بز به مه بیروه، بری ها ته دی، هدر به جساک نی ره واند ز شه و کستایه کی دستایه کی دخه خاندیان بر هینا.

وهستا به فهرمانی میرکهوته دروستکردنی چهک و جبهخانه، همر لهناو شاری درهواندز، دا کارگهی چهک دانرا، تفهنگ و دهمانچه و شیر و خهنجهر له کــارگه دهرئــهچوو. له و مــاوهیهدا ٤٤ شۇرشى جەمەياشا

نزیکهی ۲۲۲ لووله تؤپ دروستکرا؛ که تیسته شسی دانه لهو لووله تؤپه خو و لاتیبانه همر له به ر ده رکی قشله ی ره واندزا بو یادگاری میری سوّران ماونه وه، چهندانه یه کیشیان برانه موزه خانه ی به خدا، که تیسته ثه وانه ش له موزه خانه ی «باب ثه لوستانی» له به خدا گهوره یی ثه ماره تی پاشا کوّره ی ره واندز پیشان ثه دهن. ثهمه بیجگه له و توپانه که له له شکره کهی هصه باس میرزاه ی و ولیعه هد له ته وریز به جیّما؛ له کاتیکا که یه لاماری میری ره واندزیان دا.

له پاش نهوه که ههموو قولله و قه لآنه کانی به سه رباز قایم کرد و لهپاش نهوه که له شکر یکی ریک وینکی پنکه وه نا که و ماره ی له شکر به پیاده و سواره وه نمگهیشته ۵۰ همزار به ههوای نهماره ت و حکومه تنکی گهوره وه په لالماری ولآنه کانی هموسل و و بادینانی دا، له پاش جهنگینکی کهم، ولآنی ناکری و نامیدی و ماردین و جزیره ی «ثیبن عومه رایشی داگیرکرد و سنروری خوی گهیانده سه رسنروری «مسوریه»، لهملاشه وه بوو به ها و سنووری «ثیران»، له ناوه پاسته وه ته نگی به «به غدا» هه آچنی.

لیره دا واته له ۱۹۲۰ دا بانگی ثازادی و سه ربه خزی بر حوکومه تی کوردستان به رزکرده وه عوکرمه تی نیران که نه و سه رده حکومه تی قاجار بوو دانی به حوکومه تی کوردستان به رزکرده وه معملی روزا پاشاهی والی به خدا هه ردانی پیا نا. حوکرمه تی کوردستانی ده وره ی میری ره واندز بو به حرکومه تی کوردستانی ده وره ی میری ره واندز بو به حرکومه تی دا ناوی نه خویز بایه وه . هه در لهم و خته دا عوله ما و زاناکانی کو کرده و و له ده شتی ه حمد بر ۱۶ کونگره یه کی پیگردن بو دوستکردنی ده زگایه کی وا که به هوی نه و ده زگایه کی وا ایان مهمور قه لهم بوی بیگردن بو حرکومه تی کوردستان و وربگری، له راستیا زاناکان که و تنه نیش و ده زگایه کی وایان دروستکرد. میژوونو و سی دانا بر نووسینه وی کاره سات و هفت حاست ی ده وری خزی، دوسیه و ده فته ری ریک و پیکی بو دایردکانی حوکومه تی خوی دروستکرد، له کاروباری ثاوه دانی و شارستانی دا ولانی ده ولفتی ده ولیت کی در یک و پیک دامه زراند و

هه ر لهم کاته دا له گه ل محمه د عه لی گه وره - خدیوی میسر - که له شکری ثه و به سه رکرده یی «ثیبراهیم پاشاهی کوری هاتبووه سوریا - به نامه که و تنه قسه کردن بز ثه وه هه ردووکیان قول بکه ن به قولی یه کیا و په لاماری حوکومه تی شهته مول بده ن. ثم م ده نگ و بیاسه و شمم شاوازه ی موکومه تی «محمه د پاشاهی ره واندزه به ته واری به دیبراخیانه کانی سبولتان مه حمو - شای عوسمانی دا - ده نگی دایه وه و سولتان لهم ثیشه تبرسینکی زوری لیننیشت، «محمه د ره شید پاشاهی سه دری ثه عزمه مه در به شید په ره سه ندنی ثهم حوکمی پاشای کوره یه بکات. هم رومه ناو هم حمو پاشاهی والی بکات. هم رومه ناوشاری موسل یه والی موسل - که هیشتا ناوشاری موسل هدر به دهست حوکومه تی عوسمانییه وه بوو - شه مانیش له شکر بکه ن و له گه ل «محمه دره شید پاشا» دا ثهم ناگره بکورتینه وه

همحمه د پاشاه که بهمه ی زانی، وای به چاک زانی و لأتی ٹاکری به چن بیلی و بگه پرته وه بز ره واندز و لهویندا قایمکاری خوّی بکا. سه دری ته عزه م و [والی موسل] له تولی موسله وه ها تن و والی به غداش لهملاوه. محمه د پاشا هگه لی عملی به گهی لینگر تن و به کی پیشکه و تنیانی خست. له شکری سه دری ته عزه م و والی گه لی ما نه وه، هیچیان به هیچ نه کرد، له تاخرا «سه دری ته عزه م و والی گهلی مانده که همچه د پاشاه دا کرده وه و به و ناوه وه ها تنه مهیدانه وه که جه نگی کردن له گهل خهلی خهلی شیسلاما پیچه وانهی دینه و نابی له رووی پادشای شیسلاما شیر رانکیشی ی و هدرکه س وا نکا، به کافر ده رئه چیز!

ثهم پروپاگانده یه ناو له شکری «محمه د پاشا» دا بلاّو بووه وه له شکریش ههموو کورد و موسولمانن، کاریّکی گهوره ی کرده سهر بلاّو بوونه وه ی له شکره که و کزبوونی محمه د پاشا. مهلا محمه دی «خهتی» که وهزیری محمه د پاشا بوو میر، لهم رووه و پرسی پنکرد و تعویش هدر به وجزّره فتوای دا (۱)

پادشا، که وای زانی به ناچاری خزی دا به دهسته و و سه دری ثه عزه م ناردی بو ثهسته مول، سولتانی خوسمانی چوونی میری دره و اندزه ی به سه دکه و تنیخی گه وره زانی، ریزی لیگرت و له پاش ماوه یه ک پینی وت که بگه ریته و ه باش ماوه یه ک پینی وت که بگه ریته و ه بر و لاتی خزی. لهم کاته دا [عملی ره زا پاشا]ی والی به غذا که وته قسم کرد ته باشا] بو ره واندز، مه عنای وایه ثاو له و لاتی به غذا و به لکو له هه موو و لاتی عوسمانی لیل ته کا!. سه رله نوی دلی خدلیفه ی لیل ته کا!. سه رله نوی دلی خدلیفه ی لین ره نجانده و و ده ستبه جن پیاوی نارد به شوینیا له و لاتی د ته داره به زوش، بوون، له و باشی و ده ستیه به نامه دی و دروناکییه ی نه ما.

...

وه کو لهم قسانه ره برّمان دهرگه رت همحه مد پاشا ی ره واندز له رزژی منالّیه وه تا رزژی له ناو چوونی، هه ر له سه ر ثه و ثه لهایه بووه که ولاّتی کورده واری له ژیر چنگی ثم و ثه و رزگار بکا و بیکا به ولاّتیکی سه ربه خز، به لاّم لیّره دا نوخته ی دینی پشتی شکان و دای به زهویا.

لهم رووه شهوه نه لؤمه ي ثه و ته كرى، نه هي «مه لا مجهمه دى خه تن ـ ثه گهر مه لا فتواي واي داين ـ ، چونكه ثهم كورده له به ره به ياني ته شريخيه وه له بهر دلسافي به دهست دوو شته وه گيري

۱- تمومنده هدید داستانه کانی تری [بدلا محمدد]ی خدتن لدگدل میری رمواندرا شدم روایدند شدخدید دربّوده، سدلّکو هدمور ددمیّک مدلا به قسه ر به کرددوه پشتیرانی میری کردووه و لهم روودوه ومدین [فتوای] برّ به گزا مجرونی خدلیمه ددوکردین. هدلّمستنی شدم قسه یه برّ مدلای خدتن، من به دوزمنتایه تبیه کی شده حسی شدراسم که نباحدو کتابی برّیان هملّمستده.

خواردوه؛ یهکهم لهبهر پردیانهتی و دیانهت زؤریی له لایـهکـهوه، له لایـهکـی تـریشـهوه لهبـهر نهخویّندهواریی له ناویانا، به ناوی دینهوه گهلی فهلاکهتیان بهسـهرا هیّناوه.

به لن ئەمە راستە كە لە نىزامى ئايىنى ئىسلاما پياو نابىن لە رووى خەلىغە وەربگەرېتىتەو،، ئەمەش ئەبىن وابىن جونكە ئەگەر ئەم نىزام و ياسايە لە دىنا نەبىن ھەرچى و پەرچى و دەرەبەگى پەيدا ئەبىن وكاروبار وەكو ئەو دىنە ئىسلامىيە كە ئەيەوى، بەوجۆرە ناپوا، لە ئاخرا واى لىندى ھېچكەس لە مال وگيانى خۆى ئەمىن نابىن، ئامانجى دىنىش رىكوپىكىي كۆمەلايەتى و ناسىنى خواى تاقانەيە.

به لأم لیّره دا چهن مهرجیّک هه یه، یه کهم ثه بی خهلیفه لهسه رکن و شسویتی چوار خهلیفه بهرزه کهی ٹیسلام بروا، رهوشتی رهوشتی ثهوان بیّ، کردهوهی له کردهوهی ثهوان بچیّ، بهلای پاشایه تی و ملوکییه تهوه راینه کیّشیّ، چونکه ملوکییهت له ٹیسلاما نییه. ثهوی قانوونی ئیسلام و فیقهی ٹیسلام ثه یلّی له بارهی عباده ت و قهزاوه ت و ده حوا و بهیناته وه، به وجوّره بروا به ریّسوه، حه قی زوّر لیّکرا و له سته مکار بسیّنی، به راتبه ر به داد و حه دل گهور و و بچووک جیا نه کاته وه.

ثه بن ثهمانهی تیا بن نهوه ک ههر ته نها ناوه که بن و هیچی تر، ثه گهر هات و ههر ناوه که بوو ثهوه ههر له بناغهدا خهلیفه و حوکومه ته ئیسلامییه که نهبوو تا لهړوو وهرگه پرانهوه کهی ببن به بن دینی و به تهلاق کهوتن.

له ساله کانی ۱۹٤۳ ـ ۱۹٤۷ که به رزانییه کان له حیراقا داوای نان و صدلی ثبجتیماعی و ریک و پیشیان ثه کرد له حوکومهت، ههندی له روّژنامه بو گهنه کانی شهو سهرده مهی و دبه فیاه به ناوی دینه و ثه هاته مهیدانه وه و ثهیانوت: داهمانه به شهرع و به دیانه تی ثیسلامی ته بی خورژین، چونکه له رووی حوکومه تی ثبیسلامی دا وهستاون و فهرمانی حوکومه تی شیسلامیان شکاندوه ا. و

ثهوهنده هه به کام حوکومه ت. ثه و حوکومه ته که شهو و روّژ خویتنی میلله تی ثهمژی و به تهجیری ثیسلامی ههموو وه ختیان له هفسق و فجوره و نافه رمانی خوا و زوّر و سته ما شه برده سه را. دهی ثهمه کهی حوکومه تی ئیسلامی به مه عنای ٹیسلام هه بوو؟. تا له روو وه رگه پانه وه مان به بن به خیانه تیکی دینی و بهن به له دین لادان؟؟. به لام با شجاو شه کنانی حوکومه تی وه خت و پرویاگهنده چی پاره وه رگره کانی به ناوی دینه وه ، ههموو قسه یان کر دبوو به یه ک، کن ثه یتوانی له و سه رده مه دا حقیقه تیکی و اده ربری و به یه کیک بلنی لای چاوت کلی پیوه یه یه ؟!.

وترا کورد به دەست دووشتەۋە گیری خواردوه، یهکهم: به دەست ئەوەوە که باسمان کرد، دووههم: به دەست دلسافیهوه؛ بەدەست دلسافیهوه گیری خواردوه چونکه تا ئیسته به همزاران جار زور و ستهمی لیکراوه و به سهدها جار لیسی نىراوه بىه نیشانهوه، کىهچى لەگەل ناحەز و خوینهخویکهی لین قەوما بیت و ئیشی بهم بووبیت، خیرا هاتووه مەرحەبایکی رووتی لیکردوه، ئهم بهو مەرحەبایه هەلخەلەتاوه و قاپی دلی خوی بۆ خستوته سەرگازی پشت و ههموو شتیکی له بیر چۆتەوە، ھەر لەگەل كابرا بەسەر ئیشى خۆیا سواربوو، كەرى خۆى بەستەو، ئیتر بە هیچ كىلۇجیّك ئەم ھەر ناناسىن و بەلكو بىزى ئەچیّتەوە پىاریْز و ئەوى بىشىن و نەشىن لەگەلى دايئەمەرزىنیّتەوە!.

کورده همژارهکمش وهنمین تعمین خواردوو بین و هنرشمی ثهوهی بیتهوه به بهرا که جاریخکی که وا هملنهخهلهتیتموه، همر لهگهل کابرای تر هاتموه و ممرحهبایهکی تری لیتکردهوه، ثبتر ئهم وهک نهبای دیمین و نهبوران، با ئهداتموه سمر بای بهره بۆر بۆی!.

ثهم دورده له ههموو شت زیاتر کاری کردزته کورد و له ههموو مهیدانیکا په کمی خستووه، تمانهت پهندی پیشینانه کهی خویشی ناگریته گوی که ثه آین: هجاری یه کهم که خه آماناست خوابنگری، جاری دووههم که خه آماناست خوابهگری....

نه گه ر رزژی له رزژان کورد هاتوو له دوست نهم دورده رزگاری بوو، پشتیان دا به پشتی یه کهور رزگاری بوو، پشتیان دا به پشتی یه کهوه و له گه ل نهموش به ناوی خوتنده واریه کی راست و دروستی بی خهوش ناو درا، شهو و وخته مهمنای وایه ههر دوو دهروازه ی کامهرانی بز کراوه نهو و نه توانی به ژبانیکی شازادانه و و که رزانه یک که قهومه کانی تر هه یانه، نهمیش بژیت.

شۆرشى سەردار رەشى

(سەردار رەشى)

عه اسخانی سه ردار روشید کوری عملی خانی کوری معمده سادقخانی کوری ثمانوللآخانی والی ثمرده لاند. له ۱۸۲۱ داکسه خولاً مشاخانی والی مسرد و شعماره تی شدرده لآنی دوایی هات، ناسره دین شا ـ شای ثیران ـ میدانی به چؤل زانی، «فدرامیرزای موحته مده لده وله ی به باوی حوکومه تیه وه له ذیلقعده ی ۱۸۲۱ ی هجری دا نازده «سنه» و ده وری ثه ماره تی ثه رده لان به ته واوی پیچرایه و . حوکومه ته کانی تاران له شوین تاگردانی به ماله ی تدرده لان ده ستیان کرد به حوکمداری له ولاتی «سنه» و حصسه ناوادا!.

لهم وه خته دا عه باسخانی سه ردار رهشید، واته له ۱۳۲۱ هـ ۱۹۱۷ ز ـ دیاره به گهلی پیشی تم میژووه ش هم خدریک بووه ـ به نیازی شهوه که له نه تموه ی شدرده لأنه کانه و همقی میراتگریی هدید، له «رموانسه رهوه دهستی کرد به بر ووتنه و و شورش نانه وه بؤ سه ندنه وی میراتگریی هدید، له «رموانسه رهوه دهستی کرد به بر ووتنه و و شورش نانه وه بو مه میرونک مه شیره ته کانی تمه و لأته دا قسمیان کرد به یک ته وانیش له به رئه وه که «سه ردار ره شیده له بنه ماله یه کی ته ماره تی کوردید و خزیشی پیارتکی لیها توی به ده سه لأنه، همو و قسمیان داید. به ره به ره و کیلی جوانسی و وه مه حمو خانی کانی سانان و جسه حدانی در آسی و حسمه خانی بانه وه که لاه لاه کولاشه وه سنجه رخانی میاوه ران و

شورشی سهردار روشی

حوسه ینقولیخانی کولیایی؛ ثهمانه ههموو لهسهر قسهی «سهردار ره شیده و بو یاریه دانی ثهو به ری که وتن بو ولاتی «سنه» و حهسه ناوا ـ که شوین ثاگردانی ثهماره تی باوباپیری «سهردار ره شیده بوون ـ

له و میژووه دا جدوه سنه وه به ناوی ثهوه وه حکومه تیکی کوردی سه رله نوی دروستبکاته وه، دهستی دایه و ماویه کی باش ده وریکی گیرا، روسه کانیش له ژیره وه قسه یان دایه، به تایه تی «جه نه رال فسینکز، جه نه رال باراترف» که نه فسه رانی روس بوون و شهر ولانه یان له و ده وری هه رچی و په رچیبه دا داگیر کر دبوو - په یمانیان دایه که به هه موو جور بو دامه زراندنی ثهم حکومه ته دریخی بر نه که ن. ثه و له ویوه له دروستکردنی ثهم کار و فه رمانه دا بوو، له ملاشه وه له ولاتی سوله یمانی و شوین هه واری بابانه کان، همر له و سه رده مانه دا «شیخ مه حموی شیخ سه هید ایش خه ریکی گیرانی ده وری کوردایه تی بو و.

شمو له ناوکانک وههلی نه قری خانی ناسه ف نه لدیوان و که یه کینک بوو له پیاوه هه ره به ده سه گذار به ده مده به ده سه ناوی و خاوه ن ملکه کانی سنه ، له به رئه و هم یاوه همو و دهور یک هه رئاگری بن کا بوو بو آرسه ردار ره شید] ـ به ناوی فراندنه و فراندی و گه رایه وه بو آره وانسه ر] ـ باش ماوه یه کی و قرر اسنه] به رانبه ربه پاره یه کی و قرر و ناسه وی به ره ناویه کی و قرر و ناسه وی به ره ناویه کی و قرر و ناسه وی به ره ناویه کی و قرر و ناسه که یا در ناسه این به ره ناویه کی و قرر و ناسه وی به ره ناویه کی و نامه که نامه کانی تری است این به ره نامه کانی تری است این با ره نامه کانی و نام کانی و نامه کانی و نام کانی و نام کانی و نام کانی و نامه کانی و نامه کانی و نام کانی و نام کانی و نامه کانی و نام کانی و نام کانی و نام کانی و نام کانی و نامه کانی و نام کانی و نامه کانی و نام ک

کرد مانهوه ی له دسنه ۱ دا وهنه بن قازانجیکی تیابی، وای به بناش زانی شهر شوینی

حوکمرانييهي له سنهوه بگو يزيتهوه بو درووانسهره.

۵۰ شورشی سه ردار روشی

کمه مسدردار له [مسنه]دا نمما، حکومه تی تاران به ناوی حوکمدارییهوه دعملی محمدخانی شهریف آهلدهوله ای نارد بر سنه. شهریف آهلده وله ۱۳۲۷ی هجری چووه سنهوه و دهستی کرد به توندوتیژی و سیاسه ت به کارهینان. لهولاوه [سهردار رهشید]یش همر داوای سنه و ولاتی آمرده لان آه کا و ههرجاره آمهیه وی هیرش بکا بر ده رپه پاندنی [شهریف آهلده و له] له ناوشار!.

[شهریف نه لده وله] پیاویکی فیّلباز و پیلانگیز بوو؛ له وهختی تیژیدا توندی نه نواند و له وهختی کولیدا نه رمی! سهیری کرد مانه وهی [سهدار ره شید] به وجوّره بز ثه و دهست نادا، به شهر و شوّریش چاری ناکا. هیّنای که و ته پیلان بازیه وه له گه لّیا، خه به ری بو نارد که:

ولدبهر ثهوه لهم سهرده ما نده او لهم ناوه اه سالار ثه لده وله ده نگ و ناوی هدیه و به ته مای ثهویه که به پشتیوانی کورده کان ته ختی ثیران و حکومه تی تاران وه ربگریته وه ، حکومه تی تاران له به رثه مه که وتؤته پهرؤشه وه ، ثیسته حکومه تی شاهه نشاهی اقه حمده شاه بهریاری تاران له به رثه مه که می باره ی داد خونکه نه گهر حکومه تی ثهرده لأن بو تو بیت ، بویه ش نهم بریاره ی دا، چونکه نه گهر حکومه تی ثه رده لأن بو تو بیت ، تو به شه می بریاره ی داد و ته شبیت به پشتیوانی حکومه تی [تاران] ، به لأم ثه گهر سالار ته لده و له بیت ، ثه و وه خته ثه و داوای حکومه تی تارانیش ثه کا و بوی نه که کویته ته لاشه وه ، منیش ناتوانم ثیسته [سنه] به جی بینلم و بیم بولای تو ، چونکه هم رکه به جینم هیشت ، [سالار ثه لده وله] دیته ناوشاره وه ، له به رثه و که که معموو پیاو که امام که این در چوونی له و کاریه ده سته کانا ناشنایه تی هه یه ، ثه هلی شار مه یلی ثه و ثه که ن و ثیتر ده رچوونی له و ناوینه و .

له به رئهم شنانه که برّم باسکر دیت؛ ترّ وه ره برّ [سنه]، حکومه ته کهت ته سلیم نه کهم و من به ناوی حوکمه وه نهچم برّ و لاّتی شیراز و نه سفه هان!ه.

ثهم قسه خوشه کوزنستانیانه کارنکی باشیان کرده سهر دلی سهردار رهشید و دلیان فینک کرده روا به بی گیروگرفتی له ۲۳ی جمادی الاولی ۱۹۳۸دا به چهند که سینکه وه به ته مای بنج به ستکردنی ثهماره تی له ده ستجووی ثهرده لأنه وه گهرایه وه نیاوشاری [سنه] و شوینی میوانداریی له لایه ن [شهریف ثه لده وله] وه بو چاک کرابوو، چووه ثه وی، چهند روزیک خسرمه تیکی واکه مهرگهر ههر [شهریف ثه لده وله] بو اسهردار ره شید]ی کردین!

له شاخرا له روزی ۱ آی جهمادی ثه لسانیا بسانگیشتنیکی تبایه تی بو کرد له سهرای حکومه تی دا دده رمالی بو کرد له سهرای حکومه تی دا دده رمالی بو ثهوه ثه و روزه له وی کاروباری ثهماره تی نه رده لأنی ته سلیم بکا!. سهردار هه لسا و چووه له پاش هه ندی قسه کردنی کهم [شهریف ثه لده وله] گرتی و له پاش ۱۵ روز ناردی بو تاران!. سه ردار ماوه یه ک له [تاران] به به ندی مایه وه، له ثاخر و توخری سالی ۱۹۳۳۵ هسه بید زیانه لدینی ته باته بایید زیانه لدینی ته با تا به ده دوره ی ثموا سه ردار ره شید به ره لا زیانه لدینی ته باته باید به ره لا تا به دوره ی تو اسه ردار ره شید به ره لا گهرایه و بو قلانی ره وانسه ره باش به بینیک دیسان که و تمو کر کردنه و ی خری و له ۱۹۳۵ که و تمه ماره تی شه دو دلان، ده سه ندنه و ی ته ماره تی شه دو دلان، ده سته یه کی باش له [ده وانسه ر]ی و جوانر زیی و سنجاوی پیکه وه نا و دیسان ناو و ده نگی باش له اید و دانسه رای و جوانر زیی و سنجاوی پیکه وه نا و دیسان ناو و ده نگی باید و دوه وه.

لهم دوراندد دروزاخان ووزیری جدنگ بوو، سه رله شکریک هه بوو «شهیر شهمیر شهمیر در اسه در است از پیته و تراخان بدره در اسه در از سه بیشا هات [جافرسان] و روشیدی ای پیشا هات [جافرسان] و آهم حموخانی در آلی آلی و روس از از به در از به در از به در ناو به در از به در دو او سوینخوار بوون!.

[سنهردار روشید] شهم خهبهروی وورگرت، به ٤٥٠٠ سواریکهوو پهلاماری هیزی هه شایر و [جافرسان]ی دا، له کنوه کانی «شمشیر» جه نگ هه لگیرسا، هیزی جافرسانیش زیاتر له ٤ ههزاریک بوو. له بهر سهختیی شوینه که و بهفر و سهرما، سهردار رهشید هیچی ين نهكرا وگهرايهوه بو ولاتي [رموانسهر]. باش ثهوه «ثهمير ثهحمهد»ي ديسان شهچيتهوه سهري و را وانسه ريشي يي بهجن ديلي. سهردار كه زاني هيچي بو ناكري و به ههر لايه كدا كه تەروا، كوردە بنگانە يەرستەكان ھەر يەلامارى ئەدەن، يەكسەر ئەچى بۇ ھەمەدان و لەوئ خزّى ئەدا بە دەستەرە و لەرتشەرە ئەينېرن بۇ «تاران» و لەرى ئەمېنېتەرە بە نارى بەندىيەرە. یاش مانه وه ی ماوه یه ک ثار اوه یه ک له تاران دهستی پنکرد، سه ردار ره شید ثهمه ی به هه ل زانی، خزی گزری و ههلات، هاته وه بز [رهوانسه ر] و دیسان که وته وه ثیشکردن، ثه مجاره ش ديسان كوردهكان عيلجاريكي تريان ليكردهوه، ناچار له پاش چهند شهريكي تر سهر لهنوي ولأتي بهجين هيشتهوه و چوو بۆلاي «شيخ مهحموي شيخ سهھيد،، لهويش هيچي بۆ نهكرا، چوو بو دموحهمه ره، بولای دشیخ خهزعه ل، لهویش ههر هیچ، چوو بو به غدا؛ لهو وهخته دا «رەزاشا» له به غدا بوو، بۇ «نەجەف» ئەچوو، چوو» لاى و داواى لېبووردنى لېكرد، ئەمجا گەرايەوە بۇ كوردەوارى بەھۋى [شيخ حيسامەئەدين]ەوە لە سالى ١٣٤٢ى ھجريدا چوو بۇ سنه، ثهو سهردهمه «موزهفهرخاني سهردار ثينتيسار» حاكمي سنه ثهبيّ، تهلكرافيكي زور له بارهی صهردار روشیده وه ته کری بو تاران. له تاخرا حاکم، سهردار تهنیری بو تاران و دیسان ئەكەرنتە گىرى دەست بەسەرىي، تا سالى ١٩٤١ز ـكە كاروبارى ئېران تېكچووەوە، قەسرى قهجهر شکینزا، سهردار روشیدیش رزگاری تهبن. بهلام ثبتر به ثاروزووی خنوی هـهر له وتاران، دەرنەچوۋ، ئېستەش ھەر لەوپيە.

۵۲ شۆرشى سەردار رەشى

وه کو تهماشامان کو د «سهردار رهشید» ههر له دهورهی گهنجیهوه تباکهوته شهو روزی پیری و چاو کزبوونه، له ثهآنهای ثهماره تی کوردی و حکومه تیکی کوردیدا بوو، ههموو جار کزششه کانی به هزی چهند که سیکی چلیسی بیگانه پهرستهوه ثهدرا به بادا.

سه پرتر شه وه بوو شه و کوردانه که وه ختی خوی به قسه ی سه رداره کانی شیرانی هدائنه خانت و ته پوون به گر [سه ردار ره شید] دا و نه یانته هیشت حکومه تی سه ردار ره شید ادا و نه یانته هیشت حکومه تی سه ردار ره شید سه ربگری، ثه و کوردانه له پاش ثه وه که ره زاشا شوینی خوی له ته ختی شیرانا قایم کرد، به به به موری سه به رفت سه رله شکر [شهیر حه بدوللاخانی تمهماسبی] هوه، یه که یه که یک که گرتنی و له تاران له وقه سری قه جه رهی تو ند کردن!. ثه گهر سالی ۱۹۵۱ زنه به به این می این می این به شوین هه واری خویانیان نه ثه دیه و به که ساسی شهرانه سه ریان نایه وه.

در این که ده ربه ده ربوون وه کو [جافرسان] و [مه حمو خان]ی دزلی؛ ثه وه به که ساسی له گرشه ی شارانا سه ریان نایه وه.

جا ئەمەيە ئاخرى ھەموو يېگانە پەرستىيەك و ھاوخوين نەويستنېك!.

شۆرشى شنيخ مەحمود

ئیج مەھىردى ئینج سەھيد [۱۸۸۲ز . ۱۹۵۲ز]

له ولاتن سوله یمانی دکاکه نه حمه دی شیخه و به رهی کاکه نه حمه ده به بورن. کاکه نه حمه دی کوری شیخ مارفی نودنی، به ناوی پیاوینکی زانای له خواتر سه وه ناوبانگی بر همه و ولایه ک ده رکر دیرو. ناوبانگی عبلمه فراوانه کهی شیخ مارفی نودنی باوکی و له خواتر سیبه کهی خوی نه م دووانه بالیان پیوه نابو و بر نه وه که شایه کانی - تیمهراتوریه نی حوسمان و شاهه نشاهی تیران - وه کو یه کریناسن و یه کاله یک زیار ریزی لیگرن.

ولأنی سوله یمانی نه و دهوره و هکو تیسته و سهر سنووری به ینی به شهخاکی شای هوسمانی و شای تیرانه و . هو سمای خوسمانی و شای تیرانه و . هورسمانی و شای تیرانه و . همرچه نده سنوور به ناو هه بوو له به ینی نهم دوو حکومه ته دا، به لأم هات و چؤ کردن نه و ، نده به سانایی بو و و مکو له گهره کی شاریکه و هیا و بچیت بؤگهره که کهی تری و ابو و .

له بهر ثمم تیکاروی هات و چووه له بهرته وهش گمسه رسنووره کان همموو کورد بوون سنوور به سیاسه ت له به بینانا دانرابوو، هه در دوو له شایه کانی ثیران و هوسمانی شهیانویست پیاوه گهوره کانی ثه و سنوورانه راکیشن بولای خویان. به تایبه تی پیاویکی وه کو هکاکه نه حمه دی شیخه پیاویکی وا نه خواترس و زانا که مه رکه زنکی زلی همبور له به رجاوی مه ردمه که شهوه هم زور تر نمیانویست خویانی لی نزیک خه نه وه. هم رجه نده نمو له به ر مه رکه زه دینیه کهی که داوای ثه وهی لیشه کرد شایه ک و گهدایه ک وه کو یه ک بزانی به لام شای هوسمانی له به رثه وه که ولاته که یا بوو زیاتر حه زی نه کرد به نزیک بوونه وهی. نه مانه هموو کرد بووبانه کاری که «کاک نه حصمه هی سولەيمانى پايەيەكى گەورەي ھەبىن لەلاي ھەموو كەسيْكەوە.

رۇزگار رۇزەكانى خۇى پەرەپەرە ئەدايەلاۋە، دەنگى زەنگى قەرمىيەت وردە وردە لە ولأتەكانا دەنگى ئەدايەۋە، يا ئەزرىنگايەۋە.

له ۱۹۰۸ دا به تیمتیباری ریزی بنه ماله بی ، شای هوسمانی - هه بدولحه مید - شیخ سه میدی کوری سه پید محمه دی کوری کا که ته حمه دی له ولاتی نه سته موله و بانگیشتن کرد بر شه و بچیت بو ته وی به چوونه کهی ته وه نده ی تاکه ته حمه ده بنه ماله له خزی بچیت بو ته وی و به چونه کهی ته وه نده ی تاکه ته حمه ده بنه ماله له خزی نزیکتر خاته وه . «شیخ سه عیده به خزی و هه ندی له خزمه کانی و دو کوره کهی - شیخ ته حمه د و شیخ مه حمود جاوی به کوشکی پادشاهی که وت و هه موو جوره پیاوانیکی و لاتی که وت و هه موو جوره پیاوانیکی و لاتی کوت و هه موو قه وی به دانگی شه و قه و میه تانیک که و لاته کانی عوسمانی دا روویان ثه دا، پیجگه له مه ش باسی کور دایه تی به ره ی به درخانیه کانی له گه لن له دیوه خانه کانی ته سته مولا ثه که و ته به رگوی.

کارهساتی موسل هدر له و ساله دا که بوو به هؤی کوژرانی شیخ سه هید و شیخ شه حمه دی کوری، کاریکی گهوره ی کرده سه ر دلی هه موو که سینک. که پاشماوه ی کوژرا و گهیشته وه ولاتی سوله یمانی، ده ستینکی تری خسته ناو دلی خه لکه وه. وه کو ثه مه ی کرد؛ ثه وه شی بلاو کرده وه که به درخانیه کان له ولاتی خویان کوششی دروستکردنی کینشوه رینکی کوردی شه که ن. بوونی کینشوه رینکی کوردی به ره به ره له میشکی هه مووکرر دینکا ده نگی ثه دایه وه.

[شیخ مهحمود] لهو دەورەدا نرخیکی بهرزی ههبوو؛ نىرخى سەركەزى دينى بىاوباييرى، نرخى بيروباوەړى خۇى كە ولاتانى ديبوو، چاوى كردبووەو، نرخى گۆشەى پيلان و شەپروشۇږ كەگەلىن جار لە ولاتەكەى خۇيا جەنگ و ھەراى ئەكرد. ئەمانە ھەموو «شیخ مەحمود»يان گەلالە كرد بۇ ئەوەكە دەست بدا بەنانەوەى شۆپشیكى گەورەوە بۇ سەندنى سەربەخۇبى و ئىازادى كورد.

وردهورده تاپزی جهنگی ۱۹۱۴ م۱۹۱۸ نزیک بووهوه، له تاپز دهرچوو فهساله ناشیرینه کهی هیرشی کرده سهر ههموو سوچنکی دنیا و همهوو لایه کی شلهژان، خوینی رژاوی سهیدانی هیرشی کرده سهر هموو سوچنکی دنیا و همهوو لایه کی شلهژان، خوینی رژاوی سهیدانی جهنگه کانی ثه و شهره له هیمورو گزشه یه کهوه لاقتی مسولهیمانی ولاتی عوسمانی بوو، له لایه کهوه روس. له ههر دوولاوه [شیخ عوسمانی بوو، له لایه کهوه روس. له ههر دوولاوه [شیخ معحمود] کهوته کوری شهرهوه؛ له ۱۹۱۷ له اکوت و عهمماره الهگهل ثینگلیز شهری کرد، مهرله تاخری ثهو سالهشدا لهولاتی پینجوین له گهل روسیش شهری کرد، ناویکی تری ده رکرد.

له ۳۰ تشرینی یه که می ۱۹۱۸ دا که وهستانی شه ری «موندوس» بلاو کرایه وه وعه لی ثبحسان باشاهی سه ر له شکری به ناوبانگی تورک له موسله وه ته لگرافینکی بو شیخ مه حمود نبارد که به ناوی حکومه تی عوسمانیه وه حوکمداری ولاتی سوله یمانی بکات، ثه ویشی پیزیستیش بن له ٥٥

ولأنی سولهیمانی به تهواوی له ژیر چنگی هوسمانی دهرچموه. «مینجهر نو تیل» حاکمی سیاسی ثبنگلیز، ثمو سمدده له سولهیمانی بوو، هوبلسن» حاکمی گشتی عیراق بوو له به خدا. سیاسه تی نمو روزه ی و ای پنویست بوو که حکومه تیکی کوردی هه بن. تازه ش ها تبوونه ولأتموه، هیشتا خه لک لیبان تینه گهیشتبوون، ثموان ههر بانگی ثازادی و چاویزی قهومه به شخوراوه کانیان به گونی خه لکا ثه دا!.

که زانیان دشیخ مهحموده وا پیاویکی لیهاتوو و به دهسهلانه، فیکریان هاته مسهر شهوه که یاریده ی بده ن. دشیخ مهحموده یش دیاره به بن هیچ خایه له یه ک حهز ثه کا یه کیک هه بن یاریده ی بدا و کوردستانیکی گهوره ی سهریه خو درووست بین!.

نهم هدمووشتانه په کیان گرت، ندمجا «نوتیل» به قسدی «ویلسن» له تشرینی دووه می ۱۹۱۸ کوبوونه وه په کی له ناو شاری سوله یمانی کرد و بانگهیشتنیکی گهرره ی بد هدموو پیاو ماقولی ناوشار و سهروکی حه شایه ره کان کرد و لهویدا (شیخ مه حمود] ناونرایه «حوکمداری کوردستان». نهوی پنویست بوو، بدر ندم حوکمدارییه هدمووی به جی هینرا، (مینجهر نوتیل) بووبه هموسته شاری مهله کی و «مینجهر دانلیس» بوویه موسته شاری حه سکه ری بوی و بز حکومه تی کوردستان. مانگانه ی حوکمداریش ۱۵ هدزار رویه بیت.

نه وا سولهیمانی بوو به پایته ختی حکومه تی کوردستان و نهم ناوه دلخو شیه کی گهلن زوری دا به کورده بهرهبهره ولاتانی پشده ر و خوشناو و جاف و کورده کانی نه و دهوره به بوونی حکومه تی کوردستان زیاتر دل قایم ثهبوون و سهریان لیثهدا. ثیتر سولهیمانی بوو به ناوچه یه کی سیاسی کورد.

 لهمانهش ههمور زیاتر پاشهلهقهی تورکهکان له ولاتانی رهواندز و هپهسوی، توزی تهکرد!. ثهران هیشتا دانی سولهیمانیان نهکهندبوو، ولاتی سولهیمانی به هیچ لهوان دانابچری، مهگهر تعنیا به بورنی حکومهتیکی کوردی نهبی. مهسهلهی [موسل]یش که له بهینی سویند خوارهکان و ثهولادا کیشه یه کی زوری تیدامابووهوه ثهویش ههر له کایهدابود.*

a- بدلّن که کوبرونه وی تشرینی دو وهممی ۴۹۱۸ کی نیاوشاری سو له پمانی، ددانسیس که لوژیر الیتو وه شه پوت الیره دا مسه به ست دروومستکردنی حسوکومه تیکی تسه واو نسیبه پسرّ کسوردستان، بسهلکو مسهه ست حسوکمداری به و همیجی تر. دنیدموندس هیش له کتیبه کهی خرّیا تملّن: دئینگلیزه کان همرگیز نه باتو تروه که حکومهت برّ کوردستان درووست ته کهن!.a. نه و درو که سه تم دو و قسمیه ته خمنه به رجاوی عالممه وه، هم یه کمش برّ ته و که خرّیان لهزیّر توبالیک دمرکهن.

[دانیس] گدان مههستی ههبرو به و قسه به یک لدوانه شده بهرو که شوان قسه بان دا برو به وفدله کان حرکرمه تبان بر در ورسنک ن، فدل کانیش دیاره گدار گیانیاز تر برون په راتیم به ثبتگلیز، ته گدر هی شوان ببوایه، برونی حکومه تیکی کوردی له و لأنه دا ثبتر که آگیکی وای نه ته به خشی بر تبتگلیز، که چی له لایه کی تریشه وه سهبری ته کرد [هملی تبحسان پاشا] و ا له سهر جزه و په یتا په یتا قسه له وشیخ محمود به تمکیرته و که حرکمداری و لأنی کوردستان بکا نه گدر تیره دا نینگلیز و از دیمن [شیخ محمود] به ناوی حکومه تی عوسمانیه وه نهی به حرکمدار و ثبش له دهست شم ده رشهجی، ته گدر و از نایمنی له ولاوه قسمی به فعله داوه و شوانی فعادش بر شه به که آگیزه تا کورد. وه کو کابرا و تی: ده ارتکی به دهسته وه به هدر دوو سمری...ای.

که واته نهو دلا به بناوی حرکمداریه وه و بقد مه بدانه و و له رواله تا دان به حرکرمه تی کوردستانا شانق، شه گهر له شاخرا حرکرمه تی کوردستان سه ری گرت، شوا شو په بیمان و قسانه ی که به وفعله کانی داوه، ته توانق پینه ی بکا و بالیت شوان زوریان کرد له نیزه و منیش باشارم نه کردن و ثاو و همواش نیسته بر درووسکردنی حرکرمه تیک بر نیزه دهست ناداا. خر شکر حرکرمه تی کوردستانیش سه ری نه گرت شهره پر به دهم بانگ شه کا شهری: باوکم مین کهی و توومه حرکرمه ت بر نیزه درووست نه کهم؟! وه کو جزن باشساوه کانیان نیمز هم موروجار شم قسه یه یان گرتبرو به ده مه وه که نه یاتوت: شیکلیز که ی دنوویه نی من حرکومه ت بر نیزه درووست نه کهم؟! شهکه رئه مقسه یانه راستین که وایان نه و تبووه بینجگه له درزکه زبانیکی

نه میتینه وه سه ر قسه کهی و نیدموندس که تعاش و همرگیز نیسگلیز سه پر تووه حوکرمت بو کوره درووست ته کاه [نیدموّندس] به وناووره که نیسگلیریکه یادداشتیک تصوومیته وه تهمهشی ههر له عالمیه نی که له پاش (۳۸) سال به سهر کاروسانا، کاروساتیکی و اکهسه ری نه گرت، ثه و نازه بیش تهو قسه یه زیندو و بکانه وه له نینگلیز و بلّیت: وثینگلیز و نی به کوروه کان حوکومه نتان نو درووست نه کهم و کهجی نهشی کردا.ه. دانتان به قسهه کی و اله پیاویکی نینگلیز و وی به رانبه و به ئه مجزره شتانه هه موو پالیان به ئینگلیزه وه ئه نا بر بوونی حوکرمه تیکی کوردی له سوله یمانیا و پاشان له هه موو ولانی کورده واری ثه و ناوه دا، حوکومه تی شیخ مه حمود، یا له راسیا به مه ی ثه زانی، یا هه ندی له دهور و پشته کانی نه یا نه ویست ئیش به مجرّره بروا.

ئیش هدر جور بود؛ [شیخ محمود] کدوته سدر نده و که دهستی ئینگلیز له حوکومه تی کوردستانا نه یه آنی، مهلام هاتنه پیشده وهی فهرمانه کانی [شیخ محمود] جوریکی تری له ئینگلیز ئهگه یاند؛ نموهی تینهگه یاندن که گزیا [شیخ مهحمود] خدریکه نموان ده ریه رینی و دهستی تورک له ولاتی «سوله یمانی» دابخاته وه کایه، نهم گهننه باوه په بوو به هوّی ساردیی به ینی ئینگلیز و حوکومه تی کوردستان.

ههٔ رچه نده سه رو کی هه شره ته کانی و لاتی سوله یمانی و گهایکیش له هینه کانی کورده واری نیران مهزبه ته یه که وره یان له سوله یمانی کرده وه له لایه ن نه وه وه که [شیخ مه حمود]یان قبرول کرد به حوکمداری کوردستان و دایان به نینگلیز، به لام که نینگلیز سه یری کرده وه کانی تری حوکرمه تی کوردستانی نه کرد نه نه چووه دلیه وه شه و معهه سته ی شه و همه یه تی به حوکرمه تی کوردستان، حوکرمه تی کوردستان نه وه ی بو پیک بینیت.

له به رئه مه که و ته ته قه له دشیخ مه حمود ی و ورده ورده جارئ مانگانه کهی که م کرایه و به ته مجا که و ته زرنگاندنی ناوه کهی له ناو عشایره کانا، له مه وه که و ته سه ر ثه و فیکره که ناوی حوکرمه تی کوردستان هم به به ته و آبگری ، پرویاگانده یان له ناو حه شایره کانا بز ثه م مه به سته که و ته جرت و فرت کردن، جه نابی دهیّجه رسزن هیش له و سه رده مانه دا که له ولاتی سوله یمانی بوو، ثه ویش بزیکیه و هیزیکیه و که و ته گهریش بر تیکدانی ثه و جرّوه حوکرمه ته ی آسیخ مه حمود آ به همه و هیزیکیه و که و ته شکردن، سه ره رای ثه وه ش دهستی دا به جه وروسته میکی واوه که ثه و سهری دیبار نه بیته و هیده مهروه هیزیکیه و تارند برنه و که در تارند و که نه و تا تارند و که نه و تارند و که که در در که رای ناز و که گهری دوری تورکه کان خرابتر برو و دور در دور و .

ته مجا [شیخ مه حمود]یش که ساردی به ینی خزی و ئینگلیزی به ته واوی بر ده رکه وت ناچار

نېنگلېر شنېكى زوّر دووره. مهلّن ئېنگلېز كارەسانى عبلمى پەجوانى باس ئەكەن، بەلاّم لەرەوشتى ئېنگلېز نېيەكە پشتى بەك ىدەن بە عمرزا: ئەگەر روّز لەۋەدا بولبەكە سوكرمەتەكە سەرى بگرنايە، ئەۋ ۋەستە ئەۋەك بەكن، بەلْكر ھەمروپان ھاۋاربان ئەكرد كە ئېمە درووستمان كردورۇ!

له گان ندمانده اکارمسات و مدنتی هدمو و پشتیوانی ندوه نه کان که تینگلیز یا [دانلیس] به ندواوی دانیان نامی مودداکه حرکومه نی کوردستانی [نشخ مهحمود] ندمی بهی و ندو رروهایدی پیشوو که باسکران هدموویان یال به نینگلیزدوه تدمین کددان به حرکومه نی کوردستانا بنش و به تاشکراش بیلن، بدلام باشه روّز به جؤریکی نر هدایدگیردوه. ندمه شستیکی نرد، ودکر هدایادگیرایدوه و هدمو و ودحت ندلین قسدی وامان نه کوردوه و ندوبرودا ۵۶ شنخ معجمود

ئەويش كەونە خۇى وكەوتە قىمەكردن لەگەل سەرۇك ھەشبېرەتەكانا، مەبەستىشى لەمەدا ئەوەبوو بزانى ئاخۇكاميان لەلاى ئەون وكاميان لاى ئەو نىن تىا بىتوانىق ئەمەجارە شىۋرشىنكى راستەقىنە بەرانبەر بە ئىنگلىز بىنئەوە.

ثهمه و له مایسی ۱۹۱۹شدا، خهبهری ناردبوو «مهجمود خانی دزلّی» که بهناوی ـ زیاره تی مهرود کاکه ثه حمد ـ «وه به لهشکرهوه بیت بز سولهیمانی، ثهمانهی همموو کرد، [مهجمود خان]یش به لهشکریکی کوّکهوه خزی گهیانده ناوشار، ثهمجا له ۲۱ مایسی ۱۹۹۹ ابه ههموو مهمنایه ک سهری هه لذا و ثهوکاربه دهسته ثینگلیزانهی که له سولهیمانی بوون، گرتنی و شوَرِشی خوّی بهرانبهر به ثینگلیز بلاو کردهوه. لهولاشهوه له لایهن ههورامیه کانهوه هه لهبجه گیرا و ثهم ناوجانه ههمووکهونه.

لنرهدا ئینگلیزه کان به ته واوی که و تنه خرّیان، به و شکانی یه ک له سهر یه که یان تو و په ببوون، که و تنه سهر ثه و که ناوی خوّیان بسیننه وه. جاری له شکر نکیان نار د بنر و لاّته کانی خانه قی، کفری و گهرمیان که نه یه نوی کورده کانی ثه و ناوه له گهل حکومه تی کوردستان یه ک بگرن. خوّیشی لهملاوه به له شکر یکی پرهیز و همه و جوّره چه کیکی هموایی و سهرزه وی وه کو لیشاو پو به همچهمال و «ده ربه ندی بازیان» و «تاسلوچه» به رئ که و ت به نیازی گرتنی سوله یمانی.

له شکری کوردستان له ژنر سه رکرده یی هشیخ مه حمود ته خویا له تاسلوجه به ره نگاریان بوون، به جوریکی زور پیس شکاندنیان و به ره و دوا بسونه وه، له شکری هشیخ مه حمود ته ده س له سه رشان راویان نان تاکردیانن به ده ربه ندی بازیان دا، لیّره دا یارمه تیه کی فراوان له که رکووک و موسله و گهیشته فریایان و خویان گرته وه.

له شکری ثینگلیز وه کو خوّل و رشته به سه ریه کا هه لدرا برونه وه گورگه و سیک و پیاو خور و [مخوّل قی آمخوّل]، تا چاو کاری نه کرد دهشت و ده ری پر کردبوو. هم چهنده له شکری هشیخ مه حموده به برانبه ر به له له گمران به له گمران به له نه که و تنی الله الله الله که الله که الله که و تنی به الله که الله که الله که که تنی به ماز تا به به بو و پیشر و وی «موشیر حمه ی سایمان همه وه نه ده به نه گلیزیکی زوّر له کلکهی شاخه کهی ده ربه نده وه هاتن به دیوا دیوی سوله یمان عالی شیخ مه حمود دیوا دیوی سوله یمان زانی به رو دوایان لیگیراوه!.

شهر گهرم بوو، ههرچهنده بهرهی شینخ جهنگینکی مهردانه و به کولیان کرد بهلام لهبهرئهوه له

هیچ لایه کهوه دهرفهت نهمابوو له ۱۹۱۹/۱۷ لهشکر شکا و هشیخ مهحمود بریندار بوو کهوته بن بهردیک که نیسته پنی نه لین «بهرده قارهمان». نینگلیزه کان نه هاتن به ناو بریندار و کوژراوه کانا نه گهران و نه یانریست [شیخ مهحمود]یان دهستکهوی. همر به شارهزایس «موشیر» نسیخیان نامیهوه و بر دیان. همر به و شالاً وهوه هاتن موله یمانیشیان داگیر کردهوه.

که [شیخ مهحمود] گیرا، بردیانه به غدا، لهپاش به بینک له گهل دشیخ حهمه غهریب دا دران به دیوانی عورفی که تعدامه کانی ههموو ثینگلیز بوون له پاش موحاکهمه یه کی رواله تیم، له های تعموزی ۱۹۱۹ حوکمی خنکاندنی شیخیان دا و پاشان حوکمه که یان گوریه وه به حهسی هه تا هه تایی و له گهل دشیخ حهمه غهریب ناردیانن بو داندامان له هندستان. به مجوره پهرده به سه ده وری یه کهم حوکمداریی، حوکمداری کوردستانا دادرایه وه. له ملاشه وه و لاتی سوله یمانی و دوسته کانی شیخ مه حمود که و تنه گیزاوی حوکمی ناره وای ثینگلیزه وه، ته وه ی پنی ته کرا رینگهی ده شت و ده رو شاخه کانی شرگیر و داوس که پنی نه ته کرا، له ژیر جهوری شینگلیزا امتلایه وه.

ثهوهی که شایانی زیاتر باس لیوه کردن بن لهم دهورهی حوکمداری یه کهمی شیخ مه حموده دا ناردنی ثهر یادداشته بوو بو کزنگرهی «فهرساری» لهلایهن داواکردنی حقوقی کوردهوه.

دەورەى حكومەتى حوسمانى و ئەستەمۆل ھەتا ئەھات پىرتر و بىن ڧەرتر ئەبوو، پىاوە دىكتاتورەكانى بەرائبەر بەو قەومانە كە كەوتبوونە ژئىر سايەى ئىمپراتوريەتەو، ھەتا ئەھاتن خراپە و خراپەكارىيان زياتر ئەكرد، قەومەكانى ژئىر بەيداخ ھەموو دەمى لەكۆششى ئەوەدابوون كە چارتك بۇ رزگاركردنى خۇيان بدۆزنەوە.

یه کیک له و قهومانه قمومی «کورد» بدوه شدمانه به ته واوی به ته نگ ها تبوون. پایته خت تهسته مؤل بوه، شوینی گهلی پیاوی گهوره و ناوداری هه موو قه ومه کان بوه، له کورده کانیش زور کهس له وی بوون. ثه مانه که وتنه سهر ثه وه که کومه لیکی سیاسی دامه زرینن و له ژیر سیبه ری نهم کومه له دا داوای به ش خوراویی کورد بکه ن.

له ۱۹۰۸داگهوره پیاوهکانی کوردی ثهو سهردهمه: «ثهمین عالی بهدرخان، فهریق شهریف پاشا» کوری سهعید پاشا، شههیدی ولآت شیخ عهبدولقادر، داماد تهحهمد ذوله کفهل پاشا» بهناوی «کرمهٔ لی بهرزی و سهکهوتنی کورده، وه کومهٔ لیکیان دانیا و شهمانه کهوتنه ثیشکردن. دیکتانوریه تی نورانی لهپاش به بینیک کرمهٔ له کهی هه لگرت، ثهوه نده هه بوو ته ندامانی کرمه ل به جوریکی نهینی ههر وازیان له ثیشکردن بو کورد نه هینا.

جهنگی ۱۹۱۶ ـ ۱۹۱۸ بهسهراهات، سهره تا حکومه تی عوسمانی لای وابوو به پشتیوانی ثه آممانه وه سهر ثه کهوئ و ثهو وه خته به ئاره زووی خوّی ثه کهویّته کوشتن و برینی قهومه کانی ژیرده سته ی ـکه دوژمنی ههره گهوره ی ناو قهومه کانیشی قهومی کورد بوون ـ شه ر دوایی هات و سویندخواره کان سه رکه و تن و به لکو سوتاره که شکه و ته ناوه وه. له ثیتحادیه کان حکومه تیکی مام ناونجی له [نهسته مؤل] دامه زرا، قه و مه به شخوراوه کان که یه کیک له وانه کورد بوو پشوویه کیان پیاها ته وه، به تابه تی پیاوه کانی کورد دیسان سه ریان به رز کرده وه و که و تنه و ششکردن، هه ر شه وه نده نه آ، به لکو به شاشکرا که و تنه وه داواکردنی سه ربه خویی و نازادی کورد.

لنرهدا «بابی هالی» کهوته دانانی دەستەيەكى وزارى بۇ جنيبەجئكىردنى سەسەلەي كىورد. ھەيئەت لەم ئەندامانە درووست بوو:

«ثیبراهیم نهفهندی حدیده ری شیخولئیسلام، هه بوق پاشا ـ نازری نه شغال، همه ونی پاشا ـ نازری ده ریایی ۱۱. له کومه لَی به رزی کوردستانیش هدیئه تیک درووست بووکه شهندامه کانی: «نه مین عالی به درخان، موراد به درخان، شیخ هم بدولقادر شهفهندی و بوون. شهمانه تیکرا له آبایی عالی کوبوونه و و درباره ی کورد نهم بریارانه ی خواره و یان دا:

اً کوردستان سەبەرخۇيى زاتىي بىدرىتى بىدو مەرجە كە لەژنىر سىببەرى [ھوسمانى]دا بەننىتەرە.

۲ـ به زروبه کې زور ئهم سه ربه خزيبه بلار بکرېته وه چې بړې پيويسته جنبه جي بکري.

ته م بریارانه درا، به لام روژ و مانگ به سهر ته چوو و هیچ به ریکی دیدار نه بوو. له تاخرا «کزمه لی به بریارانه درا، به لام روژ و مانگ به سهر ته چوو و هیچ به ریکی دیرار نه بوو. له تاخری «کزمه لی به برزی کورد»، «کزمه لی سهریه خزیی کورد» ته مانه همموو کؤبوونه و و «شهریف پاشا له پاریس بوو بو شهریه بخزیی کورده و «کارد» باش و خواص و سهریه خزیی کورده و «کارد» باش دوان و قسه کردن؛ قسمی هموو کزمه له کوردیه کان هاته سهر ته و «که:

د شهریف پاشاله گهل دبوخوس نه وبار پاشاه سه روکی نیراوه نه رمه نیبه کان له [پاریس] یه ک بگرن و به جووته قسه له کاروباری کورد و نه رمه نه وه بکه ن.

۲_ ٹیشنکی وا بکهن که ثمم بهندانهی خوارموه تنکه لأوی پهیمانی هسیفهره بکری که ثهو پسهیمانه له ۲۰ی شاخسترزی ۱۹۲۰دا کسرابوو؛ به حکومهتی صوسمانیش ثیمزا کرابوو ... بهنده کانیش بهندی ۲۶٬۱۳٬۱۲ بوون که ثهمانهن:

يەندى ٦٢

همەريەكە لە حكومەتەكانى قەرەنسە، ئىنگلىز و ئىتاليا سەرو ئەندام ئەنيرن و ئەم ئەندامانە لېژنەيەكى سىن قۆڭى لە ئەستەمۆل پىكدېنن، بە ئىبەش سانگ دواى بەجينھېنانى ئىەم پەيىمانە سەربەخۇييەكى ناوچەيى ئامادە ئەكا بۇ ئەو شوينانەكەكوردى تىيا دانىيشتوون وكموتوونەتە رۇۋھەلاتى «فورات» و جنوبى رۆژئاواى ئەو سنوورەكەلە دوايى دائەنرېت بىۆ ئىەرمەنستان و ئۆړشى شيخ مەحمود

نترراوی کورد له پاریس زندرال شدریف باشای سدعید پاث

شیمالی ثه و سنووره که «سوریه» و «مهزوّپوّتامیا» له یه ک جیا تُه کاته وه. تُهمه ش به پنی شهو ته علیمات و دهستوراتانه که له به شی ۲ و ۳ به ندی ۲ی ژماره ۲۷دا باسکراوه.

به لأم ئه گدر هاتور ثمم ثهندامانه له ههندی شتا، یا له همهموریا قسمیان یه کس نه گرت، همریه که یان ثمین نه گرت، همریه که یان ثمین له ملایه نه و حکومه ته کهی خزیان ثاگادار بکهن. همروه ها پتویسته لهسمر ثهم لیزنه یه کاتن که ریککهوتن لهسمر همموو شتیک باسی پارتزگاری حقوقی قهومه کهمه کانی دو مکو ثمو نستوریانه که ثه کهونه ناو ثهو ولاته وه دیکهن و حقوقی ثهوانیش لهناو ثهو همریمه دا بیارتزریت.

بو ئهم مهبهستهش لیژنه یه کمی پینیج که سی که ثه ندامه کانی له به ریتانیا، فهره نسمه ثبتالیا، ثیران و کورد بن درووست ثه بن ـ تهمهش ثه گهر پیویست بوو ـ بو پشکنین و برپاردان لهو سنوورانه دا که به پینی ثهم پهیمانه بو تورکیا دانراوه و ثه نووسینت به ثیرانه وه...

بەندى ٦٣

ه حکومه تی هوسمانی له ثیم و دو گفت ثه دا که له و وه خته و پنی ثه و تری، تا ماوه ی ۳ مانگ قسه و باسی هه ر دو و ثه و لیژنه یه که له به ندی ۱۹۲۰ باسکرا، به لین و بریاری له سه ر بدا...

بەندى ٦٤

دلهباش ثهوه که ثهم پهیمانه درووست ثهبی و بریاری لهسه درا، ثهگه ر له ماوه ی سالیکا ثه و کوردانه که که که موتونه ته به و هدریمانه و که له به ندی ۱۳۵۲ باسکرا، داوایان له «کومه آلی کوردانه ی که که که تو به تورکیا جیا بینه وه و قهومه کان عصبة اللهم کرد که زورتری کورده کانی ثهم ناوجه به ثهیانه وی له تورکیا جیا بینه وه و سهربه خوبن، وه ثهویش عصبة اللهم حدانی به مه دانا که ثهمانه ثهم شایسته بیهیان تیا همه مه تورکیا هم را که نیسته وه له سهر ثه و راسپیری «صصبه» به نیش شددا که ده ست له همه موو شه و حقوقانه ی هدفگری که نه که ونه ثه و ناوجانه وه.

ثه م دهست همانگرتنی حکومه تی تورکیایه ش له «حقوقه کانی» به دوور و دریژی له گفت وگز و کزبرونه و ده بند و دریژی له گفت و گز و کزبرونه و یه تاییه ته کریت. دوای ثهم کزبرونه و یه تاییه تایی

...

ثه م پهیمانی موشه مهری «سیفه (۵۰ له وانه بوو پشتی تورکی شکاند؛ بنه تنایبه تی که شهو به ندانه شی تیخراه شهو مندی ترکیادا نایه وه و و کو بر قمان ده رکبوت به ندانه شی تیخراه شهو مندی تر شاژاوه ی فیکری له تورکیادا نایه وه و مکو برقمان ده رکبوت درووستکردن و کوشش کردن بو ثهم به ندانه و بو کوری ثاشتی، کورده دانیشتو وه کانی ولاتی ثه ستمه ولی و ولاته کانی جزیره و بوتان بوون. ولاتی سوران ثه و سهر دهمه ده ستیان نه یاشه گهیشتی، له ده وری یه کهم حوکمداری [شیخ مه حمود]دا له سوله یمانی کوریک به سترا، زور له سه روکی عمشره ته کان و همینجه رنوشی میشود می تیابوو، مه زبه ته یه کرد که گه مانیش و واته کوردی عشراق و سوران دوه کورده کانی ثه و ولاته، ثه وا هشه ریف پاشاه یان کرد به نماینده ی خویان بو داواکردن مافی کورد له کوری ثاشتی و موشه مه ری ثاشتی دا.

ثهم مهزبه ته یه درایه دوست «سه بید نه حمه دی به رزنجی» و «روشید کابان» که بیبه ن بنز [پاریس] و بیده ن به شه ریف پاشا. نیراوه کان له رنی موسله وه به زی که و تن بنز پاریس. که گهیشتنه «حداب» له وی مانه و و رییان نه درا بنز چوونه [پاریس]. به خویان و مهزبه ته یانه و گهرانه و و روزنه و رانم «سوله یمانی».

لهگهل ئهمانه شا داخه کهم چکوری ثاشتی و چ دهوله تهگهوره کان ههر شنینک که وتیان هیچیان به جنی نههیّنا و ههمووی ههر مهره که بی سهر قاقه ز بوو له باره ی حقوقی کورده وه!.

جۇنيەتى ولأتى سولەيمانى لەپاش برانى ئىنخ مەحمود بۇ «ھندستان» بە تەواوى تېكچوو؛ لەلايەكەرە لە ئاكرى و ئامېدى ئاۋارە دەستى يېكىردبوو، لەملاوە لەرلاتى ھەورامان و مەربوان ر بانه دیسان هدرا هدلسابوو، ۵ ترزدهمیرایش بهاشماوه ی تورک له ولآتی رهواندز توزی ته کردا. له لای سبابلآخ و ورمسیّوه هسسمایل ناخای سسمکوّه دهستی پیکردبوو. شمهری ۱۹۱۷ ـ ۱۹۱۸ همهرچههنده بسرابسووهوه بسه لآم گمیّچه آل و پهاشه لهقه ی همه لهناوابوو، هیّمنی و ناسایش دانهمهزرابوه وه. به تایمه تی همستیکی کوردایه تی له همولایه کی کورده واری یه وه په دا ببوو.

ثهمانه و مانهوهی و فرزدهمیره له ولآنی رهواندز سهریان له سیاسهتی ثینگینز تیکداسوو له ولانا، به جارئ چوار چاو بدی و ولانا، به جارئ چوار چاو بیووهوه، نه ثممهوو لابکاتهوه به لای وحاجی شه عبان ثاغاسی نیدی و ولانا، به جارئ چوار چاو بیوه ولانانه اثاگری ثاژاوایان ناوه تموه دنه شهمهوو لا به لای و و نوزدهمیره و و بکاتهوه که به خوی و له شکریکی تورکهوه له ولاتی رهواندز و دهوروبه ریا خوریکی پرویاگانده بوو بو آتورک] و خهریکی ثهوه بوو که کورده کان هه آگیز پتهوه و بیانکا به سهربه تورک.

ثهمه له دهیراق ۱۵ دار این این این به به به به به به دار رهشید و جافرسانی لهیزن و مه حمود خانی دزلّی و مه حمود خان کانی سانان و حه مه خانی بانه، شهمانه هه ریه که له لایه که وه ثاژاره یه کیان ناوه ته وه و زرنگه ی تهلی دلی زوریشیان به لای کوردایه تی دا دهنگ ثه داته وه. و لأتی سوله یمانیش بو برانی [شیخ مه حمود] ثه وه هه ر زور زور دل بریندارن و هه ر روژه نه روژیک له لایه که وه کاره ساتیک شه قه و مین ا

ثهم شتانه همموو ثینگیزیان ناچار کرد به وه که دان به واقیدها بنی و [شیخ محمود] له هندستانه وه بگیریته وه بر سوله یمانی و سهر له نوی شیخ مه حمود بیته وه به حوکمدار. هه و چهنده له ماوه ی به بنی ثم دوو جاری حوکمداریه ی دا حکومه تیکیش له [به فدا] به ناوی حکومه تیکیش له [به فدا] به ناوی حکومه تیکیش که و دانرابوو، به لأم و لأتی کوردستان به بی «شیخ مه حمود» هه و نه چوو به رئه و.

له و ماوه یه دا که تینگلیز کاروباری سوله یمانی نه بینی و شیخ مه حمود له [هندستان] بووه له ٥٢ی تشسرینی یسه کسه می ۱۹۲۰ به ناوی حکومه تی هیپزاقیه وه یه کسه وه زاره تی [سهیید همهدول و حمانی نه قیب] له به خدا دامه زرا و پنی شه و ترا و حکومه تی وه ختی دا و وه خته دا همه ندوبی سامی و به خدا نه مه ی له وه زاره ت گه یاند که نه یه وی خوی چاویری و لأتی سوله یمانی مکا.

دهنگی گه پانهوه آشیخ مهحمود] بر سولهیمانی بلاو بووه وه دهسته و دایه ره که ی که تا شمه و سه ده سه همرسه ریان بر ثینگلیز دانمه نه واندبو به به ناوی چمه ته یه به به شاخ و داخه کانه و مبوره به بودن مهمرو کربوونه وه و هاتنه وه بر سولهیمانی نموی همه ر شهوان به آنکو له همه وولایه که وه و له همموو مهشره ته کانه وه ولایی سولهیمانی بر هاتنه وهی هشیخ مهحموده بوو به پوره ی هوی و به دور یکی زور ته شریخی له ژبانی سولهیمانیدا؛ بوو به دور یکی زور ته شریخی که شهرکی کوردستان!

[شیخ مهحمود] له پاش نزیکهی سی سالی دیلیتی، له تاخر و تؤخری ۱۹۲۲ه گه دایه و و هاته به هذا و له ویوه به پی پی پی پیریه و هاته به هذا و له ویوه به بری که وت بو سوله یمانی، پیشوازی و شیستیقبال به رهبه و بر پیریه و چوونی هشیخ مهحموده له سوله یمانی دهستی پیکرد، سه رتای پیشوازی که راز گه یشته به هذا، ههتا روبه پروی صوله یمانی شهبوونه وه دنیای شادمانی زیاتر ثهبوو، ثه و روژه چ روژیک بوو که [شیخ مه حمود] چووه وه ناوشای سوله یمانی ۱۹ هم رله شهیلولا به و شادی چونه و می هشیخ مه حموده بو سوله یمانی، هه رله ثه یلولیشا بوو ناکامی سوله یمانی، به لأم ثه ویان له ۱۹۲۷ دا بووه نامان ده ۱۹۳۰ دا.

[شسیخ مستحدود] حبوگمداری کوردستان له بهرگی معابکی دا

وه ختی خوی شهوه بود همه ندویی سامی ه له وه زاره تسی نمه قیب دا همه ندی قسمه به بساره ی پیداره ی سوله یمانی دا کر دبووه شم قسانه بسوونه مسایه ی دل ره نماندنی سسوله یمانی و ده مسته ی آشینم مه حمود []. که شیخ مه محمود کی وایه وه بنو سوله یمانی و شاید به درست پینه ی شه و قسانه ی سوله یمانی دا نمه فر ساردیه له بسه بنی خوی و [سوله یمانی] بکیشینه وه و ده سته یه ک بو نیداره ی سوله یمانی] بکیشینه وه و ده سته یه ک بو نیداره ی سوله یمانی ابنری، دیاره شهمه ش له ژیر فه رمانی همینخ مه حمود دا ثمین.

نه و کونگره به به باش چهند روژنک له تشرینی دووهمی ۱۹۹۳ دا ناوی خنوی نایه و مهلیکی کوردستان، و له راستی دا ناوی مهلیکی و هرگرت، ثالاًی سهریه خوبی کوردستان له و روژه دا له شاری سوله یمانی هه لکرا و یه که م و داره تی کوردستان به مجوره ی خواره و دامه زرا:

سهروکی وهزیره کان و سوّپاسالار" وهزیری دارایی وهزیری فهرهه نگ وهزیری ناوهوه شینغ قادری برای شینغ مه حمود حهیدولکه ریم حه له که مسته فا پاشای یامولکی شینغ حه مه فه ریب

ه- ندم ناوانه له روزمامهی دبانگی کوردستان دی ندو ددوردها مکاله سوله پمانی ددر نهجوو ماندانی و دربور و دلیسی داماود. به لام مدوست له روئیس، و هزیری لیستهلاحی نیسته یه

وەزىرى ھۆزى مىللى وەزىرى گوموک وەزىرى نافيعە سەرۆكى ئەمنى عام وەزىرى دادگاه سالح زدکی صاحبقران ته حمدد به کی فتاح به ک حدمه ثاغای ثدوره حدمان ثاخا سهیید ثه حمددی بدرزنجی حاجی مدلا سه عید سدیق ثدلقادری

موفهتشي ههموو حكومهتي كوردستان

بهمجوّره حکومه تی کوردستان و وهزاره تی دامه زرا، لهپاش شهمه ورده ورده کاروباری ثیداره ی حکومهت ریّکخرا، دایه ره کان دهستیان کرد به ثیشکردن، نووسینی دایه ره و دهره و به کوردی دهست پیّکرا، پولی (ته سر) پوّسته دهرهیّنرا. بزنانه و مهرِانه و مرثه گیرا و پوسولهی ثهدرا. سه روّکی هه شره ته کان سه ریان ثه دا له پایته خت و دلّخوّش بوون به م حکومه ته.

لهلایه کی تر دوه هدندیتک له ولات دیده کانی سوله یمانی له و باوه پودابوون که سیاسه ت و خزمایه تی که گلی تیک درون، به لکو ثهوان لهسه ر ثه و مهفکوره یه بوون که مهیدانی سیاسه ت ثموه یه له هدر لایه که و بای هات پیار ثهبی له ولایه وه شدن بکا!. له باوه پی ثهوانا تیک چوونی ده وله تی و ساتی ثینگلیز بو ثه و ولاته، ثمه ده روویه ک بووه له کور د کراوه ته و به و نکه ثه ثمر شدی یا تا ناخر همناسه نه بی نمی نمی نمی نمی نمی نمی نمی به کنین .

هەندیکی تریش هەر به بیروباوه پیکی پیشین لەسەر ئەو رابەبوون کە ئەبی حکومەتی تورک لەبەرئەۋە كە ئیسلامه؛ بیتەۋە و ئەبی لەژیر فەرمانی [خەلیفه] دا بىز!. ھـەر دوو دەسـتەكـەش بهجاری که کردهوهی شیخهکانی بهرزنجهیان ثهبینی له ولاّتی سولهیمانی بیزیان له خویان و له ئیدارهی سولهیمانی ثههاتهوه.

«شیخ مه حموده خزیشی پیاویک بور له چاکه به ولاوه هیچی تری نه نه ویست، هه رچه نده [مهلیک] بوو، به لأم له رموشت و هه آسوکه و تا به ته عبیری نیسته نمو په پی دیموکراتی هه بوو، همه مو کهس به بینی، همرکه س که نه چووه همه مو کهس ببینی، همرکه س که نه چووه لای سه ربه خو وه زیر یک بوو، نه وه که هم وه زیر یک به آکو «فه یله سوف» یک بوو بو نیداره ی و لات!

جا پیاویکی وهکو (شیخ مهحمود) لهناو شهپولی ثهم همهموو بیروباوه پانمدا شهبی چـوّن سهردهرکا و چوّن بگاته ثهو تامانجه که سالههای ساله بزی ثهجهنگی؟... تا له باوه پی دهسته به ک رزگاری ثهبوو، باوه ری دهسته کهی تر سهری رینان پینهگرت.

[مینجه نوّلیل] گهٔلیٰ کوْششی کرد که مهلیک له باوه رکانی تر بازگه شت بکاته وه و به تایبه تی نه که رینه شوین فروفیلی میکیافلی نوزده میر، هیچ که لکی نه بو و. بز ثه مه ش که به ته واوی خوی پیار خراب نه کا هچه کمه نه ی کرد به وه کیلی خوّی له سوله یمانی و خوّی سوله یمانی به جیّ هنشت.

کرده و و باس و خواسه کانی و شنیخ مه حمود ته له گهل نوزده میرا که به هری کوششی پیاوه تورک خواکانه و و بود همر زیادی نه کرد، نهم زیاد کردنه شده ستی نه نه دا بو نینگلیز. و چه کمه نه که و ته خوت خوت ده به ده به دار نه نه نه دو دایم و به که به دا کرد و به ره به ره له نیز دو و خواند نی حکومه تی و شیخ مه حمود] چاکیان لیکر د به لادا. له ناخرا وای لیهات به ته واوی دانیان له یه ک سپی بو و و و ، مه کینه ی حکومه تی کوردستانیش نه وا جاری هدر نه گهری.

آشینغ مه حمود] همتا ندهات شیرگیرتر نهبوو، فیکری هانه سهر نهوه که پهلاماری که رکووک بدا. لهم رووهوه سهرزکی عهشایه ره کانی بانگ کرد و که وته گفت و گؤ له گه آیانا. وه کو و ترا له بهرنه ره گهلی شه پزلی فیکری له سوله یمانی دا هه بوو، هه ندینک له مانه له گه آنی بسوون و هه ندینکیش قسه یه کی راستیان نه نه دا به ده سته وه.

لهم دەورانددا لاسمایلاهای سمکوهیش هات بر سولهیمانی و بور به میوانی [حکومه تی کوردستان]، ثه و ماوه یه که له سولهیمانی مایه وه خزمه تیکی شاهانه کرا، له رووی حوکمداری کوردستانیشه وه گهانی قسه له به ینی ثه و و هشیخ مه حموده دا هات و چزی کرد. ها تنه کهی ثه میش و اری که و تیبو کاتیک بوو که حکومه تی کوردستان له گهل نیپنگلیزا شیریان له یه ک شه سوو، سولهیمانی وه کو مه نجه نی سهر ناگر ثه کولاً. به تابه تی چی ئینگلیز له سولهیمانی هه بوو ه شیخ مه حموده ده دوری کر دبوون.

ئینگلیزه کان زورداخ به دل بوون له [شیخ مه حمود]، ته یانویست سوله یمانی له دهست ده ربهینن و نهشیان ته زانی جونی ده رینن، هه رجاره له شکریان نه نارد و به ناهو میدی له شکری نه گهرایه دواوه. نممجا هاته سهرنموه که به هزی بومبابارانهوه سولهیمانی به [شیخ مهحمود] چول بکا. نهمهش لهسهریکهوه ثیشیکی گران بوو بهرانبهر به ثینگلیز؛ دوو شتی پینجهوانه له سولهیمانی همبوون؛ [شیخ مهحمود]ی لی بوو که داخی ناوه به دلّی ثینگلیزهوه و لهبهرئهو بوّم بوّردمانی سولهیمانی تهکا. [سمایل ثاخا]ی لی بوو که نامو سهردهمه ثینگلیز سمایل ثاخای به دوّست نهزانی و نمینهویست به جاری ناگر له همموولایه کهوه بو خوّی بنیتهوه!

هیچ چاری نهما، هات له پیشا «بهیاننامه»ی فرینداییه خوارهوه؛ له ۳۳شوباتی ۱۹۲۳ ابز سمایل ثاغاکه سولهیمانی بهجن بیلّتی چونکه ثهم ثهیهوی بوّردمان بکا و نایهوی ثـهو تـووشی زیان بیّت. له ۳۳ی ههینی مانگا بو (شیخ مهحمود] و ثههلی شار، که شار چوّل کهن بـوّردمان ثهکات.

«سسمایل ثاغا» له ۲۸ شسویاتی ۱۹۲۳دا خستری و سمواره کسانی دیسده نیان تسهواوبسوو [رهشیدجهوده ت]یان له گهل چوو و چوونهوه یز ولاتی خزیان.

پاش ئەران (شیخ مەحمود)یش بـه خــزی و لەشکىريەوە چــوونە دەرەوە و روويــان کــردە ئەشکەرتەکانى ەجاسەنە». ئەھلى شاریش بەرەبەرە لەشار دەرچــوون و روویــان کـردە قەرەداغ و شارباژیر و ئەو ناوە.

له به یانی کمی مارتی ۱۹۲۳ دا هیشتا سولهیمانی به تمواوی چؤلی نه کردبوو، فرو که بو مبا هاویژه کان به سه روانه وه او و کو دالاش دهستیان کرد به سوورانه وه آله سسووری هاویژه کان به سه و سی همه دا، یه کهم بو مبایان خسته خواره وه که مالی [حاجی عارف به گ]ی به رکه وت، حممه به گی کوری نه بی له گه ل برا بچکوله کهیا له بازار بوون؛ که سیان ده رنه چوون! له بازار بوون؛ که سیان ده رنه چوون! له پساش هاویشتنی چه ند بر قربایه ک سولهیمانی به جی هیشت و گه را یه وی کرده وه. نه گیشت و شوله مانی داگیر کرده وه.

کام سولهیمانی؟. ثهو سولهیمانیه که بوّمباکاولی کردهوه و دهنگی شین و شهپوّرِی گریان و زاری لهگهرووی کهسانهوه ههائهستن که فریانه کهترون ناوشار بهجن بیّلن!. بهمجوّره پیاوه تیه ٹینگلیز سولهیمانی گرتهوه وگزیا حکومهتی [شیّخ مهحمود]ی ههانمران.

لهولاشه وه که «شیخ مه حمود» رووی کرده ولاّتی قهمچوّفه و جاسه نه، فروّکه و بالون هه موو ساتیک به سهر سه ریه وه بوو، بهلاّم دلّقایمی و ثازایی شیخ مه حمود و پیاوانی [شیخمه حمود] له وه دا نه بوو که سهر له و جوّره شتانه بکه نه وه. شهرِ له به ینی حکومه تی کوردستان و تینگلیزدا بیوو به داشی دامه، هه ر جاره به لایه کاثه سور پایه وه.

له و ماوهداکه ثه و له دهره وه ی سوله یمانی بوو، ثینگلیز جه وریکی زوری ثه نواند له سوله یمانی به دوره هم و به م سوله یمانی، هات و چوی پیاوی ه شیخ مه حموده به دری همه و هم هم بو و بر سوله یمانی به ثهم جه وره هو شیخی تری هینایه و به به رخه لکا، له لایه ن [شیخ مه حمود]یشه و سه روکی مهردن و ژبیان، هم شره ته کان به ته واوی لین کوبوونه و هاننه سه رئه و که به په لاماردانیکی مردن و ژبیان، پهلاماري ئينگليز بدهنهوه و سولهيماني لهدهست بسيننهوه.

خزیان بنو ثمم هیرشه ثاماده کرد و رووهو سولهیمانی هاتن، له ۸۱ی تمهوزی ۱۵۹۹۲ سولهیمانیان گرتهوه و ثینگلیزیان دهرپه پاندهوه، دیسانهوه هشیخ مهحموده کهوتهوه قایمکردنی سولهیمانی و حوکمداریه کهی جارانی. تا نزیکهی سالیک به مجوره ثینگلیز هیچی له گهل پینه کرا.

...

له ۷۵ نیسانی ۱۹۲۰ دا که به ریتانیا به ناوی ثینتیدابه وه نیشته وه به سه ر هیراقه وه ، هم رچه نده که وهزاره تی ده روه وی تورکیا له و و هخته دا دانه یه که پهیمانه کهی دسیشه وی و هرگرت و پاشان داید دواوه و نه چووه ژیر ثه و قسانه که له بارهی سه ربه خویی کور ده وه له پهیمانه که دا دابووی. قسه و باسی پهیمانی دارزان به لهاش ثه و میژووه له ناو حکومه ته کانا هم بود و نه شاخرا له ۷۶ که ته موزی ۱۹۲۳ داد نامیش ثیمزاکرا و به ته واری کور دیان له همه مووشت بن به شرکرد!.

هیشتا پهیمانه کهی ولوزان، نیمزا نه کرابرو، واته له سالی ۱۹۲۲ ـ ۱۹۲۳ دا کورده کانی هیراق ده م و دوی نه وه یان بر ده رکه و تبوو که حکومه تیکی گهوره ی واکه کوردستانی عیراقیشی بهرکه وی ـ له به رئه وه که به رهه استیان زوره ـ بریان دانامه زری و نایه آن، به آکو نه وجوره قسه به له ناوا هه به که کرردستانی عیراق بخریته پال حکومه تی عیراقی.

دوو حکومه تهی بهریتانیا و عیراق که وتبوونه سه رته و که پهیمانیک لهباره ی کورده کمانه و بده ن و به دلخزشی ثهم پهیمانه هشیخ مهجموده له و باوه پهی خزی هه لگیزنه وه. پهیمانه که شیان ثهمه بو و:

و حکومه تی عیراق و به ریتانیا هه ر دووکیان دان به حقوقی ثه و کوردانه دا ثه نین که وان له عیراقا و رینگه ی ثه ده نود که حکومه تیکی کوردی له ناو ثهم چوار چیوه ی عیراقه دا بو خویان دابنین، لهم رووه وه خویان سه ریشکن بو درووسکردنی چونیه تی ثه و حکومه ته و بو دانانی سنووری. ثه شتوانن پیاویش بنیرن بو به فدا بو ثه و می به یوه ند و تاشنایه تی تابووری و سیاسی خویان له گه ل دوو حکومه ته ی عیراق و به ریتانیادا به ریننه وه .ه.

ئەم قسەيەيان دا وكەسىشىيان نەچوو بەگويچكەيانا!.

له ۱۵۰ تشرینی یه که می ۱۹۲۲ دا په یمانی جوار ساله ی هیراق ـ ئینگلیز هاته پیشه وه به و مهرجه که سه رهتای ناشتی له به ینی هیراق و مهرجه که سه رهتای ثم په یمانه له وه ختیکه وه دهست پیبکا که په یمانی ثاشتی له به ینی هیراق و تورکیا دا به ستری که پروترکو نی نینگلیزی ـ هیراقی له ۳۰ کی نیسانی ۱۹۲۳ دا کرا و به تمواوی دانی نا به وه دا که سه روترکو نه پیشو وه وه بن ، ثیتر نه م پروترکو له بریاری دا که سوله یمانی بکه و میراوی دا که : ۱۹ میرای و دا که دا ۱۹۲۵ دا دیرانی و زاری هیرای و زاری هیراقی بریاری دا که :

[۱ـ حکومهت بنجگه له کار به دوستانی پیشه و فهن؛ هیچ کار به دوستنکی دعه روب، له ولاتی کور دواری دا دانه نی. ۲ـکوردهکان له کاروبار و مراجه عاتمی ره سمی دا حکومهت ناچاریان ناکا به وه که به عهره بی قسه بکهن.

۳ـ حکومه ت پنوسته له سهری پاریزگاری ههموو جزره حقوقیکی دانشیتوانی دیکی و غهیره
 دینی ثهو ولاتانه بکا.]

که ثم قسانه هاته ناوهوه، بهمانه تؤزئ ناوشاری سوله یمانیان هیمن کردهوه و پینج نائیبیان چوو بو به فدا.

...

لهملاوه ثهم فهرمانانه روویدا، لهولاشهوه ثهوهبوو که «شیّخ مهحمود» له ۱۱ تهموزی ۱۹۳۳دا سولهیمانی داگیر کردهوه و کهوتهوه ئیشکردنه کهی جارانی. لهم ماوهیهدا حوکمرانی ثه کرد و کورده کانی ههموولایه کی به ههموو جوّر هات و چوّی سولهیمانی ـیان ثه کرد.

که ثهم ثیشانه له به خدا روریدا، ثیتر دهستی نمهٔ دا بنر تینگلیز که پیاوینکی وه کو دشیخ مه حمود، مهلیکی کوردستان بیّت، یا دهستی نه ثه دا بنری که کوردستان سهربه خزیبه کی بهی، چونکه ثه و ثاره زووه ی که ثه و ههیبوو به ولاتی کورده واری هیراق، یا ثه و ثاره زووه ی که ثمه و ههیبوو به هیراق، پیاوه کانی به خدا به باری سوپاسه ره بنریان جیبه جی ته کرد!.

مهسه له ی کورده کان و به فدا به رانبه ر به ئینگلیز وه کو مهسه له ی کابرای لی هاتبور که کوره نه خوشه که ی برده سه ر دسه ی سایه ق و گیسکیکیشی له گهل برد برّی سه ریزی، له گهل ثه وه دا نه ثه بواگیسکی ببردایه، به لکو ثه بوا مه ریّکی ببردایه. که چوونه سه ر شه خسه که رووی کرده شه خس و یئی وت:

دسهى سايەق أ. تۇ وەگىسكى خاسى ئەكەپتەوە خاسى كەرەوە، خاسى ناكەپتەوە دبالأنتەران، وەمامرى كرە ئەكا!. * .

لهم ماوه یه داکه دشیخ مه حمود ه له سوله یمانی بوو له هه مرولایه که وه به تبایه تی له قرنلی پنجوینه وه سه رو کی عه شره ته کان و هه موو جزره کور دیک هات و چویان ته کرد و به گیانیکی پاکه وه ثه یانویست ثه محکومه ته بریت. رسوماتی حکومه تیش وه کو جاران کر نه کرایه وه و هه مووشتیک له ریگه ی خویه وه ته پرویشت. له ولاتی ثیرانیا به ته واوی دلگه رمییه کیان به م کور دایه تیه په یدا کر دبو و.

حکومه تی ئینگلیز و هیراق که و تنه سهر ثهوه که به ته واوی فول بکه ن به قرآنی یه کا بز له ناویر دنی حکومه تی وشیخ مه حمود، وهزاره تی به خدا وهزاره تی وجه عفهر عه سکه ری بوو، به ته واوی لی برا، با هه رجوره زیانیکیش روویدا، هیرش به ریته سهر حکومه تی سوله یمانی. به تایبه تی له کی مایسی ۱۹۲۶ داکاره ساتی کوشتاری به ینی وفه له کان و شه هالی هکه رکووی،

وسهیسایه ق: و وبالاتندران، دوو مهزارن له شاروزوور، هدریه که لهسدر کیریکن بدرانیدر به یه ک.

روریدابور، لترددا [شیخ مهحمود] زور به سوز هدلیدایه و ثدیدویست له تولّه ی ثدو ثبیشه ناشیریندی «کدرکووک» دا توی فعله کان بیرینریتدوه. لمملاوهش مهندویی سامی بدخدا «سیر هنری دوبس» به همموو دلّینکیدوه ثدیدویست ثبیشه کمه بهنوشری، تمنانهت «فدتاح بدگ»ی موتهسدوفی کدرکووکی لابردبوو، «مهجید یدهقویی» رهثیسی بهله دیدی دانابوو له شویتی، هدر بو شده برینه که تهشمنه نه کار کمچی لمولاوه (شیخ مهجمود) ریسه کهی ثهمی شه کردهوه به خوری و هدر زباتر لهسدری ثدرویشت.

که «کهرکووک» تؤزی نیشته وه ثم ناسوره له دلی مهندویی سامیا زیاتر ژانی پهیدا کرده «میسته کردنوالیس» مسوسته شاری داخلیه و شارهزای کاروباری ولاتی سوله یمانی بووه [مهندویی سامی] تاخر بریاری له گهل دا که به هوی «عملی جموده ته وه زیبری داخلیه و «جمعفدر همسکدری» و دیوانی وزراوه تا تاخر ههناسه بریار بده ن بر له ناویردنی حکومه تی [شیخ مهجود].

هممور ثم ئیشانه کرا و هیزی حکومه تی هیراقی به هیزی عهسکه ری لیوی و هیزی ههوایی به ریتانیه وه روو به ولاتی سوله یمانی که وتنه جموجول. سنه رهتای شنه پر هم له ده ورویسه ری [جممچه مال و ده ربه ندی بازیان] دامه زرا، له به رئه وه دهستیکی نه هینیش له ژیره وه له ولاتی سوله یمانی ئیشی هم رئه کرد، له شکری [شیخ مه حمود] له گهل نه وه داپیاوانی وه کو که ریم به گی فعتاح به گ و دسابیری که ریم به گ هیشی هه بوو، هم رئوانای گیرانه وی ثمو هیزانه یان نه بوو.

آه ثاخرا له ۱۹ی تهموزی ۱۹۲۵ شیخ مه حمود سولهیمانی به جی هیشت و حه سکه ری عیراقی و ثینگلیزی سه رلهنوی شاری سولهیمانیان گرته و و ثهمجاره به ههموو توانایه کیانه و که وتنه قایمکردنی ولاتی سولهیمانی و ده ره وه ی ورده ورده ردگی خویانیان تیا داکوتا، ثهمجا هه ر به قسهی ثینگلیز حکومه تی عیراق هینای مولکه کانی [شیخ مه حمود]ی ههموو زهوت کرد و به یانی ده رکرد که ثهم مولکانه مافی دشیخ مه حموده یان پیوه نیه.

آشیخ مه حمود که سولهیمانی به جی هیشت رووی کرده وه ولاتی «جاسه نه» و لهملاوه تا ولاتی پینجوین ههر به ناوی حوکمداریه وه دهستی بز نه برد، که هیزی حکومهت نه چووه سهری له شکر ، کهی نه چوونه نه شکه و ته کانه وه و ثیتر نه وان هیچیان ین نه نه کرا.

هدروه ها له حوز ترانس ۱۹۲۵ مه ندویی سامی به خدا و حکومه تی هیراق فه رمانیکیان ده رکرد که هه رکهس «شیخ مه حمود» بگری، چ به زیندوریتی، چ به مردوریتی شهست هه زار رویه ی بدریتی. بز «که ریم به گی فتاح به گ» و بز «سابیری که ریم به گ، پیش هه ریه که ۲۰ هه زار رویه به خشش دانرا بز ثه و که سه که بانکوری یا بیانگری!.

کابرایه کی [فهله]ی لیوی به خزگورین چووبوو بز کوشتنی شیخ مه حمود و ثهوانیتر، شیخ پیمی زانیبوو، لهپاش پرسیار لینکردن به تهواوی بؤی دهرکهوت که مهسهله وایه، ناچار فهرمانی دا به کوشتنی دەرچوونى [شىنخ مەحمود] لە سىولەيمانى و تىكىچوونى حكىومەتى كىوردستان، لە دلا كارتكى گەورەى ئەكردە سەر دلى كوردەكان و لەبەر ھىنزى داگىركەرىش ئىموانىدى ناوشار نەيانئەتوانى دەنگ بكەن. تەنانەت كوردە ناحەزەكانى [شىنخ مەحمود]ىش تىكىچوونى ئىمو حكومەتەيان ھەر بەلاوە خۇش نەبوو، چاوەروانى ئەرەبوون كە ئەگەر ھەلىكيان بۇ ھىملكەون بەسەريا نەچن، جا سەر ئەكەون يا سەر ناكەون ئەمە شىنىكى ترە.

ثینگلیز هدستی به مه کردبور ثه یه ویست به جورنکی [ضهیر مباشر] تا پینی بکری دلس کورده کان راگیر کا، به تایبه تی شهوا له ولاشه وه «شیخ مه حموده کولی نه داوه و هه ر له شاخه کانایه و زیاد له قابلیه تی جارانی عهزیه تی حکومه ت ته دا، بوونی ثه و و مانی ثه و، هیوایه کی گهوره یه بو هه مو و جوره کوردیک.

همر لهبمرئهمه بوو که له شوباتی ۱۹۲۵ دا له وکاته دا که لیژنه کهی وکومه آنی نه قوام ه هاتن بؤ تیگه پشتن لهو ناکوکیهی به پنی کورده واری هیراق و تورکیا له سهر موسلّ، به ریتانیا نه وهی زیندوو کرده وه که نمهین کورده واری هیراق پالّ بدا به هیراقه وه، به لاّم به و مهرجه که ناره زووه کانی کورد به جمی بهینری؛ نمو سین ناره زووانه که له ۱۱ی ته موزی ۱۹۲۳ دا دیوانی وه زاره تی هیراقی بریاری له سه ر دا و له لاپه ره ۸۳ نمم کتیبه با سکرا.

دوریاته کردنه و می ئینگلیز بو ثهم قسانه ههر بو ثهوه بووکه دلّی کورده کان ـ وه کو باسکرا ـ گذیا بکاته خرّی ا.

دشینخ مسحموده له گسه ل شهوه شاکه له دهره وهی مسوله یمانی بوو، له ملاوه بمه ته واوی حکومه ت و ثینگلیزه کانی بیزار کردبوو. حکومه ت به هیچ جوّر چاری نه ته کرد، له ولاشه وه له خه تی پینجوینه وه له گهل هه ورامان و مهریوانا ده نگ و باسی قسه ی داخستبوو که روو بکاته ثه و ناوه ش، ماوه ی به ینی جاسه نه و پینجوین و مهریوان ده سه لاتیکی ته واوی به سه را هم بوو.

له و سه رده مانه دا همیسته ر ته دمو ندس به به قسه ی همیسته رکور نوالیس به موسته شاری داخلیه له و لاتانه دا ته سعو پایه و به ته هم حموده ی ته گیشتی. یه کنی له و شوینانه هکزیه یه بود. اهی و مخته دا همالی که مال به له ری معاونی پؤلیسی کزیه به ور. [میسته ر ته دموندس] ته چیته لای پنی ته نم کری به گوی با نیت دهست له ته چیته لای پنی ته نم کری به بین با نیت دهست له تا زاوه هه نگری و بچیت بز به خدا. عملی که مال نه مهی به لاوه سه یر نه بی افزاد مهمود]ی که خوی به مه لیکی کوردستان نه زادن چون له شتیکی و ادا نه که و نته شوین قسه ی نه م؟.

به «ئەدمۇندس» ئەلىٰن ئەمە ناكرى، بەلام من ئەتوانىم لەگەل «سالىع زەكى بەگ» دا ـكە لەو وەختەدا لەگەل شىغ مەحمود بوو _قسە بكەم و بەلكى ئەو شىنخ تىبگەيەنى.

لهسهر ثهم تهگیره «عملی کهمال» قسمله «سالح زهکی بهگ» ئهگیزیتهوه و ژووان ئهدهن که لهدنی «خهرابه» یهکتر ببینن.

تُعْمِجا هَمْرُ لَمُو رَوْرُانَهُ دَا هَمْرُ دُووُلَا تُمْجِنَهُ وَخَمْرَابِهُۥ وَ تَاخِرُ فَسَمِيانَ دَيْتُهُ سَمَرَتُهُو، كَهُ بِمُلْكُو

[سالح زەكى بەگ] شنخ مەحمود بېئىنتە سەر ئەو بارەپە كە بچنىت بۇ بەفدا بىز چارپىنكەرتنى پيارەكانى بەغدا بۇ رىككەرتى.

که [سالح زه کی بهگ] ته گه ریته وه و مهسماه، له شیخ مه حمود تینه گه یه نی. شیخ رازی نابی به چوون. به لام بریار له سهر ته وه نه داکه له لایهن ته وه وه مسالح زه کی به گ، بچینت بو به خدا و ههر قسه و باسینکی ریکه وتن هه یه، ثه و بیبرینیته وه.

له دهوروبه ری سه ره تای سال ۱۹۲۱ دا [سالح زه کی به گ] نه چی بر به فدا، لهولاشه و مسیسته رئه دموندس، کسور نوالیس تسیته گهیه نی له که ین و به ین. سالح زه کسی به گ همه بدولمو حسین سه طور نوالیس تسیته گهیه نی له که دن و به ین. سالح زه کسی به گ له مه بدولمو حسین سه طوری و باید بین داخلیه سی له وه کاله تی [شیخ مهمود آه و چاو پیته که وی . شیش و کار ههمو و له ده ست کور نوالیسا بو و . قسه و باس دیته سه رئه وه که شیخ مهمود و از بینی له ههمووشت و له [هیراق] بجیته ده ره و ها کار یکی به سه در سیاسه تی عیراقه و نه بی ، یه کی له کوره کانی به نیری بو به خدا بو خوی نه کیکی بو دان بو خوانری کردنیان.

دسالح زهکی، ثمم قسانهی ههاگرت و هینانیهوه بو شیخ مهحمود، شیخ مهحمود لهمه زور تووره بوو، بهلکو ههندی شتیشی دایه پال دسالح زهکیبهگ، و حهپسیشی کرد.

ُ دُشیّخ مهحمود، زووتر قسمی دابوو به ولاّتی مهریوان و پیّنجویّن که بچیّت بز ثهو ناوه، بهره بهره ولاّتی جاسانه و ثهشکهوتی بهجی هیشت و رووبهرووی دهوروبهری پییْنجویْن بـووهوه، کهلهویّوه بچینت بز دپیرا ن» له مهریوان.

ولانی سولهیمانیش له تهنگ و جهآمهدا بوو، هیزی حکومهت همهوو شهو نهاوهی داگیر کردبوو، زیاتر له هیزه کهش پولیس و سهربازی کوردبوون، همرچه نده بو شمه پکردن لهگمآیا سهریازی لیوی و ثینگلیز و سهربازی خیراقی پیکهوه شهجوون به گژیا، به لأم باوه پی ٹینگلیزی و حکومه تی عیراقی شهومبوو که پولیس و سهربازه کورده کان پیش بخرین!. هشیخ ممحمودهیش نهیشه و بیست گوللهی خوی به وجوره به ثاشکرای بنی به کورده وه، چونکه ثهو ثمه به ودیسان ولاتی [جاسمنه] و دهوروبهری سولهیمانی بههزی بوونی لهشکری «شیخ مهحموده وه ناوه دا تووشی گهلی بوردمان و ههزیه تا بیوون له لایهن هیزی حکومه تهوه.

ثهم دور هنویه بووکه پالیان نابه وشنیخ مهحموده.وه بنو ثهوه ثهو ولأته به جن بینلن و بچیت بنو «بیران».

که و دهورانه داکه ثهر له به ینی پیران و پینجوین دا بوو، له لایان حکومه ته وه ولامی بز نیراکه حکومه ت ثه یه وی روو به روو له گهل خزیا ده میان بگانه یه ک و به لکو لهم کوبرونه وه یه یاندا رتک بکه ون و ثیتر هه ر دوولا وازینن . جا حکومه ت دانیانی شه و شوینی کوبوونه وه یه کوستو ته ده ست شیخ مه حمود خزی، له کوی ثاره زوو ثه کا تا تیایا کوببنه وه . هشینج مه حمود ه به مه رازی بوو، «خورمال»ی دانا بو شوینی کوبوونهوه و قسه کردن تیایا.

ثهمجا له عنی ته یلولی ۱۹۲۳ میسته رکورنوالیس موسته شاری داخیلیه [کابتان هو آن] سکرتیری ومهندوبی سامی به بغذا، موفه تیشی ثیدارهی سوله یمانی له لایه ن ثینگلیزه وه به پی کمه و تن بین خصور مال و له ولاشه وه شیخ صه حمود به خزی و چهند پیاو یکه و هات و کوبوونه و و همان د می کوبوونه و و همان له گهلی شته وه کرد. له و شوینه دا له سه دا مه د خواره و می که و تن :

۱ ـ [شیّخ مهحمود] خوّی و ههندی له خزم و پیاوهکائی لهسهر پوس و رای حکومهت نهبیّ نهیمنه ناو هیراقموه.

۲ دەست له هیچ ئیشنکی حکومەت نەدا، كەسپش ھەلئەخچتنی بـۆ ئـەوە دەست بـخاته
 كاروبارى حكومەتەوە، تئكەلارى هیچ بزورتنەوەيەكى سیاسى نەبئ بەرانبەر بە وهیراق.

٣ ـ [بابه عهلی] کورِی بنیْری بوّ «به فدا، که له سهر حسابی حکومهت بخویّنیّ.

۵ - نه گهر رۆژنک له رۆژان حکومهت لنی خوش بوو، نهم لی خوشبوونهی که لهبارهی سیاسه تایه، نهبته هوی نهوه که نه گهر خه آکی تر له بارهی کاروباری تایه تیهوه له گه آیان، ویستیان شکات و شکاتکاری لی به کهن رنگه یان لیبگری.

۵ ـ ثمر مولکانه ی که حکومهت لینی زموت کردووه پنی بداته وه و ثمو ثمتوانی په کیکیان بؤ
 دابنی بؤ ثموه بیانهیئیته به رهه م.

٩ حكومهت خوشبين له ههندئ له ژڼر دەسته كانى به رانبه ر به چهند په يمانيك، به لأم
 ئه وانه ى كه گوناحه كانيان زۇرە، له وانه خوش ناينت

پاش نهم قسانه نینگلیزهکان ههستان گهرانه وه بر به خدا و «شیخ مه حمود «یش بر ده وری پینجوین و پیران له مهرجانه که نهم نینگلیزانه دایاننا، شیخ مه حمود زور سهری سورها، له باخرا هه ربه مهیوای نه وه که بزانی دنیای پاشهروژ به چ کارهساتیکی تر ناوسه، له ۲۲ی تشرینی یه کهمی ۱۹۲۹ له لایسه نخیه وه «سهیید نه حمه دی مهره خهسه ی سار د بر به خدا بر جینه جی کردن و نیمزاکردنی نهم پهیانانه. «سه پید نه حمه دی ماوه یه ک له به خدا مایه وه و لهلایه نامه مهدرانه و کسورته قسه کردن له گهل پیاوه کانی به خدا و له گهل نینگلیزه کانا. تبا له ده ورویه ری ناوه پاستی کانونی دو وه می ۱۹۲۷ دا حکومه تی میزاقی نیمزای پهیمانه کانی کرد و آسهید نه حمود» که نهویش نیمزای بکات.

له و ماوه یه داکه دسه بید ته حمه د، چرو بو و بو به غدا، دشیخ مه حمود، هم ر فیکری له

ه-مهبهست بهو گرناخباره زور رلانه لهو روزامها هکهریم په گی فتاح به گ و سابیری کهریم به گ و شقع حملی فعلیّهره و شیخ محمده دهیگرله و خدلیفه مونس، و جدید کهسیّکی تر بوون.

٧٤ شورشي شيخ مهحمود

چونیه تی نهم پهیمانه ته کرده وه؛ فیکری نه وه نه کرده وه که نه و لهو روزه وه هوشی کر دو ته وه تا نه م روزه، نهم ههمو و شوپش و ناژاوانه ی بو سه ندنه وه ی خوراوی کورد و بو سه ربه خویی کورد کر دووه، که چی نیسته پهیمانیکی وه ها ههمو و کوششه که ی نه دا به با دا و وه کو نه وه و ایه که ههرهیچی نه کردین. له به رثم م باوه را نه نیمزاکر دنی پهیمانیکی وا پهشیمان بو وه وه و بریاری دا که به و جوزه به ناسانی نیمزای نه کا. به و بونه و هینای له ۷۲ی کانونی دو وه می ۱۹۷۷ دا نه م نامه و مه رجه ی بو مه ندویی سامی به خدا نو و سی و بونی نارد. بوی نو وسی که:

هلهبهر ثهوه که وهختی خوی حکومه تی به ریتانیا لهباره ی حقوقی کورده وه هدندی قسه و پهیمانی داوه به کومه آلی ثه قوام ـ صعبه الامم ـ و ثیسته پشتی له و قسانه کردو ته وه با من داوای به جنهنانی ثه و پهیمانانه ثه کهم، یان به لانی که مهوه بو ثه وه من بتوانم ثهم پهیمانه ی به ینی خوم و حکومه تی عیراقی به ثیمزا بکهم، ثه بی ناوچه ی پینجویتم بدریتی بو ثهوه ثه و ناوچه یه بسی به شوزن و جنگه ی ثه و که سانه که وه کو من داوای حقوقی میللی کورد ثه که ن. ه.

[مەندوبى سامى]ش بۆي نووسيەوە كە:

هکزمه نی ته قوام شتی وای نه وتووه که سه ربه خویی بدری به کورد، ثه وی ثه و دانی پیانابی ثه وه بووه که ثاره زووی کورده کان به جی بهینری، ثه م ثاره زووه ش ثه وه یه که کاربه ده سته کانیان له خویان بن، زمانی کوردی زمانیکی ره سمی بن. دور حکومه ته ی هیراقسی و به ریتانی شهمه یان قبول کرد و که و تنه جیبه جی کردنی. ه.

[شیخ مهحمود]که ثمم وهلامهی بیسته وه برپاری دا لهسه ر شوّرشی خوّی بروا و دهستی کرده وه به داگیرکردنی ثمو ولاتانه و به پیاوانی نباردن بههموو لایه کس ولاّتی پیّنجویّن و شاره زوورا. سهرلهنوی لهگهل حکومه تاکهوتنه وه شهر، «پیّنجویّن»ی کرد به شویّنی بنهی شهر و بهرهبدره روو به ولاّتی «سولهیمانی» ثهرفیشت.

له و ماوه ی چهند مانگه دا که شه پر و مستینرابو و ، حکومه ت له به ینی پینجوین و سوله یمانی دا گه لی کار قایمی کر دبوو ، نوخته ی پؤلیسی له هه مو و لایه ک دامه زراندبو و ، هیزی هه و ایی به ریتانی بز یاسی نه و نوختانه و بز چاوتر ساندنی خه لک، هه مو و و هخت هات و چؤی بو و .

له تاخرا له ۲۰ی نیسانی ۱۹۲۷ دا شینغ مه حمود پینجوین ـی چول کرد و هیزی حکومه ت له رؤی ۱۲۲ چون ناویه و و به هه موو جور دهستی کرد به کار قایمی تیایا. هدر چه نده پینجوین

لهدەست ەشنىخ مەحمودە دەرچوويوو بەلام لە دەرەوە حكومەتى بەشەرى چەتەيەتى كوشتبوو، ھەرجارە لەلايەكەو، پەلامارى ئەدا.

پاش ثهم هدرایه هدندی له دوسته کانی پنیان وت مادام کاروبار ثیسته وای لینهاتروه، شمر نهچووه بجیّت، بینه ثیسته پهیمانه کهی خوّت و مهندویی سامی و حکومه تی عیّراقی لیمزاکه و ئیمرو هیمنیه ک بده به حکومهت، سبهی روّژی که پشوویه کمان پیا هاتهوه ثهتوانین ثهو شهرهی ئیسته ثه یکهین ثهو روّژه بیکهین.

قسه که یانی و هرگرت، شه مجا هات په یمانه که ی شیمزاکرد و دای به ومه جید شه فه نی » کانیسکان و «بابی عملی» کوری خسته ته ک و ناردیه پینجوین، له ویوه شهر چوو بو به غدا، له ۱۲ی حوزه برانی ۱۹۲۷ دا ثه وان گهیشتنه جن و په یمانه که ی گهیانده شوینی خوی.

له روژی ۷۷ی مانگدا خویشی هات بو [پینجوین]، لهملاشه وه موتهسه رفی سوله یمانی و موفه یمانی و موفه یمانی و موفه تیشی میشده کنانی موفه تیشی تیداری ثبینگلیز له سوله یمانی چدوون بو پینجوین، شهوی لهلایه ن بهدوه وه بو به سوله یمانی و شهریش چدوه وه بو میران».

له ۲۸ حوزه یراند! [جه عفه رحمسکه ری دوئیس الوزرا] چوو بز سوله یمانی و له رتبوه بز پتنجوزن، «شیخ مه حموده یش له ولاوه هات و له گهل ثه ریشا چاریان به یه ک که وت، قسه یان ها ته سه ر ثه وه که ثه ویش خزی بچیت سه ریکی به خدا بدا، ثهم قسه یه شی وه رگرت و به ری که وت، له هی ته موزی ۱۹۷۷ داگه یشته به خدا و له وی همه ندویی سامی ، چاوییکه وت و شوین و جیگه ی بز هبابه عملی ۵ کوری که له گهل خزی هیتابووی در یک خست و پاشان گه پایه وه بز سوله یمانی و له وتره بز «پیران» له مه ریوان.

که ثه و چوو له «پیران» دانیشت، مه هنای وانه بو و شور شی کور دایه تی نیشته و و ثیتر ثاو کرا به تاگرا. له ولاتی سوله یمانی له سه ر به شیخ مه حموده کان له ژیره وه هه ر خه ریک بوون و بو همل ته گهران، پیاوه کانی [شیخ مه حمود] هه مو و جار ها تو چوی سوله یمانی ـ یان ثه کرد، له م هات و چوکر دنه دا هه مو و جوره با و وریک تازه ثه بو و و و .

به آن وه کو له هه مو و ولانیک که به ره ی توجار و خاوه ن پاره کان حه ز به ناسایش و پشیوی نه بون نه به نوی نه بون نه کرد ، به لأم نه بون نه کون له سوله یمانیش به به رواله تا حه زیان به و بی پشیویه شه کرد ، به لأم مه صفای وانه بو و که بزو و تنه وی شیخ مه حموده یان پیناخوش بود ، ثه یانزانی که شرّر شی شیخ مه حمود د به نیاخ سه ربه خوبی و نازادی له دیلی و مه حمود به نوی شدن نور دار وایان پیشان نه دا که گزیا ته و دسته یی خوشتره ، ثه و منده همبو و له رواله تا له به رهیزی زور دار وایان پیشان نه دا که گزیا ته و دانه به بر بکرایه ، همرو کسیه له جه رگیانه و منه شهات بو ده ربه ده ری هشیخ مه حمود و بو تینک چوونی حکومه تی که ردستان.

بو وینه پیاوه تیه کنانی «کهریمی صهاه کمه که انه ژیرهوه و بنه بینده نگ له گمهل دهسته ی [شیخ مهحمود] و لهگهل ثههلی سولهیمانیا به پاره و به لیره ثهینواند، ثهمه یه کینک بوو له شنا وینهی ههستی سولهیمانی بهرانبهر به بزووتنهوهی شیخ مهحمود و ولاتی شیخ مهحمود.

ثهمه لهملاوه ههستی نهینی سولهیمانی وا، لهولاشهوه مهرکهزی سیاسه ت و بیزووتنهوه له سولهیمانیه وه چوو بووه «پیران». شیخ مهحمود له وی دانیشتبوو ثهمه ش مه عنای ثهوه نه بود که دهستی له ثه نجامی شوّرشی چهندسالهی هه لگر تووه. به لکو کونگره ی راستی بو ثهم مهبهسته ههر ثه وه بود که له «پیران» درووست ثه بود.

[پیران] ناوه پراستی بزووتنه وهی شوپرشی شیخ مهحمود بوو، مهریوان و هه ورامان و بانه و جوانپرو و ره وانسه ر به ده وریه وه بوون، ریبازی گهرمیان و کویستانی صه شره تی جاف بوو، ریگه یه کی نزیکی چه په ری [سنه] بوو بو ده م به یه ک گهیشتن لهگه ل ته عیانه کانی سنه دا. شیخ مه حمود له ویدا به سانایی لهگه ل تهم هه موو شوینانه دا قسه ی ته کرد و ثه م هه موو شوینانه وه کو پوره ی هه نگ له ده وری کو ته بوونه وه.

لهویندا توانی مهزیه ته یه کی گهوره درووستبکا و بینیّری بو نه هیانه کانی سنه بـو نـهوه بـریار لهسـهر بوونی حکومه تیکی کوردی بدهن و پاشان به هزی نهم بهمهزیه ته و پشتیوانیهوه کـه له هموولایه کهوه نه کری، سـهرلهنوی تیههٔلچینیّهوه و بکهویّتهوه بیشکردن.

که وابوو ثهر ماوه یه که شیخ مه حمود له ډېیران، و دوله ژیر، بور وه نه بن ته نها له به رثه وه بووبن که ئینگلیز، یا حکومه تی عیراقی ریگه ی هاتنه وه یان لیگر تووه، به لکو زیاتر ئامانجه که ی ثه وه بوو که ثه وشتانه ریک خا. ثه گینا ثه گهر ثهو بیویستایه به ژیانی چه ته یه تی رابیویزی، هه موو ده میک ثه یتوانی له ژیر سیبه ری ثه و ژیانه دا ئینگلیز و حکومه تی عیراقی تووشی گهلی ته نگ و چه له مه و گیروگرفت بکا.

**1

سوله یمانی و کررده واری ماوه یه به هیمنی رواله تی و به نا شاسایشی فیکری رایا نبوارد، ثهمان له ملاوه و «شیخ مه حمود، له ولاوه. ورده ورده سالی ۱۹۳۰ ته نگی به هاتنه پیشه وه هم لُچنی، سالیکی سهیر بوو به رانبه ربه کورده واری، بونی خوینی لی ته هات؛ بونی خوینی لی ثه هات زیاتر به رانبه ربه ناوشاری سوله یمانی!

پهیمانی عیراقی ـ ثینگلیزی ۱۹۳۰ خهریک بور ثههانه پیشهوه، هیشتا سالی ۱۹۳۰ نههانبور همهندویی سامی به بهریتانی له به خدا «جلبرت کلاتین» مرد و حکومه تی به ریتانی «سیر فرنسیس همفریز»ی دانا به مهندویی سامی و له ۱۰ی کانونی یه کهمی ۱۹۲۹دا گهیشتنه به خدا، به پهله گهیشت بو ثهمه بناغه بو به ستنه وهی ثه و پهیمانه دا بنی ا. چونکه بناغه کانی «کلاتین» به مردنی خوی توزی تیکچوون.

که ثهم هات بز به فدا، وهزارهت وهزارهتی «صهبدولموحسین سمعدون» بـوو. وا دیناربوو

شۆړشى شيخ مەحمود ٧٧

قسه کانیان یه کی نه نه گرت بزیه له داخانا له ۱۳ ی تشرینی دووه می ۱۹۲۹ دا له به خدا خزی کوشت و له و نینگلیزیش نایه آنی، منیش هیچ کوشت و له و نینگلیزیش نایه آنی، منیش هیچ پشتیوانیکم نیه، عیراق سه ریه خزیی نه وی که چی بن هیزیشن، وا نه زانس من به رانبه ربه م نیشتمانه خان م و پیاوی نینگلیزم، داخه کهم قسه ی پیاوی پیاو ناگرنه گوئ، که واته با من له پیناوی نهم نیشتمانه دا به م بیشتمه رگه آنه.

ناوی ئەمانەمان بۇ ئەوە ھېنا چونكە ئېشىمان پىيان ئەكەوى بە كەمەكى پېش مانگى ئەيلول!. ھەر لەم وەزارەتەشا بووكە «توفىق وەھبىء كرا بە موتەسەرفى شارى سولەپىمانى.

•••

ولأنمی سوله یمانی و كوردهواری كه سهیریان كرد ثهم پهیمانه به مجوّره كه ثهبهستری له باره ی كورده و قراون بو كورده و شبخ شتیكی تبدا نیه و شهو قسانه كه زووتر لهلایه ن حقوقی كورده و و تراون بو درمانیش لهم پهیمانه دا نیه و شه تاژاوه یه كی فیكریی له ولأنی «سولهیمانی» دا نایه و به نهوه ك همر له سولهیمانی به لكو له ههموو كورده و اری عیراق دا داخ و ژاری دوور خستنه و می شیخ مه حمود و تیكچوونی حكومه تی كوردستان له دلّی خه لكا په نگی خواردبووه و تهمه شی چووه سه دا.

۷۸ هۆرشى شيخ مەحمود

جاری له مانگی شوباتی ۱۹۲۱ دا جهمال بابان، حازم شهمدین ثاخا، حهمه به گی جاف، نیسماعیل رهواندزی، سه یفوللاً خهندان، حهمه سالح به گی حهمه ههلی به گ که تهمانه نایبی کورد بوون له پارلهماندا حهریزه یه کیان دا به ره نیسی وزرا و له باره ی کاروباری کورده وه داوای همندی شتیان کرد، که له و شتانه نهمانه ی خواره وه بوون:

۱- یه کیه تیه کی ثیداره ی کوردستان درووست بکری که ولأته کنانی که رکووک، هه ولیر، سوله بمانی که رکووک، هه ولیر، سوله بمانی بگریّته وه و ته مانه هه موو پنگه وه بن، لیوایه ک له قه زا کورده واریه کنانی [موسل] درووست بکریّت، چاویّری کردنی کاروباری ثهم به کیه تی شداره یه له رُیّر فه رمانی موفه تیشیّکی کوردی گشتیا بیّت که ثهم موفه تیشه چه په رو واسته بیّت له به ینی حکومه تی به فدا و ثه م ناوچه کورده واریانه دا.

۲ پارهی میزانیهی مه حارفی کورده واری زیاد بکریت.

۳. پاره ی کاروباری گشتی تری نه و ناوچانه زیاد بکریت.

که شهم هه ریزه په یان دا وه لأمیتکیان ده ست شه که و ته وه له مسارتی ۱۹۳۰ دا دیسسان تنهه لمچرونه وه ، دیاره قسه کردنی نه مانه له رووی نه وه وه بوو که نمیانزانی له ولآتی کورده واریی بزووتنه وه په ک سه ری هه لذاوه ته وه.

ته مجاره ره ئیسی وزرا تزری شآه ژا و که و ته قسه کردن له گه آل مه ندویی سامی]. هم ردووکیان قسه یان های مهردووکیان قسه یان های دروست نابی ه شهران های خونی و دروست نابی شهره نده های و کردست نابی مهرده هه بودگی و دارا و دانانی شهر قانونه و که زمانی روسمی له و لاته کانی کورده واری دا زمانی کوردی ین .

ثهوه بووکه له ۳۳ مارتی ۱۹۳۰ دا نوری سه عید وه زاره تی درووست کرد و وجه مال بابان عی خسته ناو وه زاره ته که یه وه، ثاوکرا به ثاگرا و ثیتر داواکردنی شت له لایه ن ثه و دهسته یه وه دوایی هات ا. له گهل ثه وه ش هدر بو ثاهی سویند له ۷۰ نیسانی ۱۹۳۰ دا وه زاره تبلاوی کرده وه که:

سەيرتريش ئەوە بوو هيئشتا نەنووسراو كرابوو، وەنە درابوو بە پىارلەمان. كىەچى ھەندى لە رۇژنامەكانى ئەو رۇژى بەغداگيرەوكىشەيان بوو لەسسەرى ئەيانوت: زمانى رەسىمى، زمانى عەرەبيە، چۆن ئەبىت زمانى كوردى بىت ؟!....

تهمجا لهبدرته وه کاروباری ولأتی کورده واری لهباره ی تهم پهیمانه وه به رانبه ر به ثینگلیز باش نه نه هاته به رچاو. مهندویی سامی ـ ش ههر له و سالی ۱۹۳۰ دا نووسراویکی بر دلخوشکردنی

كورده كان دا به كۆمەلى ئەقوام و تيايا نووسى:

(لهبهرئهوه که کورده کان له ولاّتی حیّراقا له کاروباری خیّیان رازی نین و متمانهی تهواویـان نیه، لهبهرئهوهش که سهرلهنویّ باوهریان پیّ پهیدا بکریّتهوه دمهندویی سامی و مهلیک فهیسـهل و نوری سهمیده و موستهشاره کان کوّبوونهوه و لهم رووهوه قسهیان کرد. لهو قسانهدا که کردیان:

۱ـ دانانی قانونی به کارهینانی زمانی کوردی.

۲ـ دانانی دەستە دلماجیّک له وەزارەتی داخلیهی بەفدا بۆ ئـەوە ئـەمانە قـانون و فـەرمان و نیزامەکان بکەن بەکوردی.

۳۔معاونی مدیری داخلیهی گشتی کورد بیّت.

٤ قوتابخانه کان له ليواکانی ههوليّر، کهرکووک و سولهيمانيه لهژيّر چاويّری مـوفهتيشيّکی تابيهتيا بيّت.

(ئەمانە ھەموو لە يېنش دوايى ھاتنى ساڭى ١٩٣٠دا جېبەجى ئەكرېت.).

ثهمان ثهم قسانهیان لیّرهوه ثه کرد و لهولاشه وه کورده کان پسیتا پسیتا له هـمموولایه کـموه و بروسکه و نامه یان له لایهن حقوقی کورده وه همر ثهباران به سهر کوّمه لّی ثهقوام له دجـه نیف. و به سهر موحته میدی سامی دا له به فذا.

کاروباری سولهیمانی همتا نه هات زیاتر رووی به لای گرژی دا نه کرد، نیشی خوّیانیان زوّر خراپ نه هاته به رچاو، به مهزبه ته و حدریزه و راسپاردن روویان نه کرده همر لایه ک له ناهوّمیّدی به ولاوه هیچه تریان و درنه نه گرت!.

نەوەک ھەرئەوەندە بەلكوكەوتبوونە رۆزتكەوەكە ھەرا بوو لە بەينى ژيان و مردنا؛ ئەوان تا ئەو رۆژە بە تەماى سەربەخۇبى و ئازادى بوون،كەچى كە سەيريان ئەكرد پەيىمانى ھىيراقى ـ ئىنگلىزى ـ يان بۆ ئەھنىانە پېشەوە،كە پەيمانەكە تەنانەت ژيانئكى تۆزى ھىيمنىشى بىۆ ئىةوان تيانيە!.

لهبهر ثهمانه نهوه ک تهنها ناوشاره به آنکو ثه هلی دهره وه ی شاریش ههستیان به خه ته ریخی زور گهره که دره وه شونی گهره کردبو و به رانبه ربه برنه و ناوشاری سوله به انی لهم روزانه دا ببو و به شوننی کونگره یه کرد و که دره و در از در له دیواخانه کانی کونگره یه کرد و به در از در له دیواخانه کانی شاره که دا بو ثم مه به سته و بو قسه کردن له پاشه روزی کورد، قومیته ثه کرا و و تار و شیمری تاگرین له لایه ن شاهره کانه و شه گهرن شوین و شوینه پر مهردمه کانا ده نگی ثه دایه و ه.

ب الأوكردنه وهى مدنه به تهكان به سدر شوينه سياسيه كنانا وكنو بوونه و كنانى ناوشارى سوله يمانى و ترسى گهيشتنى ثهم ده نگانه لهم كاته تهنگ و چه له مهددا به و شيخ مه حموده له ده روى عيراق، ثهمانه همموو حكومه تى و به خداه يان شله ژاند بوو.

ثهمه لهملایه نه وه وا، لهلایه کی تریشه وه حکومه ت بریاری داوه ۱۰ی تهموزی ۱۹۳۰ دهست بکری به ها برا ده دی ده میت بکری به ها برا ده دی نام ده بای باید ادا دو این بیت، بر نه وه به هیمنی له وه ختی خویا

هنائیب، بجنه پارلهمانه وه و بریار لهسه ر پهیمانی ۳ حوزه یرانی ۱۹۳۰ کی ئیمزاکراوی لهنده ن بده ن! که چی لهم وه خته دا ثهم هه رایه له سوله یمانی پهیدا بین ثهمه چوّن ثه بی ؟!. له کاتیکا که سوله یمانی چاوی به قاقه زی هم آبزار دنمی سه وه تای ۱۰ ی ته موزکه وت ثه و نهی تر گاگری تیبه ربو و!. چوّن ٹاگری تیبه رنابر ؟. ثه وی که بزانی دانانی پارله مانیکی و ابر سه ربرینی ثه و ثه بن، گومان له وه دا نابی که نایه وی بچیته [پارله مان] وه.

لهملاشهوه ولأتهكانی جنوب و شاری به خدا ثهوانیش همر به و جوّره تیکچوویوون، به لأم تیکچوونی ثهوان لهبهر دهردیک بوو، هی ولأتی سولهیمانی لهبهر دهردیکی تربوو، دهرده کمان گهلن جیابوون لهیهک؛ ولأتی صهره به کان ثهیانوت به پهیمانیکی وهها نیوهگیان ثـهیین، ولأتـی کورده واری ثهیانوت نه وهک نیوهگیان به لَکو خویّن له لهشمانا نامینیّ ؟.

که روزه کانی ولأتی «سولهیمانی» و بیروباوره کانیان وای لیّهات، حکومه تی به فدا ناچار بوو به ره که بکه ریّته گهران و پهلاماردان. به تایبه تی «نوری سه هید» ره ئیسی وزرایه و بو سورکردنی چوو بو له نده ن و «جه هفه ر هه سکه ری» زاوای کردووه به وه کیلی خوری و پینی و تووه ثاگات له ئیش بن!.

لهولآشه وه «میسته ر ههمفریز» مهندویی سامی بریتانیایه له به خد! و تهویش ههر بوّ مورکردنی پهیمان لهگهل هاوریّی خوّشه ویستیا نوری سه صید چووه بوّ لهندهن و «میّجه ریالغ»ی له شویّنی خوّی داناوه و تهویش بهوی وتووه: توّیش تاگات له ئیش بیّت!.

لهبهر ثامانه له رزژی ۸ی ثابی ۱۹۳۰ دا جه حفه و حه سکه ری وه زیری دفاع و نائیبی ره شیسی وزرا، میجه ریالغ وه کیلی مهندویی سامی، جه میل مهدفه حی وه زیری داخلیه و جه مال بابان و وزیری حد لیه نازی و دوبه رووبه رووبه رووبه و له که کرکروک نیشتنه و و خه لکیان کر کرده و ، له باره ی په یمان و و لاتی کورده واریه و هده ستیان کرد به قسه کردن له گه لیانا، له وی چون بز همولیره هد و مینی جه شن و روژی ۴گه یانه و بر قسوله یمانی».

کهچوونه سولهیمانی سهیریان کرد شاری سولهیمانی دەورەی شىۆپشىپكى زۇرگەورە ئەگېزى، لە ھەموو دەستە كوردېكى ولاتەكانى تياكۆپووەتەوە بە دەنگى ئاوازەي ئازادى، منالى ناو بېشكە ئەلارنىنەو، داروبەرد حەشاماتە و رى بەر رىدار ناكەوى.

به هدر جزر بوو دریان به خه لُکه که دا و چوونه ناو سه رای حکومه تیه وه.

به رده رکی سه را و ته و ناوه ش پر بووه و هه رگهوره و بچووکیتک له هاستی خوی شوپشیتکی فیکری ته گیری!. ثه مانه هه رجه نده ثهیان زانی قسه کر دنیان له و شوینه دا و له ناو ثه و باوه پانه دا جیگیر نابی ، به لام له گفرا ثه دوه ش «جه عفه رعه سکه ری» و دمینجه ریالغ به هاتنه سه رلیواری به رهمیوانی سه راکه و روویان کرده خه لکه که و ده ستیان کرد به قسه کردن! به و قسه کردنانه که تا ثه و خه خه که دارد.

له خزشی قسه کان خه لُکه که گریبان راگرتبوو چونکه هیوایک بوو وه کو هیواکانی جاران؛

ثه یانوت ثهوانه تان بر ته که ین و ثهو فه رمانه چاکانه تان بر به ثه نجام ثه گه یه نین!. له جه رگه ی گوئ گرتنه که دا و له دوای بیستنی ثه و قسانه دره مزی فه تاح ه له ناو خد آکه که دا راست بو روه و و رتی: وجه هفه ر هه سکه ری! ثهم قسانه بیخه ره وه تو وره که کهی خرت و بیبه وه بر به فدا، جارنکی که ثیمه به مجرّره قسانه هد آناخه له تین و ثه و جرّره فرمیسکانه دلمان فینک ناکاته وه، بر ثه ره چاو له سه ربه خرّبی و نازادی خرّ مان سرّ شدن، با نشمه، با سه ربه خرّس و نازادی!.».

مهبهست به فرمیسکه کان، ثهو تنزکه فرمیسکانه بوو که [جمعفهر صهسکهری] به چاویا ثههاته خوارووه.

[جـــه عفهر حــه سكه رى]كــه شــه و شــــق رش و هـــه مهه مهى شــه و رؤژه ى جــاو پــنـكه وت له السوله بــمانه پــنــك ده نگ و ده مانچه و به يــه كــ ده نگ ده نگ و ده مانچه و به يــه كــ ده نگ داواى ثازادى و لاته كه يان ته كرد، ته ويش له كاتى و تاره كه يا جـره فرميْسكينك به جـاويا شهها ته خواره و و رووى ثه كـــكــده خــهــنــكـــك و په نجــهـى بؤ سنگى خوى رائه كيشا و ثهيوت: «برْچى ثهم خوينه له و خوينه ى ثيره نيـــها. گريا دلى به كهساسى و لاتى كورد پر ثه بور بويه تــهگريا!... به لأم له راستيــدا ئايا ثه مـــواوو، دلى ييــان ئه ســـووتا؟!.

بهلای منهوه وانهبوو، چونکه نهوه ک ثمو، بهلکو دیسان بهلای منهوه له سهرهتای ثمم سهده ی بیسته مهوه ههموو په ریشانی و ده ربه ده ری و هه ژاری و به قو پاچوونی کورد، تربالی شهجیته ثمستری هه ندی له و پیاوه کوردانه که به ناوی وه ژاره ت و پایهی گهوره گهوره و ، به ناوی کورده وه . دله پایته خته کانا دانیشتوون و گزیا تعمسیلی کورد ثه که ن. ثموانه بز ثموه پایه که ی خویان بهاریزن، هدر خوریکی ثموه ن که وا ثاژاوه و فه لاکه ت بو کورد بنینه وه.

«همالی کهمال»یش ثه و سهرده مه مهاونی پؤلیس بوو له به ضدا، به خوّی و هه ندی پؤلیسه وه بز پاریزگاری ثه و دهسته یه چوویوو بز «سوله یمانی» و له و قزمیته یه دا هه بوو، خه لکه که هه ندینک ثه چوونه لای و هه ندی جاریکیش پنیان ثه وت که باوه پی تو چیه ۴ ثه ویش پنی ثه و تن ثم روژه روژی باسکردنی سه ربه خوّیی نییه، روژی ثه وه یه داوای شتیک بکه ن که بوتان سه ربگری. له باوه ری ثه وا سه ربه خوّی سه ری نه نه گرت!.

...

له و سه رده مانه داکه ثم و وزیرانه ثه چن بز ولائی کور ده واری، دمه هروف جیاووگه و دجه مال هارف به بناوی پیتاک بز دیانه ی سه رکه وتن ه شدیش تازه درووست ببوو له به خدا ـ ثه چن بز کور ده واری، مه صروف پیشه کی خدیم ر ثه نیزی بز دکه لاره بز حدمه به گس جاف که بیت بن که رکووک بز ثه وه له باره ی کور ده وه هه ندی قسمی پی بلی و ثمو قسانه به جه مفدر و ثه وان بلیت. ثممان پاش تموه ثه چن بز سوله یمانی، له وی زور گوییان ناده نی، ثه گه رینه و م و آهدولیر].

له همولیر لهمالی ممه لافه نی له «باداوا» ممه روف جیاووگ له گمل «ثم حمه د صوسمان» تعلگرافیک ته نووسن بو روزنامه ی «زیان» له سوله یمانی و یکیکیش بو روزنامه کانی به خدا، که

۸۲ شۆرشى شيخ مەحمود

نهمانه به همموو دلّیکیانه و پشتیوانی ثه و خواستانه ئه کهن که سـولهیمانی داوای نه کـهن بـوّ سـهربه خوّیی کورد. روّزنامه ی «ژبان» ثهو تهلگرافه بلاّو ئهکاته وه. پـاش ئـممه ئـهگـهرِینه وه بـوّ سـولهیمانی، ئهمجاره له سـهرشـان هملّیان ئهگرن. وهزیرهکانیش لهو وخته دا لهویّ ثه بن.

دهسته ی وهزیران روزی ۱۰ی ثاب ثه گهرتنه وه بو به خدا و خزیان تیگه پشتن که هیچیان بـ ن نه کراوه.

ئەمجا بە قىمەى مەھروف جياروگ كۆپۈۈنەۋەيەك ئەكەن لە سولەيمانى و قىمە لەۋە ئەكەن كە بۇ ئەم مەسەلەي سەربەخۆيى كوردە ئەبى ھەمۈو كوردەۋارى[ھىيّراق] بەتايبەتى ولأتىي دبادينان» تېيگەيەنن، بۇ ئەۋە ھەمۇريان بە يك دەنگ داۋا بكەن.

لهم رووهشهوه برپار وا ئهدهن که نامهی بانگیشتن بنووسن به ناوی «مهولودیهو»» بوّ ههموو سهروّک عهشرهت و شیّخهکانی بادینان که له روّژی ۲۲ی تابی ۱۹۳۰دا له مزگهوتی گـهورهی سوله یمانی مهولود تهکریّ، کوّمهلّی به ریّوهبهر، بانگیان تهکا بوّ ثهو «مهولود»یه.

جاکه کزیرونهوه، له ویدا قسه و باس و خواسیان چیپه ههمووی ثه آین دهنگیان بر داواکردنی سهربهخویی کورد ثهیم به یه ک

هدر لدو شوننددا به هدردوزی قوتابیه کانی «زانستی» گدانی نامه شهنروسری و شهخریته پاکهتهوه به بن ثهوه که لهسه ری بنروسری. روو له ههرکهس ثهنین بز بردنبان کهس به خنیا راناپهرمویی. «جهمال هارف» له گهل ثهوه شاکه ثهو سهردهمهش ثهفسه ری عیراقی ثه بن وگزیا به دهستور له گهل مه هروف جیاووگا چووه، ثه رکی بردنیان ثه گریته ثهستز. وه ریان ثه گریت و ثه پوا له ولاته کانی «دهوی» و «زاخر» و شهو ناوه دا به هه ر جور شهبی شهیانگهینی به سهروک هه شره ته کان به چه شنیکی زور نهینی.

سهره دیته سه و «نامیندی» و شهینت بو ثه ویش. له و و و خته دا «ماجید مسته فا» قائیمقامی
نامیندی ثه بن و ثه بن به سوانی ثه و، به لأم ینی نالی که بؤچی چووه بو ثه و ولاته. له پاش که ین و
به ین و قسه کردن، ماجید ثه یه وی پنی ده رخا که چون رنی که وتو ته ثه و ولاته اثه میش پنی نالی.
پاش ثه مانه [ماجید] دهست ثه با هه و قاقه زیک که شه له و ولاتانه دا لهوایه نه وه بلاوی
کر دوونه ته وه ده ریان ثه هینی و ثه یخاته به رده ستی جه مال! جهمال لهمه واقی و پ ثه مینین، پاش
ثه وه دیسان ماجید دهست ثه با و قاقه زیکی تر ده ردینی و ثه ینا به جهمال یمی ثه لی پیخوینه وه که
ثه به خود دیسان ماجید دهست ثه با و قاقه زیکی تر ده ردینی و ثه ینا به جهمال یمی ثه لی پیخوینه وه که
ثه به ور شهین مه کرد و به از کراوه ته و
نه مینین که بردونه شهری و اله ناو کورده کانا بلاو ثه کاته وه! شهونده ی تر مسمری سور شه مینین
داوه له و ولانه دا، ثه و که سه خیرا قاقه زه که ی بردوه بز قائمقام و و تریه ه ثاگره سوری له خوم
دووری!!»

پاشان ماجید پنی نه آنی: برام نیشی نهمانه سه رناگری و وازبینه، پنی نه آنی: نه گهر تو راست نه کمی و بو کورد نهمه کوششته، وه ره نهوه له «نارارات» نیحسان نوری خه ریکی شه پوه، من له گه آن نامادهم که پنکه ره دوربه دوو بجین و شه پر بکه ین، نه گهر خو واش ناکهی، هه سته به ریگهی خوتا به جوریک که پیت نه زانن بگه پرتوه، دانیشتوانی نهم و لأته پشتیان بی نابه ستری. جه مال و تی ده ه و موده دریه ک بوو له ده ست خومه کوینده و گه یانده وه سوله یمانی، و تی بؤ رؤژی ناوبراویش که سیان نه هاتن بؤ کو به و ده و که ده کوره دریه که یانده وه سوله یمانی، و تی بؤ رؤژی ناوبراویش که سیان نه هاتن بؤ کو به و ده و که که یا که یا که یا که یمانی در دروژی ناوبراویش که سیان نه هاتن بؤ

...

ثهم همرایه و چوونی ثهم وهزیرانه بو سوله بمانی و کوردهواری، ههمووی لهسه ر به زمی [ثینتیخابات] بوه، بو ثموه به لکو حکومهت دهسته نائینیک درووست بکا و پاشان به بی قسه پهیمانی ۲۰۰ حوزه یرانی ده ۱۹۳۰ له پارلهمان بریاری لهسهر بدری، همر له بهر ثهوه ش بوو کاتی جمعفهر و ثهوان بخوون بو سوله یمانی، فایه قی تاپو ـ یان لهگه نی خزیان بر دبوو بو ثهوه بین به یه کی له و نائیبانه که ثهوان ثه یانه وی به فایه قی ـ یان زانی به پیچهوانه ی مه تلوب هاته پیشهوه له گه نی ده رباز کرد.

پاش ئەرەكە ئەران گەرانەرە بۇ بەغدا، لەبەرئەرەكەرەختى خۇى «توفيق رەھبى» بۆكاروبارى [ئىنتىخابات] لە سولەيمانى كرابور بە موتەسەرىف، ئەر ئىش وكردەروبەش كە ئەمان لە سولەيمانى چاريان يىكەرت زۆر درور بور لەگەل ئەر مەبەستەداكى ھەيانبور.كە چىوونەرە «توفيق رەھبى»يان بانگ كردەرە، بۆ بە خدا و «گاون»ى موفەتىشى ئىدارى ئىنگلىز لە سولەيمانى بۆ بە رەكىلى موتەسەرىف.

بدره بدره مانگی ثمیلول هاته پیشهوه، همههمه و کوبووندوه و خوتبدان له شاری سولهیمانی روّژ به روّژ همر له زیادی بوو، له همموو لایهکهوه خه آنک رژابوونه ناوشارهوه. ثمم کوبوونهوانهش که ثهکرا و همههمه کان که ثمبوو هممووی به جوّریکی هیمن و ریک و پیک ثمکرا و هیچ نافهرمایه ک تیا رووی نهداه هموو ثامانج و قسهکهیان ثهومبوو:

[لهبهرئهوه که ثهو پهیمانه زیانتکی زؤری هدیه بو کورد، ثهمان نایانهوی تیایا به شدار بن. به لکو مادام ثیش گهیشته ثهم شوینه و تا ثیسته هدر شتیک له بارهی کورده وه همبووه، ههمووی هدر به قسه دهرچووه له ثیسته به دواوه پئوسته ثبتر سهربه خز بین و لهمه زیاتر به دهست برین دهست خهرو نایین.]

له رؤژی هی ثهیلولا حکومهت کهوته جنبهجی کردنی [ههیئهتی تهفتیشی] بو ٹینتیخاباتی روّژی دوایی. دیاره ئهمه پنجهوانهی ثهو بیرویاوورهیه که تنا ثهو سناته خمالکی سولهیمانی لهسهری بوون، چونکه ثهوان بریاریان داره که نهچن به لای ههآبژاردنا.

کهوته روزی دوایی؛ روزی ای ثهیلول، هـهمووشتیک له [سـهرا]دا ریک خراوه بـو ثـهو

هه آبژاردنه، هه رله به یانیه و پؤلیس و سه رباز به جوریکی زوّر زوّر له ده ورویه ری سه را داکوّ کرانه وه. نه هالی ناوشاریش له به ر ده رکی سه را داکوّیوونه وه و قسه یان نه کر د و شاهیره کان شیعر و خوّت به یان نه خویّنده وه و هانی خه لکیان نه دا بوّ نه وه که که س ده نگ نه دا به م هه لّبؤاردنه و به لکو به یه ک ده نگ داوای سه ربه خوّیی و نازادی کوردیان نه کرد.

پولیس بلاوه ی پینه کردن، له ولاوه سه رباز به ری لیشاوه کهی نه گرتن. دنیا که و ته چیشته نگاو، پولیس بلاوه ی پینه کرد به ته قه به سه ریانا، نه مانیش به دار و به کورسی چایخانه کان به ربوونه [پولیس]ه کان، پولیس دهستی کرد به ته قهی راسته قینه، نه مانیش که نیشیان و ا ها ته به رجاو دهستیان کرد به ته قه و راوی پولیسه کانیان نا. نیش به ته واوی تیکجوو، خوین که و ته سه رجاده ی به رده رکی سه را.

له وکاته دا به فهرمانی ناو «سه را» ۱۰۰ سه ربازی تر هاتن بو یار مهتی پولیسه کان و ثه و هه نده سه ربازانه که له وی بوون، ثه هلی شار که ثه مه یان چاو پنگه و ته وه وننده ی تر شیرگیر تر بوون و گیش له وه ترازا که بکوژیته وه به تفهنگ و ده مانچه به ربوونه ته قه کردن له په نجم و کانی سه را و له ثه هلی سه را، پولیس و هه سکه ربه ته واوی ده سیان کرده وه و شهره ننده ی تر خوین رژینرا. فه رماننده ی سه را که سه یری کرد کاروبار به باریکی تراگورا و شه پربوو به شه ی شهمی و شهرهنزی به هه موو چه کیکه وه کرد کا دام فه وجی سه ربازی به هه موو چه کیکه وه کرد کا دام فه وجی سوله یمانی.

شه ر له جو شی گهرمی دا بوو، فه وجه هه سکه ری به هه موو و جو ره چه کینکه وه گه دشت، له پشتی سه راوه چوونه سه ربانی سه را و له ملاشه وه چوونه سه ربانی چایخانه کان و مهتره او زیان له پشتی سه راوه چوونه سه ربانی چایخانه کان و مهتره او زیان دامه زراند له ثه هالی و ثه و ماله مهتره لوز و وه کو رشته به سه ریه کا هه آلدار نه وه کو شمتاریش وه کو مهری قه سابخانه به و جو خره به ته نیشت یه کا هه او آیان! ... خوینی گه شی ته هالی، له به رده رکس سه رادا له گه ل میشکی پژاوی گه نجانی کورد به دیواره کانه وه هم ده نگ و باسی شه و هیان بو و شه بازادی کورد و سه ربه خویی کورد ... تا لای نیوه پو ثه م شه ره در ترثره ی کیشا و پاشان تیر بازانی کولله بلاوی یه ته هالی کرد.

بديتي بدياناتيك كه حكومه ت له ٢١ى تديلولا داي، تدلّي:

(له کارهساتی روژی ای ثایلولی سوله یمانیا ۹ پولیس به دار و به رد و خدنجه ر بریندار بوون، سه ربازیک کوژراو و سن سه ربازیش بریندار بوون، دوویان به تفدنگ و یه کیکیان به به رد. هی ثه هالیش ۲۲که س کوژراو و ۲۲که سیش پریندار بوو.).

بهلاَم لهراستیا وا نهبوو به لُکو له کارهساتی ثهو روَژهی سولهیمانیا ٤٥ کـهس کـوژراوو ۱۹۰ کهسیش برینداربوه، بینجگه له زیانی تر. لهبهر ثهمه بوو که ثهو روَژه له سولهیمانیا ناونرایه روْژی رهشی شهشی ثهیلولی ۱۹۳۰ بوو به [تعثریخ]یش بو روَژانی داهاتوو. پاش ئەوەكە خەلگەكە بلاۋەيان پىكرا، ھەر خىراكەوتنەگرتنى ئەوكەسانەكە بە سەرۇكى ئەم بزووتنەوەيە ئەناسران. ئەوانەش ئەمانەبرون:

۱ ـ عەزمى بەگى بابان ۲ ـ شيخ قادرى شيخ سەھىد ۲ ـ ئەوروجماناخاى ئەحمەد پاشا ٤ ـ عەدمەسالى بەگى حەمەمەلى بەگى ٥ ـ حەمەئاخاى ئەورەحماناخا ٦ ـ عيزەت بەگى وەسمان پاشا ٧ ـ فايەق بەگى ٨ ـ شيخ محەمەدى گولآنى ٩ ـ مەجىد ئەفەنى كانتىمان ١٠ ـ رەمزى فەتاح ١٨ ـ توفيق قەزاز.

ثهمانه گیران و همرخیرا دگاون» موفهتیشی ئیداری هاته دهرهوه بهدهستی پیروزی خزی کهله بچه کهی ثه کر ده دهستیان و ثهیفهرمو: دقهیناکا، قهیناکا!.»

ناردنی بۆ کەرکروک و لەوئ بۆ بەخدا. پاش بردنی ئەوان نزیکەی ۱۵۰ کەسی تر لەناو شار گیران و ئەمجا بە ئارەزووی خۆیان [ئنتیخابات]یان کردو لەسەرەتای مانگی تشرینی یەکەمی ۱۹۹۳- لە پارلەمانی کۆپوونەوە و بە ئارەزووی سمیلی خۆیان ھەموو شتیکیان کرد....

ئۆبال بە ئەستۆي مېژوو، يا بە ئەستۆي ئەوكەسانەكە ئەلپىن:

ئینگلیزهکان ههر وهخت ویستبیتیان فهرمانیک لهگهل ههرهبهکانا له عیراقا بکهن و مل پیچیان کردبیّت،کوردهکانیان بو راستکردوونهتهوه بو ترساندنیان،که ثبشی خزیانیان جیّبهجی کردووه ثمو وهخته به چهقزیهکی کول هاترونهته ویزهی کوردهکان!.

زر دوور نیه نهمه ش راست بن چونکه له ته ریخی نینگلیزا به رانبه ر به قهومه کانی تر هه موو و وهخت نه مجرّره کرده وانه یان خستر ته کار. سالّی ۱۹۶۳ گهرمه ی شهری دووه م بوو، و به ها ثه دین نوری ۶ کرابور به موته سه رفی سوله یمانی، له به رئه وه که شه و وه خسته وای پیونست شه کرد، به ها ثه دین نوری خه لَکی کر نه کرده و و نه چوو له و گردی سه یوان و داری نه جه قان و فرمنسک به چاویا نه ها ته خواره و و نه یوت: و نهم داره ناخر کهی نه بن به داری نالای سه ربه خویی کورد.! ه. که نه و ده روه ش به سه رجو و دیسان که و ته وه جه سته ی کورده کان!.

...

ثه کارهسات و کوشتاری روّژی رهشی شهشی ثهیلوله له ههموولایه که ره دهنگی دایهوه؛ له هیراقا له خانه قیه وه؛ له میراقا له خانه قیه وه از اختیال به خدا و ولآنه کانی جزاقا له خانه قیه وه خانه تیراقا له خانه و خانه کانی جنوبی عیراقا رازی ههموو دیواخانیک بووه تهنانهت وره ثیسی وزرای وهخت ته مبیری کوشتاری سولهیمانی به کارهساتی [کهریه لا] دا بووه وه!. سهری گوریس گهیشتبووه دیواخانه سیاسیه کانی [لهنده نا]یش.

ثهمانه له لایمه باسکر دنه وه، له لایه نکاری گهریشه وه ثه وه سه رله نوی برینیکی همره گهورهی کاریگهری سهردانی بون، یان کاریگهری سهردانی هموو کورده کانی عیراق بوو؛ ثه وانهی که له ولاتی «سوله یمانی» بوون، یان له ولاته کاره ساته به له ولاته کاره ساته به ته واوی دلگران ببوون.

...

ئەمجا ھیّنای له ۲۰ی تشرینی یه کهمی ۱۹۳۰دا لهگەل ئەوکوردە زانایانه که لهگەلی بوون لهژیر ناوی خوّیا نامەیهکی تریان بوّ [مەندوبی سامی] بەخدا نووسی و داوای ئەم شتانهی خوارەوەیان کرد:

(لمو وه خته وه که پارله مان تنکدرا و په یمانی ثینگلیزی ـ هیراقی هینرایه ناوه وه بر پارله مانی تازه ، له لایه ن قروده که هموو حدق و حقوقیکیان کرا به تیر لیوه و در دوه که هموو حدق و حقوقیکیان کرا به ژیر لیوه وه و به شاشکرا شهبین له پاش بریاردان له سه رشه په یمانه شه کهونه ژیر چنگی عمره به کانه وه ده و مده به تعنها حوکم نه بن هیچی تریان سه به ست نیه شهمه شهم هم مینچه وانه ی بریاره کانی کرمه نی تعقوامه و هم پیچه وانه ی ثاره زوری کررده کان.

لهبهرتمه گررده کان همموو له خانه قی وه تا زاختر همستان و به به ک ده نگ داوای حقوقی خوانیان کرد، همره به حوکمداره کان ولأمیان به کوشتاره کدی سوله یمانی دانه وه که لووله ی مهتره نوزیان تنده گرتن و وه کو بریشکه هه آیانیان ثه دایه وه به سهریه کا. بهمه شهوه وازیان نه هینا هنایان همموو روشنفیکر و پیاوماقز آبی و لانه کهیان بهواسه ی که له کوشتن رژگاریان ببوو گرتنیان و به حه پسکردن و نه فر و تو ناکردن هه ریه کهیان خستنه شوینیک. له بهراه مه که کورد ثیتر له تو نانایا نه ما که له گوشتن به دواوه گری بو شه مداخران با نه نیسته به دواوه گری بو شم داخرازی سانه مان راشه گری و براه دو به کانیشمان پیم وایه به م شمتانه دلگران نباین. داخوازیه کانیشمان نهیم و ایه به م شمتانه دلگران نباین.

۱ـدامهزراندنی دەولەتنکى كوردى له زاخزوه تا پشتى خانەقى، ئەم ناوچەيە بدرى بە كورد و هــج ھەرەبى ھەسكەرى و مەدەنى تيا نەمينى.

٢ـ ئەم ناوچەيە لەژىر جاوىرى بەرىتانيادا بىمىنى تاكۆمەلى ئەقوام بريارىكى بۇ دەرئەكا.

شۇرشى شيخ مەحمود ٨٧

۳ بهرهلاکردنی نهو حهپس و دوورخراوانه که له کارهساتی سولهیمانی دا حهپس کـراون و دوورخراونهتهوه.

٤ــ ههر شهفسهر و كــاربهده ستنيكمي كــورد هـه په له ولأتــي عــهره بستانا بــنيرينه وه بــــــ ولأتـــى كــورده واري.

[شیخ مهحمود] ثمم نامه یه ی نارد بو مهندوبی سامی و هیچ ولأمیکیشی لی وهرنهگرته وه. ثهمجا زانی مهسه له وایه خوّی بینی پیّوه ناو له شکری کرد به دوو قوّله وه قوّلیکی له دهوروبه ری پینجویّن و قوّلیکیشی بو ولاّتی «پشده رم. له ملاوه، که حکومه تیش زانی ثیش گهیشته ثمم شویته ثهمیش که و ته خوّی و له شکری به همموو هیّزیکه وه ره وانه کرد، ثهمیش کردی به دوو قوّله وه بوّ پینجویّن و بوّ سیوه یل و قوّلی پشده. و شیّخ مه حمود» خوّی له قوّلی پشده ربو و.

که همرا له دهوروبه ری پینجوین دهستی پینکرد «جهمال هارف» که ثهویش ثهفسه ریک بوو له به غدا به پهله خوّی گهیانده له شکره کهی [شیخ مهحمود] له گهل ثهفسه ره کانی ترا دهستیان کرد به ثیش*. ثهو هیزه ی که حکومه ت ناردبووی بوّ دهوری پینجوین له گهل له شکری شموّرشگیر

له ريْک و پېکی کاروبار؛ وجهمال عارف، ثهيوت:

له باش ثهوه که من له بهخدا به ری که و تم و گهیشتمه سوله بمانی له مانی دهرسمان ظایه قری کوبوویته وه و لموی همموو شنیک ثاماده کوابوه، زوری نه خایاند هانی پیبان و تم توزمر قبیل وهستاوه، ههستام و سوار بروم رووه و خهتی همله بجه ثوتومر بینکه که بر بوو که سیانم نه ناسی. که گهیشتینه دسه ی سایه قری پیاویک له نه نیشتمه و به و پیمی و تم لیره دابه زه آزوا و تم بی به لاوه سه بر بوو. که دابه زیم و تی من له لایه ن شیخه وه نیرراوم به شوین تو دا و ریگه کهمان ثبتر روو به هماله بجه ناروا و تم بی لیره و بر ترین.

هدروهها ونی لهو وهختانه دا که ته کهونینه کوری شهرهوی شهه وهنهی نان و تازوُخه به کمان پی بی. لههم شریّتی که تهقه هملّه سنا خیّرا خدّلکی ثهو شویّنه ته کهونته خرّبان، ژنان ثه کهونته نان کودن و پیاوان ثه کهونته هیّنانی، تا چاو ته ترا به به کا، هممو وشنیّکمان برّ ناماده ته کرا.

ته برت تدم گیانی بارمه تیدانه ی که بعر جوّره من له و لاّنی کورده ارایدا جاوم پینکه تووه ناتوانیم بلّیم له هیچ لایه کی تر همه، چونکه تاماده کردنی خوارده مدنی شهرکده کان به و جوّره تدنانه ت لدوانه برو که لدنار سه ربازیکی ریّک و پیکی حکومه نیشا به نیت. نهم نان و خوانه ش که به و جوّره تاماده ته کرا هممووی به گیانیکی خوّشویستن و به روزامه ندیه کی تعواو شه کوا، وه ندین به هیچ چهشنیک لایدنی زور و سندمی تبایروییش، یا دلنششانی که سیکی تبایا رووی بدایه.

دیسان تهبرت که به عدا دا که وزایته یمکان کو تهبرویته و و قسه مان که کاروباری کورده واریه و تهکرد و ریگه و شویتمان دائمه، شویس نهم کزبرویه و و قسه کودنائه مان به دریزایی نه و سالانه، به کهم که دووکانه کدی «ومستا به شیر موشیری کهوتنه شهرِ و ههرجاره تهرازوو بهلایه کاگران تهبوو.

دهسته ی قوّلَی سیوه یل که له ژیر فه رمانده یی «به کر سدقی» و «به ها نه دین نوری دا بوو، له ده وروبه ده بری «به یانان» له سه ر رووباری سیوه یل له گه ل نه وهش که سی فه و جیّک نه بوون هه ر شکستینکی بیسیان به سه راهات.

تهمهش لهبهرته و بو که کهوتبوونه ناوشیوه کهوه نهیانزانیبوو که به رو دوایان لیگیراوه، گولله و کو بازانی به هار به سهریانا ثهباری و ثهوانیش وه کو دانهی سهرساج به ملاوبه ولا دا ته کهوتن. ثهوی کو ژرا ثهوی نه کوژرا تا ناو دنی «جوارتا» خوّی نهگرتهوه، هیّزی میللی شموینیان کهوتن و له جوارتاش همندی له نوخته کانیان گرت. که گهرانه وه سهر تالان له فیشه ک و تفهنگ و ولاغ و شترمه ک، ثهوهنده به جیمابوو له شکری «شیخ مه حمود» نه یشهزانی چی همابگرن. به تایبه تی فیشه ک و سه مات لهوزه ده رجووبووا. ثهم ههرایه ش له ۱۹۲۰/۱۲۴ دابوو.

ثه و سه رده مه هنه حمه د به گی توفیق به گه موتسه ریغی سوله یمانی بوو، که شهم خمه به رهی بیست زور دلگران بوو، دلگرانیه که شی بو هه ردوولا بوو به لام هیچ نه نه کرا. وادیار بوو پیاو، کانی به خدا نمیانویست هم را و نازاوه در یوه بکیشن بویه هیچ به ته نگ کوشتنی خه لکه وه نه بوون!.

ثهمجا لیرهدا «به کر سدقی». ناردیه لای «شیخ مهخمود» که، با، لهمه زیاتر کوشتار رووندا، شویّنیک و یه کیّک دیاری بکا بو ثهوه قسه بکهین و ثیّمه تیّبگهین له داخوازیه کانی ثهوان. شیخ مهحمود له زابته کانا «جهمال عارف»ی ههلّبژارد. جهمال له گهل «حهمه بانهیی» و «ههزهبانهیی» هاتن و ههموو دهستوراتیکی دایه که چی بلّن و چی نملّن.

[جهمال] له ۱۹۳۰/۱۱/۱۰ لهبهری تکهناروی و همات و لهمبهر ثاوی دسیوه بیل ۱۹۳۰/۱۱/۱۰ هاده و ده کری چاوه پیش نمکرد. یه کیان گرت، به هائهدین نوری و نوری حهداد مودیری پؤلیسی سوله یمانیشی له که ل بهروی مینراقا له که ل بوو. جهمال وتی: به کر سدقی لهبهر نه وه که منیش شهنسه ر بووم له نه یروی هینراقا نه یناسیم، یه که و جار رووی تیکردم و وتی:

«دهست لهم زوروسته مانه بوج هه لناگرن و بوج ثاؤاوه ثه نینه وه و ثه چن به گؤ حکومه تا؟!.». وتی منیش و تم: «ثایا ثیمه ثهمه جه ره ثه یکه ین له مالی خومانا دانیشتوین و داوای حه قی خومان

خهبات بوو. دووه انه دووکانی دره ثوف دهلاک، نه نانهت نه گهانی و هختا وهستا به شیر بیروباوه پری خویشی ده رفته پری، لهم رووهوه و بر تهمچوره خزمه نانه تهم دوو که سه خزمه تیکی گهوره یان پیتکردین، نه وهک همر به تیبهم به لکو به ههمرو بیروماوه ریکی کورد!یه تی.

هدودها له موسلٌ ـ پش دووکانه کهی «نوری خه پات» نسویتی فؤمیته مان پیوه، بهلکو گهانی جباز که تینمه نه مگ و چهآیمده کمان تهمانه ری، همز تهومندمیان تاگانی بود «نوری» همهوو تیشیکی سازگردوو» و تهمات دوربازی ته کردین و کدسشن یتی نه تهرانی، بوزیش له «موسلٌ» لهم رووهود خرمه تیکی گودری پیکردین. ئهکهین؟. یا ثهوه زوآمه که ثیّوه هاتوون و له خاکی خوّمانا دهرمان ثهبهرینین؟!. لهم شاخ و داخهدا که مولکی کورده ثیّمه بهسهر ثیّوهداهاتوین، یا ثیّوه بهسهر ثیّمهدا هاتوون؟!.» وتی [بهکر] بیّدهنگ بوو و وا بزانم دهماری کوردایهتی له میّشکیا بـزووتهوه، بـزیه هـهستم کـرد تـنوّکـی فـرمیسک بهرچاوهکانیگرت!.

وتی پاش ئەمانەكەوتىينە قسەكردن و وتى: شئيخ چى ئەوئ؟. وتم: شنيخ فەرمويەتى داواى ئەم شتانە بكەم:

(۱۔تۆلەی ئەوكەسانە بدرى كە بوون بەھنى كوشتارى رۆژى ٢ى ئەيلولى ١٩٣٠ى ناوشارى سولەيمانى، خوينى كوژراۋەكانىش بدرى بە خيزانەكانيان.

۳.بهره لاکردنی ثه و حه پسانه که له کاره ساتی ای ثه یلولداگیراون و حه پس کراون.گیرانه وه ی ثه وانه ش که به هزی ثه و کاره ساته وه گیراون و دوور خراونه ته وه له شاری «سوله یمانی».

۳دده رچسوونی هسیّزی حکسومه ت له مسلوله یمانی بسیّجگه له و کسار به دهستانه کسه شیش هه نُه مسلوریّنن.

1 مانه وهي هيزي [شيخ مه حمود] له ولأته كاني پينجوين، شارباژير و سيوهيل، تا هه يئه تي كۆمه لى ئه قوام ديت و بريار له سهر شتيك ثه دات.

هـ شيخ مه حمود له وُلاتي خزى و به مولَّكي خزى بژى و ثيتر له تيران نهميّنيّتهوه.).

داخوازه کان ئهمانه ن. وتی ماوهی وده، رؤژیشیمان دانیا بنو وهستانی شهر تیا شهم قسمیه ثه گهیه نری به ومهجلسی وزرا، له به خدا و رهالامه کهی دیته وه.

وتى كه له ههموو شت بووينه وه، «به هائه دين نورى» رووى تيكر دم وتى:

ه نه گدر بوون به دموله تیکی کورد، شوینی ده رچوونی ده لیاییتان له کوی نمبن ۱.۴ و تی و تم: «نه گدر گدیشتینه نمو پایه یه نهچین له حکومه تی نسسوی چهره نمهر مین بـزانـین نـهوان شـوینـی ده رچوونی ده لیاییان له کوییه به تیمه یشی پیشان بده ن!... دیسان و تی پیم و ت: «لهم داخوازیانه که ثیمه کردمان تو هیچ بزنیکی جیابوونه و ت کرد، وا وا نه آییت ۱.۴ و تی ثیتر بیده نگ بوو، هـمرالایه ک گدراینه وه بز شـوینی خزمان.

ُ جهمال وتی تموا لهسهر ثمو پهیمانه شهرِ لهههردوولاً وستینرا، هیزی شیخ که له «باسنی و رهشهکانی» بوو،گهرایهوه بو ههدلددنه".

ه- لهم مدودهمدا تهفستریکی گدوره ی نهیروی نیران که ناوی دتهستنده و حداّکی دسته یوو، خوّی گوریبوو هاتبوو بُو وییرانه پُولای شنّخ محصود، شنّخ لهوی نهمابوو جاوی به دنایشه خانه کهوت و لهویّوه هات برّ دهماّددنه شبّخی جاو پیکموت و راستی خوّیشی پیْنی وت، تهمجا ونی برّ تهوه هانووم برانم دهنگ و باسی نیّوه چیه، برّ تهوه تبتمش له قوّلی دستهوه شرّرشیّک بنیّنهوه و همردوولامان بگهینه به کیا. [شنّج مهحمود] تهم قسهدی مهلاوه راست نهبود، لهبهرمهوه

که چی له پاش دوو شهو شتیکی سهیر رئ کهوت! وتی: دهستهی شینخ سهلام و شینخ محمده بچکوله ـ ثموان که له قولمی پینجوین بوون ـ هاتن بولای له شکره کهی ثیمه که یه ک به ک بگرین. که به شمو دنین دنیا تاریک ثهیئ، به سهراور دی نیروه کهی آسه کرسد قی ادا دین، له و نیروه شهر اندراوه که به شهو ثاگر نه سووتانی ثاگریش لهبهر ترسی شهر نیه، چونکه شهر لهبهر لهبهدر به بهلکو لهسهر باوه پی همسکه ری بو ثهوه یه دو ژمن به هوی تاگروه ثهندازه ی هیزی ثهوانی بو ده رنه کهوی.

کوت و پر له وهخته داکابرای موفه تیشی تنیگلیزی، فانوسیکی بز هه نُنهگرن و ته چی بز سه ر ثاودهست. دهستهی [شیخ محمه د] که کوت و پر چاویان به ثاگری فانوسه که شه که وی، بین تاگاش ثهبن له و که بن و به بندی به بینی ثیمه و ثه وان که شدر و هستینراوه، و اتینه گهن ثهمه ثیشاره به بز شه در چه ند تعقیه کیان به سه را ثه که ن! له شکره که شه شله ژی و له وانه ثه بی بین به شه به یخون. له به یانیا وبه کره لؤمهی نارد که بز چی ثیشی و ابووه؟ له شاخرا بزی ده رکه وت که شهمه هم نه بوه و له ده سه نقه سی وانه کراوه، برواشی کرده به لأم له پیش شهمدا که شهمی بز ده رکه وی ثهم خه به ره گهیشته وه به خدا و حکومه ت شهمه یه شتیکی خراب بالزو کرده وه!.

ماوه ی شه پنه کردن برایه وه و [مهجلسی وزرا] له باتی ثه وه ثیشتیکی وابکا، که ثه من و ٹاسایش له و ولانه دا بلاو بکاته وه، گوتی به هیچ یه ک له و داخوازیانه نه دا و به لکر وتی ثه بن همر به زؤر و به هیزی هه سکه ر [شیخ مه حمود] بخریته دهست.

ثهم فهرمانه و باوه پی [مهجلسی وزرا]یه خهیری ثهوه نهبی که پیاوهکانی حکومهت دلیان به ولاّت نه نه سووتا و بز قازانجی شهخسی خزیان و بـز پـاراسـتنی جـنِگه و پـایهکـمیان داشیـمهن کؤششی ههره گهورهیان ثهوه بووکه ثاؤاوه له ولاّتا پهیداببی و خوینی ناههق بریزری هیجی تر نهبوو. ثهمهبوو ویژدانی پیاوه حوکمدارهکانی پیشوی هیراق بهرانبهر به شهعب و میللهت.

که [شیخ مهحمود] زانی کرششی هیمنی که لکتک ناگری، له ئیشی خزی هه آنچوه و ههتا ثههات خه لکیش زیاتر له دەوری کو ثهبوونه وه، به لی له و ناوه داکوشتار رووی ثه دا چ له دەسته ی ثهو و چ له دەسته ی حکومه ت، به لأم ناچار بوو بهم بزووتنه وه یه. هیزی حکومه تیش که زانسی ثیشی بر ناچیته وه و دنیاش بوو به زستان و ولأت به فر دایگرت، گهرانه وه ی به قازانجتر زانی تا در توهدان به شه در.

[جعمال هارف] وتي: هدر لهو سدردهمانهداكه هيّزي شيّغ مهحمود به شاخهكاني «پوشيّن» و ثمو ناوهدا بلاّو ببروهوه، شيّغ خوّي و ۲۷ سوار له «يالاّن پرّ» بوو، رؤڙي پيّنج شدنبه بوو شيّخ

کابرا وهکو حوّی گهرایهوه.

فەرمانى دا بىچىن بۇ «باخەكۆن» بۇ ئەوە سېدىنى نىويۇى جىومغە لەوى بىكىدىن. سىوراەكىانىش عىبارەت بوون لە باقى نورى بەگ وكامىلى خەسەن ئەفەندى و ئەوانىم، سىەرەخوار بىورىنەوە بەلابەلاي «خورمال£دا بۇ «باخەكۆن».

کــوتوپر زهلامــنِک له ثــاوایــی هخــورمال؛ بــه دەسـتەسرپنکی ســپیهوه بـه دەرکـهوت و دەستەسرەکدی راوەشاند. وتی ئیمەش لاربووینهوه بەسەر خورمالاً و خورمالاً گیرا.

مهسه آمش هبارهت بوو لهوه که لهو سهردهمه ۱۵ هسه عید ثه فه نی، لهوی [مسودیری ناحیه] بوو، که چاویان به سواره کانی تیمه ثه کهوی، لای وا ثه بی هیزیکی زؤرین و بوگرتنی «خورمالی، رؤیشتووین. فهرمان ثه دا ثهو زه لامه به دهسته سره سپیه کهوه بیته دهره وه ثیشارهی و تهسلیم، مدات.

وتی به هیزی پۆلیس وگرمرکهوه ۳۶ تىفەنگ و ۷ سىندۇق فىيشەک ھەبوو ئەويان دايىنى. بەمجۇرە خورمال ـيشگيرا.

له شکری شیخ له و ناوه دا به هممو و جوّر نه گه ران که تولّهی دهوره کانی رابور دوو وه ربگر نه وه. لپره دا حکومه ت رنگ یه کی تری گر ته پیش؛ ثه و رینگه یهی گر ته پیش که بیّنیّ به پاره و به زمانی لووس صه شایر و کورده کان له [شیخ مه حمود] هه لخریّنیّ. زانی به شه پی تؤپ و ته یاره هیچی بوّ ناکریّ، که واته با په لاماری نه مجوّره فروفیّلانه بدا!. له راستی دا له نه نجاما گرتنی نهم ریگه یه بوو به هوی سه رکه و تنی و له ناوبردنی [شیخ مه حمود]].

...

[شیخ مهحمود] له گهرانی شاخه کانا فیکری هاته سهر شهوه که بهچیت له دهوروبه ری که رکووک کاره ساتیک بینته وه به لکو به هزی نانه وه که کاره ساته هیزه کانی حکومه ت له یه ک داروک کاره ساتیک بینته وه به لکو به هری، که که رکووکی گرت هیزی حکومی و لأته کانی ثمملای «که رکووک» به بینته وه بین پشتیوان نه مینینه وه گیرتیان شتیکی تاسان نه بین.

لهسهر ثهم نیازه له ناخر و نؤخری شوباتی ۱۹۳۱ دو رو به ولأتی کهرکروک به پی کهوت تا گهیشته دناوباریک، بی خه به رلهوه که ههندی له صه شایره کورده کانی ثهو دهوره له گهل حکومه تا ریک کهوتوون بز له ناو بردنی [شیخ مه حمود]؛ ثه و ههنده صه شایرانه که ثهم هیوای هه ره زوری له و ولأته دا به وان بوو!

ههر ثهومنده ثهزانی دهوره ی تهگیری؛ دهوره ی ثهگیری به فهوجیک ههسکهری چههکدار بههمه و جزره تؤپ و جبه خاندیک به حدوسه د پزلیس، به میزی فرزکه لهسه دهوه، به میزی ته هه مدوره به میزی ته و همنده عهشایره خائینانه ی ثه و ناوه!. ثهمیش ته نها په نجا سواری له گهآنه، که همندیک لهمانه دداود به گی فه تاح به گی جاف و و و حهمهمین به گی که ریم به گه بوون به ۲۷ سواره و ه. حمه مین به گی شیعری زور جوان. شهبی شهوهش بزانری که مهشره تی جاف تا تا خرهها سه له گه ل هشیخ مهجمود بوون.

کارهسات و شه ری د ناوباریکه ی شیخ مه حمود یه کینک له کارهساته هدره زله کانی ژیانه پان و فراوانه کهی [شیخ مه حمود یه کینک له کارهساته هدره زله کانی ژیانه پان و فراوانه کهی [شیخ مه حمود]، چونکه له شکریکی واکم به رانبه ر به هیزیکی وا زور و زهبه نده، به همموو چه کینکه وه له حالیکا که ثهمان بن ثاگا له ههمو شیخ و خهریکی حهسانه وهی کیشا، خواردن بوون، کوت و پر بارانی گولله دهستی کرد به بارین!. چهند سه حاتیک شه و دریژه ی کیشا، هیچ دلیک ثه وه ی نه تو پر بارانی گولله ده شیخ مه حمود و له شکری شیخ مه حمود له و ثابلو قه دانه دا رزگاریان ثه بن . که چی به پیچه وانه ی ثه و به جوریکی زور مه در دان و له پاش زیانخستنیکی زور له هیزی حکومه ت ده رباز بوون و هیزی حکومه تیش له و ناوه دا به په رت و بلاوی و سه روگویلاک شکاوی مانه و ، ته نها کارهساتی «ثاوباریک» خوّی داستانیکی سه ربه خوّی به بایته وه.

ثهمه كاريكى زورى كرده سهر نهفسيه تى إشيخ مهحمود]، فيكرى ثهوهى كردهوه كه تا ليسته ثهو بو سهر فرازى كورد تفهنگى ثهنا به دوژمنى كوردهوه، ليسته ئيش واى ليهات كه تفهنگ به كوردهوه بنن!. كه وانه لهم [تهثريخ]، بهدواوه پيويست نهما بهو جهنگه كه شمم جهند مسأله كردوويه تى أ.

هیّنای له سمی مایسی ۱۹۳۱ داخری تهسلیم کرد به حکومهت و به دوور خراوهیی هیّنرایسه [سهماوه]، پاشان بنر [تاسریه] و ماوهیهک بنر [هانه] و له ۱۹۳۳ دا هینزاییه به خدا و لهوی خانه شاری کرا. له ولاشه وه مولّکه کانی سه رله نوی زهوت کرانه وه.

به مجوّره به دهست به سه ری و خانه شاری له به خدا میآیه وه تبا له میایسی ۱۹۶۱ دا هه رای «ره شید عالی» له به خدا دهستی پیّکرد. هه لی به باش زانی هم له مه ینی ثه و مانگه دا به بن دهنگ له به خدا روو به ولاّتی [باقوبه] چووه ده ره وه به له لایه ن «فه فی حسه ین» و مه زیز مه حمود که له دوسته دلسوزه کانی بوون و ولاّخی بو هینرا و له رنگه ی «سه نگاو «هوه روو به ولاّتی «داریکه لی» و و نه و ه داریکه لی « و نه و ه و .

لهوندا دیسانه و که وته وه سهر ثه و باوه په که و لأتی کورده واری ثهبی ثازاد بی و سه ربه خوّیی وه ربگری. له سهر ثهم نیازه و بؤ ثهم مه به سته «داریکه لمی» بووه وه به شوینی کوّنگره و کوانووی سیاسه ت، کورده کمان له ده وری کوبوونه وه. شهم نیاو و شاوازه یه گهیشته وه به غدا. وهزاره ت، وهزاره تی «جهمیل مهدفه هی» بوو، بهم بیاسه زورگرژیو و ته نانه ت فهرموی: «سه ربه خوّیی کوردستان له قاموسا نه ماوه، ثهم قسه یه بووه به شه فسانه ی کوّن!.».

پاشان رەئىسى ئەركانى جەيش «ئەمىن عومەر»ى نارد بۆ ئەوە قسە لەگەل [شىخ مەحمود]

بکا و لهو فیکرانه بازگهشتی بکاتهوه، چوونی ئهمین عومهری هیچ کهآکیکی نهگرت. پاش ئهو موتسه پیفی سولهیمانی «شیخ مستهفای قهره داغی» چوو بۆلای، دیسان کهآلکی نهگرت و ههر لهسهر فیکری خوّی زیاتر قایم بوو.

ثهمجا حکومهت هیزه لیشاوه کهی خوی نارد و له ۱۵ کتهموزی ۱۹۴۱ حاصکمی عورفیشی له به این به این استیاد المحکمی عورفیشی له ولاتی «سولهیمانی» بالار کردهوه بو ثهوه که ثیتر کهسی تر نهداته پال شیخ مهحمود. به لام [شیخ مهحمود] همر وازی له فیکری خوی نه بینا، حکومهتی وه خت بوی ده رکه و تبوو ثهمجاره ثه گهر شیخ مهحمود همسیته و کاروباری سیاسی هاله می وای پیشان ثهدا که سهر ثه کهوی، له گهر شیخ مه هیزی ناردبوو، ثیملانی هورفیشی بلاو کردبووه و ههر بو رئ کهوتن پنی لی ثه ثه بهری.

له نمنجاما [شیخ مهحمود] که فیکری دهوره کانی پیشووی و دهوری دداریکهلی ۶ کردهوه، نموهی هاتموه فیکر که نمبن دیسان گولله به کوردهوه بنی، نممهش پیچهوانهی مهبهسته کهی نموه. بهم بونهوه وازی له فیکره کهی هینا و له نموه آلی نابی ۱۹۲۱ ابرباری ری کهوتن و وازهینانی ده پرسری و بنز متمانه دشینخ له تیف»ی کوریشی نارده به فدا. حکومهت شم واز هینانهی شیخ مه حمود دی به جهژن و به سه رکهوتنیکی زور گهوره زانی.

آخینخ مهحمود] بهمجوّره به گوشهگیری و بنه فریّدانس سیاسهت پنهرده کمانی روزگاری ههآشهگیّرایهوه؛ ثمو [شیخ مهحمود]ه بهجهرگ، نهترسه که له روّژه کانی دیلی زهمانی پیشوویا به دیلیه تی ثهبریّته بهردهمی [مهلمک فهیسملی یه کهم] له بهخدا. پنی ثمانیّ: «مهحمودا. ثمم زولم و ستهمه چی بووکې تو له رووی منا دمستت کرد به شورِشگیّران و به ثاژاوه نانهوه.۹.

ئەرىش يىنى ئەلىن:

دفهیسه آیا. همندی کهس کافر ثهباته مالّی که حبه و خویّنی موسلّمانان له ریّدا ثه پِیْژی و مالّی خوا ثه دا به کافر، ثه وه به زولّم نازانی. ثه گهر من له ناو خاک و ثاوی خوّما و له ولاّتی خوّما داوای حه تی خوراوی خوّم بکه م، ثهمه به زولّم ثهزانی!. ده، تف له چارهت گهردوون!!.ه.

جا ثهم وشیّغ محموده نه ترسه ی زیان پر له چهوسانه وهیه به و گرشه گیریه مبایه و تما سالی ۱۹۹۶ ا به نهخوشی هاته به فدا و له خهسته خانه ی وحدیده ریه و له شهری ۱۹۹۵،۲۰۱ کرچی دوایی کرد و دنیای پر مهینه ت و ده ردی سهری به جنهیشت و بعد اخی سمربه خوّیی کورده و سمری نایه و و ته رمه که ی برایه و ه و هسوله یمانی ه

...

بز تهوه روّژانی پاشه روّژ چاویک به میژووی روژانی رابوردووی خویا بگیپریّت، بـاسینکی مالاّوایی (شیخ مهحمود) لمم دنیایه پیویسته بکریّ، بو شهوه بـزانـریّ کـه «شینخ مـهحموده له بیشکهی دارهوه تا بیشکهی خاک، ههموو لاپهرِهیه کی ژیانی و کاتی نهمانی ههر ثاراوه و شوّرشی لمسهر نووسراوه: له شهوی ۱۹۵۲/۱۰/۱ شیخ مه حمود کوچی دوایی کرد، نیستگهی بی تهلی حیراق له به بانیا ثم ماتهمه می بین تهلی حیراق له به بانیا ثم ماتهمه ی بلاو کرده وه مالهم له کورد و له صدره ب له گهوره و له بچوک به بانی زوو له خهسته خانهی [حدیده یه] کزبرونه وه. له سه حات و نوی ته تموان تهرمه کهی رووبه پرووی شاری سوله یمانی له به خدا هه لگیرا، هه تا چاوکاری نه کرد تا و به خداه الجدیده هه لایه ن پیاوانی به خداوه به پی کرا، نموان گهرانه و و چه ند شو تو مؤینلیک رووبه پرووی سوله یمانی بووه وه. ـ نووسه ری کنیه ش یه کیک بوو له و که سانه که له گه ل ته رمه که دا رویست .

بهرهبهره پیشوازی که رله ولآتی کورده واریه وه نه گهیشتن به ته رم، لهم رینگهیددا له هه رلایه ک له پیش گهیشتنی ته رمه که دا نه هلی نه و ولآته نه هاتنه سهر رینگه که و ماته میی خوّیانیان بوّ نه مانی پیشه وایه کی کورد ده رئه بری.

له د توزخورماتو، قائیمقام «بورهان جاف» واجباتیکی ئینسانی و قدومی به رانبه ربه پیشوازی کردنی ته رم و هالهم به جههتنا، له که رکووک ته هلی ناوشار ته ملا و ته ولای شه قامه کانیان گرت و به چاوی پر له گریانه وه سه ری کرنوشیان بر ته رمی پیشه وای کورد دانه واند. موتسه پر یفی که رکووک تا «قه رهه نجیر» ته رمی به رئ کرد. خه لکیش هه تا ته هات هم زیادی ته کرد.

سه عات حدوتی باش نیوه رز له ناو نزیکهی ۵۰۰ ثرتو نوینلی پیشوازی که ددا ته رمی تشنیخ مه حموده ی پیشه واگهیشته سوله یمانی، به لام چ سوله یمانیه ک؛ ثهر سوله یمانیه که ژن و پیاو و گه وره و بچوکی به شین و شه پزر و گریان جاده کانیان گرتوه و جاوه رینی ثه و پیشه وایه یان ثه که ن که زیاتر له حدفنا سال بز کورد له جه نگایه. ثه و سوله یمانیه که له هه موو و لاته کانی هه ولیر و ره واندز و کویه و رانیه و هه له بچه و پینجوینه وه داباریون به سه ر تم رمی شیخی جه نگاوه ریانا.

متسه پیفی سولهیمانی همومه و صهلی به بدوه له به خدا بدوه وه کیلی متسه پیف هفهوزی سائیب به بود. فهوزی سائیب بود. فهوزی و به رهی مالّی شیخان و پیارماقولی سولهیمانی و هممور کاربه ده ستانی دائیره کان له مزگه و تی گهوره کوبرونه تهوه چاوه پی گهیشتنی تهرم ثه کهن. دنیا تاریک بدوه و دم رزی هدفخه ی که بدر هالم ناکه و یته زهوی و شیخ له تیف ی کوری و شیخ محموده له و ده و رددا حدید کرابو و له به ندیخانه بود.

«رەفىق حىلمى» و «دوكتور ئىبراھىم حامى»م لەگەل بوون كە ئەوانىش لەگەل تەرمەكەدا لە بەخداۋە ھاتبرون ـ بە شوين تەرمەكەدا ئەسووراينەو، چونكە لەبەر زۇرىي مەردم تەرمەكەدا ئەسووراينەو، چونكە لەبەر زۇرىي مەردم تەرمەكەمان لى ون ببوو، لەھەر كەسمان ئەپرمىي ئەيوت نازانىن. چووين بۇ مزگەرتى گەررە نەبوو، بۇ مالى «بابەھەلى» نەبوو. گەراينەو، بۇ بەر دەركىي سىدرا. لەو كاتەدا تەقەي شىپلكى تىغەنگ لەلاي بەندىخانەكەو، پەيدابوو، تومەس ئەمە تەرمەكە براو، بۇ ئەرى كە شىپخ لەتبغى كورى چاوى پى بكەرى، لەبەر خەلكى زۇرىش؛ كەسى شوينەكانى تر بەمە نازانن، خزمان و پياوانى تر لە مزگەرتى گەررە جاو، يى ئەرەن كە تەرم بچى بۇ ئەرى، كەچى ئەم كارەساتە قەوما!

شینکی تفدنگ هدتا ثدهات زیادی ثه کود، تدقه له هدموولایه کدو، پدیدابرو، شار تیکجوو،
ثیمه هدر یه که جووین بو شوینی خومان، من جوومه مالی «فایهق هوشیار». له و کانددا که من و
هاوریتکانم هدر کدسه جووینه شوینی خومان، دیسان لدبدر دهرکی سدرا و سدرادا برو به هدرا،
پولیس چووبرونه ژووری سدراکه و لدویوه دهستیان کردبرو به تدقه له خداکه که. لدولاشهوه که
تدقه بهیدا ثهبی، وه کیلی موتسه پیف و دانیشتوانی مزگه وتی گدوره ناگاداری شهم شیشه نابن،
وه کیل هداشه ستی ته شوین تدفدوه، ثه چی بو سدرا ریگه نیه بچیته ژووره وه، هدر چدنده
هاوار ته کا: من وه کیل موتسه پیشم، پولیس ده رگای لی ناکاتموه، ناچار له پشتهوه به هوی جوونه
سدرشانی یه ک دوو که س له خداکی شاره که شهیته ناو «سدرا» و تفدنگ له [پولیس]
وه رثه گریته وه، لهسه رثوره ثه بی که ثایا کی تمری داوه به پولیس بو تده کردن؟!.

لهوینوه ئهجن بز بهرده رکی حهپسخانه و خزی تیکهلأوی خهآلکه که ئه کما و تووشی تهرمه که ئهبی، به ههر جزره زمانیک بینت تهرم ئه گیزیته وه روویه پروری مزگهوتی گهوره.

ثهمان لیره دا وا، لهولاوه له و وه خته داکمه ن چووم بر سالی فایه ق، صودیری حمه پسخانه خدریکی ته له فون کردن بوو له گه ل فایه ق و هاوار و دادی شهوی بووکه شیسته شه و صالهمه حمه سخانه نه شرکین و منیش هیچ هیزیکم له لانیه و چاریکم بکه ن، مودیری حمه سخانه لهمه زوّر ترسابوو، له راستیشدا جهند پولیسیکی کهم نه بن هیچی تری لانه بوو، ثه و ته قانه ش که له و دهوره همی شوان نه بوو، به لکر هی پولیسه کانی سدرا بوو.

که ثهو له تعلعفون بوره وه، فعوزی تعلعفونی کرد بر ثهوه بمدّلکو بـچن بـه هـموولایهکـهوه
ثیشنیکی وا بکعن ثهم تعرمه رزگار کهن و بینیزن، فایدق پنی وت لهم قیامهت و همرایـهدا کـهس
خهتی ثیمه ناخوینینهوه، ثهوا فلان هاتووه به لکو ثهو ثیشنیک بکا، له بیستنی چوونه کهی من وه کو
بلیّیت گهشکهیهگ گرتنی. فایهق به پهله تعلمفونی دانا و هات بوّلای من، وتی فلانی رزژیکه و
همر شهموز، کهیفته بزانم چی شه کهی ؟. وتم لهم قیامه ته داکن چی پیشه کری؟. وتی کهیفته ناچار
پیاونکم له گهل خوم هملگرت و لهمال دهرچووم، ناشزانم بر کوی ته چم چونکه نازانم تعرمه که له
پیاونکم له گهل خوم هملگرت و لهمال دهرچووم، ناشزانم بر کوی ته چم چونکه نازانم تعرمه که له
کونیه. به بی فیکر رووم کرده همزگه وتی گهروه. ثهوا له ههموو کو لانه کانیشه وه گولهبارانه. که
گیشتمه بهرمالی هره شوله، هشه خته رای ژنی ره شول که چروبوو له گه ل تمرمه که دا بو
حه پسخانه و گولله ی بهر که و تبوو _ هینابوویانه وه بر ماله وه، له و کاته دا گیانی ده رچوو، بوو به
شین و شه پزر!

که چوومه مزگه و تی گه وره و پر سیم بن ته رم، سه یرم کرد هیناویانه ته وه، لیره دا تنزن حه سامه وه، به لام مزگه و تی گه وره ی چی ۴ له به رخه لک ریگه ی ریدار نیه. له به رثه وه که «فایه ق» و ثه وان پینان و تبووم به لکو ئیشینکی و ا بکری ته رمه که بینوری، که و تمه مشوری ثه وه، ثه وه نده هه بوو له و کاته دا نه [بابه عه لی]م ده ست ثه که وی، نه [شیخ قادر]ی برای شیخ مه حمود. به هم رجزر بوو شیخ قادرم دوزیه و ه و پیم وت، شیخ قادر رازی نه ثه بوو به ناشتنی ته رم به و شه وه، ئه و و چەند كەسپنكى تر لە خزمەكانى ئەيانوت لە سولەيمانى نەبوۋە بە رەوشت كە بەشەو تەرم بىنيژرنت. بيانوۋى مىيش ئەۋەبوۋ ئەم تەرمە جارى ھەر لە مزگەۋتى گەۋرە ئەنيژرى، دۆۋەم ئەگەر بكەۋپتە بەيانى، ھەرايەكى خراپتر ئەقەۋمى ۋ ئەمە بۆ ئىرە ۋ ئەھلى شارەكە ھەمۇۋى زيانى ھەيە. لەۋ ۋەختەدا [بابە ھەلى]ش ھات ۋ بەھەر جۆر بۈۋ رازى بوۋن بە ئاشتنى ئەرم، بەلام چىۆن بىنىژرى. جارى نەشوراۋە، پاش ئەۋەش جەنازەكە لە ژۇۋرى مەرقەدەكەدايە، بەپتىرىتە دەرەۋە بۆ شۆردى خەلكەكە ئەيغرىنىنەۋەا. ئىرەدا دۇۋارى زۇرتر بوۋا.

قسه یان ها ته سه رئه رو که جار بده ن به ناو خه لکه که دا: ثمم [جه نازه] به به یاتی ثه نیرژی و همر که سه بچیته وه مالی خزی. به مه تؤزی خه لکه که سووک بو وه وه ، پاشان و تیم هه ر دو و قابی حه و شه که داخه ن. له گه ل ثه مانه شا هه رزاتی ثه وه نه بو و که جه نازه که بو شوردن له ژوروری مه رقه ده که بهیتریته ده ره وه ، له ده ره وه به سه تل شار شه برایه ژوری [مه رقه د] و به و جوره شوردیان. پاشان نویژی له سه رکرا و نیورا. تا ثه مانه کراه سه هات بو و به یانزه ی شه وی، خه لک به ته واوی ثیتر بلاوه ی لیکرد.

له هه رای ثه و شه و ه ۱ که س کو ژرا؛ ژنه که ی ره شوّل و فه قییه ک. بسریندار، که بسرایه خه سته خانه ۱۲ که س بورک ثه مانه هیچ هو شیان نه بود. به لاّم ثه و شه وه به جوّریّکی تیّکرایی که له پاشا من وه رم گرت، بریندار گهیشتبووه ۱۰ که سیّک. له زمانی ثه و که سانه وه که ته رمه که شوّر دبود و تیان له و وه خته دا که برابود یو به ره ده رکی سه را، گولله یه کیش به رشانی ته رمه که که ویو، ثه وه به یو و له و و مخته دا نه یا شه ویست بالآوی بکه نه وه.

ثهمه لیره دا وا، له ولاوه «عرمه رعه لی ع موتسه ریفی ولأت که له به خدا بوو، خه به روه رئه گری ثه وا جه نازه ی [شیخ مه حمود] برایه وه بر سوله یمانی، سه رله ثیواره له به خدا به پئ ثه که وی و به په له ثه یه وی خرّی بگه یه نیته وه سوله یمانی. له ریگه دا خه به ر شهرستی، که پینی شه آیین شهم کاره ساته یه، ثه آنی ته قه یان لیبکه ن و لیبان بکوژن هیچ ده ست مه پاریزن!.

به یانی زور گهیشتنه وه سوله یمانی، له پیش هه مو و شنیکا ثهمری ده رکرد بیز ده رنه چوونی شهری لمناوشار؛ له سه عات شهشی تبواره وه تا شهشی به یانی، پؤلیسی به چه ک و ده با به و توپ توپ و تفدنگه وه خسته سه ر جاده کان. مه نمی کرد که که س ناوی [شیخ مه حمود] نه به به به به زمانیا، خه تیبه کانی مزگه و تی گه و ره و خانه قای مه و لانای بانگ کرد که نه که ن باسی شیخ مه حمود بکه نا، به پائنامه یه کی ده رکرد و بالاوی کرده وه که: هم مو که س ثه مری و پیریست به بو [شیخ مه حمود] نه و منده به ته نگه و بن ، روزنامه ی و برین که له و روزه داخمه بدری مردنی [شیخ مه حمود]ی بلاز کر دبووه وه نه به بلاز بینته وه ، ده سته ی روزنامه ی خسته ژیر پرسیاره وه که بوچ شتی و ایان نووسیوه ۹. روزنامه که تا لای عه سر ته وقیف کرا و پاشان به همر زمانیک بو و به دولا کرا.

ئەمجاكەوتە خەلك گرتن لەناوشار، لەبەر كارەساتى ناشتنى تەرمى شيخ مەحمود ٥٢ كەسى

له سولهیمانی گرت، کهوته سهرثهوه که ثهوانهش لهگهل ثهم تهرمه له به غداوه هاتوون ثهوانهش بگری، به لام بوی نه کرا.

پرسه له مزگه وتی گهوره دانرا، پرسه کهش ههر ثه و بولو به یانی دائه نرا تما سه عات پینجی نیواره و پاشان له به رثه وه ماوه ی گه زان نه بوو هه آنه گیرا. تا سنی روز پرسه هه بوو، خه آنکی تر له و و لاتانه نه هاتن، پاش سنی روزه، پرسه دوایی هات، نه وانه ی که له ملا و له لاوه ها تبوون گه رانه وه بو شوینی خزیان. من و ه حاجی نوری که ریما خاهش گه راینه وه بو به خدا.

ثهمه کارهساتی مردنه کهی [شیخ مه حمود] بوو له سوله یمانی و ثهمه بوو پیاوه تی حکومه تی وهخت و [هرمه ر ههلی] موتسه پیغی سوله یمانی! له گه ل شهوه دا شه گه ر حکومه ت [شیخ مه حمود]ی پیشه وای کوردستانی به ثه فسه ریخی بچرک بزائیایه و چه ند سه ربازی کی هماته می له بناری شاره کهی سوله یمانیه وه هم بو ریز لیگرتن و هم به ناوی ناسایشه وه بخستایه ته کی، ثه و کاره ساته هیچی رووی نه ثه دا، به لام حکومه ت ثه و حوکومه ته بوو که ۳۵ سال جه زره به ی [شیخ مه حمود]ی ثه دا؛ بو ثه وه ان نه کاکه [شیخ مه حمود]ی ثه دا؛ بو ثه وه ان ناسایشا بن؟!.

ئەوەندە ھەيە زۇر لۇمەشيان ناچىتەسەر، چونكە ئەوان ھەموو ئامانجېكيان كىسە پىركىردنى خۇيان و رازى كىردنى ئاغاكانيان بوو. يەكى ئەمە ئامانجى بىن ئىتىر چۆن بە تىەنگ دلىنەوايىى و ئەمن و ئاسايشى مىللەت و ولاتەوە ئەبىئ؟!.

ثهمه قانونیکی تهبیعیه ثه گهر صهرزکی حوکم وکاربهدهستانی حوکم بیروباوه پیان باش بیت و ثارهزووی روزامهندی و ثاسایشی میللهت بکهن، ثهو «شههب» و میلله ته له صاوه یه کی که ما ثه گهیه ننه جله پزیهی بهرزی و کامه رانی، خز ثه گهر ثه و کاربهدستانه ههمو و کزششینگیان بز رونگاوره نگ کردنی کزشکه هاجیه کانی خزیان بوه، بز ثهوه گونیان نه بن له ثاهز نالهی میللهت، ثهوه روژه روشیکه که تووشی همر دوولایان ثه بن تووشی ثهوان ثه بن چونکه کوشکی عاجی که لمسهر بناههی زولم و جهور دامهزرا، زوو ثه رووخن، تووشی میلله تیش ثه بن چونکه به ده ست ثهوانه وه صاوه یه ک گیر شه خزن، به لام دهوری هه ردوولاشیان زوو دوایس دی، هی شهوان به رووخاندن! هی ثه مان به رزگار بوون!.

شؤرشى بدرزان

[مهلامستهفا]

«بەرزان» ـ كە ھەندىكى بە «بارزان» ناوى ئەبەن ـ گۈندىكە لە قەزاى «زىبار» كە كەوتووتە شىمالى رۇژھەلأتى موسلەرە ـ شىخەكانى بەرزان نسبەت ئەدرىنە بال ئەو گۈندە.

سه رچاوه ی نهم شیخانه له آشیخ تاجه دین آهوه ها تووه، که شهم شیخه یه کینک بووه له خولفه کانی قمه ولانا خالیده و له و گونده دا شیر شادی کر دووه و پاشان به ره به ره خد آخی تر هاتو و نه تاید که این و به شیخ تاجالدینه بیجگه له ته ریقه ته کهی پیاوینکی عالم و زاناش بووه. پاش خزی ته ریقه ته کان به شیخ همهمه دهی پاش خزی ته بیدولسه لام ای کوری شیخ عمیدولسه لام به به دوههم، شیخ ته حمه د، شیخ محمه د کوری شیخ عمیدولسه لام به قابل تا با تاید تا محمه د، شیخ محمه د مدین ، مه لامسته قا، شیخ محمه د که نهم شیخ محمه ده بان به قابل تا ویانگی ده رکر دووه ... هم چه نده شیخ محمه دی یه کهم نهم همه و کورانه ی هه بووه ، به لام دهستوری سه روکی شیخ ایم خود و ثیر شاد هم ر به دوستوری سه روکی شیخ ایم تا به دوست و شیخ ته حمه ده و و شیخ ته حمه ده و و شیخ ته حمه دی و شیخ تا به دوست و شیخ ته حمه ده و و شیخ تا به دوست تا به دوست تا به دوست و شیخ تا به دوست و شیخ تا به دوست تا به

هدر له سدرهتاوه بدرهبدره بدهوی شیخایدتی و تدریقهتدوه هدموو ناوچدکانی دمیرگدسوور و

مزوری بالآ» و زورتر له وزیبار، بوون به مرید و تؤیه کاریان تا له ثاخرا وای لیهات به همه موو خه لکی ثهر ناوه ثه وترا: «به رزان» و «به رزانی»، یا حه شایری به رزان. بینجگه له شیخه کمان به مسکینه کانیش همر ثه وترا «به رزانی»، ثه مه یه کیک بوو له تاقه ره و شته نایابه کانی شیخانی به رزان که له قهبی خزیان دابوو به مسکینه کانیش.

[بهرزان] وای لنهات له تاقه گوندیکه وه برویه نزیکه ی ۲۰۰ گوند و ۲۰ همهزار که سیک. ولاته که زور کویستان و شاخ و داخه، له شیماله وه پال ثه دا به خاکی [تورکیا]وه، که مه کیک له روژهه لاتیه وه پال ثه دا به ثیرانه وه، باقی روژهه لاته کهی ناوجه کانی «برادؤست» و رهواندزه. له جنوبه وه و تاکری» پالی پیزه داوه، له روژاه ایه وه و شامیدی و ده ؤک هگر توویانه ته با وه ش.

چاندنی گهنم و جوّی کهمه میوه ی زوره، هاتووچویان له گهل و موسل هدایه. به رزانیه کان زور شموکد و تازان، به ههمو و مه معنایه ک ژیر ده سته نبو شیخه کانی خوّیان، قسه شکاندنی شه وان به لای به رزانیه دارانی درو نازانن، زور پابه ندی دیانه تن، همهو و شافیمی مهزهه بن. له لای به رزانا هم کوسه جووت و به راوی خوّی هه یه، شیخه کانیش لهملایه نه و همه به شدنداوی مسکینه کانیان هه یه. شیوه ی قسه کردنیان شیره ی کوردی بوتانه. مؤه ناوی به رزان و به رزانی که و تووته سه رکورسیه کانی سیاسه ته وه. که واته با توزی بچینه وه بو دواوه:

...

له پیش ئهم ٹاوردانهوه دا ئهبی ئهوه بزانری که ناوی [بهرزان] له وشهی «بهرز»هوه هاتووه، لهبهرئهوه ئهوگونده ریککهوتنی درووسکردنه کهی له شوینینکی بهرز و بلندهوه بووه پییان وتووه [بهرزان].

همندی که س ثه نین «بارزان» و بارزان ثه به نه و سه ر «پارسان» و ثه نین واته [صابدان] و [زاهیدان] له سهر ته نه بندی بنجگه له وه که [زاهیدان] له سهر ثه فر نیمیباره که ثهم شیخانه زاهد و خواناس بوون. ثه مه جاری بیجگه له وه که ثه مه نه ثه بوا پارسان بوایه، واته موفره دی و شه که بارزانیان بوایه، واته موفره دی و شه که بارزانیان یان» وه یا «بارزانیانکان». تهمه شد دیاره شتیکی هم نه به دیسان ثه وانه له سهر ثه و نیمیباره وا شه نین که گریا ثه مه له خواناسیی شیخه کانه وه هاته وه نه نه نه نه ده مست خواناسیی شیخه کانه و هاته و نه نه نه نه نه نه بیش ثه وه دا که ثه و شیخانه ده ست بده ن به شیخیه تیه و و را ته له که نیش زه مانی [شیخ تاجه دین]ه وه ته و گوندی [به رزان]ه هه یه و را درزان] و هه به و را درزان] و به وی از درزان] و به داری [به رزان] به وه.

ثهمه ش پنچهوانه ی ثهوه نیه که «بهرزان» نیسته عه شره ته و جنون شهین ناوی گوند بی؟!. پنچهوانه ی ثهوه نیه، چونکه ههموو هه شره تیک ناوه که ی سهره تا ناوی با پیره گهوره یه کی وه یا ناوی ثهو شوینه بووه که لینی دانیشتوون، ثهمانیش [بهرزان] سهره تا ناوی ثهو گونده بووه و به دریزایی زهمان بلاو بوونه تموه، تاوای لی هاتوو بووه به ناو بو هشره ت و ولاته کمانی شیراون، ۱۰۰ شوړشی به رزات

ههرکی، بروژی و مزوری و ههموو ئهو ولأته.

. . .

گەرانەۋە بۇ سەرباسەكە:

له کاتیکا که هشینم تاجهدین عنه حدیدی شیخیه تی بوو لهبه رشوه که ثهو له ثاخر و ثوخری زیانیان دهستی دابوو به دامه رزاندنی بنه ماله ی شیخیه تیه وه کوری صریدان شهوهنده پهره ی نهسه ندبوو. که ثه و کرچی کرد شیخایه تی هاته سه دهینج مهبدولسه لامی یه که مه. شهم له به م بنافه دانانی باوکی و زیاد مانه وه ی خوبی ناویکی زلی ده رکرد و مرید و سوفیه کی زوری بو پهیدا بوه بهم بوونه وه ده سه لاتیکی باشی پهیدا کرد، ثه مجوّره ده سه لاته بو تافه کانی زیبار و ورده ثافاکانی تری ثه و ده وره ده ستی نه ثه دا . وه کو ره و شیخانی به رزانه تا زهمانی شیخ محمه دی کوری لی به لادا کرد بوی . ثه م ناکوکی به ین زیباری و شیخانی به رزانه تا زهمانی شیخ محمه دی کوری شیخ عهبدولسه لامی گهوره شهر در یوه ی کیشا و پاشان ثیتر سه ریان بو دانه واندن و شیخانی «به رزان» به ته واوی سه رکه و تن.

لهدهوره شنخ مهبدولسه لام] و دهوره ی ناکزکی دا ناخاکانی زیباری ههرجاره خزیان له کاریه دهسته کانی زهمانی موسمانی نزیک نهخسته وه بز نهوه سهرکه ون، به ههموو جوّر زمانیان له باره ی ناله باری «شنخه کانا نه گیزا. کاربه دهستانی دهوریش سمری تمایان نه گهیانده وه به نهسته مول و [یابی عالی]، نهیانوت نهم شیخانه یاخی بوونا. له راستیشا وانمبوو به لکو همر نهوه نده بود ساردیه ک له به ینی بابی عالی و شیخانا به یدا ببوو.

ئیش که دریزه ی کینشا، ناچار «شیخ حهبدولسه لام» به ناشکرا داوای ههندی شتی له «بابی حالی» کرد. یه کینک له داوا کر دنانه لابر دنی همندی له و کاریه ده کستانه بوون که ببوون به مایی و قیته له به ینی نه و و «بابی حالی» دا. دیسان ههندی کاروبار ریک خستنیش له ولأتمی کورده واری ئه و شوینه دا و مکو لابردنی ههزاری و چاک کردنی شابووری ولأت و کردنه و می و توابخانه و خویندن به کوردی تیاباندا.

حکومه تی نمسته مول که چاوی به م قسانه که وت نه وه نده ی تر شیت بوو! و تی نه مجزره داو! کر دنانه هی شیخیکی ته ریقه ت نیه، به لکو نه مه تیوه ژه ندنیکه له لایه ن کومه له کور دیه کانه وه که ثهیانه وی حکومه تیکی لامه رکه زی بو کور د درووستیکه ن!. بنجگه لهمه ش دیسان خه لک و خو! وایان له [بابی عالی] گهیاند بووکه نه مانه له ژیره وه له گه ل روسا قسه یان همیه بو درووستکردنی حکومه تنکی کور دی بویان!.

همموو ئهم شتانه بوون به هنری ثهوه که حکومه تی ثهسته مول به همموو جنور خه شم و قین له وبهرزان» و بهرزانیه کان هملگری و خهریکی ثهوه بی که لهناویان بهری.

ثهمه و دیسان لهبه ربه ره کانیه کانی دحیزبی ثیتیحاد و ته ره قی ه و «حیزبی حوریهت و ثیتیلاف» له ئهسته مول هؤیه کی تر په یدا ببوو بؤ ناکؤکی به ینی (شیّخ عدبدولسه لام)ی به رزان و

حكومەتى ئەستەمول:

ه حیزبی ثبتیحاد و تمره قیء شیخ عدیدولسه لام یان به وه دائه ناکه ثار له وان لیّل نه کا و سه ربه به ره ی ه حوریه ت و ثبتیالاف، که حیزبی ثبتیالاف هاته سه رحوکم، به هزی ه نازم پاشاهی والی به غداوه عه فواتیکی گشتی بز نه و و بز هه موو به رزانیه کنان له شهسته مول ده رجوو، سه رباری نه مه شه ر [نازم یاشا] داوای ثافه رینیکی له هابیه عالی ۶ کرد بز هشیخ عدیدولسه لام.

لهپاش ثهم ماوهیه زوری پی نهچوو دیسان بهرهی [تیتیحاد و تهرفقی] هاتنهوه سهر حوکم، [نازم پاشا]ی والی به فدا که له پاشا بوو به وهزیری جهنگ له ثهستهمول ـ به دهسیاوی بهرهی ئیتیحاد و تهرمقی کوژوا. ثهم حیزیه دیسان دهستیان دایهوه به توندوتیژیهوه. فسلهیمان نهزیف، یی کوری سهعید بهگی دیاربه کردیان به والی [موسل].

جاری پیشبوو که [حیزبی ثیتیحاد و تهره قی] له باوا بوون به سه رؤکی ه مه حمود شه و که ت پاشاء وه زارتی ثه سته مولّیان دامه زراند و حوکمیان خسته ده ست خرّیان. له م کاته دا مه حمود شه و که ت پاشاء وه زارتی ثه سته می که ت که ته داره تریاب کوشتنی مه حمود شه و که تیان خسته ثه ستری و سه فوه ت به گی ه قایم قامی صه سکه ری دکه ثه ندامیکی به کار و گهوره بو و له [حیزبی حوریه ت و ثبتیالاف] دا که سه رله نوی به رهی ثبیحاد و ته ره قی ها تنه وه سه رحوکم همه فوه ت به گی له و سه رده مه دا له هموسل به بود، همالت و خوی خسته لای و شیخ عهدو لسه را

که «سلهیمان نهزیف» له لایمان ئیتیحادیه کانه ره کرا به [والی موسل]، همه موو جوره ده سه لات داوای [سه فوه تبهگ]ی ده سه لاتیک درایه؛ کوشتن، برین، حه پس، همه و شتیک. لیره دا هات داوای [سه فوه تبهگ]ی له [شیخ عدید ولسه لام] کرد، شیخیش سه فه وه تبهگی نه دا به ده سته وه. ثه مجا «سلهیمان نه زیف» له شکری کیشایه [به رزان]ه وه له پاش شه پر و شوپ یکی زور [شیخ عه بدولسه لام] و لاتی خوی به جیتهیشت و رووی کرده و لاتی تیزان. له وی بوو به میوانی [سهید ته ها]ی سهید سدیقی شیخ عوبه یدو آلای نه هری له نزیکی «ورمی». پاش ماوه یه کی ویستی دیده نبه ک له «سمایل ناخای سمکو» بکا میه و سه دیده نبه کرد و سمایل ناخای گه را به وی دورنیه همه و که سه بیزانی!.

له گهراندوه با هدندی که س سه ری رئیان پنگرت که ثه بن بچیت بو لایان و گونده کهی ثه وانیش پیروز بکا.گویا ثهم دهسته به له لایهن دستوفی عه ولای فه نه که ناویکه وه نیرابوون که ثهم عه ولایه له روواله تا خوی به یه کن له دوسته کانی شیخ ثه زانی .. شیخ گه لی بیانوی بو نه چوون هینایه وه، به لام پیاوه کانی وازیان نه هینا و وتیان: «کاک عه ولاه و توویه تی ثه گه ر شیخ نه یه و ماله کهم پیروز نه کا ماله کهم ثه سووتینم ا... گزیا ثه م «کاک عه ولاه به ش سه رو کی هوزیکی شکاک بووه له خاکی تورکیا دا. شیخ ناجار ثه بن به رویشتن و دلیان ناشکینین.

که شیخ به ناوی بانگیشتن و میوانهوه ثهروا و پاش دانیشتن، عهولاً پینی شه لُمی مـن تـوّم بـوّ

له ای کانوونی یه که می ۱۹۱۴ ثم جوار که سه له سه ر داواکردنی حه تیکی خوراوی خزیان هینرانه به ر «سن داره» و خنکینران. [شیخ حه بدولسه لام] له پیش ثه وه دا بچیته به ر ته نافه که هینرانه به روه پیشه دو و تی: «ثهم کوژرانهی مین به مجزره وه نه بی خود ملی خویند و پاشان چووه پیشه دو و تی: «ثهم کوژرانهی مین به مجزره وه نه بی خود ملی خویه دو.

[ههلی حمه د نهمین ناخا] که برآیه بهر سنداره که وتی: «قور به سهر حکومه ت، وهنه بن لهنهمانی ثیمه [بهرزان] لهناو بچینت. با حکومه ت بزانی که بهرزان نامرییا.» و شهویش سهری کرابه به ته که وه!.

تهمه پهردهی په کهمی دهوری شوّرشی «بهرزان» بوو.

* * *

شه پی ۱۹۱۶ ـ ۱۹۱۸ دوایی هات و شه پوهنگیزه کان ری کهوتن، له هی تشرینی دووههمی ۱۹۱۸ دا ثینگلیز چووه موسلهوه. که ثهمه روویدا بهرزان و شیخه کانی [سهرزان] پهلیان بلاو کردهوه و دهستیان کیشا بهسه ر ههشایهره کانی ثهو ناوهدا، سیاسه تی ثهو وهختهی ثینگلیزیش دهنگ نه کردن بوو، بهم هزیهوه ثهمان ههر به هیزتر ثهبوون، به تایبه تی ولاتی همیرگهسووره که

هه شره تی هشیروانه ی لنی دانه نیشت بوو به پارچه یه کی ته واو له هبه رزان . که عیراق که و ته ژیر حوکمی حوکومه نی عیراقیه وه، به رزان زیاتر هیوای به خوبی په یدا کرد و که و ته سه ر نه وه که به ته واوی قسمی خوبی له هه موو نه و و لاتانه دا به لاربکاته وه، ناوچه ی حوکمی گهیشته بناری هر و و اند : ع.

تا ثه و سه رده مه له هه رلایه که وه ثه گه ریه کینک به پونگاریان ببوایه، لایه نی شیخه تیه که ی ثه مان لایه نی هه شره تداریه که یانی به هیز ثه کرد و ثه و به پوه نگاره ثیتر هیچی پی نه نه که کرا و سه ری کرنووشی داثه نه واند.

که که وتنه ولأتی ره واندز و «براد ترسته هوه هشینخ ره شیدی لنولان، خونی له به ریانا راگرت و بو و به کوسینکی زل له ریگه ی پیشکه و تنیانا. «شینخ ره شیده پیش خوی به شیخ شهزانی و ناوجه یه کی به هیزی مریدین و مه نسویینی هه بو و (۱۱) نه و هیزه مه صه و یه که شیخه کانی [به رزان] داوایان نه کرد ـ وه کو شیخیه تی بی ـ شیخ ره شیدیش خوی به خاوه نی همینی هیز نه زانی و هه ینی قسمی به سه رخه لکا همه بو و. دیاره شیر له شیر کارناکا!.

[شیخ روشید] که زانی له گهل ثهم همهوو شیخیه تیه شیا دوستی ثهو دوستی شیخه کانی به رزان همر زان همرزان همرزان همرزان همرزان همرزان همرزان به حوکومه ته و و ثهمجا هیزیکی تری بو خوی زیاد کرد. که شیخه کانی آیهرزان] شهمه یان زانی ـ شیخی قسمه و واش له شیخه کانی به رزانا همه ر شیخ شه حمدی براگه و رهی معلامسته فا برو - هیلجاریان کرد و ولاتی و شیخ روشید ایان به ته واوی داگیر و شیخیان به جاری کزکرد.

کهثیش گهیشته ثهم شوینه، حوکومهت کهوته سهرتهوه که بهتهواوی بجینه مهیدانهوه. ولأتی بهرزانیش هممووی شاخ و داخ و ههلدیّره، لهبهرتهوه حوکومهت تهمهی چی ناکری کهرِاسته و

۱ - دېرادۆست، ناوچه په کې فراوانه له ولاّتي در دواندزه و پالّي داوه به تيران و تورکياوه، له پښته وه هممووی شاخ و چياپه. مهرکه زه کهشي گوندی ډسيده کان.د. له ناوچه ی برادؤست ـ دا بينجگه له عــهـشره تي بـرادؤست خوی، عهشاپه ره کاني ډييرهسنۍ، ردواندوّک و خواکورکنه يش داته نيشن.

نادچهی نفوزی شیخایه تی [شیخ ردشید] وه کو له ناو چم مهشره تانه دا بلاّوپیووهوه گهیشتیووه مهشره ته کسانی دخه یلاتی، مهرکئ و مامهسالْدی دیش. نمه له میّرانا. له کیّران و تـورکیاشا صهشره ته کسانی هـهرکی جـیّنشین، مامهش، زورزا، نگردی، سیدای گرتیووهوه، تا نه چووه ولاّتی چوّلُه نیرنگ.

تهلِّن «شبّخ ردشیده له سعره تای ژیانیا ری گربووه، پاشان به هیمه تی پیرانی «تهریقهت» پین گه پشتبوه و بووه به [شیخی تیرشاد]. تهریقه ته کهشی [تهریقهی نه نشسه ندی] بووه.

راست لهشكر بنيري.

ثهو سه ردمه «بزنانه» وهر ته گیرا، و لأتی به رزان له سالاً له گوتره هه ندی په اوری شه دا به حوکومه ت نه به به وی همه و و لأته که. حوکومه ت وتی من شهه وی سه رژماری ته واو بو ثهم بزنانه و مه رانه ی همه و و لاته که. حدوکومه ت وتی من شهه وی سه رژماری ته واو بو ثهم بزنانه یه بکه م و به پنی سه رژمار پاره بدری، له به رثه مه ثبی نوخته ی پزلیس و دایره ی حکومه ت له به رزان دو روستیک بو وه تا نیسته نه بو وه ی به ده وری [تورکیا]، چ له ده وری ثبینگلیزا. ثه م ولاته له به رگه رمیانی و کریستانیه کهی دانیشتوه کانی هه ر به چاوی کوچه رایه تی له لایه ن باج و برنانه وه سه یرکراون، چه شنی ثه و کرچه ریانه ی تر که له عیراقا هه ن ، چن شه وان هه ر وا به گوتره شتیکیان لی و مرگیراوه ، [به رزان]یش هه روابوه . که واته پنویست به درووستکردنی بنکه ی حوکومی ناکا لهم و لاثنه داره و به بیدین و به هیچ جور له هیچ وه ختیکا نافه رمانی و سه رینچی له ثبشی حکومه تا له تشمه و دروونادا.

حرکومه تی شه و دوره وهزاره تی یسه که می اسسود قبل سسویدی بسبویدی بسبوه، شسه وه لأمسه ی اشتیخ ته حمه ده ای بدلاوه باش نه بوه به بیاخی گه دری دانا، بزیهش وای دانا چونکه وه کو بزمان ده رکه و ته بیانور ته گه را . فه درمان درا که له شکر بچیته سسه ر جیبه جنی بوونی پسیمانی ۱۹۳۰ له کایه دا هه بو و جنیه جنی بوونی پسیمانی ۱۹۳۰ له کایه دا هه بوو همه رای ته بلولی ۱۹۳۰ سوله یمانی و بزووتنی شیخ همرای ته بلولی ۱۹۳۰ سوله یمانی و بزووتنی شیخ حکومه تی ششخ می سیم حکومه تی ششخ می شرانه و پسه از دورونی شیخ حکومه تی ششکر بز سه ربه رزان، تا که و ته ده ورویه ری ناردنی له شکر بز سه ربه رزان، تا که و ته ده ورویه ری

شيخ تەحمەدى براگەورە

کمه هدبرو، لدسه رقسه ی دهمین زه کی به گهیش که ثه و سه ردهمه وه زیری جهنگ بوو نه آنی:
دفه رمانیکم له لایه ن دجه نمرال لوخ » موسته شاری وه زاره تی جهنگه وه بر هات بر ثیرزاکردن
بر ناردنی له شکر بر سه ر به رزان. و تی داوای د رسیه کانی پیش نهمه م کرد، هیچ شتیکی وام له و
دو سیانه دا به رجاو نه که وت. له م رووه وه قسم له گهل دره نیس الوزرا » دا کرد، ته ویش بو شه مهسه لمبه باگای له هیچ نه بوو. قسم له گهل دا کرد، ته ویش هدرین تاگابو وا. وتی نیتر
میش که زانیم وایه، فه رمانه کهی موسته شاری به ریتانیم گیزیایه و و ثیمزام نه کرد. ».

له شۆپشى دەورى دووھەمى بەرزانا ھەلە ـديان، و «تەيارى»يەكان ھۆي ھەرەگەورە، بەلكو تاقە ھۆ بوون بۆ ھەلگىرساندنى ئەوشۆپشە. لەبەرئەۋە پۆرستە ئاگاداريەك بەسەر كارەساتى ئەم فەلانەدا پەيدا كەين بۆ ئەۋە بۆمان دەركەرى كە بە ج جۆر ئەمان بوون بــە يــەكــەم ھـــۆ بـــۆ ئــەو شــۆرشــە؟.

تهیاریه کان واچووبووه دلیانه وه که له پاشماوه و نه ته وهی شاسوری یه کانن. شهمانه له «چوّله میرگ» و ده ورویه ری دوان ته نزیکهی سنووری نیّران و روس دا دانه نیشتن، ههموویان به جوّره سه ربه خوّیه کی زاتی له زیّر فهرمانی [مارشه معون] ـ سه روّکی روّحانی گهوره یانا ـ رایانته بوارد. [مارشه معون] لفقه ینکه بو ته و روئیسه گهوره دینیه یان که نیداره یان ته کا.

له شهری ۱۹۱۴ می ۱۹۱۸ روس په لاماری «نه نادو آلی روز هه لانی» دا و ولانی «وان»ی گرت و چاویزیه کی باشی نه رمه نیه کانی نه ورن»ی گرت و چاویزیه کی باشی نه رمه نیه کانی نه وینی کرد و جبه خانه و ههمو و جوّره چه کینکی دانین شهمانه به رانبه ر به تورک یاخی بوون و دهستیان کرد به جوّره کرده وایه که کوشتن و برپینی شههلی ثه وناوه، نه فسی ثینسانی بیزی نه هاتموه له و کرده وانه. حکومه تی تورکی ناچار بوو به تهمی کردنیان، نه ویش له کوشتن و برپییان هیچ در نفی نه کرد، ته نامت و کوشتاری نه رمه نیه کانی بوو به ته ته نمی ته کردنیان که له کوشتن رزگاریان بوو، رووبه پروری ولاتی ثیران بوونه وه و ته داری نه ده یه کی بو دوزینه و ی شنیک بو خویان.

له سهره تای شه پی ۱۹۱۴ ــ ۱۹۱۸ اولیژنه یه کی روّژهه لأتی به ریتانی، درووست بو و بوّ ثه و ه که بکه ویته ئیش کردن بوّ تهگهره دان له کاروباری وحوکومه تی عوسمانی، و پیارمه تی شهو که سانهی ئه داکه دوژمنن به وحکومه تی تورکی؛!

له و سه رده مه دا شنگلیز ده سته یه کی عه سکه ری به سه رؤکی هجه نه رأل ویسترفیل ا نارد بو هور من ۱ بو ثه وه نه ستووریه کانی ثه و ده وره هه آخرین بو به گژا چوونی تورک. ثه مانه چوون و له کانوونی دووه می ۱۹۹۸ دا به ثاره زووی خزیان گهیشتن، هه موو سه رؤکه کانی نه ستووری ثه وناوه یان کؤکر ده وه و قسه یان له گه آن کردن به یه ک. له «ته موزه ی ثه وساله داکار وانیکی چاک جبه خانه و چه کیان بو ناردن. تورکه کان له مکاره ساته تاگادار بوون، له پیش شهوه دا چه ک و جبه خانه که بگاته ده ست ثه وانه، تورکه کان هیر شیان برده سه ره ور من ۱، ثه وی بشی و نه شی پیان کردن. ثینگلیز لیزه دا هیچی بو نه مایه وه ته نها ثه وه نه بی شهوانه ی که له کوشتن ده رباز بوون، بیانهینی له ده رو و به دو باقو به ۱ دایانین له سه روو باری «سیروان» و له دی بیانخاته شده وه!.

لهماوه یه کی کهما به «گاریه» ههمووی هینانه نهوی چادری بو ههآندان. نهمانه بوون به نزیکهی همازه یه کی کهما به «گاریه» ههمووی هینانه نهوی چادری بو ههآندان، قهوقاس، به تلیس، «هدار که سینک. ۱۳۵۰ یا ۱۳ همزار نهستووریشیان تیابوو که ۱۵ همزار نهستووریشیان تیابوو که ۱۵ همزار نهمانه له کیوه کانی کوردهواریه وه هاتبوون – ۱۰ همزاره کهی تریشیان له ولاته کانی هسه آماس» و «مسلکوز» و هینرابوون. شهم ۱۰ ههزاره، که شهر برایه وه، حوکومه تی ثیران قسمی دا

به گدرانه ره بان بر تیران. مایه وه ۱۵ همزاره که، که له کیره کانی کور ده رایه ره هاتبرون. تهمانه بوون به مایه ی دژواری؛ تورکه کان له پاش ثه و هه موو خراپه یه که لیبانه ره دیبوویان ره ریان نه ثه گرتنه و ، کورده کانیش لیبان دلنیا نه بوون تا ریگه یان بده ن و بچنه ولاّته که یانه وه. ثینگلیز له پیناوی شه و پیاوه تیه داکه له گه لی کردبوون و به وجوّره سه ری بر دبوون به قورا، هه ر ثه وه ی بر مابووه وه که نان و به رگیان بداتن!.

ثینگلیز لیّره دا چارناچار چوار چاو بو وه و ه و که و ته سه ر فیکری ته وه که ثیشیّکیان بو ببینیته وه. له باشه روّکی قومیته یه کی زورا دکوّلوئیل له چمه ن» تهم ریّگه یه ی دوّزیه وه که:

ه حوکومه تی به ریتانی بیتنی کورده موسولمانه کان له دیها ته کانی خوبان ده رکا و بیاندا به دهست نهستو وریه کانه وه، بزیهش ثهمه بکا چونکه ثهمانه گهلی جار عه زیه تی ثینگلزیبان داوه، به تایبه تی که ه کابتان ویلی و و الفتننت مه کدوکل و دوو حاکمه سیاسیه کهی ثینگلیزیان کوشتووه، داخی ثهوانه هه ر له دل ده رناچی!. ثهمه و دیسان لهسه رسنووری تورکیا زهوی و زاریکی باش هه یه بز ثه وه کورده کانی لی دا بنرین. و

«کزلونیل ثی. تی ولسن» و هکیلی حاکمی گشتی له هیراقا نهم پیشنیارهی په سه ندکرد و له ثابی ۱۹۲۲ به ته لگراف نهم خه به ره خوشه ی گه یاند به وهزاره تی جه نگی به ریتانی و خوبشی نه مه ی خواره وه ی خسته سه ر:

دئه مه هدایکی باشه بر نه وه که نیمه حه قی ناسوریه کان بده ینه وه به خویان، لاموایه به م نیشه مان هم نه فکاری شه حبی به ربتانی و هم نه فکاری همه و ناوروپا له لایه ن حه ق و عه دله و رازی نه که ین. همروه ها که نه مه مان کرد مه صنای وایه گریخریزه یه کی زور چه تونمان له لایه ن نه قملیه تی دینی و جنسی له کوردستانا کردو ته و رزگاریشمان نه بن له و ترسه که روژی له روزان شیمالی [فررات] نازاوه ی تیکه وی و ناشتی نه مینی، له عه ینی وه ختیشا به م نیشه مان توانیمان تولمی نه وکه سانه بده ینه وه که له نامیدی و نه و ده وره دا نازاوه که یان نایه وه. نه مه همه اینکه نابی به سه ریا بچین، چونکه جاریکی که نه مه مان بو ناگه ریته وه!.

هدروهها حاکمی گشتی دانی بهوه دا نابوو که بهریتانیا ئهم فیکرهی پهسهند کردووه و نهیهوی لهسه ری بروا و تعنانهت دوکتور «ویکرام»یشی بو جیبه جن کردنی نهم پروژه یه تاین کردووه. بهلآم کسنه کسردنی تورک لهنارچهی موسل و کورده واری دا و نهتوانینی ئینگلیز لهم روژه دا بو گه استنه وهی «فهله کان له «باقویه»و بو نه و ولاته، یه کی ههموو نیشه کهی خست.

گینگلیز که ثمر پروژه یه ی بو نه چووه سهر مهمنای ثموه نه بود که ثیتر وازی هیناوه، به لکر له رویه کی تر وازی هیناوه، به لکر له رویه کی تر موه گهلی زیاتر خه ریک بوو؛ هینای نزیکه ی دوو هه زار که سینکی لیکر دن به سه رباز و ناوی نان «سه ربازی لیوی» و ثه یکر دن به گؤ هه موو جؤره [فیتنه] یه کا؛ شه ری به رانبه ر به تورک له شیمالی [عیرات] و موسل و و شیمالی او میران ایمالی و درکووک» که سه ربازی لیوی کر دنیان می گه در به پشتیوانی ثینگلیزه و نه بوایه، چون ثه وانه یان

پڻ ته کرا؟!.

له رؤژی ۱۵ی ثابی ۱۹۲۳ اله شاری موسل شهریکیان نایه و ۱۸ کهس کوژراو و بریندار که وته ثه وناوه، له کی مایسی ۱۹۲۱ دا له که رکووک هه رایه کیان هه لگیرساند که نزیکهی ۲۰۰ که سی کوژرا و بریندار که و ته ثه و دهشته، ثه مانهی پی ثه کردن و ثه وانه شیان که تفه نگ به ده ست نه بوون به جاسوسی و شتی تر و و خه ریکی ثه کردن.

به آگهش بو ته مجوّره پشتیوانی کردنهش ته وه یه کاتی: که [ناخه په تروّس] سه روّکی «فه له عان که و ته به آگهش به نمودی میراق ـ تورکیادا حکومه تیکی که و ته سندوری میراق ـ تورکیادا حکومه تیکی ناسوری دانه مهزرتین، نینگلیز ته مه ی به مور ده یه کی زور گهوره و مرکرت و بریاری داکه به همور جوّر یارمه تیان بدا. له م یاریه دانه داهم نامانجه کانی خوّی پنیان پیک دینی، هم مله جنگ به خیّر کردن و نان و به رگه که شیان رزگاری نه برز!.

زوّری پی نهچوو له نزیکی روویاری هخازه به به ینی هموسلٌ » و «ثاکریّ»دا سه رباخانه یه کی ناپاییان بوّ درووستکرا و تا ده ههزار کهسیّک له ولاّتی هباقویه، مابوو، رهوانهی ثهویّ کران.

وهختی خوّی ثهم فهلانه دور تؤییان له کهشتی «مهرمه ریس»ی تبورکی به هوّی ثینگلیزه وه دهست که وتبوو. روزیّک ثهجن بوّ سه و همقره» و ثهم توّیانه له گهل خوّیان شهبهن گوّیا لهوی دهست که وتبوو کان تهدیان بن بکهن و بهمه چاوی کورده کانی ثهو ناوه بترسیّنن!. که ثه شگهنه سهر کیّره که، یه کی له توّیه کان ثه که ویّته رووباری «ثاکری» و پارچه پارچه ثه بی و ثهویکه شیان تازانن چوّنی بته قیّنن!.

له گهرانهوهیانا دوست ئهکەن به گۆرانی وتن به توانج گرتن له ئەهلی ئەوناوه. بەم كردووه یهیان دنمی خەلكەكە بەتەواوی بریندار ئەكەن و ئیتر بۆیان دەرئەكەوى ھەر قسەیەک لەبارەی ئەمانەوه كراوه راستە. هیئشتا نەگەیشتبوونە سەر رووباری «زاب» بەرزانیەكان لیّیان راست ئەبنەوه، بـــه تەواوی شریان ئەكەن، ئەیانكوژن و تالانیان ئەكەن و بە جاری كزئەبن. لەپىاش ئـــــم كــارەساتە «ئاخەپەترۇس» ئەچى بۆ پارىس و لە ۱۹۳۲دا لەوى ئەمرى، ئىنگلىزىش ئاواتەكەي نەھاتە دى!.

...

یه کهم ده وری وه زاره تی «ره شید هالی» بسوه نینگلیز که سه پری کرد تسورکیا رنگه نادا به چهود نه وه می نادا به خوو نه نیکلیز که سه پری کرد تسورکیا رنگه نادا نه و ورگه کانی خری، نه وه شره به بیانا بو یه کی له دورگه کانی خری، نه وه شره مه ری نه که وت. چاکتر رنگه که دوزیه وه دانانیانه له شرینیکی عیراق و چاویشی لنیان بی ابر آله به داوای له حوکر مه تی عیراقی کرد، حوکر مه تیش له می مارتی ۱۹۲۸ دا بریاری دا که نه مانه له ده دورو به ری ناوچه ی «برادوست» و ره واند زا دانیشن و خه ریکی کشت و کال بن. ته نانه ت به همه و جور یار مه تیشیان بدا بو کاروباری کشت و کال کردن. پاش نه مه ش دانی به وه دانکه «مارشه معون» بین به قشمیان و مانگی ۲۰۰۰ روپیه شی بدریتی «کابتان فایکر ویش زابتی به به به ریتانی چاویری نیشته جیتی نه مانه بگریته ده ست، مانگانه ی شهمه ش له پاره ی

۱۰۸ شورشی بهرزان

[عیراق] بینت بهلاّم بو کاروفهرمانی ٹاسوریهکان پرس و را به هموعتهمهدی سامی، بکا!. کاپتان کهوته ئیش له ولاّتی «رەواندز» و «ئاکری، و «نههلمه، گهانیک لهمانهی حاوانهوه.

مەسەلەی [فەلە] و ئاسورى گەلى ئەدوارىترى بەسەراھات ھەر لە ھىيراقىا وەنـەبى ئـەوە ئەوەندە مەبەستى ئىمە بىن. ئەوەى ئاشنايەتى بە باسەكەى ئىمەوە ھەبوو ھەر ئەوەندە بوو.

که فهله کان چوون و کهوتنه ولاته کانی نزیکی بهرزانه وه، ولاتی [بهرزان] و کورده کانی تر لهم باسه همموو سله مینه وه، چونکه ثممه شتیکی ثاشکر! بوو که له ثاخراکورده کان لهوی ده رثه کهن ثممانه یان لهشوین دائه نین ـ وه کو له پیشه وه باسکرا ـ .

[شیخ نه حمه د] لیره دا که و ته خوّی و که و ته سه ر نه و باوه په که نه یه آن نهم نیشه سه ربگری، چونکه پاشه روّژیکی خرابی بو خوّی و بو ولاته کهی هاته پیش چاو. نهم خرابی به نه وه ک هه ر کورده کان که و ته به رچاویان به لکو عهره به دلسوزه کانیش ههر له سه ر نه و باوه په به وون که له ناخرا گیشیکی خراب روو نه دا.

له و سهرده مانه دا ههندی له زایته کورده کان وه کو هجه مال حارضه و همه حمود جهوده میه له موسل بوون که موسل بوون، له عهره به کانیش همههدی ره حال ه له وی بوو، تهمانیش له سه ر ته و باوه په بوون که دانانی [فه له] له و ولأته دا به و جوّره نه وه ک هه ر بز کورد، به آخی بو حوکرمه تی عیراقیش زیانی زرد. هخه لیل شهوقی ه خه آخی ثامیدی به ناوی هبه رزان و و شیخ ته حمه دعووه هات و چوّی لای تم نم زابتانهی ته کرد و باوه پی همه و موان له سه ر ته و و که تهم ثیشه سه رنه گری، به لام له پیشا به جورتک هیمنی.

[جممال عارف] و [خدلیل شهوقی] به دهستیاوی [شیخ نهحمهد] کهوتنه سهر ریک خستنی
همهزیه ته یه گهوره بر ته وه بیده نه همهلیکه و هدیوانی وزراه، که بوونی ثهم تاسریانه لهم
ولانه دا ته نگ و چه لهمه یه کی گهوره به له ریگه ی حوکومه تی عیراق و کورد دا. [جمهال] و
[خدلیل شهوقی] هاتن بر به خدا وزنه ی مهزیه ته که یان ریک خست و بردیانه وه، لهوی چوونه لای
هشیخ هه بدولی محمانی ثه تروشی ه بر جیبه جی کردن و مؤر کردنی شهم [مهزیه ته ایه له ایه نه سهروی عهشره ته کان و شهالیه وه.

وه کسو دره ثمیس جسه مال به بستری گیزامسه وه مسهر دایسه تی و نیشتمانه و ه ریمک کسه داشیخ عه بدول و محمان به دو ریشی سپیه وه له و کاره ساته دا نواند و ریمتی، تا نیسته که م که س ثه و ثیشه ی له ده ست هساتو وه . به یارمه تی شیخ هسه بدول و حمان ، خه لیل شده تی و دشه نوه رو تا و حکم سدر بازکاتینک بو و سهمو و ثه و ناوه گه ران و له همه و لایه که وه مؤری ده در به ته که کرا.

له دموری ثاغرا مهزبه تعیان هینا بز ولاتی هبرادوسته و بز لای [شیخ ره شید] تهویش موری کرد، گزیا پاشان چووه خهبدری به «کهریم به گهی قائیمقامی «رهواندز» داوه، که ثهمانه شتیکی وایان کردووه!. قائیمقام [خمایل شموقی] به خوی و مهزبه تهیهوه شهگری و شهینیری بن موته سهریفی ههولیر «مهجید یه عقوبی». مهجید یه عقوبی سهیر ثهکا شهم مهزبه تهیه وه نه بی ۱۰۹

شتینک بی لهخراپکاری حوکومهت، ههرچهنده خهلیل تهوقیف ثه کا، به لاَم وهنه بی مهسهله کهش زور به توند بگری.

له و سه ردمه دا جه مال دیت بو همولیّر بو خه به ری خه لیل، که سه یری کاره سات ته کا به بن پشوو خه به ر ته نیّرن بو [شیّخ ته حمه د] که مه سه له وای لیّها تووه. شیّخ نه حمه د خه به ر ته نیّری بو حکومه تی دهه ولیّره که تا ۲۵ ساهه تی تو دخه لیل شهوقی ه به ره لا نه کریّ، من لیّره و به الاماری حوکومه ت نه دهم. حوکومه تی [همولیّر] که نهم خه به رهی بیست خه لیلی به ره لاّکر د و مهزیه ته ش به هوی حکومه ته وه نیّرا بو نمو شویّنانه که بویان نو و سرابو و.

که نهم له شکره گهیشته نموی، نه و و هخته زابته باسکر اوه کان تیگهیشتن که هاتنی نهم له شکره بسر « تسهمرین» نسیه، بسه لکو بر به رزانه. شه وانیش شه و وه خته ده ستیان دا به و مهزیه ته و هات و چوکردنه وه. پاشان که نینگلیز زانی مهسمله وای لیهات و [بمرزان] به و جوّره که و توّته خوّی و کورده کانی تریش یاریه ی نه ده ن، نیشی و هستان له په لاماردانه که په شیمان بو و ه و ه.

وه کو لَهم قسانهوه بؤمان دهرکهوت شاگری نانهوهی شنوّرشی دهوری دووههمی بهرزان ههمووی گزیهندی «فهله»کان بوو کهوا تینگلیز نهو ههموو دهورانهی بهسهرا هیّنان و شنتی تر نهخرایه ناوهوه بزییانوی نهم شهره.

له بهر ته و شتانه که باسکران و هوی یه که سیان دانانی «دیانه دکان بوو له ناوچه کانی به رزانا ه حکومه ته کانی ثه و وه خته ی هیراق ثه و هه مو و بروییانروانه یان هینایه و بر ثه وه که ریگه یه ک بر خویان پاک یکه نه و و به و برنه وه بده ن له به رزانیه کان ، ده میک به ناوی باج و برنانه وه و ده میک به ناوی یا خی بو و نه وه همه و و جوره شتیکیان له باره ی به رزانیه کانه و ه ته خسته به رچاوی خه لک! ماوه یه ک به و جوره تیه وی و ثه مجا حوکومه ت بری ده رکه و تکه سه رهی ثه وه ها تروه لیبان بدا. به تاییه تی که ثه و وه لامه ی له «شیخ ته حمه ده وه رگر ته وه که میدانی در و و ستکردنی نوخته ی پرلیس نادا له و ناوه دا، ثیتر هه لی بر هه لکه و تکه ده ستی خوری بوه شینین! . هینای له تشرینی در وه می ۱۹۲۱ دا ثه م به یاننامه یه ی دورکرد ، که:

«لهبـهرئهو» شــنغ ئهحمه دی به رزانی په لاماری هـه ندی دیّهاتی ئه و نـاوهی داوه و له تالانکردن و له کوشتن هیچ دریّغیه کی نه کردووه، حوکومهت به پریاریدا تـوّلهی لیّبکاتهوه، بـهو بوّنه و فهرمانی دا به فه و جی سه ربازی ه بله بچیّته سه ریان و تهمیّیان بکات. له پاش ئه وه که له ۱۱۰ شۆرشى بەرزان

له به بانه دا که حرکومه ت دای، چه ند شتیکی درور له راستیه وه تیابرو؛ یه کهم مه به سی له تالآن و کوشتنه که له دینها ته کانا، ثه وه وا نه بوو، به لکو همراکهی به ینی (شیخ رهشید] و [شیخ ثه حمه د]ی پیشکاند، دروه م کوژرا و له ته حمه د]ی پیشکاند، دروه م کوژرا و له دهستهی (شیخ ثه حمه د]ی پیشکاند، دروه م کوژرا و له دهستهی (شیخ ثه حمه د]ی پیشکاند، دروه و که ی زوری پیچوو ثه و وه خته که وته خزی. ثه و فه وجه ش که له «بله» بوو، ثیشی به جنهیشت و گه پایه وه برو و بده و ماوه یه آشیخ مه حمود] له و ولاتی ده و روبه ری دابووه وه به شریشه وه حوکومه تله در ثه و له بدانه دابه در شدی به به در ایه سه ر ثه ملا.

نه بن نه وه ش بزانین لهم ماوانه داگه لی جار هشینج شه حمده شهیناً رده لای حوکومه ت بنو ریککه و تن به لام له به رشوه پیاوه کانی حکومه تی شه ده وره که و تبوونه شوین قسمی شینگلیزه کان بز دانانی ناسوریه کان له و ولاته دا، گوییان به قسه کانی «شینج شه حمه د» نه شدا، مه سله حه تی شه پیاوانه له و دابر که به قسمی شینگلیز بکه ن نه و هک به قسمی (شیخ شحمه د) یک که شهیویست بری له ولاتی خویا و ین نه نین به سهریا!.

بزووتنهوه و همرای «شینخ مهحمود» له ولأنی سولهیمانی دوایی هات، حوکومهت شهمجا پشوی پیاهاتهوه بو ثهوه بهدلنیایی و به بن ترس ئاوړ بداتهوه بهلای پـهلاماری [بـهـرزان]هوه. له نیسانی ۱۹۳۲دا هیزی پولیس و سهرباز به پشتیوانی هیزی ههوایی بهریتانیهوه ههموو دهوربهری [بهرزان]بان تهنیهوه و ثهمجا ثهم قسانهی بلاوکردهوه:

دله به رئه وه که حوکومه ت ثه بویست ثهم به بنه خوی کو کاته وه، له به ر شه وه ش که داوای له حوکومه تی به رانبه ر به حوکومه تی به رینانی کر دبوو بو هیزی هه وایی، ثهم ماوه یه توزی شه پی دوا خست به رانبه ر به به رزانیه کان. ثیسته که هه مو و شتینکی ثاما ده کرد، بریاری دا که هیزی هه وایی به ریتانی له روژی ۲۷ ینسانی ۱۹۹۳ و بر درمانی و لاتی به رزان بکات. فرو که کان له پیشا به یاننامه یان فریدا یه خواره و بو دیها ته کانی به رزان که یارمه تی شیخ ثه حمه دنه دنه نا.».

پاش شهمه دهستیان کرد به بوربا هاویشتن به سهر گونده کانا، به تایبه تی گونده که ی آنیخ شه حمه د]، ژن و مندال و پیاوی پیر که نه یا تتوانیبوو ده رچن ههموو له ژیر بو مبای حوکومه ته نیسلامیه که داا. پارچه پارچه بوون. له ۲۷ی نیسانی ۱۹۳۲ هیزی به رزان فرو که یه کیان خسته خواره وه، فرو که وان و پاسه وانی فرو که که یان به دیل گرت و هممو و جوره خزمه تیکی جوانیان کرد. پاسه وانه که شانی شکابوو، «شیخ شه حمه د» ناردیه لای نینگلیزه کان که پزیشکینکی بو بنیرن بو نه وه ده ره نری بکا.

بهم بونه وه بزمبا باران و مستینراه اکاپتان هوآن سکرتیری با آویزخانه ی ثینگلیز له گه ل پریشکیکا چوون بو آبه رزان] و بوون به میوانی و شیخ شحمه ده . فه مجا اکاپتان هوآن که که ته بهین پریشکیکا چوون بو آبه رزان] و بوون به میوانی و شیخ شحمه ده . فه مجا اکاپتان هوآنی که کنده به شاخرا بگه ن به شهنجامیکی باش . له کی مایسی ۱۹۳۲ دا شهر که له ده وری کرچه ک یه بووه و مستینرا تا ۲۶ ی مایس . لهم ما و هیه دا اکاپتان هوآنی که گهران حکومه ت کو د. حکومه ت هم له سه رقسه ی خوی بوو که ثهیوت شهی چه که کاپتان بده نه دواوه و نوخته ی پرویس و قایمکاری شهین له و و لائه دانه دابه و رن که و تن به لأم به جوزیک نه شیش بسووتی و نه که باب.

له رؤژی ۲۵ و ۲۳ مایس دا بهیاننامه بههزی فرِدّکهوه بلاّوکرایهوه به سهر شهو نیاوجهیه و جنوبی رؤژهه لاّتی دمزوری بالآدداکه بین خزیان بدهن بهدهست حوکومه تهوه. سهیرتر ثهوه بوو له روّژی ۲۵ی مایس دا فرِوّکه کانی هیّزی ههوایی بهریتانی بوّم بوّردمانی دیّها ته کانی ثهو ناوهی ثهکرده زهلام و مالاّت و همر شتیّکی بهر چاو بکهوتایه به هیّزی چهکداری بهرزانی ثهزانی و ثهیکوشتن، که چی روْژی پیّش و پاشی ثهو روْژی ۲۵ش، به بسیاننامه بـهزمانی کـوردی و بـه میکروّفوّن دُلسوّزیی لهگهل ثهنواندن که بیّن خوّیان بدهن به دهسته وه!!.

چەند رۆژنک بەمجۆرە شەپى ژبان و مردن درنژەى كيشا و هيزى [بەرزان] لەپىشەدە بوو، حوكومەت ئەوەندەى تر هيزى ھەوابى و تۆپ و تفەنگى زياد كرد. رۆژى ٧٧ى مايس ئاگرى شەپ لەھەموو رۈژەكانى پىشو زياتر بلىسەى سەند. ئەوەى كە زۆرىش ھيزى مىللى ئەشلەژاند فوۆكەكانى ئىنگلىز بوون. لەم رۆژە دا ناچار ھيزى [بەرزان] پەنايان بردە بەر ئەشكەوتەكان، ژن و منال لەو ناوەدا لەبەر بۆمباى فوۆكە بەسەريەكا ئەكەوتن!. لەرۆژى ١٣٤١ ھەندى لە خيزان و منالى گوندى «بەرۆژ» ھاتنەوە ناو ئاواپيەكانيان و خۇيانيان تەسلىم كرد.

شه مجزره کوشتاره بی ره حمانه به به رانبه ربه بین گوناح و ژن و منالی [به رزانی] در نوعی کیشا تا رزژی بی حوزه برانی ۱۹۳۲ لیره دا ناچار [شیخ محمه د سدیق] له به رثه و که ثه ژن و مناله بین گوناحانه له وه زیاتر له ژبر هیزمباع دا پارچه نه بن ه فیکری ها ته سه رثه وه که خوی بدا به ده سته و کوشش بکا بو ثه وه که شهر بوهستینری نه ثینگلیز و نه حوکومه تی حیراتی هیچیان ثم قسه یمیان وه رنه گرت از شیخ شه حمه د] تناچار مایه وه خوی و برای و هه ندی له پیاوه دلسزه کانی چوونه خاکی تورکیا و له ۲۲ی حرزه برای و ۲۳ دا خیران ته سلیم به وان کرد و نیشتمانی خوبان به جنه پشت! حکومه تی تورکیاش ناردنی له داه در نه و داینان.

ثهمجا حوکومهت به باوه پی خوّی به ههموو دلّیباییکه وه ثهوی ویستی، له ولاّته کانی «مزوری بالآه و «بهرزژ» و «بهرزان» جنِبهجنِی کرد و به ٹارهزووی خوّی لهشکر و قایمکاری تیا دانا و تیا کرد. بهلاّم ٹایا له راستی دا وابوو؟. به رویشتنی [شینخ ثهحمهد] و [مهلا مستهفا] همموو ثیش برایهوه و ٹاوکرا بهٹاگرا؟. نهاً، وانهبوو؛ چونکه: ثه و ولأنه لهلایه که و له به ریابه ندبیان به شیخانی به رزانه وه له لایه که وه له به ر زروسته می حوکومه تی وه خت که چووه سه ریان ـ ثه وه نده ی تر دلیان پر ببوو، به لکو زیاتر له هموه آنجار نه پره وه به الکو زیاتر له هموه آنجار ثه پره وینه وه به الکو زیاتر له هموه آنه په دوه نه به دوه آنه الکو نیات که به دوه آنه الکو و به ده دوره به گورنه و ده مؤل له دوروه وه خوشه ای می وا هم بو وایه دا بی که شه گه ر شه و ده ره به گورنه و به دور زنگی تره دورون ی که شه گه ر شه و ده رو ته می یان کرد هم و تسمیه کیان که وه ورن که روه و ده له سه بوده! به لکو له باتی شه وه چاکه یان له گه ل بکه ن «ته ماع» شه که نه هموو شینگیان و جنیو پیدان و سووک کردنه که شیان با بوست ؟!

وخه لیل خوشه وی المانه ی پی هه آنه گیرا و، به یادی و شیخ شه حمه ده و و همه لا مسته فاه و ه همه لا مسته فاه و ه مه لا مسته فاه و د مستی دایه تفه نگ و له شرینی ثه وان که و ته به یه ره کانی کردن له گه ل حرکومه تا. به ره به و و لا ته دو و لا ته دو ریان لیدا و لیی کو بوونه و ه به یادی تو له سه ندنی شیخانی به رزان که له ثاو و خاکی خویان به زور دو و خرار نه ته و و لایه که و هیزی حوکومه تی ثه و ناوه تیکدا و له همه و و لایه که و هیزی حوکومه تی ثه و ناوه تیکدا و له همه و و لایه که و هیزی حوکومه تیان شله ژان.

لهماوه ی رزیشتنی [شیخ نه حمه د] و [مهلا مسته فا]وه تا شهم میژووه حوکومه ت تووشی ده دردی وهزاره ت گورین ببوو؛ لهرؤیشتنی شهوانه وه تا ده وری خوشه وی ۹ جار وه زاره ت گورابووا. نهمجاره یان هی دیاسین هاشمی ۴ بوو، نهمیش که و ته خوی. له ولاوه خه به ریان نارد بو تورکیا که سه رسنوور بگریت و له شکر بینیت، له ملاوه خویشی بیجگه له و هیزه ی که له و ولاته دا همیبوه؛ هیزیکی زوری هه وایی و سهرزه وی رؤانده [به رزان]ه وه. به مانه ش وازی نه هینا، له می نابی ۱۹۳۵ دا میمانه ش و به ههموو جور همهموو بود به کانی به رزانا کرد و به ههموو جور همه و ولایه کیان له ته نین!.

دیوانی صورفی که و ته شیشه وه به گوناح و بی گوناح شهگیرا و حوکم شه درا!. هه ندیک لمسه رز که کانی شه ناوه، وه کو وهومه رکوران، مه لازاده شیسماعیل، محه مه د مه حمود، فارس عملی و چه ند که سیخی تریش به بی شه وه شتیکی وایان له سه رید ززنه وه، فه رمانی خنکاندنیان دابه سه ربانا و خنکینران، زور یکی زورشیان هه د له و ناوه گرت و فه رمانی حه بسیان دا به سه ربانا. و شداره ی هورفی و به مه وازی نه شینا، به پیی قسه ی موته شه ریفی موسل و قائیمقامی زیبار ناژاوه چیه کان وه ختی قبول شه کرینه وه که:

۱۹ سهرؤکه کان ههمور بدرین بهدهسته وه بؤ محاکمه، ۲ لهو ولأته دا جامانه ی سوور لابه ن و جامدانه ی شین له سهر به ستن! ۳ شهوانه ی که وا یا خیه کان په نا ثه ده ن ثه بن تؤله بدرینه وه!.».

که فهرمانی دیوانی عورفی گهیشته شهم شوینه، له ۳۰ تشرینی یمکهمی ۱۹۳۰ لابرا و گهرایهوه بز شوینی خزی. تمهنها نزیکهی ۳ مانگ شهم صورفیه مایهوه، بمالام له کوشتن و خنکاندن و حهسکردن هیچ دریفی نهکرد. «ممالا سدیقی کؤیی» و «مسدیق تایهرهیش دوو شتررشی بهرزان

ئەندامى مورفيەكە بوون.

هدرای خوشهوی هدر لهناوا بوو حورفی لابرا، لههدمو و لایه کهوه به ناکاوانه پهلاماری هیزی حور مهتی شدا، شدجا حوکومه تی فیراقی له گهل حوکومه تی تورکیا دا کهزانی خوی به ته نها چاری ناکا و قولیان کرد به قولی یه کما بو له ناویر دنی الهروژی ۱۹۳۲/۳/۷ به هدر دوولاره پهلاماریان دایه، خوشهوی و هاور تکانی لهناو شهر دوو تاگره دا مانه و م، له گهل شهمشا شیرانه منگیان هدر بو پیشه و شهران و خویان نه شده ا به دهسته وه. شم شهری مردن و ژیانه یان در نوی گزادیا تا روژی ۱۹۳۲/۳/۷ بیناوی گزادیا شهری شهری مردن و ژیانه یان در نوی گزادیا تا روژی حوی ده به توشه وی و چه ند که سینکی تر له پیناوی گزادیا شه هید بو ون و حوی مه ته ته رمه که یاند دهست که وت!

...

لهولاوه وشیخ نه حمده و همه لامسته فاه و دلسوزه کانیان که له ۱۹۳۲ دا خزیان خستبووه کوشی تورکیاوه و ثهوه بوو حوکومه تی تورکی بر دنی له «ثه درنه» داینان. له پاش نزیکه ی ساأیک تورکیا هه ستی به وه کرد که ثینگلیز دیسان که و تو ته وه میدر فیکره که ٹاسوریه کان لهو سهر صدووری ثه و و هیراقه دانشته می بکا. له به دهسته ی شیخی له ثه درنه وه گواسته وه بو و کربان ه که ته مه شوینه له زموی و زاری خزی و له سهر صنووری به رزانه وه بوو. ثینگلیز که ثه مه ی زانی دیسان ناگر چووه و که کیده و میراق و تورکیا قسه بکه ن به دانه و می نه دو زیم هیراق، به مه رجی لی خوشبوونیان و گیرانه و به می بردی لی خوشبوونیان و گیرانه و به و لائی خوابان.

...

له ۷۱ی حوزه یرانی ۱۹۴۲ ا به دهسیاوی شه و حزب و به ره به له و سه رده مدا لقیکی به هیزی له سه رده مدا لقیکی به هیزی له سوله یمانی هه بوو، خزی و همامه ند شیروانی و هشیخ مسته فا هه به پرچه که و به به بن ده نگ و به بینان له سوله یمانی ده رچوون به ریگهی پینجوین - بانه - سه رده شت - په سوی - لاجان - ناوده شت - سیلکه - سریشمه، به ماوه ی تاقه حه فته یه ک خزی گه یانده و هیگانه ی هیلانه ی باوباییری - که به رزانه -.

نه مانی همه لا مسته فاه و ده رچوونی له سوله یمانی، حوکومه تی سوله یمانی و نوری سه عیدی [به خدا]ی شله ژان!. وه ختی خه به ریان بووه وه مه لا له به رزانه و نیچیر له تو په به داخ که داخ که مست که حوکومه ت کردی، گواستنه وهی [شیخ ته حمه د] به و به ۸۸ به رزایه وه له سوله یمانی بو «حیله» له ترسی ته وه نه وه که مانیش ته و زنجیره بچهرین و بچن بو لای [میلا مسته فا]!

شمجا پاش شهوه که دمه لامسته فاه گهیشته وه به رزان و تؤزی حهسایه وه، پاش شهوه شی که حوکرمه تی همه مولایه ک به سوز که و ته شرین هه لگر تنی شهم دو ژمنه ی. مه لا، قابی قسه کردن و کاغه ز نووسینی له گهل حوکومه تا کرده وه، که مه به ستی لهم هه لاتنه ی یاخی گهری و پیاوخرابی نیه، به لکو ته نه به پیاو خرابی کاریه ده ستانی حوکومه ت وایان لی کرد که به مجوّره ده شت بگریته به ر. ئیسته هه رمه به ستی شه و یه له و لاتی خویا و له نباو خزم و که سروکاری خویا به هیتمنی و ئاسایش دانیشی ، ینجگه له مه هیچ مه به ستیکی تری نیه.

حوکومهت گریمی خوی لهم قسآنهی ثاخنی و وتی ششی وام زوّرگوی لیّ بووه!. به پینچهوانهی ثموه فهرمانی کرده سهر هیزهکانی ولاتی [پهرزان] که راوی نیْن و بیگرن!. ثموهنده ههبوو مهلا خوّی نه ثهدا بهدهستهوه، شویّن گزرکیّی ثه کرد و خزیشی لهشهرِ ثمهاراست.

که ئیتر زانی به هیچ جوّر حوکومهت له گه آیا رئ ناکهوی، نه مهجاره به دل جاکی لیکر د به لادا و دهستی کرد به لادا و دهستی کرد به لادا و دهستی کرد به گه این که دو به لادا و تبیانی گه یاند که ثه و هیچ مه به ستیکی نیه ته نها لابر دنی زوّر و سته می حوکومه ت و ثه من و ثاسایشی ثه و ناوه نه بین. نه وه ک همر ثه وه نده ش به آکو ثه یه وی به نیز به نیز و نه سنته می کاربه ده ستانی حور ده واری ثنازاد بسین و له سنته می کاربه ده ستانی حور دم تراق رزگاریان بین.

شورشی بهرزان

بهم گهرانهی و بهم ثیشهی، رووی دلّی خهلّکی ثهو ناوهی ههموو کرده خـوّی و روّژبهروّژ لهشویّنانی دوور لهولاّتی بهرزانیشهوه ـ واته لهشـویّنهکـانیـتری کـوردهواری ـ بباقهباقه نـامه و کاخهزی بوّ ثهچوو که لهههموولایهک بهگیان و به دل پشتیوانی ثهم باوهرِه پیروزهی تهکهن.

سهرهتای پهلاماردانی گرتنی نوخته کانی دشانده و وخیرزوک و بوره بهرههره و یه که لهدوای په ک نوخته کانی ته خنیه و در که استان به توخته کانی دشانده و وخیرزوک و بوره بهرههره و یه که لهدوای په ک نوخته کانی ته چنیه و در که استان که و ته برگه سوور تا که و ته ژیر فهرمانیه وه. چه ک و جبه خانه یه کی زوری ده ست که وت تا ناویانگی به هموو لایه کدا رویشت، به فدا هیزی سه یاری پولیسی نارد، ته ویش هه و باشاری نه کرد و سه رکه و تن به و و به به شی [سه لاماری دا و دیسان حوکومت دادی برده به و حسکه و به جبه خانه و هیزی ته و او به لاماری دا و دیسان هیزی مه ای دیسان ناوجه کانی [دواندز] و [هموایر] و [موسل] و ایان لیهات له لیم و و سبه یدا بوو که له ده ست حوکومت دادرجن.

لهم بزووتنهوانهدا و لهم ٹاوازانهدا همموو کوردستانی «عیراق» خههدیان بووهوه و همموویان رووی دلّیان کرده [مهلا مستهفا] و ولاّتی بهرزان. نهوهک ههر کوردهکان، بهلکو شـزْرش و سهرکهوتنی یهک لهدوای یهکی مهلا مستهفا دیواخانه سیاسیهکانی بهفدا و ولآتهکانی جنوبی عیراقی پرکرد. تهنانهت حیزب و روّژنامهکانی عیراقی لهم رووهوه، لهم شوّرشه ههموو سهریان سرما.

...

حیزبنکی نهینی کورد ههبوو به ناوی هحیزبی هیواهوه. شم حیزبه به گهوره تر و به هیزتر ته نانهت حیزبه ثاشکراکانی عیراقیش دا ثه نرا، خوینده و ارانی کورد، ثه نسه ران، سه روّکه کانی هه شایر، کاربه دهستان له ناو جغزی ثهم حیزبه دا به شیان ههبود. مهرکه زی حیزب له به خدا بود، پهلی بو ههموو و لاته کانی کورده و اری هاویشتبود، ته نانهت بز تیران و [سوریا]ش. ثه توانری بوتری ثهم حیزبه تا ثه و ته شریخه له گهوره تر حیزینکی کوردی بوده.

حیزب، که تیگهیشت برووتنهوه ی [مهلامسته فا] برووتنهوه یه میللیه و مهبهستی رزگارکردنی کوردستانی گهوره یه به بی هیچ گیروگرفت و دوو دلیه ک پشتیوانی [مهلامسته فا]ی کرد و ههمور باوه پی خوی تهسلیم کرد و پالی پیوه دا. ثهمجا هات ثهمیش له به فدادا دهستی کرد به شی کردن، به زمان و به نورسین و به وبلا و کراوه ته بیروباوه پی هممور عیزاقی تیگه باند که برووتنه وه ی آمه لامسته فا] بو لابردنی ثه و زولم و جهوره به که حوکرمه ته کانی عیزاق له شهمیی عیزاقی نه کماند که عیزاقی تسلیم کانی عیزاق له شهمی عیزاقی نه کماند که میزاقی که شهرانیم کانی کورد و و مهلا مسته فاته ی خسته سه رکاغه ز و ناردی بز سه فاره ته بیگانه کان له عیزاقا که ثه وانیش له م رووه وه حوکرمه ته کانی خویان تین بگهیه نن، هه روه وه الله بن دوست ثه وانه شهره حوکرمه تی عیزاقی له همور زولم و زوزی که که تا شهر ده وره

۱۱۱ فتورشی بهرزان

نواندوویه بهرانبهر به کورد و بهشه عبی عیّراقی تـیّ گـهیاند. بـه تـایبـهتی بــهتهواوی گــوینچکـهی ســهفارهتی بهریتانی زرنگاندهوه و داوای حکومهتیّکی لامهرکهزی کرد بؤکورد لهژیر سیّبـهری تُهم بزووتنهوهیهی [معلامستهفا]دا.

ته م بلاوکراوانه وگورج وگزنی [حیزبی هیوا] لهملاوه و پیش کهوتنی یه ک لهسه ریه کی هیزی [مهلا مسته الله میلادی مینایه سهر [مهلا مسته الله الله الله میلادی حرکومه تی عیراقی و سهفاره تی به دریتانی به خدای هینایه سه را ثهوه که گوئ قولاغ بوهستن و جاوی سه رسامی ببرنه شهم کاره ساته ناوخته به رانبه ربه وان میرانه گینگلیز حوکومه تی عیراقی ...

راسته ناوه خت بوو چونکه جزش و گهرمه ی شهری گهوره ی دووه م ببوو، شه آممان له ولاوه و مکر خهزه بی خوا روز به روز له پیش که و تنا بوو. روس هاویه یمانی تینگلیز بوه تورکیا له و ناوه دا به بین لایه نگری مابووه وه و نه یدابووه پال که س، شهم مانه و میه له و ناوه دا به و جزره تینگلیز به بین لایه نگری مابووه وه و نه یدابووه پال که س، شهم مانه و میه له و ناوه دا به و جزره تینگلیز به بین نادی نه ته ترکیا هه روا به ینینیه وه که روزان ده و آمته کانی همیموه ته و نازی به روزان ده و آمته کانی شهر ترکیا هه و نازی بود به و نازن به مارد نه به ناوی دوستایه تی و دراو سینیه وه که ریگه یان بدا به و لا تم که ده و ته و اتن نه دول ته ان به و تیران و تیران سه دونا رنی نه دان، پاشان به و زور ثه زانی قو آمه له کوییه و ریکه یان بو خوبان پی کرده و و داگیری شهرو وه خته ته مانیش و واته هاویه یمانه کان د شینکی و ایان به ده سته و نه به به نه نه به نازن دول و سوور به تورکیا به نیان به دا همدوه ها هاویه یمانه کان المسهر تورکیا بکه نه و مود به به تورکیا به نه نه دان و سوور به تورکیا باین تر وه و لای ثینمه و ها یا شیمانه کان همیم و میمود به به نه نه دی به نازن سوورا و سوور به تورکیا باین تر وه و لای ثینمه و ها نه نه به دور و مود به به نه همیم و می بینی شهرور و می بیانین چون که دورو و نازن به داده و که دو کومه تیکی همدورا به بین لایه نگری همدود و می ناشور و زیانی خوی خوب خوب که همدورا به بین لایه نگری سه به نینیته و و قازانج و زیانی خوی خوب خوب که همدوا به بین لایه نگری همینیته و و

ثهم ههمور فیکرانه لهمیشکی ثینگلیزا دهوری تهکردهوه و ههستانی [مهلامستهفا]ی دیاره لهم وهخته دا به خیر و چاکهی خزی ـ واته ثینگلیزا ـ نه ثهزانن. بزیه ش نه یثهزانی ثه یوت نه وه ک تورکیا بکهویته سهر ثه و یاوه په بلیت: «بهرزان» له خاکی حیراقایه و حیراقیش وا له ژبر چنگی ثینگلیزا، که مادام ثینگلیز لهم سهرسنوورهی منا ثهم شورشه هه نشه گیرسینی و شور شیکی واش پنجهوانهی خیر و چاکهی منه، له رقی ثه وا من ثه چم پال ثه ده م به «میحود»وو».

ننگلیز که و آبروه سه رئه وه که شرّ رشی همه لا مسته فاه بره ستینی، به آکو له وه ستانی شه م شرّ رشه م شرّ رشی هم شرّ رشی هم شرّ رشه م شرّ رشه دا تورکیا تاگادار بینته وه به وه که تبعلانی شه ر له سه ر همی حووره بک ا. واته به آکو شهم پیاوه تبدی له به رخاری که له به رخیری ثه و شرّ رشیکی واکه ثه و همه و زیانه ی همیه بر تورکیا و وهستانی . خرّ ی بود، تبعلانی شه ری نه کرد له سواری قسه ی خرّی بود، تبعلانی شه ری نه کرد له سواری قسه ری وه این می کرد و شه جرا رسته فا» یه هه آنه گری و ثه مجا

چی ئه کا بیکا!... هینای لهبهرئهمانه نامهیه کی بو «مهلا مستهفا» نووسی و وثی:

وپیریسته که شهرِ بوهستینی و دهستی لی هدلگری و لهگهل حوکومهتی عیراقیا ری کـهوی، تهگهر خو ههر لهسهری بروی مهعنای وایه تهمه، تو شهرِ لهگهل بـهریتانیا تـهکـهی و تـهمهش پیّجهوانهی خیر و چاکهی نیّمه یه.

حوكومه تى عيراقيش له چهشنى ئهم نامهى ئينگليزه، نامهى بهسهر ههموو دائيره كانى ئهو دەورەدا بلاوكردەوه كهدمه لا مستهفاء له خوړايى به يداخى ئهم ياخىگەرىيەى هەلكردووه. ئهبن شەر بومستينى وييت داواى ليخوش بوون له حوكومه ت بكات.

کهمهلا ثهم نامه و بهیاننامانهی وهرگرت بهجاوه پنی ثهوه کهبزانی ثاخری کمار چیزن شهبی، فهرمانی دا به وهستانی شهر و بهثاگاداری کردنی ثهو شویّنانه کهتا شهو وهخته کمهوتبوونه ژیر چنگیانهوه.

...

وهزارهت، وهزارهتی «نوریسه عید» بوو، که وت و پاشان بربار درا که هدر ثه و دایبنیته وه، له وهزاره تن و بایبنیته وه، له ۱۹۵۲/۱۲/۱۵ هدر ثه و دایبنیته وه، له ۱۹۵۲/۱۲/۱۵ هدر له تو بخری کورده واری و ۱۹۵۲/۱۲/۱۵ هدلامسته فای به رزان ۵ وا به پیویست ثهزانی که یه کنکی کوردی کوری کوردی شاره زا به ولانی آیه رزان] له وه زاره تا بیت و بیلکی به ثیشی ثهوانه وه، لهم رووه وه گهلی فیکر کرایه وه، له شاخرا باوه پی توری سه عید له سهروه ماجید مسته فای گیرسایه وه، بانگی کرد و هه مووشتیکی پیوت. ماجید وا دیار بوو شاره زای «ثه ده بیاتی فارسی» بوو بویه له و وه خته دا شهم شیمره فارسیانه ی شخوینده وه:

آتش بجان افروختن ، از بهر جانان سوختن باید زمن آموختن ، کار من است این کارها!.

به لأم دپاشاه به لن راسته که من له سالی ۱۹۳۰ دا قائیمقامی شامیدی بدوم و به ههمووجور شاره زای ثه و ناوچه یه همم، شهمش راسته کهمن لهم دهوری دواییددا [موتهسه پیف] بدوم له ولاته کانی جنوب و پاشان بزینج سال له ثیش و کار دوور خرامه وه، ثیسته چون ثه بی من بچم بو شونینکی واو قسه بکهم و هیچ ناو و نیشانیکی حوکومه تی به منه وه نیریکی تا من به پشتیوانی ثهوه وه قسه بکهم. من وای به باش ثهزانم که بو ثهم ثیشه ثیوه وه زیریکی تاییه تی دابینی تا ثه و وزیره به ناوی حوکومه تو به ثه و وزیره ش نابی من بچم من نابی من به چونکه من لهبور ثه و معموو کاروباریک بیرینیته وه. لام وایه ثه و وه زیره ش نابی من به چونکه من لهبور ثه وه کمبر ماوه ی پنج سال له کار ده رهنداوم ثیتر قانون شهو ریگهمه نادی که تا ماوه که به به سه رنه چی من بچمه وه ثیشی حوکومه ت، ماوه ش تازه پنج شه ش مانگی رزیشت و و

«پاشا» که گونی لهم قسه به یی و جنیبانه بوو وتی: ثهوه تؤ ثه لینی چی و قانون ثه لین چی. قانون چیه من دان به قانونا نانیم، وهره یاالله وهزیر به. ثهمجا به ناوی «وهزیری بیلا وهزاره»وه و بؤ ٹیشمی

کوردهواری خرایه ناو لیستهی وهزیرهکانهوه.

ثینکار ناکری دماجید مسته فاء پیاوتکی رووخوشی وردبینی بازیکهری سیاسیه، ثه تواننی لمسه اسیه، ثه تواننی لمسه اسی جوار تعناف یاری بکا، له وانه به قسه و به زه رده خه نه، ویسته ی ختی به دوست و دورمنی بسه لمینی و تنی بگهیه نن که شه و راست شه کدا. لیره دا حوکومه ته شهری هیناوه بنو کاروباری کورده کان، لهم وه خته دا واش چینزاوه به گویشیا که ثهمانه همه ووی یاری سیاسیه. لهولاشه وه دحیزیی هیواه به دهسته به کی زور له خوننده وارانه وه پشتیوانی بروو تنه وی عمه لا مسته فای شهر مخزیه و کورده کانه وه پیاو مسته فای شهر دو و سهری ۱۱۰۰۰... زیاتر که خراب بین که واته وه کو کورده که نه نه داریکی به ده سته وی هدر دو و سهری ۱۱۰۰۰... زیاتر که تنیکه لاوی وه زاره تسی دنسوری سه عیده بووه شه وه شهوه نده ی تر دوورنیه، دووری خاته وه له کورده کانه.

لهبهر شمانه شمهی به لاوه له همموو شت ریک وینکتر بوو که بینی به هم جوربووه خوی له حیزبی هیوا نزیک خاتموه بو شهو به تمواوی بتوانی شامنجه کانی پیک بینی ۴. به آن خوی نزیک خسته وه به به آن خوب به تمواوی بتوانی شامنجه کانی پیک بینی ۴. به آن خوب نزیک خسته وه به به آن خوب با ان به از ایک به رایک بشاه به آن و ایک به ایک به لایمه ناوی به آن ایک ایک به لایمه ناوی به ایک و ایک به لایمه ناوی به ایک ایک به لایمه ناوی به تموی به و خوب به توانه که تیکه لا و به مورو به و به تیکه لا و به ماه جدا به و به و خوره بی به رده بیه لا به و به رونه و بی به رده بیه لا کاروباری «به رزان» و کورد و و حیزبی هیواه، شیانوت شم کاسه به بن ژبر کاسه نیه.

باوه پی دووهمیش له لایهن ههنده که سی ترهوه، ثهوه همر روالهت پهرستی بوو هیچی تر ؛ واته لهبه رئه وه می در الله لهبه رئه وه ماجید و وزیره خزشه ویسته، نه وه که ماجیده شه گهر به ردیکیش و وزیر بوایه هم مخرشه ویست ثه بوواکه و ا بوو ثهم دهسته به بروایه کی نه ثه کرایه سه ربیروباوه په که یان، چونکه له خهیری ثه و دهوره شاهد و وزیر یکی کررد ها تو وه ـ باهه ر جزر بووییت ـ هه ر خوشه ویستی ثه و دهسته به وه و .

که ثهمانه رزیشتن و پاش چاو پیکهوتنی «مهلا مستهفا» و قسهکردن لهگهآیا، فیبکری هــهر دوولایان هاته ســهرثهوه کهداخوازیهکانی مهلا مستهفا ثهمانهی خوارهوه بن.که ثهمانه جیبهجی کران ثهو وهخته ثهویش چهک فری ثهدا:

(۱ ـ درووستکردنی ولاَتیکی تاییه تمی کوردستان که بین به پینج لیواوه؛ کهرکووک، هـهولیز، سوله یمانی، خانه قی، دهنرک.

 ۲ ـ دانانی وهزیریکی کورد ههموو وهختیک لهوهزاره تا بؤ ثهوه کاروفهرمانی شهم ولأشانه ی کورد ببینی.

٣ ـ داناني كورديك بهمعاوني وهزير له ههموو وهزاره تهكانا.

د زمانی کوردی ببی به زمانیکی رهسمی و لایهنی ثابووری و کشت و کالی ولاتی
 کوردستانیش به تهواوی ریک و پیک بکری. به لام لایهنی سهرباز و پؤلیس و دارایی ثهوه ههر
 وه کو خؤی بمینیتهوه.).

نهم داخوازیانه له لایهن ههموو سهرؤی عهشرهته کانی تر و حیزبی هیواوه پهسهند کراو دران به حکومهتی عیراقی و به ثینگلیز.

پاش گدیشتنی ثمم داخوازییانه برپار دراکه هماجید مستهفا؛ بجیّت بوّ «بهرزان» و رووبهروو لهگال [مهلا مستهفا]دا قسه لهثیشی کورد بکهن و به جوّرزیکی جوان بیبریّننهوه.

شهوی ۱۹٤٤/۱/۷ شهویکی سهیر بوو لهبه فدا، لهسهر نیستگهی شهمه نه فهری که رکووک. [ماجید مسته فا] بو خزمه تی کوردایه تی نه چوو بر [بهرزان]! همچ کوردیک هه بوو لهبه فدادا به هه مور قوتابی دانشکه دمکانه و هاتبوون بو نیستگه بو ره وانه کردنی «ماجید مسته فا» چونکه بو ئیشی کوردایه تی نه چی، نهم کوبرونه و و ره وانه کردنه ش به قسه ی «حیزبی هیوا» بوو.

ماجید رویشت و له گهل مه لا مسته فا دا له «میرگه سوور» چاویان به یه ک کهوت و له سهر ثه م شتانه ی خواره و مریککه و تن و پاش حه فته یه ک گهر ایه وه بو ندا. شته کانیش ثه مانه بوون:

(۱ ـگيرانهوهي [شيخ تهحمهد] و تهوانهي له گه لَيان بو بهرزان.

٢ ـ چووني دمه لا مستهفا، بو به فدا بو نهوه به دهسته و داني خوّى بنوينني.

۳ ـکاروباری دایهره کانی [بهرزان] ثهو کاربه دهستانه بیبینن که بـه پیاوچاکـی نـا بـانگیان دمرکر دهوه.

٤ - کردنه وه ی قوتابخانه و درووستکردنی جاده و چاونری کردنی باری ثابوری و تمندروستی
 له ولأتی به رزان.).

[ماجید] ثهمانهی کرد به نووسراوینک و لیتونه یه کسی هه ر بنر کاروباری به رزان له پیشترا حسوکومه ت دایسنابوو. نووسراوه که ی ماجید و له سه ر به پیاره که ی لیتونه، دیوانسی وزرا له ۱۹۴۲/۱/۲۵دا باوه ری ها ته صه ر ثهم شتانه:

(١ - ئيداره يه كي تازه له قهزاكاني زيبار، رەواندز، ئاميدى، دەوروب، وي [ميرگه، سوور]،

۱۲۰ شورشی بهرزان

شیروانی مهزن و بهرزان درووست بکری و کاریه دهستانی باشی بو دابنری، تهگهر پیویستیش بوو به ناوی «زابتی ئیرتیبات» وه تهفسهریان بو بنیرری.

۲ ـ درووستکردنی نوختهی پؤلیس لههمموو ثهو ولأتانهدا، لهخهلیفان و ریزانهوه تا دیسانه و کانیرهش.

٣ ـ كردنهوهي رينگه لهبهيني نوختهكانا.

٤ ـ دوورخستنهوهي دمهلا مستهفا، له ولأتي ديهرزان،

۵-گیزانهوهی [شیخ نه حمه د] و به رزانیه کان بو به رزان، هاتنی «مه لا مسته فا» بو به خدا بو خوبه ده سته و دانی مه لا می خوبه ده سته و دانی مه لا می شیخ و هاتنی مه لا شهه و خوبه ده ست و داره تی داخلیه، یا [و در سری بیلا و زاره]، هم رو دخت و سستیان بریاری لمی ده ده ده.
 له سه رنه ده ن.

٦- ئەوشتانەكەوا [مەلا مستەفا] و ھاورنكانى لە حوكومەتيان داگير كر دووە لەگەل چەكەكانى خۇيانايياندەنە دواوە بە حوكومەت.

۷ ـ حوکومهت رازی بن بهوه که موافقه بکا بو لیخوشبوونی گشتی لهبهرزانیه کان بینجگه له
چه ک هه آگره کان و ثمو کاربه دهستانه که له حوکومه تا بوون و پاشان چوونه ته لای همه لا مسته فاه.
 ثهمه و کاتی لیخوشبوونه که شی ثهوه حکومه ت خوی ثه یوانی، هه ر وه خت ثاره زووی کرد ثهو
 وه خته بالاوی ثه کاته وه.

٨ ـ ههر وزارهتنِک چي له ثهستو دايه جيبهجيي بکا.).

لهم کاته دا [ماجید] رووی کرده حوکومهت و حیزیی هیوا، که ثه فسه ره ثیر تیباته کان که من، ثه بن زیاد بکرین!. ثه مجا به باوه پی ثه بن زیاد بکرین!. ثه مجا به باوه پی همرسی لا دواته حوکومهت، ماجید، [حیزیی هیوا] ثه مانه ی خواره وه هم آبریزان و نیرران بن شوینه کانی خویان:

۱ ـ فوئاد عارف زابتی ئیرتیباتی پشده ر. ۲ ـ مهجید عهلی زابتی ئیرتیباتی ئامیدی. ۳ ـ سهیید عهزیزی سهیید عهزیزی سهید عهدرواللا بو میرگه سوور و بوادوست. ٤ ـ ثهمین رهواندزی بو رهواندز و بهرزان. ۵ ـ میرحاج ئه حمه د بو ئاکری. ۹ ـ مسته فا خوشنا و بو بوزان ۷ ـ عیزه ت عهزیز بو بله.

هدروا هه ندی شنیش و و کو رنگه و منگه و شت بز ده ستبرین له ولاتی وبهرزان ه کرا!. پاشان شنخ نه حمه دیش له [حیله]وه هنزایه و بز وبه خدا و له ۱۹٤٤/۲/۱۲ نیررایه وه بز [بهرزان].

له ۱۹۱۲/۲/۲۲ دا دمه لا مستمفاء هات بوّ به قدا بوّ ثه وه پیشانی حوکومه تی بدا که خوّی داوه به دوسته وه، له ثو تیلی «شطالمرس» دابه زیبوون.

تهمانه به چه کهوه به ناو شارا ته سووړانه وه، هه ندې له روژنامه به کړيگيراوه کاني ته و سه رده مه که و تنه ته قه کړ دن که چون ثه بې مه لا و پياوه کاني به چه که وه به سه ر جاده کانا بسووړينه وه ؟ ناخر نازانن خه لکي زه نه قي نه چي !!. حـوکومه تيش شهم قـسانه ي چـووبوو بـه گـوټچکه دا، له پـاش خەفتەيەك مەلا واى بە باش زانى كە بگەرتىنەو، بۆ ولأتى خۇى و ئىترگەرايەوە.

لهم ماوانه دا [ماجيد]له گهل هموولايه ك قسه ي ته كرد! له گهل حوكومه ت، حيزبي هيوا، مه لا مسته فا، سه رزكي هه شايره كورده كان.

لههموریانی وا ته گهیاند بینجگه له دوستهی حوکومهت که تهم هات و چو و کوششهی بو خومه تی کورده!. بهم ناوهوه و لهبهر تهمانه زور چاک له کورده کان نویک کهو تبووهوه، به لکو ببوو به هیلانهی بروای گهلی کهس!.

تهنانه ت بَوْ نُهُوه کوردایه تیه که په ته واوی سه دیگری، له مارتی ۱۹۹٤ اله گه له «نوری سه میدهی سه میدهی سه رؤک وه زیر چوون بؤ که رکووک، له وی زؤریکی زؤر له پیاو ماقوول و سه رؤک مهشره ته کانی کورد کو کرایوونه و له هیانه ی کاربه ده ستان»، نوری سه عید له گه آیان که و ته قسه کردن و وه کو مامزستایه کی دلسوز فیری ثه وه ی ثه کردن که چون کوردایه تی بکه ن؟!. و چون داوای حقوقی کورد بکه ن؟. و چون ته گهر حوکومه ت به پوختی له گه آیان نه ها ته پیشته وه ده ست بنینه بیناقاقه ی؟!.. له راستی دا ثه م کوبوونه و یه رزور سه یربوو.!! همر زور سه یربوو!!.

ثهم کردهوانهی هماجید؛ و ثهمجزره هات و چووکردنهی بز کوردایه تی به تعواوی دلّی حیزبی هیوای کرد به دوو کهرتهوه؛ کهرتیکی هدر لهسهر ثهو باوه په بوون که ثهم ٹیشانهی بز کوردایه تیه، کهرته کهی تری ثه یانوت مافی به کوردایه تیهوه نییه و خزمه تی حوکومهت ثه کا. ثهمجزره دوو دلّیه بوو که بوو به بناخه بز تینکچوونی [حیزبی هیوا] و نه کهوتنه و سهرخزی، بزیه ش وای لیّهات رؤژ به رؤژ شتی تری ثه هاته سهر.

...

له جوشی گهرم و گوړی ثهم کوردایه تیه دا؛ واته له ۷ی نیسانی ۱۹۶۶ دا کوت و پر نوری سه عید وزاره تی داوه و کابینه کهی که وت. ثهم که وتنه ناوه ختیه دنی کورده کانی له زؤر لاوه کرمی کرد، که ثه و قسانه ی پیشوو له چی و ثهم که وتنه ناوه ختیه له چی ؟!.

له گسه ل شهوه شا هسه ر بسه نساوی وه کساله ته وه مسانه وه تسا له سمی حسوزه برانسی ۱۹۶۶ دا «حدمدی پاچه چی» برجاری یه کهم وه زاره تی له و وه رگرت و خستیه ژیر دهستی خزیه وه، دیاره [ماجید]یش له وه زاره ت ده رچو و . ثیش ورده ورده سه ره ولیزی رووی تینکر د.

مهسملهش هیبارهت بوو لهمه که شه پی گهوره ی دووهمی گیتی بؤنی ثهوهی لین شههاتکه له دوایی هاتنده به دوایی هاتنده به دوایی هاتنده به تابیهتی ـ وه کو له پیشه وه باسکرا ـ ثهو نامانجه ی که ٹینگلیز هدیبوو به رانبه ر به تورکیا نامانجه کهی پیک هات بیک هاتنیکی وا، نهوه کی ههر ثهوهنده که تورکیا نامدانه پال ثمانمانه به لکه مان بیکلیز و ٹیملانی شهری لهسه و «میحوه» کردا. ثبتر چ نامانجینک لهمه خوشتره به رانبهر به ٹینگلیز ۱۹. که مهسمله وای لیهات ثبتر پیویست نیه کورده کمان کوردایسه تی بکون چونکه بر ثبنگلیز بغه یه.

[نوری سه عید] و [ماجید مسته فا]ش و توویانه بیکه ن، که واته هیچ چارنیه غهیری ثه وه نه بی

۱۲۲ شورشی به رزان

که کابینه بکهوینت و کابینهی دوایی چی ثه کا ثهوه ثارهزووی خزیهتی.

له راستی دا که وهزاره تی [پاچه چی] هاته پیشه وه ورده ورده تروندوتیژی دهستی پیکرد؛ حیزبی هیوا باوه پیان به وه هینا که کور دایم تیکهی ده وری نوری سه مید و ساجید مسته فا گالته یه کی سیاسی بوه، جا ماجید خوی له باوه پری خویا ههر نیها دیکی بورین خه لکه که که و تنه سهر ثه و مه فکوره یه که هاتنی ثه و زبانی به ۱ حیزبی هیوا ا گهیاند. زابته ثیر تیبا ته کنان ثیش و کاره کانیان دوایی پنهینرا و به لکو هه ندینکیان ههر نه هینرانه وه بو سویا، تازه وهزاره ته پیاره کانی وهزاره تی پیشوو به رانبه ر به کورد و «به رزان» به پولیک نه کړی، به لکو وهزارتی جمه نگ خوی که و ته قه له و ثه فسه رانه که له وهزاره تی پیشووا به ناوی زابت ثیر تیباته وه نیراون بو کورده واری. به کورتی کوردایه تیه که ی «نوری سه عید» و «ماجید مسته فه وه کو سه رچوپی جووله که به ره و دوا!

نه فسه ره کمان که پشمی «به رزان» و و الأتی کورده واریان دوایس هات ها تنه وه بو به خدا. «میر حاج» و «مسته فا خو شناو» که سه بریان کرد کاروباری حیز بی هیواش تینکچووه لهم رووه شه وه دلگرانیه کی زوریان په یدا کرد، له گه ل «حیزه ته دیز» همریه که دوو مانگ ثیجازه یان وه رگرت، «میر حاج» و «مسته فا خو شناو» چوون بو و لأنی موکریان بو چاو پینکه و تنی کومه له وز. که یکه له و ده وره دا له و ولأته ناو و ناوبانگینکی په یدا کر دبو و بی ته وه هه دروو کومه له کوششی خویان بکه ن به یه ک بو نازاد کردنی کوردستانی گهوره. «حیزه ته وزیره یش چوو بو سوریه، نه ویش بو نه و دوور شه دوور نه بوو به راوته گیری «حیزیی هیوا» بوویت.

رویشتنی ئه مانه دلّی حکومه تی له هاستیان کرمی کرد، به تایبه تی له هاستی «میرحاج» و «مسته فا خوشناو»، ثه مانیش تؤزی له باوه پی حوکومه ت به رابه ربه خویان تیگه پشتن. بریاریان دا که «میرحاج» بگه پرته وه به فدا و مسته فا له به رزان بن بو ثه وه نه گهر شتیکی خراب روویدا با هه ر دووکیان تووش نه بن و «میرحاج» پش روژ به روژ مسته فا له ده نگ و باسی به فدا تاگادار بکا.

لهسه ر ثهم پهیمانه له یه ک جیا بوونه وه، ومیرحاج ه که هاته به خدا بونی هیچ شتیکی خرابه ی بمرانبه ر به خزیان نه کرد و به پیچه وانه ی ثه وه جووه وه سه رئیش و کاری ثه فسه ربی و نامه شی بز مسته قانو وسی که ثه ویش بیته وه، مسته قان شهاته وه تا نزیکه ی مانگینک هه ر دووکیان جوونه وه سه رئیش. کوت و پر هم ردووک له له شکر ده رکران و میرحاج گیرا و نیزرا بر و همه ماره ه مسته قان شریار درا که بگیری، به رینکه وت له و وهخته دا له سوسل بوو، له لایمان همندی له دوستانه و نه بوو به داوه وه.

[هیزهت عَدَیز]یش که چووبوو بوّ سوریه و لهویشهوه بنر «میسر» و له وهزارهتی جـهنگ گهیهنراکهبوّ جاو پیکهوتنی کوردهکانی ثهوی و قسه کردن لهگهلیانا چووه، دیاره فیکری گیرانی ثهویش کرا، بهلاّم همرکه گهیشتهوه به فدا بهم حالّهی زانی و له پـاش چـارپیکهوتنی هـهندی شغررشی بمرزان

کهس لهبه غهدا و کهرکووکدا، خوّی گهیانده وه هبهرزان، و خهبهری بو همسته فا خوشناو، نارد که ته ویش بجینت بو بهرزان. پاش مانه وهی و ۵ روژ له هینتواته، ته ویش خوّی گهیانده هبهرزان.

...

دیاره له تیکچوونی کاروباره وه تا ثهم ته ثریخه ماوه یه کی باشی خایان. هه ندی له ثه فسه ره کان ثه وه برو له [پهرزان] کوبرونه وه، وبه کر عه بدولکه ریم ه ـ که ثه ویش یه کینک بوو له شه فسه ره ثازاده کان و وه کو عیزه ت و ثه وان په پاگه نده ببوو ـ له بهرزان له گه لیان یه کی گرت. به محمه د مه حموده وه ـ که له یاشا چوو ـ ثه ونده ثه فسه ر له و به رزان ۵ کوبروه وه:

۱-مستهفا خوّشناو ۲-عیزهت عهزیز ۳-عهبدولحهمید باقر ۴-محهمهد مهجمود ۵-شهوکهت نهجمان ۲-ثهجمهد ثیسماعیل ۷-به کر عهبدولکهریم ۸-حیفزولّلا ثیسماعیل.

ثهمانه بینجگه له دمحه مهد مه حمود، کومه لیکیان له ژنر سه روکی دمه لا مسته فاددا دانا و ناویان نا: دکومه لی ثازادی، هینایان به یاننامه په کیان نووسی که عیباره ت بوو له:

داخوازه کانی کورد و مهبمست له شوْرِشی «بهرزان». ناردیان بو سهفاره تی ثینگلیز له بهغدا و بو حکومه تی عیراقی و بو «حیزبی هیوا».

حیزبی هیواکه شدم به باننامه یه ی پنگه یشت وه کو بلیّیت له خدو خدمه ری بووه و له ۱۲۵/۲/۱۰ دا بریاریان دا کوششی خویان سدر له نوی له گدل «بدرزان» بکه نهوه به یه ی و مدهسته که یان خسته سدر کاغدز و به «محدمه د مدحدود» دا ناردیان بز مه لا مسته فا. دهسته ی بدرزان که سهیری گورج و گؤلی حیزبی هیوایان کرد، له روژی ۱۹۴۵/۲/۱۲ کوبرونه و و ثهم بریارانه یان دا:

۱ ـ یه ک بوونی ههمو هه شایری کورده واری.

۲ ـ ریک و پیککردنی هیزی چهکدار.

۳ــرزگارکردنی کوردستانی «عیْراق» له زولم و جهور، بهلام له ریگه یکی سیاسی هیْمنهوه.

٤ ـ داخوازه سياسيه كانيان بگه يهنن به سهفاره ته كان.

ه ـ يەكگرتن لەگەل كۆمەلە ئازادى خواھەكانى كورددا.

٦ ـ به هنری چاپه وه پرویاگانده کردن بز خویان.

٧ ـ بهربهره كانئ كردنى سياسه تى ئيستعمارى عيراق.

ثه مجا ماوه یه کی باش هه یشه تی به رزان و [حیزبی هیوا] له به ینی یه کاکه و تنه قافه ز نووسین و ریگه به یه کاکه و تنه قافه ز نووسین و ریگه به یه کی پیشاندان و ثاگادار کردنی سه فیره بیگانه کان له حال و ثه حوالی کورد و له چزنیه تی مه به ستی دیه رزان. حکومه تیش له ملاوه به هم ر جزر و به هم ر ریگه یه که وه به بود، خدر یکی کار قایمی خوی بوو، به لکو ثاگاداری همه و کورده کانی ده سته یه بدزان و [حیزبی هیوا]ش بوو. کوت و پر له سه روتای مانگی مارتی ۱۹۱۵ خه به ریک له حیزبی هیواوه به به رزان گهیشت که فه وجی عیراق که له و بافستیان ده، رزی پینجی مانگ فیکری په لاماردانی هه یه،

۲۲٤ شورشي بهرزان

ئاگادارين.

که ثهم خهبهره وهرگیرا، ثهمانیش قایمکاری خوّیانیان کـرد و بـهمجوّرهی خــوارهوه خــهـتی شــهریان دامهزراند:

خه تمی به شمی روزهه لات: (شیتنه، میرگه سوور، ناوچه ی برادوست، له ژیر فه رمانده یی امسته فاخو شناو، و «محه مه د مه حمود» دا.

خه تی به شی روز ثاوا: «نامیّدی و ناوچهی ریّکانی، لهژیر فـهرمانده یی «عـیزهت عــهزیز» و «عبددولحهمید باقر ۱۵.

خسمه تی جسنوب: نساوچه ی الساکسری که له زیسر ف درمانده یی الشیخ مسله یمانی ه ی دشیخ عمدولسدلام ۱۵۹.

ئهمانه ههموو شوینه کانی خوّیانیانگرت و به ههموو جوّر خوّیان ناماده کرد بو گیّرِانهوهی ثهو هیْرشانه که بهسهریانا ته گهر بکـریّ. لهگـهل ئـمهشا فـهرماندهی گشـتی ـ مسـته قا بـهرزانـی ــ دهستوراتی پیدابوون که تا ثهتوانن بههیّمنی بیزوونهوه و ریّگهی ثاشتی بگرن. له عک مانگدا ثهم نامهیشی بوّ سهروّکی ههموو سوپای ثهو ناوهی هیّراق ـ رفیّق هارف نووسی:

«... و کو بؤمان دەرکەوتوو فیکرتان وایه رؤژی ای مارت بهناوی مهشق و مىناوەرەو له
شوینی خۇتان بینشکەون. له رووی ثهم فهرمانهی ئیوهوه ئهگهر هـهرزیانینک رووی دا ئىؤبال له
ئەستۇی ئیمهدا نیپه.».

له رۆژى دواييدا وهلامى سەرلەشكر هاتەوه كە ئەمانە هيچ ئەو نيازەيان نيه پېشكەون. ديار بوو پېش دەست پېكردنى دەستەى [بەرزان]، سەرۇكى لەشكرى ھېراقى ھېنابووه سـەر ئـەو قسەبە كە گەنا ئەوان فېكرى ھېجيان نيە.

رۆژى كى مانگ [محمهد مهحمود] به فهرمانى سەرۆكى گشتى نيزرا بىز ناوچەى «برادۇست» و «بالله ك» بۆكاروبارى ھەندى فەرمانى ئەو ناوه. كەچوو ھاتەوە ئەو رنگەيەى بۆ فەرماندە دانا كە خۆى بېچىت و لەو ناوەدا گەشتىكى بكا و ئەگەرناكۆكيەك لەبەينى ھەشايرەكانا ھەبى، لاى بەرى و دىدەنيەكىشيان بۆتازە كردنەوەى پەيمان لەگەل بكا. فەرماندە قسەكانى بىست و پاش ئەوەكەرتە گەران. رۆزى ٢٢ى مانگ فەرماندە چوو بۆخەتى رۆزھەلاتى لەشكرى خۇى، رۆزى ٢٤ لەگەل چەند ئەفسەرتكى خۇيانا چوون بۆھەوديان».

بزووتنهوه و قایمکاری [بهرزان] بهته واوی باذو ببووه وه حوکومه تی عیراق و ثینگلیز تاگایان لههمو که که نوش به نینگلیز تاگایان لههمو که که به نینگلیز که ثیشی لههمو ولایه که و بنز رنککه و تبور، به تایه تی ثینگلیز که ثیشی لههمو ولایه که و بنز رنککه و تبور، له امانه وه کاره ساتی به رزانه به مجزره وه کو مووی لووتی هه آکیشن وابو وا. له بهر ثهمه خه به روزی های مانگ هکاپتان ستوکس مشاوری سیاسی ثینگلیز دیت بنز همو دیان و بزوینکه و تنی [مهلا مسته فا]. فه رمانده له و ندا مایه وه و ستؤکس ـ یش هات. ثه مجا قسه ثمه بو که، ستوکس و تی:

دلهبهرئهوه ندیروی عیراق نهشارهزای هدندی کاورباری شهرن، ندیروی ثینگلیز بریاری داوه لمنزیکی ئهم ولاتی بدرزانهوه، عیراقیه کان فیری ئهو جوّره شهروبکات و ئهمهش غدیری مهشق کمردن و مناوهره ندین، هیچی تری تیدا نیه، نابن ثیره بکهونه پهروشهوهبوّی، کهوابوو پیویسته فدرمانه کانی حوکومهتی عیراق وهربگرن و ثهو ثهفسمره کوردانه که لدلای ثیوه و ثیسته لهخمتی شهردان بچنهوه بو [یهرزان] و شهر و شوّر بهجی بینی، همر شوینی که خوّیان ثارهزوو ثهکهن لمعیراقا تیایا دانیشن و پاشان لهگهل ثهو ثهفسهرانه داکههم هیشتا له بهرزانن، ههموو بچنهوهلای حوّیان لهنه یروی عیراقا.ه.

ثهم قسه لووسانه وا دیاریوو فهرمانده ی له خشته نهبرد! به لکو پنی وت: «ثیمه دوو شتمان له پیشهه! یا مردن یا تازادی کورد. چونکه بؤمان ده رکه و تووه که حوکومهت وه نهبی نیهادیکی باشی له گهل ثیمه دا همین، تا تیسته ههزار قسمه ی کرد و هیچی به ثمنجام نه گهیاند. چوونهوه ی تفضمه دانیش نموه که و توته دهست وهزاره تی جهنگ، نه گهر به سانایی له گه آیان ببزویته و شهنده و بر شوینی غزی.

روَژی ۳۰ مانگ موتهسه پیغی ههولیّر ـ سـه هیدقهٔزاز ـ له گـه لّ مـودیری پـوَلیـس چــوون بــوّ «مــهزنه» هــه ر بــوّ چــاوییّنکهوتنی فــهرمانده، لهبــهر ئهوه کــه له وهلاّمــه کــهی ســتوْکـس زیــاتریان وهرنه گرتموه، گـهرانهوه برّ هـهولیّر و فهرمانده و ثهفـــهرهکانیش جوونهوه برّ «شیّتنه».

روژی ۲۸ی مانگ نامه یه که لهلایه ن روثیس صه شیره ته کانی هباله که وه گه پشته دوست فهرماننده که نه بانه که وی بین بو دیده نی و بو پهیمانی زیاده ثاشنایی. فه رماننده گوندی هشیسته یی بو دانان. هاتن و چاویان به یه ک که وت و گه رانه وه. له روژی ۲ی نیسانی ۱۹۶۵ نامه یه که له لایه ن ثامر فه و جاویان به یه ک که وت و گه رانه وه. له شکری [به رزان] که هروژی هی مانگ همینجه ر مووره مشاوری سیاسی هموسل ۴ نه یه وی پیت بولاتان و له [بله] چاوی پیتان بکه وی. به و بونه و نه ایله] جاوی پیتان بکه وی. به و بونه و نه شهر رکان بچنه [بله] بو نه جاوی که وی به تا به وی به تا مه ورود و نه ایله] بو نه جاوی که وی به تا به وی به تا مه وی وی به تا به وی وی به تا به وی به تا به وی وی به تا به وی به تا به وی وی به تا به به ایا بو نه مورود وی به تا به به تا به تا به تا به تا به تا به تا به به تا به تا

دیسان رؤژی ۲۰ی نیسان خهبرزتک لهلایهن موتهسه پیغی ههولیره وه درا به [مهلامستهفا]ی فهرماندار که همینجه رمووره شهیهوی له [حه ریر] - عیزهت حهبدولمهزیز -ی جاوینبکهوی. فهرماندار ده ستوری دا به عیزهت که له گهل [محمه د مهحمود] بچن بز نه و چاوینکهونه. تا نهمان چون، گزیا [موور] چووروو گهرابروه وه، ثیتر یه کتریان نه بینی.

رؤژی ۲۲ی نیسان دیسان له لایهن مودیری ناحیهی «باتاس» و خهبهر درایه و به فهرماندار که «ثیسماهیل نامیق» و وزیری جهنگ نهیه وی عیزهت عمیدولعه زیز له «پیرمهم» چاوییبکه وی. که «ثیسماهیل نامیق» و دیرمه و بهن بؤ پیرمهم و نهم چاویینکه و تنه که درماندار فهرمانی دایه و به [عیزهت عهزیز]که له گهل [محهمه دمه حمود] بچن بؤ پیرمهم و نهم چاویینکه و تنه بکهن. تا نهمان چوون [ئیسماهیل نامیق] گهرابو و و به بغدا، [سالح صائیب] سهروکی ههمو و له شکری هیراق لهوی بوو، نه و لهبانی و وزیری جهنگ تا چوار سه عاتیک به بین

شزرشی بهرزان ۱۲۷

ئهگەر پئويست بوو، لە بالويزى بەرىتانى «منجەر موور» بېيىن.

روزژی ۷۱ی حوزه پرانی ۱۹۵۰ موته سه پیفی هه ولیّر وسه عید قه زازه خه به ری نارد بو مدالامسته فا که له گه آن و کاپتان چاکست، معاونی مشاوری سیاسی که رکووک شهیانه وی له «میرگه سووره چاویان پنی بکه وی و پنکه وه هه ندی قسه بکه ن. له به رئه مه له روژی ۲۰ اهه موو له میرگه سوور کو بودنه و و که و تنه تسه کردن. قسه کانی سه عید قه زاز و مه لامسته فا زوّر له یه که دوور بوون. و سه عید قه زازه به ناوی کاربه ده ستیکی به هیّری حوکر مه ته و این نه خوری، مه لا مسته فا در شه نه نواده ی ناوی کاربه ده ستیکی به هیّری حوکر مه ته و نه نه شوانه ی مسلاه مسته فا در شه و تنه نه وانه ی این از نه و قسه نیوانه ی هسه عید قه زازه هه آبگر نه گه رو چاکسن ا مه به ینیان تیک چوو، به آکر نه گه رو چاکسن به نیوایه نیش زور خراب تیک هه چوو. نیش به و بر نه و به ساردی له یه کر جیابوونه وه.

کاروبار رزژبهروژ بهلای خرایه وه نه پونست، حوکومهت گویچکهی له عاستی حهدالهت و حه تهدرستی تاخیبوو، پیاوانی حوکومهت غهیری روژانی رهش نهبی هیچی تریان پیشان نه نهدا. [بهرزان] لهلایه که وه به دهست برسینیه وه چه و سابووه وه اه لایه که وه به دهست توند و تیژکاری کاربه دهسته نا په واکانه وه هاتبو وه ته نگ، دادو حه دل وادیاربو تنزینکی منالان بسو به دهست هیزه وه به همه مولایه کا هدایشه سووران! [بهرزان] لهم روژه دا که همر چوار ده وری به له شکری زوام گیراوه و به زنجیری بن ویژدانی و لاته که یان به ستؤته وه شهین چبکا ؟. چاری نبیه شهین کزشش بکا بو لابردنی ثه و زوامه و بر پساندنی ثه و زنجیره.

لیره دا فدرمانداری گشتی ـ مسته فا به رزانی ـ له روزی ۱۹۴۵/۱/۲۵ سه رانی له شکر و «محه مده محموده و «جه لال تمینی» دانا و که و ته قسه کردن. ثاخر قسه یان ها ته سهر ثه وه که به ولاته کانی دهزک ـ تامیدی ـ ثاکری ـ شیخان و سنجار ـ ا له ملاوه ا له ولاشه وه به رمواندز ـ کزیه ـ دزه یی ـ رانیه ـ هه آمیدی و خانه قی داگه شتیک بکه ن و هه مو و سه رؤک هه شایره کانیان چاوینبکه وی و قسه یان له گه ل بکه ن بر دهست دانه شزر شینکی قه ومی کورده وه . ته مجا له روزی ۲۷ دو ۲۷ شهر مانگدا که و ته گه ل برزه ی تانیدی میه سته که یان . ته مگه را نه یاندی میه شره ته که را نه یاندی و به دل تاخری مانگی تاخستوزی ۱۹۱۵ دریژه ی کیشا و هه مو و سه رؤک عه شره ته کان به گیان و به دل قسمیان دایه و د دنیایان کرد.

۱۲۲ شتورشی بهرزان

ده نگ له گهل [هیزت عهزیز] قسه یان کرد، به مهرجینی که همر دوو، هم ردوو به دوو به ورن!. ته نانهت [محمه د مه حمود] پشیان له گهل نه بود. ثبسته ش نه زانرا قسه و باسی دانیشتنی نه و دوو که سه چی بووا ؟. نه وه نده هه بوده عیزه ت که له لای سالح صائیب ده رچود، و تسی کاروباریکی باش ها تو ته پیشه وه، ثبه مه تو این به بی ترس بچین بز هم ولیر و له گهل [حیزبی هیوا] دا هم ندی قسه و باس بکه ین. هم له وکاته دا له گهل [محمه د مه حمود] رووبه روی هم ولیر بوونه وه و نه م باسی گه را نه وی خویانه ـ واته نه فسه ران ـ بو نه یروی عیراق خسته به رده ستی حیز ب. هیوا ـ ش ئاخر قسه ها ته سه رئه وه که نه وان خویان سه ربه ستن به گه را نه گه را نه گه را نه وه .

هدر له و سدروبه ره دا [منجهر ولسن] معاونی مشاوری سیاسی که رکووک ـ یش هاتبووه هه ولیر هموایی همولیر هموایر همولیر همولیر و حکمه دیش ثیشی خوبان له حیزبی هموای ههولیر جیبه چی کردبوو، ثموانیش ثه یانویست بگهرینه وه، له گهل [ولسن] همرسینکیان له ثو تو موبیالیکد! چوون بر «حدربر» که چوونه شهوی، زوری پئ نهچوو [منیجه ر موور]یش گهیشته حدربر. [میزهت عهزیز] توانی جاوینکهوتنیکی دوو به دووییش له گهل [مرور] یکی بینیت!

روژی ۲۵ی نیسان [موور، هیزات عازیز و محمده مه حمود] چوون بنو به رزان، [مرور] ثموریت آشیخ ته حمده ای چارین، المور] ته بورست [شیخ ته حمده]ی چارینیکه وی، چونکه چوونه کهی بنو ته وموره ته جود لای شیخ ته حمده، پین وت: «سه فیری به ریتانیا ته لی شیخ ته حمده بین وت: «سه فیری به ریتانیا ته لی شیخ ته حمده داوه و به کشت و کاله وه خدر یک بن. الله و الله کشت و کاله وه خدر یک بن. الله و الله کشت و کاله وه خدر یک بن. الله و الله کشت و کشت و کاله و خدر یک بن. الله و کشت و کاله و کشت و کاله و کشت و کاله و کشت و کشت و کشت و کشت و کشت و کاله و کشت و کشت و کشت و کاله و کشت و کاله و کشت و کشت و کشت و کاله و کشت و کاله و کشت و کشت و کشت و کاله و کشت و کاله و کشت و کشت

[شینخ ئەحمەد] بەم قسەیە زۆر تینکجوو، وتى: «ھەروەخت لە ئاسووریەكانى دراوسینمان و ھەشايرەكانى:تر چەك وەرگىرايەوە، ئىمەش ئامادەين بۇ دانە دواوەى.» ئەم قسىەيەى كىرد و لە كۆرەكە ھەستار مووردىش بە شونىنى خۆياگەرايەوە بۇ دواوە.

روژی ۳می نیسان «کزمه لی تازادی» کورنگیان بهست له به رزان بو قسه کردن له وه که تایا ثه م ثه قسه رانه بگه رینه وه نه بروی عیراق یان نه ۴. میر حاج _یش که وه ختی خوی شه وه بو و گیرابو و نیر رابو وه [هماره]، هه لا تبوو. ثه ویش له ثه ندامی کوره که بوو. پاشان قسه ها ته سه رئیشی خویان له عیزه ت عه بدولمه زیز محمه د مه حمود و ثه حمه د ئیسما عیل بگه رینه وه سه رئیشی خویان له سوپای عیراق، مسته فا خوشناو و میر حاج _یش [به رزان] به جی بیان و به جن له شوینیکی تر دانیشن. ثه م هه یشه تی تازادیه ش بویه ثه م بریاره یان دا فیکری دوا روژیکی تریان کرده وه. به لأم دوا روژ ده ری خست که ثه و دواروژه هیچ که آکینکی نه بووا. ته نها [مسته فا خوشناو] و [میر حاج] به پوختی تیگه پشتبوون که ثه و دواروژه هیچ که آکینکی نه بووا. ته نها [مسته فا خوشناو] و [میر حاج]

ثهمجا ههر ثهو روّژه مسته فا و میرحاج بهرزانیان به جبّهبّشت، روّژی دوایس، واته روّژی ۱۹۵۸ مهر ۱۹۵۸ مهرمانده گشتی مه لا مسته فا معیزه ت عمزین محمه دمه معمود، شه حمه د ثبسماحیل می هه نگرت و به ثوتومویبّلی «میّجه رولسن» هاتن بر [همولیّر]. روّژی ۵/۵ ههرسی شمسماحیل می که ونه که رکووک و چاویان به هولسن» کهوت، ینی وتن که ثه بن بچن بر به خدا، لموی شهسه رحوونه که رکووک و

۱۲۸ شورشی بهرزان

کوت و پرِ همر لهو روژه دا له کاتیکا که مهلامسته فا له دینی «مرهبا» بوو ـکه چوار روژه ریگه لهبهرزانه وه دووره ـکاغهزیکی لهلایه ن موتهسه پیغی ههولیّر ـسه عید قهزاز ـهوه بو نووسرابوو، بز «بهرزان»، تیایا نووسیبوو:

«پنویسته له نیسته وه تا سنی رؤژی تر خزت و هه موو سه رؤی هه شره ته کانی [به رزان] خزیان بده ن به دهسته وه ـ واته به دهست حوکومه ته وه ـ نه گهر وا نه که ن نژبالی هه مووکوشتن و زیانیک ـ که له م به گوی نه کردنه دا روو بدا ـ نه چنته نهستزی توا.ه.

هدر لهعه ینی روزا کافه زیکی «کوّلونیل مید» مشاوری سیاسی موسل گهیشت، شهویش ثهلّی: «نه گهر به گویّی حوکومه تی عیّراق نه کهیت، له هموو چاویّریه کی تیمه بیّ بهش ثه بیت!». هـه ر له شـه م روزه دا [مهلامسته فا] کافه زیکی «شیّخ شه حمه د»ی برانسی و مرگرت که نووسیم وی:

هشوّرش لهبهینی هیّزی [بهرزان] و حوکومهتا دهستی پیّکرد، بهرزانیه کان گهلیّ لهنوخته کانی پؤلیسی حوکومهتیان لهبهرزان گرت، [میّرگهسوور]گیرا، «ثالّزبهگ»ی خال ـ مان کوژرا، کهواته ههر زووبگهریوه!...

کارهساتی [تألّز بهگ]یش شهوهبووه که لهگهل دوو سین پیاوی خیریا شهچن بـ و نوختهی «میرکه سوور»، ثهمانهش تفهنگیان پین ثه بن، پولیس پنیان ثهلنی تفهنگه کانتان دانین ـ شهمجزره تسانهش فهرمانیک بووه که موتهسه پیفی ههولیر کردوویه ته سهر ههموو نوخته کان، و توویه ثهگهر بهرزایه کان هاتن، چه کیان لین و مربگرنه و و ثیش و کاری دائیره ی حوکومه تیشیان بـ و مهروینن!.

نهم چه ک فرندانه به رانبه ر به مه شره ت شتیکی سووکه. هه رچه ند به خوشی قسه نه که ن که لک ناگری، له ناخرا له گه ل پولیسه کان نه بن به شه ریان، «نالوبهگ» و پیاویکی نه کو ژرین، له ولاش چه ند بولیسیک نه کو ژرین و نوخته جول نه که ن.

ثه کارهساتی یه ک له دوای یه کانه که [مه لامسته نا] له ماوه یه کی که ما هه مووی بیست، خستیه عالمینکی تر موه!. به تاییه تی ثه و له ریاوه ره دا نه بووه که ثه گهر ثه و له به رزان» نه بی تاگری شه ر به و جزره هه آنگیر سن. فیکری ها ته سه ر ثه وه که ثه مه دوور نیبه ثهم دوورکه و تنه وه له به رزان بوری به هه که روی نیبه نه می دورک ته شهناه و که شهناه می ته نه نه نه به در با ته دورک ته به به در این به همه را به تایه و که به تایه و که داد به ته داد و که داد روزی و مه تا به تایه و که داد به ته داد و که داد روزی و ۲۰ این که داد که داد با دوره و به در زان و ۲۰ این که داد روزی و ۲۰ این که داد روزی و ۲۰ این که داد که داد روزی و ۲۰ این که داد روزی

لیره دا بز ثهوه خوینه ر به ته واوی له ههموو کاره ساته که تیبگا، پیویسته توزی فیکری خوی بهزانینی ئهم شتانه ی خواره و و روونتر بکاته وه:

«بەرزان» ئەم بزووتنەرەپەيكە كردى نەرەك بزووتنەرەپەك بوو تەنھا بۆ خۆي بەلگو ئىشىپكى

شررشي بهرزان ١٢٩

وای کرد، بوو بههؤی بزووتنهوه یه کی قهومی لهناو ههموو کورددا، لهبهرئهوه که روز به روز ثهو بروز تهو بروز تهو بروتتهوه کی میزاقی زوّر جراپ بروتتهوه یه میزاقی زوّر خراپ شله از نوته وه کی قادوی به جوّریک شلهژاندبوو؛ به جوّریک شلهژاندبوو؛ به جوّریک شلهژاندبوو؛ به جوّریک شلهژاندبوو؛ به جوّریک کهواته به هم روز به روز زیباتر شههنیته و کهواته به هم رو هیزیکی بو تاوی پیابکری و بکوژینریته وه! له گهل شه کوششه ی تهملاشده «بهرزان» به هه موو هیزیکیهوه تهیویست خوّی لهشه پیاریزی و به هیمنی و له سهرخویی ئیشی خوّی بکا. دیاره تهم باوه په باوه پی مهلامسته فا لهشه پیاریزی و به هیمنی و له سهرخویی ئیشی خوّی بکا. دیاره تهم باوه په باوه پیوانه به کورند به بوان به هیموه به برزان له ناو به رن، چونکه مهلا شهری نه به کورند؛ مونکه مهلا شهری نه به کورند که سانه چوّل کو که که نه و چهی کورکه نه سهردایی «شیخ ته حمه ه و چی کرد که ته و فیکره یان هه بوو، توانیشیان به هه مو و جور کاربکه نه سهردایی «شیخ ته حمه ه و چی کاروزو ته که ن یکی یکه ن.

بنجگه لهمه چوونی هیزهت ههبدولههزیز بهیه ک روژ پیش ههآگیرسانی شهر بیق بهرزان و قسه کردن له گهل شیخ نه حمه ده و کار تیکردنی به گهل باوه ری هشیخ نه حمه ده دا که همه و و شت نهین به جهنگ ببرینه وه نهمه شدیسان شاگردانیک بور بیز نه وه که شاگری شه پی تیا هه آگیرسین... نهمه و همروه ها به ده رچوونی ده الاسته فاه له به رزان و فهرماندانی حوکومه ته به همه موو دائیره و نوخته کانی و لأتی به رزان به وه که همر به رزانیه ک چووه لایان له چه ک رووتی بکه نهوه و نیش و فهرماندانی عروری دوتی بکه نه و نهرمانیشی بو جیبه جی نه کری. له لایه کی تریشه وه پر کردنی هم رچوار ده وری دبرزان به نیروی حوکومه ت بو کوشتنی به رزان، شهمانه همه و شهکه نه که نه گهر دم لاسته فاع بشگیرسین!.

وه کو لهم قسانه و م برمان ده رکه وت نه گهر پیاوانی حوکومه ت و کاربه دسته گه وره و بجوکه کانی حوکومه ت د آسوز بوونایه به رانبه ر به حوکومه ت و به میللهت، نهیانته کرده کاری لهبه رئه وه که ثینگلیز ثبتر ثیشی نهماوه، بینن میلله ت بده نه به ربارانی گوللهی مه تره افز و بیانکه ن به خزراکی بزمهای فرد که کان و له پیناوی نهمه از یانیکی زوریش روو بکاته حوکومه ت اگریه ده سته کان نهمه یان همه و و بر نافه رینیک کرد، که چی نافه رینه کانیش هیچیان که لکیکی نه بو و بزیان!

ته مه که ی روای هه ق بو و پیاویکی وه کو ونالو به گه سه روکی عه شره تی شیروان له گه ل دوو پیاویا بچنه نوخته ی ده نوگه سووره بو وه کو ونالو که گه ل دوو پیاویا بچنه نوخته ی ده نوگه سووره بو وه کو وگرانی نه شه کر و چا و کوتاله که گزیا حرکومه ت بوی بریونه ته و به که کانتان فرینده ن و خوشتان بگیرین!. دیاره ته مه سه ر ته کیشی به لای شهووه که له سلاوه وشافزیه گه و له ولاوه [سه شهور که ممرکه ز] و چوار پولیس بکورریت و له شاخرا نوخته ی دمیرگه سووره له ده ست حوکومه ت دم در چی!! یا دنه سعد خوشه وی با بیش و کاری تاییه تی خوی بچیته نوخته ی در نیاره ای که چی بولیسی حوکومه ت گه ماروی بدا و یه وی روزی بکاته وه!. نه سعه د ناچاره به هم و جور بیت به برانسی به جنه با با جه ندی به رزانسی بچنه با جه ندی به رزانسی بچنه

۱۳۰ شورشی به رزان

نوخته کهی [بدرزان] بو وهرگرتنی ته عینات، که چی نوخته بیه وی بیانگرن! بینگومان ثهمانه شهم جهوره هه نناگرن، ناخری کار ثه بن وای لیزبن که نوخته که لهژیر دهستی حوکومه ت دهرینن!.

...

۱ـ خەتى رۇژھەلأت لەژۇر قەرماندەيى [شېخ محەمەد سدىق]دا بەياريەدانى قـەرماندەيى [ميزەت ھەبدولمەزيز].

۲ـ خەتى ئاكرى ـ جنوب ـ لەژىز فەرمانەيى [مەلامستەفا] خۇيدا بەياريەدانى فەرمانەيى
 ١٣-جەلال ئەمىر، ٤ و وھىجەمەد مەحمو دى.

٣-خەتى رۇژئاوا ـ بالنده ـ لەژىر فەرماندەيى «سالح ھەبدولمەزىزەي براي ھىزەتدا.

ئەمجا مەلامستەفا بەمپژووى ۲۰ ئاغستۇزى ١٩٤٥ وينەى چەند نامەيەكىشى ـكە وەكـو لەخوارەوە باس ئەكرى ـ نارد بۇ رەئىسى وزراى ھيراق و بىق سىەفىرەكىانى: چىين، فـەرەنسە، ئەمەرىكا، سۇ ئياتى، ئىنگلىز لەبەخدا. نامەكەش لەرنىدى ئەم شتانەي تيانووسىبوو:

(... نیمه که شورشه کهی دو و سال له مه ویشمان وهستان له به راده بو و بیشانی هه مو و که کنیم نامانه وی رووبه روی حوکومه ت بو وه ستین، [نوری سه عید] برباری گهلی بده بن که نیمه نامانه وی رووبه روی حوکومه ت بو وهستین، [نوری سه عید] برباری گهلی قسمی چاکه و یارمه تی پیداین و پاشان خوی رویشت و هیچی نه کرد، که احمد دی باجه چی اه اته پیشه وه و تی من بوتان نه کهم، ماوه یه کی زور چاوه ریمان کرد هیچمان ده ست نه که وت ، به لکو به پیچه واندی ثه و مولیس و سه رباری نه وه ما همر چوار ده وری آبه رزان]ی به هیزی هه وایی و نه بروی سه رزه وی ته نیموه. نه مهناوه، مهناوه، و به نه نه به اکو بو به نه نه جام همنانه ی خواره وه برو:

د سەرۆكى ھەشايرەكان لەوەختى خۇيا ديدەنى منيان كردبوو، بەرى و شوپنى ھەشايرى سنېش ئەبنى ديدەنيان بكەمەو، لەبەرئەمە من چوومەو، بۇ لايان، كەچى حوكومەت فەرمانئكى بۇ دەركردم گۇيا من نابنى لە شوپنى خۆم بېزووم، بەلام من لەبەرئەو، كە قانونى عيراق شىتىكى راى تيا نيە نەيەلىن پياو ديدەنى لەكەس وكارى بكا، گويتم نەدابە و رۇيشتىم.

۲ کهمن له هبهرزان، دهرچووم موتهسه ریفی همولیّر فهرمانی کردبووه سهر نوخته کمانی [زیبار] و بهرزان و میرگهسوور که همر بهرزانیه ک بو ئیش و کار هاته لاتان بیگرن و ئیشی بنق شتورشی بهرزان ۱۳۱

جنِبهجيٰ مهكهن!.

۳ـوناَلْوَبهگه که خالَی ثیمه یه و یه کینکه لهسه روّکی عه شایره کانی هبه رزانه ـ به ثیشی تاییه تی ثه چیته نوخته ی همیّرگه سووره، به بی ثه وه ثاگای له هیچ بین له لایهن یه کس له پـوّلیسه کـانه وه ثه کوژریت. سی که سی که له گهلابووه به ناچاری بوّ ثه وه ثه وانیش نه کوژرین ده سسته کـهن بـه شه رکردن، له ثاخرا یوّلیسه کان هه ندیکیان ثه کوژرین و ثه مان نوخته که ثه گرن.

4- لهبهر ثهو فهرمانهی موته سه پیغی ههولیر که کر دبوویه سهر نوخته کانی «بهرزان» له لایه ن گرتنی ثهو بهرزانیانه و که تهجن به شوی ثر نیش و کاری خزیانه وه لهدایه ره کانی حوکومه ت ثهبی بگیرین، «تهسعه د خوشه وی» که ته چین بو زیبار، پولیس تهیه وی بیگری، شهمیش ناچار به شهرکردن خزی له دهستیان دهرباز ثه کا.

ه خوکومهت نه یروی عهسکه ری له تاکری و بافستیان و هیزی پولیسی له ناوچه ی وزیکانی ه کوکردو ته وه، به بی نهمه که هیچ له به ینا هه بی نه یه وی تاگری شه پر هه لگیر سینتی و شهم کورده این گوناحانه ی نهم ناوه له ناو به رئ.

جهناب سهفیرا. له کاتیکا کهمن ثهم نامه به تان بو ثهنووسم، ژن و منائی دیهاتی ثهم ناوه له ژیر بر مبانی حکومه تی خرقان لهم برومای حکومه تی خرقان لهم کومه تی خرقان لهم کومه تی خرقان لهم کاره ساته تینگه به نه نه به نده کانی پهیمانی «ثه تله تنیک» بهینر نهوه یاد؛ ثه و پهیمانه که ته لی همر قهومی ثهبی ژبانی خوی له دهست خوبا بن، بو ثهوه ش که نه یه نن دیکتا توری جانه و رانه ی هیراق ثه مجزوه شتانه مان له گهل بکه ن... ثیتر هیوادارم ثه و ده و له تانه ی که چاو نری حقوقی قه و مه چرو کان ثه که ن، هدو بودی ...

...

ثهوه بوو فهرمانده ری خهته کان هه ریه که یان چوونه سهر ئیشی خوبان، همه لامسته فاهش له رؤژی ۲۱ی ئاهستوزدا به خوی و شهست که سهوه چوو خهتی ئاکری یی قایمکرد، له روزی دو ایندا له گوندی هسفته و بوون، له لایه ن هیزی هه وایی حوکومه ته و بردمانیک کران. له روزی ۲۱ی مانگدا همه حمود ناهای زنباری به خوی و ۲۰ که سهوه له ناوایی هسه دانده دایه بالی و پیکه وه گهیشتنه کیوی هیرس». روژی دوایی به سهر بیرس دا تیه پرین و چوونه دنی ۴گربیش». لهم کاته داخه به دو دو تا که دواندزه وه فیکریان وایه لهم کاته داخه به روزی دوایی همه لامسته فاه دا!.

گومانی تیدانهبوو که نام دوو فهوجه لهو دوو خهته وه بهاتنایه، هیزی «مدلامسته فاهیان ئابلوقه ثمدان به مدوولی شهر زمیان ته کرد؛ جونکه ناچار ثمبوون به وه که ثمانیش له دوولاوه شهر بکه ن دیاره به رگه که شهر کردنی همر دوولاشیان نه ثه گرت. لیر «دا فه رمانده ی گلستی - مه لامسته فا به پسپوری باری جه نگی خوی خسته کار؛ هینای «محهمه شهمین سیرخان، فرتاس زیباری، همهزیز ناخای زراری و ره شید زیباری، بانگ کرد و هه ریه که ده « تفه نگچی دانی، بینی و تس

۱۳۲ شورشی بهرزان

شەوى ٧٧ى ئاغستۇز بىچن لەدەوروبەرى كۆوى «ئاكرى» ھەموو بە يەكجار لەيەك كاتا شىلكىك بكەن بەسەر ئەو فەوجى يېنجەداكە ـكنوى ئاكرى ــى گرتووە ــ بەمەرجىكىش كە يەكى لە چوار فىشەك زياتر نەتەقئىن، پاشان بەين ئەوە چاۋەرىيى دوايى بكەن بگەرىنەۋە!.

حهقیقهت ئهمانه بهوجوّره که قهرمانده پنی وَتبوون نَیشی خوّیانیان کرد و فـهوجهکـهیان شلّهٔ ژاند، فهوجی سـهرباز بهجوّری شلّهٔ ژا پنی نهکرا له روّژی هی ئهیلوولا وهکو ثهو نیازه کـه همیانبوو لهگهل فهوجی چوارا پهک بگرن و هیّزی قهومیی [معلامسته فا] بخهنه ناو!.

[قەپسەر ھورمز] ـ فەرماندەي نەپرو ـ كوژرا. بريندارى فەوج ۲۰۰ كىەس، كىوژراوپـان ۲۰۸ كەس. ئەوشتانەشيان كە كەوتە دەست ھېزى مېللى خۇمان ئەمانەبورن:

۵۰ تفدنگ، ۲۰ سندوق فیشهک، ههندی نارنجزک، دور خهمپاره ـ خهمپاره وهکو تـوپینکی بچوک وایه ـ ســنی مهتر الوزی سـووک، یهک مهتر الوزی گهوره. دهزگایهکی لاسلکی.

له نیمه ش ته نها دوو پیشمه رگه بریندار بووه، خویشم به پریشکی تؤیی شهوان تؤزئ برینداربووم و نیسته فه رمانده یی شه عه تهم داوه ته دهست و محمه د ثاغای میرگه سووره. تا، تاقه پیشمه رگه یک له نیمه بمینی له ریگه ی حه قهم و سنیک بیشمه رگه یک نا نایه لین دو ژمن بستیک شدی و نت.

- «فهرماندهی خهتی روزهه لات دشیخ محهمه د سدیق!».

. . .

ه جمه نگی نه هله: ونه هله، ده شتیکی پر ثاو و بین داره، گهلی گوندی تیدایه که هی سوورچیه کانن، چهند گوندیکی ئاسووریشی تیدایه، کنوی «پیرس» له شیمال و کنوی ئاکری له جنوب ده شته که یا وه شد. لای روز هه لاتی عه شره تی سوورچی و لای روز ثاوای عه شره تی نیاری و ده شتی ه یه. له کنوی «ثاکری» و سی ریگه دیته خواره وه له نزیکی گوندی

شغورشی بهرزان

«گزییش» ثهبن به یه ک و له وی به سه رکنوی (پیرس) دا ثه چی بز زیبار. ثهم سنی ریگه یه تـه نها یه کنکیان نهبی به که لکی ثه وه دیت که و لأخی پیا بروا، ثه وانیتر بینجگه له پیاده، به که لکی هیچی تر نامه ن.

شهوی هی ته پلوول فهرمانده ی گئتی _مهلامسته فا _محهمه د تهمین میرخان و حهزیز تاخای بانگ کرد پنی و تن ههر په که له گهل «ده» تفهنگا بچن راست و چه یی کنوی ثاکری _رووبه رووی دهشتی نه هله _بگرن و خویان حه شارده ن، پیشمی و تن تا له لایه ن منه وه ته قه نه کری، ئنوه هیچ ته قه مه که ن. «سه عیدی ثالتر به گهیشی به «ده» تفهنگه وه نارده لای دهستی چه پ رووبه رووی ده ششی دهسته ی حه زیز ثاخا. خویشی به ۲۰ تفه نگه وه له داوینی کنوی «پیرس» و و رویه رووی ده ششی نه هله لئے دانیشت.

ثهمجا لهبهره به یانی روزی ۱۸ دا نه بروی حوکومه تبه تؤپ و فرو که بو رنجکه شکاندن دهستی کرد به بوردمانی خهتی مهلامسته فا وه سه بیاده ش به شونیه وه. ثهوه نده هه بوو له لایه نده ده می کرد به بوردمانی خهتی مهلامسته فا اوه هیچ تعقیه ک نه بوو!. [فهوج] له مه دلنیا بوو که رنگهی بو چول کراه و هیچ کوسینکی له رندا نیه، به بی ترس ملی رتی گرت و به ته واوی چووه ناوه وه. که زارا وا هموو چوونه ته ناوه وه اله لایه نده ستمی فه رمانده ی گشتی یه وه شینلکینکیان کرایه سه را از به جاری شله از و بر ثه وه شوینیک بو شه پد ترزیته و گهرایه وه بو دواوه به گهرانه وه یا له له دانه وه با له له با نه دایه و محمه د ثه مین میرخان ۱۵ وه درانه به رگولله! ناچار به لای راستا بای دایه و هم کم دایانه به رکه بای دایه وه لایان کرا!. ثه مجا بولای جه پلیان کردوه ، له ویش ده سته ی سه عید به گ دایانه به را.

ثهم لهشکره بهبنی ثهوه بتوانتی دهستیک بکاتهوه، تا بانگی شینوان کهوته ژیر رهحمه نی بارانی گوللهوه. ثهر روّژه ۱۵۰ سهریاز و ۳ ثهفسهر کوشتاریان دا لهگهل ۴۰۰ کهس بریندارا. لههیزی قهومی نه کوشتار ههبوو نه بریندار. ثهو تالآنهش که کهوته دهست هیزی میللی ههر لهو روْژهدا ثهمانه بوون: تؤییکی گهورهی کویستانی، دوو مهترهلوزی سووک، ۲۸ تفهنگ، ۱۰ سیندوق فیشه ک، ۲۸۸گولله توّپ، چوار سهد بار ئازوخه شتومهک بهولآخهکانهوه.

نهیروی حوکرمهت تا سی روّژ به وجوّره به شابلّوقه دراوی مایه وه و هیچی پی نه کیرا، هه رچه ند حوکرمهت به هه په شه و به قرِوّکه و به خواهشت خه ریک بو و نه یروی پی رزگار نه کرا و نهیر و که و ته ژیّر ره حمه تی خوّبه ده سته وه دانه وه، ثیش که و ته ده قیقه و سه هات.

وهزارهتی «حهمدی پاچهچی» و وهزیر داخلیهی «مستهفا عومهری» بوو. ثینگلیز دهستیکی هیّنا به سمینّلیا و سمینّلهکهی بزواندهوه. بزواندنهوهکهش ثهوه بوو مهسهله کوردیهکهی وهرگرت که «ثهگهر دارپوازی لهخوی نهبی شهق نابیّ» به قسمی تهو، پاره و مهرحهبایهکی زوّر دانرا بو ثهوه که [مستهفا عومهری] به ثارهزووی خوّی لهو ناوهدا بلاّوی کاتهوه و کورده کان هان بدا بوّ به گزا چوونی [مهلا مستهفا] و بوّ رزگارکردنی نهیروه ثابلوقه دراوهکهی حوکومهت. ۱۳۶ شورشی بهرزان

له ماوه ی ثهر پینج رؤژ ثابلوقه دانه داهه ردوو هیزه که حه و جار په لاماری یه کیان دا. کاره ساتی ثهم «نه هله» و «پیرس» هه مه مو و دایره کانی حوکومه ت و دیوا خانه سیاسیه کانی به خدای پر کرد و که و ته دهم دانیشتووی ولاته کانی [به خدا] و [به سره]ش . زیانی کوژراو و بویندار لهم شه په دا له هه ر دوولا به مجوّره بوو:

له هیزی حوکومهت کوژرا و ۳۸۰کهس. بریندار ٤٥٠کهس.

له هیزی میللی عهزیز ناخای زراری ـ که فه رمانده ی خهتی راست بوو ـ له گهل چوار که سی توا شه هیدبوون، برینداریش گهیشته چوار که س.

* * *

کوزراو له هیزی حُوکومهت ۳۰۰، بریندار ۴۵۰، لههیزی سیلمی تهنها دووکهس بسریندابـوو هیچی تر. تالانی که کهوته دهست هیزی میللی: ۳ نوپی کویستانی، ۳ مهترهانوز، ۴۸گولله توپ، شتورشی بهرزان شتورشی میرزان

۲۰ سندوق فیشهک.

شه پی دهه رن: دهه رن گوندیکه به سی سه عات ریگه که و تو ته رؤ ژناوای به رزانه وه. لیره دا عه شه پی ددا عه شایره کانی زیبار و بادینان که حه و سه د تفه نگجیه ک شه بوون که لوزیر فه رمانده یی جه ند ثه فسه ریکی حیرانی و هه شت سه رؤک حه شایری [زیبار]و [یادینان]دا بو به ربه ره کانی مه لا مسته فا و شه په له گهل کردنیا خؤیان داکوتابوو، به ته لسز یش هه مووکاتی کاره ساتی خؤیان ته گه باند به نه یروی عیراقی.

لهبهرنهوه که ههرنه که وتبووه پشت کیوی «پیرس»وه» سه نگهرگایه کی به هیز بهو به بو به به میز بهو به ترساندنی هیزی میللی مه الا مسته فا فه رمانده گشتی مه الا مسته فا مهمی نه زانی و نهیویست پیلانیکی و ابنیته پیشه وه که نهمه له ناوا هم آگری. لهبه ر نهمه هینای پیرس دی به جیهیشت و لمگه آن ۲۰ تعه نگدا بریاری په الاماردانیکی هیزی «همرن»ی دا و به شیخ سلهیمان دیشی وت که نهویش به ۲۸ که سهوه له شرین نهمه وه بیت. له شهری پیشوودا توپیکیان به تالانی له هیزی دو رفته و دو تکه ماوه ی به بینی دو آنه توپیکیان به تالانی له هیزی دو آنه دو تربی «همرف» بو و که ماوه ی به بینی همرف و همرن شه هم زار یارده به بو و . توپه که ش گولله ی به ماوه ی حمر همزار یارده فری نهداد له به رفته پیروستیه کی وانه بو به وه که توپه که له و شوینه ی خوی بگویز ریته و ، به آکر همر حوکومه توپه خماخه که ی به پنرایه ته خواره وه ، راست نیشانه کهی نه بو و به ناو دینی دهه رن و هیزی حوکومه تربی ده داد.

دمه لامستهفاه به عیزه تی وت له و وه خته دا که هیزی ثهم تابلوقه ی نهیروی حوکومه ت شهدا، ته ویش ثه و توپه بگریته هه رن و هیزه که، به مجوّره ثه تو انن هیزی حوکومه ت بشله ژینن و شه په که به رنه و ه.

فهرمانده ثهم پیلانهی دانا و ثممجا خنری و هیزه کهی پهلاماری ههدن یان دا و هیزه تیش لمولاوه دهستی کرد به تنوب هاویشتن به به هم هیچ جزر گرللهی تنوب نزیکی نیشان نه ثه که و تموه و اته هم زور زور زر بروا. فهرمانده خههری بو نارد که تؤپه که نزیک بخاته وه چونکه له و حاله دا به هیچ جزر که لکی نیبه ثم خههره ی بو عیزه تنارد و خویشی به چاوه بنی گواستنده وی تؤپه و تا نزیکهی شهش سهعاتیک له شویته کهی خویا خهریکی شه پر بوو، سه بری گواستنده وی تو به نوی و به نام به هاره بنی تنام اله و تا ته در به همه مو و هیزی عه شایره وه نما! همر له و کاته دا خه به رنگیشی وه رگرت که نه بروی حوکومه ت به همه مو و هیزی عه شایره وه شهات به دان به دست ده رجی، شهانه ی نام و بیرسی له ده ست ده رجی، شه با نام و بیرسی له ده ست ده رجی، خیرایی خوی گویانده هیرسی به ره الآکرد و به خیرایی خوی گیرانده هیرسی و سه دیرسی ده و بیرسی ده و بیرسی ده و بیرسی ده و بیرسی ده و به خیرایی خوی گیرانده هیرس»

مايهوه سهرئهوه كه ثايا «عيزهت عهزيز» بزج له به شهنجام گهياندني فـهرماني فـهرماندهدا

۱۳۹

دريغي كرد و بؤچ تهقهي له تؤپهوه نههينا؟.

گزیا لهو وه خته دا که فه رمانی [مهلامسته فا]ی پنگه پشتووه بز نزیک خستنه وه ی تزپه که، خه به رنگی تریشی وه رگر تووه که مهلا مسته فا سه نگه رو تابلز قه که ی به جنه پشتووه و رؤیشتووه!. له به رئه مه نمیش تزیه که ی هه نگر تووه و به ره رودوا بزه ته وه!!. له گه لا. نموه شا نمو خه به ره ی نمو . نه گه ریستبینی - هیچ بناغه یه کی نه بووه و در زبوو.

[تەئرىخ] ئەبى ئەرە بزانى ئەم كردەرەيەى [ھىزەت ھەزىز]، گەررەتر بەلأيەك بور كە ھىاتە رنى بزورتنەوەى قەومىي ئەر رۆژە، جا ئەر ئېشەى بەھەلەيى يا لە رووى شتېكەرە كردېن، خۇ بور بەھۇى شكاندنى ھېزى مىللى و ھېزى (بەرزان]، وەكو كاسەيەك بور كەشكا، ئەشكىز!.

...

شەرى كۆرى دېيرسى: ٣٥ كى ئەيلوولى ١٩٤٥ بوو. فەرماندە لەكۆرى [پيرس] بوو، لەگەل ١٠٠ تفەنگچيە كى ئازادا بۆ خۆياراستن. لەمارەيە كى پتنجسەد مەترىدا سەنگەرە كانى خۆيان قايمكرد. ئەسەيان كرد، بەلام كۆرى [پيرس] لەلايەن دورىنەرە لەھەموولايە كەرە ئابلوقە درابور؛ ھەشرەتى سوورچى بە ٢٠٠٠ تفەنگەرە لەلاى جەپەرە ھۆرشيان كرد و دەملا ھەلى، ۋازۇكى ـيان ـكە لەلايەن سوورچى بە ١٠٠٠ تفەنگەرە لەلاى جەپەرە ھۆرشيان كرد و دەملا ھەلى، ۋازۇكى ـيان ـكە لەلايەن ھۆزى مىللىمو، باراستى، شەرەنانى و دۆسكى بە پېنجسەد كەسەرە شەرانىش پەلاماريان دا. لەلاى بەروارى، براشى، شەرەنانى و دۆسكى بە پېنجسەد كەسەرە شەرانىش پەلاماريان دا. لەلاى پشتىشەرە ھەشرەتى زېبارى بە چوارسەد تفەنگەرە دەستيان پېكردا. لەناو شەم ھەموو پشتىشلەرە ھۆزە ٢٠ كەسپەكەي مىللى تا بانگى شىيوان بەرانبەرىي شەم ئىشاوانەيان كىرد و دەمنىنى ئىلىرانەدا ھۆزە ٢٠ كەسپەكەي مىللى تا بانگى شىيوان بەرانبەرىي شەم ئىشاوانەيان كىرد و دەمنى ئاگربارانەدا ھۆزە ٢٠ كەسپەكەي مىللى تا بانگى شىيوان بەرانبەرىي شەم ئىشاوانەيان كىرد و دەمنى ئالىرىن بەجىيەپىشىت و لەروبارى دەمنى خزياراسىتنى ژبىان و مىردنيان دەمنونان دەمنونى خۇران دەرسى ئالىرىن ئەبىرونى ئەر ئەرە ھەشرەتەكەي خۇران دەرلىمى بەرئىستە گرندەكانى دەشرەتى دەشرەتى دەشرەتى دەشرونى دەرلىمى داھەر لەر ئادان دەمدونى دامانە ھەمو و كوان!.

شىدوى ٣٠ى ئەپلوول خەبەرنك لە دسەيىد ھەزىز سىمىيد مەبدوللادو ھات: لەگەل اسەيد مەبدوللادو، ھات: لەگەل اسەيد مىزىز سىمىيد مەبدوللادون قەنانى دەش، اسەيدمىلىم و عيراق لە دكانى دەش، چادورنى قەرمانى قەرماندەى گئتى ئەكەن. قەرماندەش ـ مەلامستەقا ـ خەبەرى بىر نارد كە رنگەي دكانى رەش ـ كېلەشىن، بارىزى و ئېمە ئەگەين.

هدرا تا ئههات گهرمتر ئەبوّو، [تۆپ] و فرۆكه و گوللەى دوژمز، هەتا ئەھات زیاتر پائى ئەنا بەو ھیزه میللیه نەترسەوە، ھەچ ریگەیەک ھەبوو بۆكوشتن و لەناوبردنى بەرزانیەكان ھەموویان گرتبوو، لەگەل ئەمەشنا بەرزانى نەترس، بەرزانى كۆڭنەدەر ھەچ ئاۋەل و ماڭیكى ھەبوو لەگـەل شورشی به رزان

ژن و منال و خاوخیزانا به دهم شه و هوه گهیشتنه ه کانی ره ش. له و یدا فدرمانده ی گشتی به دووسه د تفه نگچیه و ه، تاخر که س خیزان و مالاتی خسته پیش خویه و و به و هیزوه و له بو مبان به دورسن پاراستنی. دیسان له گهل ثه و ه دا که هیزی دو ژمن به ههمو و فروکه و تؤب و عهشایریه و که ته کوششی ثه وه که پیشیان لی بگری و و ریگهی ه کیله شین هیان نه دانن، له گهل ثه مه شا هیزی نه به زی به برزانی له روژای له روژای دادی تشریعی یه که می ۱۹۱۵ دا زوری زالمان و ویژدانی ناره وای حوکرمه تی ثه و و هخته ی هیراق، پیبانی له مهلبه ندی باوباییریان بری و چوونه خاکی تیرانه وه، بو رموانه کر دنیشیان له دنیمی تو که هیچی تر نه بووا!... جاری با له شیران به میراقا چی روویدا؟:

...

که که و ته سه ره تای سالی ۱۹٤۵ و رده و رده ثه وه ده رکه و تکه را هاوپه یمانه کان شهر ثه به نه وه ه سیاسه تی تینگلیز له کور ده واری دا به تعواوی گزرا، به تایبه تی به جوریکی تر سه یری [به رزان]

ثه کرا!. له به رثه مه لمارتی ۱۹٤۵ دا پشتی مه تال کرایه همه لاسته فاع و ثینگلیزه کان له لایه ک و

ثو که ره کمانی له لایه ک ثابی نویست کاروفه رمانی به رزان بگورن به باریکی ترا. ثه و همه مو

داخوشی و پهیمانانه که تا شهر وه خته دابو ویان، همه مووی وه کو لممالی ها اتمی ته آمشک

در چووین وابوو، هیچی نه برایه سه را له گهل ثه وه دا به ثه نجام گهیاندنی زور تر له پهیمانه کانیان

له نیوه که ویاری در در نیات توری به رزانیه کان، یا بو گیرافانی هه ندی که سیش که لممالی خریانا

دانیشتبوون! دیسان چواریه کی ثه و پاره په شهر نه ثه و سیت که حرکومه تی [حمد دی

پاچه چی] له سه ره تای مانگی ثابی ۱۹۲۵ دا داینا بو و وزاره تی جه نگ بو ثه وه بیده ن به «بومبا» و

په بیشه ک بچن خوینی کور ده کانی و به رزان بی بر پرزن!.

باشچاوشه کانی حوکرمه ت ههریه که له لایه که و حاقایقیان ون نه کرد و هه ریه که له لایه که وه خهریک بوون بز نه وه که نیشی [بهرزان] به جؤریکی ناراستی بیشانی بدهن تا له بیناوی نهمه دا خؤیان تؤزی یایه کهیان به رزبیته وه، یا جوار بول بخه نه گیر فانیانه وه !.

به یاننامه یه ک له سه ریه که کانی موته سه پیفی هه ولیّر که ده ری ته کرد و ثه یوت: حوکرمه ت قانونی لیّخوْشبوونی گشتی بو به رزانیه کان ده رکرد و و لاته که یانی ثاوه دان کرده و و به خوْرایی چه ند هه زار ته نی دانه ویلّه که یه سه ریانا بلاو کرده وه هه مووی پوشته کردنه و و تبا بیناقاقایان شه کر و چای پیّدان و ولاّته که یانی پرکرد له خسته خانه و قوتابخانه و هم مو و ولاّته که یانی کرد به به هه شت! که چی له گه ل ثه مانه دا و مه لامسته فاه هه ستا و شیری له رووی حوکومه تا کیشا و قه دری ثم ناز و نیممه تمی نه زانی، که واته ثه بن حوکومه ت به هم مو و هیز یکیه و ه بدا له به رزان و داری به سه ربه ردیه و ه نه آنی!

[موتهسه ریف] نهم قسه خوشانهی به مجوره نه خسته بهر چاوی شه صبی عیراتی و به مجوره

۱۳۸

قسانه باوه پی [شه عبی عیراقی] رائه کینشا بولای تاکی ترازوی حوکومه ت. به لأم ثایا ثه وه ی نه نفرانی که به همزاران همزار، به لکو به ملیون همیه که به وا بدم قسمیه ناکا، چونکه شه گهر ده یه کنی به میانان کی زیاد نه بوو بینن وه کو جویکی تم قسانه راست بوونایه [بهرزان] خوینی خؤیانیان لی زیاد نه بوو بینن وه کو جوگه ای نالو بیاوانی حوکومه ت و کاربه ده ستانی حوکومه ت دلسوز به و نایه به به با به بایانی میلله ت و حوکومه تا رووی نه ته دا. مهسم لیکی کوردیه ثملی «سه گ له کولیره راناکا!». دیسان هه ر مهسم لیکی کوردیه ثملی «سه گ له کولیره راناکا!». دیسان هه ر مهسم لیکی کوردیه ثملی «همگ له کولیره راناکا!». دیسان هه ر مهسم لیکی کوردیه ثملی: «کاسه که پر بوو

تهمه لهلایه کهوه، لهلایه کی تریشهوه پهیتا پهیتا [دیوانی وزرا] بهیاناتی ده رئه کرد و همه موو خراپه یه کی نسبهت ثه دایه پال همه لامسته فاه و هه موو چاک، و عمدالهت و خواناسی و نان بده یه کیشی ثه دایه پال خوی از شاهیدی ثهم قسمیه ش بهیانه که ی می ثابی ۱۹۵۵ یتی که دای و وتی: هحوکومهت ثهیویست گهلی جاکه بکا له گهل [مهلا مسنه فا]دا، به لام مهلا قبولی نه کرد، له به رثه و ناچارین ثه و ولاته بخهینه ژیر ئیحتیلالی همسکه ریه وه.ه.

توخوا! ئەركەسەى ئەمكتىبە ئەخوينىيتەوە، يابۆت ئەخوينىر يتەوە،كەس ھەيە چاكە و پباوەتى ئەگەل بكرى و نەيەوى؟!... مەلا مستەغا تا تەئرىبخى كى ئابى ١٩٤٥ قسەى ھەزار چاكەيان پىندا، چارەكە يەكى تاقەقسەيەكيان بۇ نەھىنايە دى. ئىتر چۆن بروا مە قسانە ئەكا؟!.

له ۱۲ی تأبی ۱۹۲۵ المسهر زمانی «مودیری دیمایهی هدموه» دیسان بهیان بلار کرایهوه لمسهر چهشنی هینه کانی موتهسه پیغی هدولیر که حوکومه ته اله همهوو پیاوه تیاده یا آهگال المسهر چهشنی هینه کانی موتهسه پیغی آمه الا مسته نا ایا که که چی مه لا مسته نا هیچی پیغ همانه گیرا و پائی به همه مویه و منال المه رئه مه حوکومه تناچار «بر ثه وه شابائی پر خه ت و خائی عداله تی به و ناوه دا بلارکاته و اله به رئی شورانی له سه رخوی گونا حباره کان له ناو به رئ ، زور صدیری دیمایه ، تنفیان کر دووته ده می مهره اله اله اله اله دورته ده می در اله اله اله اله اله اله دورته ده می ده کال.

ثهمجا لهروژی ۲۹ی ثابی ۱۹۲۵ دیوانی و زرا بریاری دا بهدانانی دیوانی حورفی له ولأتی «زیبار» و دهوروبهری زیبار، هم له حدینی روژا فهرمانی شناهانهیان بو دهرکرد. پاش نهمه ما قائیدی قواتی حهسکهری موسل و ههولیر و کهرکووک زیاتر بهرهی دا به «حورفیه» که و «تی له یعتبباری ۲۸ی ثابی ۱۹۲۵ دوه قهزا و شویته کانی ههولیر، روواندز، تاکری، تامیدی و دهموک بیش یک امیدی و دهموک بیش لهژیر ناوی حورفیا نیستا.

بهمجوّره مورفی دامهزرا و ههموو هیّزی حیّراقی رووی کرده ولأتی بـهرزان و پـاش ئـهمانه دەستى كرد به بهلاغ و بهیان دەركردن.

بز گهره بزانی بهیانه کان له حهقیقهته وه چهنده نزیکن پیویسته شتیکی ههر لی بخوینیته وه. بز وینه، ئهمه بهیانیکه که له ۲۹ی ئهیلوولی ۱۹۲۵دا دهری کرد. دیاره ئهم بهیانه پاش همرای شۆرشى بەرزان مىلاردان مىلاردان

هبادلیان، همودیان و همرن، کموتبوو، نهلی:

«زووتر حوکومهت تینی گهیاندن که مهلامسته نا و هاوپزیکانی لهبه رئه وه دهستیان داوه بهیاخیگهری و خراپه کر دنه وه، ثهین تهمی بکرین. بو ثه وه شکل آشه عب] تاگادار بن ثهمانه کرا: (۱- حوکومهت به ینی کیوی تاکری و کیوی پیرس ـی له یاخیه کان پاک کرده وه و زیانیکی زوی لندان.

 حوکومه ت له پاش چه ند به گزاچرونیک ناوچه ی روز ثناوای ثنامیندی له بناخیه کنان پاک کرده وه.

۳ حوکومه ت یاخیه کانی له پاش چه ند به گزا چوونیک له ناوچه ی «نیرو و ریکان» پاک کر دهوه و چووه به زانه وه.

ه حوکومهت یاخیه کانی له «سبده کان» ده رکرد و نیسته ناوجهی برادوست پاک بوته وه. ه حوکومهت له با فستیانه وه پیش که وت و هه موو نه و ناوهی داگیر کرد و زیانیکی زوری دا له یاخیه کان.

۱- یاخیه کانی لای دمه لامسته فاه له همرولایه که وه ثابلوقه دراون، هیچ چاریان نبیه، یا
 تیا چوون، یا ته سلیم بوون!.

۷- ههشایره کانی ثهو ناوه ههموو دوژمنی همهلامستهفایان و ههموویان سهر به حوکومهتن و بههمر **دوولا**وه سهری مهلامستهفا ـیان خوارد!.).

ثهمه یهکیّک بوو لهبهیان و بهلاغهکانی حوکومهت، تر بزانه بهلای شهوهدا جـووکـه زیـانی حوکومهت لهم ههموو همرایهدا چی بووه؟!. یا هیچ قسمیهکی له زیانی مالّیی ثهم همرایهوه کرد که لهو ماوهیهدا رووی دابوو؟!.

ئهی چهرخ!. ثایا ثویالی خوتنه رژاوه کهی ههر دوو لا و زیان و خهسارهته مالیه که _کهمالی شهعب بووه ثهدرا به گولله و ثهنوا به سنگی شهعبهوه _ثهچیته نهستوی کن؟!.

لهو سهرده مانه داکه جرش و خروشیکی کرددایه تی هه بوو له ناوا، کرد ده کانی به غدا دلگه رمییه کی باشیان ثه تواند، هیانهی سهرکه و تن همبرو له به غذا هممرو و و تابیه کرد ده کانی دانشگا و دانشساره کان و دانشتوه کانی تری به غدا هات و چزی «یانه یان نه کرد و مه به ستیش لهیانه که بلاوکرد ته وهی خی تینده و این و گیانی برایه تی به و له ناو کورده کانا، به تابیه تی ده سته ی گهنجه کان و قوتابیه کان ثهم ههسته یان زور پیخوش بوو، به هه موو جور کوشش نه کرا نو به در بوده و یایه ی نه و یانه یه.

لهسهرهتای نیسانی ۱۹۶۵ه هدلبزاردنی «یانه» هاته ناوهوه بر دانانی تهندام، لهروزی ههلبژاردنه کهدا ههر کوردیک ههبوو ـ تهنانهت لهدهرهوهی به خداش ـ هممووی هات بر یانه. گهوره و بچوک، وهزیر و گزیر، لهدوایی هانی هملبژاردنا «نووسهری تهم کتیبه» پیجگه له تهمین ۱٤٠ شورشي بهرران

زه کی به گ له هه موو که س زیاتر ده نگی درایه.

نیمه بهم کارهساته نازانین، تومهس پیاوهگهورهکانی کورد ـ ثهوانهی لهبهخدا دانیشتبوون و چووبوونه باریزهوه بو وزارهت و نیابهت بهناوی کوردهوه، مهبهستبان لههات و چوّی «یانه»کهی ثمو روزهدا بجرانی شتیک بووا.

- واته کورسیه کی حوکما- ثیمه - دەستهی گهنج و قرتابیان ڈاگامان لهمهنیه. ههر بهگهائی وهخت پیش ههلبزاردن ههندی لهیباوه کان کهلیبان ماوهولیشیان مردوه کخهریکی نبانهوهی تمونیک بون بؤمان، چونکه بزیان دەرکهوتبوو که ههندیک لهثیمه نباکهوینه نباو شهو تنوّره وهکهوان بهتمواری بؤ نهثهتهزایهوه.

کارهساتی «مهلامسته فای به رزانی» هاته ناوه وه واته تو په بوونی حوکومه ت له «مهلامسته فای» فه و دهسته یه نه به نای فه و دهسته یه فه به نای بود نیمه نای به نای

رۆژى كى نيسانى ١٩٤٥ بوو، لەلايەن مېريەوە گلېر كراينەوە: جەوھەر ھەزىز، كانەبى ھەزيز، موكەرەم تالەبانى، كاكەحەمەى سەيىد ئەحمەدى خانەقا، ھەبدولقادر قەزاز، جەلىل ھىوشيار و نووسەرى ئەم كېيە «ھەلائەدىن سەجادى».

گلیر کراینه و م قابی حه پسخانه و پاشان دراین به دیوانی هورفی له به فدا. شهر گوناحه ی که دایانه پالمان شهوم و د که دایانه پالمان شهوم و و : دکه مه لامسته فا له به رزان به تفه نگ شه پ له گه ل حوکومه ت شه که ا ثه مانه ش لیره به قه لهم، میانه ی هات و چوشیان له گه ل مه لادا هه یه.).

دوو جار بن سرحاکمه براینه دیوانه وه بنوجاری سنههم دهنگ بلاویوو که شهانهوی بمانخنکینن! بهره کهت ده شهانهوی بمانخنکینن! بهره کهت دا دزه پیه کان و تاله باینه کان و سهید شهمدی خانه قاو گهلی ده سته ی نومان تیکه و تن تانه یا نختاندین!. بهره به ره خالکی تر همر شهرایه [هررفی] به خدا و ههر که سی به ته ندازه ی خوی حوکمی شه درایه. شهم هورفی به خدایه ش اقتیک، بوو له هورفیه کانی و لاتی [به زان].

ئەو ھورفیانەی كەلەھەولپّرو ولأتەكـانىترا بـەھۆی كـارەساتى بـەرزانـەوە لەسسالى ١٩٤٥دا داياننا و حوكميان را بەسەر ٢١٥ كەسـدا، ٣٥كەس لەمانە بەخنكاندن، ئەوانيتر بەحەپس.

بەرزانيەكانكە لە ۱۹ده/۱۰/۱۰ بەسەر «كىلەشىن»دا ئاوابوون و چوونە ئىزانەرە، بەھەمرو جۇرە چەكئىكەوە رۇيشىتن. خۇيان ٣ ھەزارىك ئەبوون، تا ئەو وەختەكە دەرچوون ٩ فرۆكەيان لەفرۇكەكانى عىراق لە شەرا خسىتبووە خوارەوە.كە چوونىش ٧ تۆپ، ١٠٠ مەترەلۇز، ٣٠ ھەزار شتورشی بمرزان ۱٤۱

فیشهک و چهند چرایهکی مخابره و لاسلکی یان پیبوو. سهرهتاکه چوون له ولأتهکانی «نهخهده، سۆفیان و جَلْدیان» جیگیر بوون و خزیانیان لهوی دامهزراند.

ثه و سهرده مه که ثهمان جوونه نیرانه وه، حوکومه تی دیموکراتی کوردستان له سابلاخ هه بوو،
ثممه ترسیکی زل بوو بو حوکومه تی نیران که نه وه ک مه لا بداته پال ثه و حوکومه ته و ته و وخته
نیران ثه وه نده ی تر شپرزه ثه بن. له به رثه مه ثامر فه وجی سهرده شت و سهرهه نگ پزیشکیان به
فهرمانی [تاران] به هوی دمام مه زیزی قهره نیافای مامش هموه که و ته قسه کردن له گه ل مه لادا، که
حوکومه تی ثیران به هه مو و جور یارمه تی بدا و زه وی و زار بو به رزانیه کان ته رخان بکا و خزیشی
بکا به «نائیب» له «تاران» و ثیر نه چی به لای و لاتی و سابلاخ هدا!... مه لا ثهم قسانه ی نه چوو به
گونچکه دا و قسه ی ثیرانیه کانی گیرایه وه.

ولأنى دورمن ه له لایه ن وزیرو ایمه کی همرکیه وه داگیر کرابوو له شیران. ولأنی سابلاخ حوکومه تی دقازی ا تیدا همهوو ه دتایه ر تافاه و در هشید به گی مهندی و هممو و همشره تی شوکاک و همرکی دابوویانه پال [قازی محمه د]، چوونی مه لامسته فا بز ثه و ولانه، ده روویه کی تر بوو له حوکومه تی کوردستان کرابووه وه به هری ثه فسمرانی همر دو ولاوه مه لا و قازی گهیشتنه یمک، هیزی به رزان ۲۰۰ تفه نگچی به کار ثه بو و چوه ناو هیزی دیموکراتی کوردستانه وه همد چهنده هیزی (مه لامسته فا) له ولاته کانی دسه قزا و دفه یز ولابه گی و دبانه داخوریکی ثیش جهنده هیزی (مه لامسته فا) له ولاته کانی دسه قزا و دفه یز فلابه گی و دبانه داخوریکی ثیش بوون و ثه و خه تانه روویه رووی حوکومه تی دیموکراتی کوردستان و چوونی مه لا بؤ ثه و ولاته، زور تر پیشکه و تن و شهره زله کانی ثه و ماوه یه همر به سه ر شانی ثه مانه و و بوه به دانه و ماه یه مایه ی هیزی همره زلی حوکومه تی دیموکرات، به فکو تیشک و شهو تیک بوون که و بیوون به مایه ی هیزی همره زلی حوکومه تی دیموکرات، به فکو تیشک و شهو تیک بوون که و بیوون به مایه ی هیزی همره زلی حوکومه تی دیموکرات، به فکو تیشک و شهو تیک بوون که و بیوون به مایه ی هیزی همره زلی حوکومه تی دیموکرات، به فکو تیشک و شهو تیک بوون که و بیوون به مایه ی هیزی همره زلی حوکومه تی دیموکرات، به فکو تیشک و شهو تیک بوون که و بیوون به مایه ی هیزی و دوله و دیموکرات، به فکو و شهو تیک بوون که و بیوون به مایه ی هیزی و دوله و دیموکرات، به فکو و بیوه و شهو تیک بوون که و بیوون به مایه ی هیزی و دیموکرات، به فکو و بیوه بی دیموکرات، به فکو و بیموکرات، به فکو و بیوه بیموکرات، به فکو و بیموکرات و بیموکرات به فکو و بیموکرات به در بیموکرات و بیموکرات به مایوی هیزی همیر و بیموکرات به در بیموکرات به در بیموکرات به بیموکرات به در سیموکرات به بیموکرات به در بیموکرات به بیموکرات به بیموکرات به بیموکرات به بیموکرات به در بیموکرات به بیموکرات به بیموکرات به بیموکرات بیموکرات بیموکرات بیموکرات بیموکرات بیموکرات بیموکرات بیموکرات بیموکرات به بیموکرات بیمو

...

به هوی شه پی گهوره ی دووهمه وه ثیران له همموولایه کهوه پری ببوو له ئینگلیز و ثهمهریکا و روس، شمړ دوایی هاتبوو پیویست بوو ثهمانه به پنی پهیمانی خزیان له ثیران دهرچن. له تشرینی دووهمی ۱۹۶۲دا برپار دراکمه ثینگلیز و شهمهریکا له شیمالی ثیرانهوه له «ثیران» دهرچن، روس ـیش له ثازرهبایجان بکشیتهوه و بگهریتهوه بر ولاتی خزی.

که ثهمان ئهم برپارهیان دا، ئیشمی حوکومه تی وقازی محمهه ی رووی کرده سهر و لینژی، که ثهو وای لیهات دیاره چونیه تی کاروباری بهرزانیه کانیش پهرده یه کی تری بهسهراهات!. تا ثهو و وخته ثهمان له حوکومه تی کوردستانا رایان ثهبووارد و حوکومه تی ثیران به هیچ جوّر ریّگه ی قسم ی نهبوو، ثهوا تیسته نیران ولاتی [سابلاخ] و حوکومه تی کوردستان دانه گریت و ثهمانیش بهرانبهر به حوکومه تی ثیران دیاره بینگانه نی ثیران ثهتوانن پییان بلّی له ولاتما مهبن!. لهملاشه و ه حالّی هیراقیان تهویه که جاومان پینکهوت!.

امملامستهفاه لهبمارثهمانه هيناي ولأتبي سابلاخي بمجيّهيّشت وگمړايموه بـوّ نـاوچهي

«سهندوس» و «نه غهده»ی کرده و به شوینی خزی و تهلگرافینکیشی بنو «قهوامولسهأتهنه»ی سهروکی وهزاره تی تیران لیندا و پیروزبایی ثهوهی لینکردکه ولاتهکهبان له نهیروهکانی بینگانه پاک بووه و تیایا دهرچوون. [قهوامولسهاتهنه] وهلامی تهلگرافهکهی به زمانیکی شیرین دایهوه و داوای ثهوهی لینکردکه بچتر بنو [تاران] و به دلنیایی ههر قسه و باسیک همیه لهوتیدا بیکا.

که ندم وه لامه هاته وه و لهم قسمیه تیگهیشتن. ممالاکونگرهیه کی له هشینغ شهحمه ده و نهفسه و کانی لای خوّی و پیاوه گهوره کمانی [سه رزانی] درووست کرد و لهم رووهوه کهوتنه قسه کردن. ناخر بریاریان هاته سهر نهوه که بجیّت بوّ [تاران] و له کهیز و بهین تیبگا. لهملاشه وه هیزی [بهرزان] تاگاداری شوین و جیگهی خوّیان به ههموو رووبینیه که وه بکهن.

شمجا له ۱۹٤٦/۱۲/۱۱ دا خوی و میرحاج، هیزهت عهبدولمعویز، نوری شمحمه دی تمها، خالید به گی زراری، محمه د ثمین میرخان، جممیل ته وفیق بامه پنی. به ری که وتن و چوون بؤ [تاران]. له وی برون به میوانی حوکومه ت و به همور و جوّر ریزیان لیگیرا. «روزمارا» روئیسی نهرکانی نه بروی ثیران بوو، چاویان پنی که وت. مه لامسته فا [قه وامولسه أنته نه] و شای دیده نی کرد. له پاش مانه وهی چه در وژیک تاخر بریاری حوکومه تی [ثیران] له گه آیا ها ته سه رشه مهرجانه ی خواره وه:

(۱_ نه گدر بدرزانیه کان بین به تعبدحدی ئیرانی، ئیران و دریان ئه گری و لمددور و پشتی [تاران] شوین و زدرییان بو دیاری ئه کا و دایانته نی بهو مدرجه چهک فری بددن.

۲ نه گهر خو بیانهوی همموو له ثیران نه میننه وه، شه و ۱۸۵ که سه که له لایه ن حوکرمه تی [عیراق] و و حرکم دراون به ناوی په نابه رانی سیاسیه و په نایان به النیزان هینناوه، حوکرمه ت له وانه له شو نینیک دوور له سنو وری عیراق دائه نیز.

۳ خو نهگەر ئەمانەش ھىجيان ناكەن، ئەبى تا رۇژى ۲۲ى كانونى دوودمى ١٩٤٧ كەسيان لە ئېران ئەمىنىن و ئەم ولأتە بەجى بېڭى).

[مەلا مستەنا] لەپاش وەرگرتنى ئەم مەرجانە چاوى بە [قەوامولسەئىتەنە] كەوتەوە و لەپاش دانىشتىنكى باش ينى وت مەرجەكان ھەموويان بەجنىن و لەچاكەى ئىسەن، ئەمنىنىتەوە سەرئەوە كە چەكەكانمان بدەين بە دەستەوە، ئەمەيان تۆزى ورد بوونەوەى ئەوئ؛ چونكە باوەپى سن، لاشم وايە ھەموو ھەشرەتى بەرزانىش ئەوميان بەلاۋە چاك ئەبى كە مەو شويتەدا ھوكومەت قرمان ديارى ئەكا دابنىشىن، بەلام تا ئەگەينە ئەو شويتە، ئىمە گەلى ھەشايرىتر ھەبە لەسەر يىمانا كە دوزمىنمانن، ئەگەر چەكمان بى نەبى ناتوانىن بەناويانا تىن بەرىن. كەوابوو بىرىستە ئىمە چەكەكانمان بىن بى تا ئەگەينە ئەو شويتە، بۆ ئەوە خۇمانى بى بېارتىزىن. كەگەيشتىنە جى ئەو وختە ئەيدەين بەدەستەوە!.

[قدوامولسه أنه نه] قدم قسه یه ی په سه ند کرد و روزمناراش پشتیوانی قسه کهی کرد، له سهر قدم نیمتیبار له یه ک جیابرونه و ه و [مهلا مسته فا] و هاور نکانی گهرانه و م فر رلانی وسندوس، بو قدوه ۴ وړشي بهرزان

هه شره تی [بهرزان] بهرن و بچن له بناری [تاران] خهریکی کشتوکال بن و چه که کانیان بـه بین هاره ق بده ن به [قدوامولسه لته نه] و حوکومه تی ثیران!!.

له مهلامسته فا ـم پرسی که دهنگ وا بلاو ببووهوه گویا لهو وهخته داکه نیوه چوون بو [تاران]. چهند ثه فسه ریکی ثیرانی وه کو بارمته لهلای [شیخ ثه حمه د]ی براگه وره ماونه ته وه تا ثیوه ثبشتان له که دی مدار تکال

وتی کهس نهماوه ته و و که سمانگل نه داوه ته وه، به آخو به بی قسه گیمه جوین بز «تاران». و تم له ئیراناکه یه کیکیان به ر چنگ که وت ثه یگرن و به ره لأی ناکهن، به تایبه تی یه کیکی وه کو قر که به و جوزه به ثاسانی که و تبوویته به رده ستیان جوّن نه یانگر تیت؟.

وتی رنک وینکی هیّزی [بهرزان] بوو به هرّی نهگیرانی ثیّمه. همه مووکاتیک حوکومه تی [تاران] دهنگ و باسی نه برو و هیّزی بهرزانی وهر ثهگرت، به ثه ندازهی سمه ری دهرزیه ک بین هیّزیی و سستی له وانه وه بهرگوی بکه و تایه خیّرا ثیّمه ی ثه گرت، همرچه نده له لایه که وه به هه موو چوّر خزمه تیان ثه کردین، له عمینی وه ختیشا به بی ته وه گزیا ثیّمه بزانین ده ست نیشان کرابووین بوّ ثه وه ثه گهریز ین هیّزیه ک له ولا هه ست بکهن له ملاوه تیّمه بگرنا.

...

شهمه قسسه ی مسه ال بسوو کسه بسوی گیپراسه وه. له الایه کس تریشه وه هه ندی امه نووسه ره به کریگیراوه کانی اثیرانی شانی خزیان هه آنه ته کین و ثه آئین: وحوکرمه تی اثیران له به راه و که ناوی به کریگیراوه کانی انبه راه و که ده ستوری گه پرانه وه ی [مه الامسته فا]ی دا امتاران ته بهیشته وه به شانازیه وه ثم قسمیه ته که ن و ثه و تانو ته ته ده نه پال مه الامسته فا که گریا ثه و په یمانی خوی به پریوه نه برد. له گهل ثه وه دا چاو له وه ثه پرشن که همو و ده میک کاربه ده سته کانی حوکرمه تی تیران په یمان شکاند نیان به الاوه وه کو ناو خواردنه وه وابو وه!.

قسهی دهوری زووتر ناگیزینه وه تمنها شهوه شمانین که لدده وری سه ره تای پادشایه تی «ورفاشاه دا به جور سه رو که عشایره کانی کر دیان له ولأنه کانی کر دستانی تیران ثمرت و «ورفاشاه دا به جور سه رو که عشایره کانی کر دیان له ولأنه کانی کر دستانی تیران ثمرت به اینانه و و به که یه که به صویند و به قور ثان خواردن راویان ثه کر دن و پاشان نه سوین له مهیدانا ثه ما، نه په یمان و په یمان نه شکاندن! که چی نووسه ره به کریگیراوه کان ثیسته ثه آین: بزیه حرکومه ت دهستوری مه لای داه لهبار ثه وه که ناو نه بری به په یمان شکینه را. ثای لهم قسمیه چه ند زله ۱۹. ثمی ثه و سه رده مه که کرد د و پاشان ثه یخستنه [قه سری قه جه ر] و و تا که کرد و پاشان ثه یخستنه [قه سری قه جه ر] و و تا ثهمردن، ثه و و وخته بزج به یمان شکاندن له کایه دا نه بوو ۱۹. و اله باسی «مه لامسته فا ۱۵ په یمان نه شکاندن ان د

رهنگین ثهو نووسهرانه ثهو رینگهیه بو کاربهدهسته کانی تیران پاک بکهنهوه که بـلّین: وثـهمه سیاسهته و ههر روزیّک به باریّکا ههلنهسوورِی. ثـهو روّژه سیاسهت تـهوهی تـهویست، ثـهم

رۇژەش پەيمان نەشكاندن ئەمەي ئەوي.١٠.

لهسه رقسه ی تهمجوره نووسه رانه ته بی ته و کاربه دهستانه ی نیران وه کو هسوشتر مورخ ه وابن؟ که بینی بووتری وهره باربه ره، ئه لمی من بالدارم، بالدار چون بار ثهبا؟. که بیتی بلین که واقعه وهره «دان» بخز، ثه لمی چاوتان لمی نییه من وه کو حوشتر وامه، حوشتر چون دان ثه-موا؟!.

ئەوانىش ئەو سەمەرەيە لىنى رووداون!كە پىيان بوترى ئەگەر بەتەنگ پەيمانەۋەن بۇچ لەڭگەل كوردەكانى دەورى [دەزاشا]دا واتان كرد؟. ئەلىن ئەرە سياسەتە و لە سياسەتا پەيمان شكاندن ئىيە. ئەگەر بلىن: ئەى جۆن مەلامستەفا ئىزن درا لە تاران گەرابەۋە ئەو سياسەتە لەورىد بىۆ لەكارنەبرا؟. ئەلىن: ئاى! پەيمان لەبەينا ھەبوۋ، چۆن بى پەيمانى ئەكرىن؟!...

له گه آن نه مانه شاکوته ک نه زانن قوتاغ له کوییدا. گه رانه وه ی آمه لامسته فا آله تاران له به رنه و ه نه بود که په بیمانیان پیدابوو، به آکو له به رئه و ه به و که نه و رؤزه ی کورده واری نه و و لأته له هموو لایه که وه بود که به بین به بین نه خوارد... له به رئه و بود که ره شید به گ و نوری به گی هه رکی له و لاته کانی مدرگه وه ر و ته رگه وه رود به به دو و هم زار یاوی پرچه که وه راوه ستا بودن. مه شره تک کانی و زورز! و و مامشی قادری به به بینی و شنو به و و از اس ایان به دوو هم زار و پنجسه د تفه نگه وه له و لاز در باودن. صومه رئاخای خالید ناخای جه لالی به دوو هم زار تفه نگی پر فیشه که و نه و ولاته ی گرتبو و نامه لاشه وه به رزانیه کان خویان به همو و جوزه هیزر که وه و کو تیسکه ی تفه نگ راوستا بودن.

ثهمانهبوون حوکومه تی ثیرانیان ناچار کرد بهوه که همهلامسته فاء بگیپهته و، بؤ ولأت، نهوه ک پهیمان نهشکاندن وه کو نووسه ره کان ثه پلیّن!. ثهوهنده همهیه پیاو که دهستی دا بهنووسیشی کارمسات. یا تهثر پخینکه وه زور حهیفه راستی و حهقایه قه کنان بکیا به ژیمر لیّوهوه و ثهوهی رووکه شه ثهوه بخاته به رچاو. ثه گهر ثهو وا بکا، پاشه روّژ راستیه که دهر ثه خا!

تەمەر دىسان شتېكى ترېش ھەيە:

کاربهدهستهکانی ئهو روّژه ی ئیران ـ وه کو هی پیشسینه کانیان ـ ئهچوون ههندی له کورده کانیان ههائه خراند و به هیّزی ئهوانهوه ئهچوون به گژ مـهلامستهفا ـ دا و لهرامستیشدا ئـه گـهر ئـهوانـه نهبوونایه، نهیروی ئیران همروا بهو ئاسایـه کاری خوّی له گهل مهلادا نه ثبهیّهوه.

تا ثهو رژژه که ثبشیان بهوجوّره کوردانه ههبوو، بهوه شانیان بهرز ثهکّردنهوه که ثهمانه وشا دوستن!» و ههزار و یهک پهیمانیان ثهدانی! لهپاشا که ثیشی حوکومهت لهگهل مهلادا یهک لایی بووهوه، نهپیمان له کایهدا ماو نه ثهو زمان خوشیه لهناوا ما!.

به پنچهوانهی ثهوه نووسهره به کریگیراوه کان وهختی قه آمیان ثه خسته سهر کاههز بویان و باسیانیان ثه کرد ثهیانوت: «ثهمانه قازانجینکیان نهبوو، ههر ثهوه ده بوون ـ به ته هبیری خنریان ـ سیاهی له شکربوون!». ثهم جهند و شهیه ههموو خهلات و بهران و پهیمانه کهیان بوو که پنیان ثهدرا!. نووسهره کان به وجوره حه قایه ق ده رشه برن. به لام له لاسه کی تریشه وه شهمجوره قسه شتورشی بهرزان ۱٤٥

کردنانهیان بن گزمان گریمی ثمو کوردانه ئەزپنگینیتەو، که ئەو رۆژە بۇ «بارەقەاشەيەکى رووت، دابوویانه پال کاربەدەستەکانى ئىیّران و لە پىاشىشا ئىەو پىەلەرەشەيان نىووسان بىدناو جىەوانىي خۇيانەرەا. ئەمە تۆلەي خزمەتكردنى يىنگانەيە.

...

همه لامسته فاه که گهرایه وه ام تاران و گهیشته وه ناو به رزانیه کان، له پاش قسه و باس برپاری شهریاندا له گهل نیرانا، ناوچه ی شهریان له و تحفه ده و و جلّدیان ۱۹ موه گراسته وه بر شاری و شنو و و م لّدیان ۱۹ موه که گراسته و بر شاری و شنو و شنویان کرد به مهرکه زی قیاده، له و لاشه وه له گهل زیرویه گ و تایه رئافا و روشید به گی مه ندی به گد شمانه له مه شرون ده میان گهیشته یه ک و سهریه به رزان بسون ده موسیای که یشته یه ک و بریاریان هاته سه رئه و منوی مونی راوه ستن و نه گهر و شاریان ها تم که و می که و می کرد. و مورد نه مان له ملاوه وه کو سینگ راوه ستن و نه گهر و شران چه لاماری دان بچن به گریا.

مساوه یه کسی پستی جسو و بسه سه رگه رانسه وهی مسه لامسته فا دا و هیچ ده نگینکی نه بوو، [قموامولسه نته نه] تنگه یشت که مه لامسته فاگو نی خوی لیوه شاند و ته فره ی دا!. سه رگرزه شتی رتری و کوتره کهی که و ته یه نه نی نه بود، کوتره کهی گرت. کوتره که و تی نه گهر چاریکی خوم نه کهم خوراوم. به ریوییه کهی وت: «تمری مام ریوی بی ته وی نه بین به پرسیار هیچی تیدا نیسه له پیش نه وه دا نوشم کهی نه مهوی لیت بیر سم جه نابت خاکی کام و لاتیت ۹. ریوی ده می هه نه پنی و دای له شه قه ی بال و دمی هه نه پنی و دای له شه قه ی بال و لین دا روشت!.

رنوییه که لهدوو سهره وه سهیری نه کرد و جینگلی نه دا و نهیوت قااخ انه گهر نه مجاره به رپه لم که وتیه وه نهین بلیم شاربازیزیم، شاربازیزیم ۱.۵. دانیشی بوی چیز نه کرده وه ۱.).

نه مجا حوکومه نمی [تاران] به هوی [قه وامولسه آنه نه] و ره زمنا راوه له ۸۱ی شبویاتی ۱۹۲۷، فهرمانی ده رکرد که په لاماری له شکره کانی «به رزان» و شوکاک و همرکی له [ورمی] و ده شتی «مسندوس» و شنو بدری و چه کیان لی بسینریشه وه و خوشیان له ناو به رن.

لەشكىرىكى لەژنىر قەرماندەيى «سەرتىپ زەنگەنە» لەدەوروبىەرى «ورمىن» وە بىز دۆلى «قاسملۇ» بەرى خرا بۇ سەر زىرۇيەگ و تاپەرئاغا بۇ ئەوە نەيەلىن ئەمانە بگەن بە بەرزانيەكان.

له شکریک له ژبّر فه رماننده ی مسه رهه نگ نه نساری ه له سایلاً خه و به برگرتنی نه خه ده. له شکریک له ژبر فه رمانده یی ره ثیس نه وه ل «کلانشی» دا بزگرتنی قه لأی و به سوی».

لهشکسری هسهشایری مسهنگور و مسامهش لهژنیر فسهرماندُدیی «بسه هادوری» دا بـرّسـهر مهلامسته فا و بهرزانیه کان و برّ دەوروپەری «خانه».

ثهم له شکرانه به ههمو و هیززنکی ههوایی ـفوزکه ـ [تزب] و [دمبابه] و مهتره لوز و جبه خانه ی حوکومه تیه وه که وتنه په لامار دان ـ له ۲۱ی شوباتی ۱۹۶۷ له شکری سه رتیب زه نگهنه له دوّلی «قاسملوّ» له گهل نه پروی زیرِ زیه گ و شوکاک داکه و تنه شهرِه وه. له گهل ثه و داکه فوزکه و تزب و ۱٤٦ شورشي بهرزان

دەبابەی حوکومەت وەکو بارانی بەھارگوللەی ئەباراند، چەند رۆژنک ئەو شەرە درنزەی کیشا، لەئاخرا رۆژھەلانی ئەو ناوچەيە لەدەست نەيروی حوکومەت دەرھینىرا و کىرشتار و بىرىندار لەھەر دوولا زۇر بوو.

لهم خهته وه نهمه روویدا، به لأم له خهته کمانی تره وه سهیری نسه پر واثه کرا که له وانه بن نیرانیه کان پیشکه ون. به رزانیه کان له به رئه وه بتوانن که آک له ناوچه کانی «مهرگه و په و «تهرگه و په وهرگوه و وهرگرن و مهیدانی شهریان فروانتر بن [ته گبیر]یان هاته سه رئه وه کمه ناوچه کمانی و په مسوی، سخ فیان، جذیران به به

که ثهمان له جیبه جی کردنی ثهم ثیشه دا بوون حوکومه تی [ثیراند] که وته خوّی و له شکریکی پرچه کی له ژیر اند] که داری مارتی ۱۹٤۷ دا له ورمی وه بز لاچه کی له ژیر نه زماننده یی هسم همه نگ نسرالله نیساری ه له ۱۸ ی مارتی ۱۹٤۷ دا له ورمی وه بز لای دولی دائیر که و به نهدین یا به شکری همشره تی [ومشید به گ] و آنوری به گ] و مهشره تی به رزانه وه. که گهیشتن له گه ل له شکری همشایری شوکاکاکه و تنه شریتکی مردن و ژیانه وه له تاخواگه لی له شویته کانی نه و ناوه بان داگیر کرد و ثه و تاره و و دو به رزانه و بویان پیکهات و کرد و ثه و تاره یا و رومی بود.

له شکری دبه رزان، ثه و شوینانه که به ده ستیانه وه بو و له گه ل ثه و هه مو و په لاماره شاکه ثه برا به سه ریان، تاگاداری شوینه کانی خزیانیان ثه کرد و گه لی جاریش نه یروی ثیرانیان ثه گیریا به دواوه و گه لیز که ژراو و برینداریشیان لی ثه خستن.

ثیرانیه کان که سه یریان کرد تا ثمم شوینانه به دهست به رزانیه کانه وه بی له دانی کوژرا و بریندار به ولاوه نه بی هیچ که لکینکی تر وه رناگرن، له به رثه مه عیلجاریان کرد. و بریاریان دا که به همر جزره بووه په لاماریکی شیلکانه بده ن و ثیشینکی وا بکه ن که ثه و شوینانه له دهست [به رزان]یه که ان ده رنین.

له ۱۵ی مارتی ۱۹۱۷ ادا زر فه رمانده بی سه رهه نگ نه نساران له دقه لا جوخ به په لاماریان برده سهری دفه رنه. له خواره وه هیزی سه ربازی نیزامی و تؤپ و ده بابه و له سه ریشه وه فرد که که رته کار. له گه آن نهم هه مو وانه شا به رزانیه کان دلیرانه هاننه دهست و له هم دو ولا کوشتار یکی زر ر په یدابوو، له نه فضه ره کانی تیران دسه ید جه لالی ره حیمی اکوژرا و له ناوایی دشه رنه سه که سی له نه نمان بر شوین قایم کم دن فیکریان هانه سه رشه وه کند دهست له لاک شیمال همه آبگرن و له ناوایی ده شنز اه جینگیر بین و روو به جینوب په لامار بده ن که شهم نه خشه به نیزانه کان نریک به که ویته و جه نگیی، مه لا به جوزر یکی ره سمی بلاری کرده وه هم که سه به تیرانه کان نریک بکه ویته وه به به نیرانه کان نریک بکه ویته وه به به نیرانه کان نریک بکه ویته وه به نیرانه کان نریک به کوته و به خرایی نمینیته وه ای به خه به رو باس، تو آمی خوی زور به خرایی نمینیته وه .

ثهمجا له ۲۵ی مارتی ۱۹۲۷ ا پهلاماری دنالس و نهلوسری دا که لهلایاد هیزی ثینرانه وه

شۆرشى بەرزان

ره ئیس نهوه آل دکلانس، به همهمو چه شنه هیزینکی هه سکریه وه له وی بوو له پاش شه پینکی مهردانه، مهرکذی دنه آنوس که و ته دهست به رزانیه کان، دکلانسی، سه رکرده ی نه بروی ثیران کورژا، ۱ سه رباز بسریندار بسوه، ۹۱ که سیشیان لی به دیل گرتن، فیشه ک و جبه خانه و خوارده مه یکی زوریشیان هینایه و ده ۹۱ مینجیان نه فسه ر برون.

له روژی ۱۷ی مارت دا نه بروی [ثیران] له و ناوه دا برپاریان دا که پشتیوانی له شکری مدرکه زی ۱۷ی بات دا که پشتیوانی له شکری مدرکه زی دستونیان بکه ن و به ههموویانه وه هیرش به رنه سعر بهرزانیه کان. شم نه خشه یه یان جیه جین محرد و په لاماری خویانیان دا. له ثه نجامی شهرینکی گهرما، نه بروی ثیران دیسان هیچی بی نه کرا. سه رکر دهی له شکری پیاده ره ئیس در هزا قهره باغی ۶ کرژرا و له همر دوولاش کوشتار و بریندار په یدا بوو. لیره شا بهرزانیه کان گهلی چه کی تریان له گهل ۱۸ دیل دا ده ست که وت و سه رکه وتن.

...

که نیش گهیشته نهم شوینه و تهماشا کرا نهیروی دبهرزان و رؤدبهروژ ههر لهسهر کهوتنایه، سهروکی نهیروی نیرانی نهو ناوه دسهرتیپ فیوزی، نهخشه ی گوزی و نهخشه یه کی تهری دامهزران؛ نهخشه یه کی وهها که به ههموو هیزی کیانه وه نابلوقهی بهرزانییه کان بدهن و شوینیان پی ته نگ که نه وه، ههر هیزیکی ههوایی و تانکی و زریلی _یش هه یه ههمووی بخریته کار. لهبهر نه مه له ۱۹ی مارتی ۱۹۱۷ دا فهرمانی به به شکردنی نم نهیروانه کرد به مجوّره:

۱- فه وجیک له ژیر فه رمانده یی سه رهه نگ نیساری له [موان] هوه بچیت بر هنیرگی و ره زگاه. ۲- فه وجیک له ژیر فه رمانده یی سه رهه نگ پر ته وی بر داگیر کردنی هسلیوان، و یاریه دانی صه رهه نگ نیساری.

۵۔فەوجنِک لەژنِر فەرمانی سەرھەنگ بیگلەری دا بىز پاراستنی دۆلْی قىاسملز، نەوەک بەرزانىيەكان بچتە ناويەوە.

۱-فهوجیّک لهژیر فهرمانده یی همومایونیsدا بؤ پاراستنی بسهینی [ورمسێ] و سمابلاّخ و بــؤ نهبچړانی خهتی ئهو دوو شویته له یهک و بؤ پشتیوانیکردنی نهیروی قاسملزه یش.

۷ فه وجیک له ژیر فه رمانده یی و سه رهه نگ ثه نساری ۵ دا له و سو نیان ۱۹۰۵ و بر داگیر کردنی و نه آنوس و ده وروبه ری نه آنوس ثه مانه بیجگه له دهسته ی هه شایری [سه نگور و سامه ش] که له ژیر فه رمانده یی و به هادوری ۱۵ برون.

لهم سهردهمانه داكه ئهمان ئهمجوره نهخشانه يان كينشا، [عملي حيجازي]يش له لايمان

۱٤۸ شورشی به رزان

حوکومه تی عیراقه وه له قزلی «زینوی شیخی» و «حاجی هـموّمه ران»وه بـه همیزینکی تـمواوه وه راوستابوو بو ئهوه ثهگهر (مهلامسته فا) و هیزی (بهرزان) بگهرینه وه بو دیوی «عیراق»، ئهمبش لیره وه سهری رئیان پی بگریّت!.

هدر بز ثهم کارقایمیه عدبدولئیلاه و نوری سه عید له ۲۲ی مارتی ۱۹۶۷: خزیان گهیدنده «حاجی هؤمهران» و ثهوی پیریست بوو لهم رووه وه ریگهیان بز (عهلی حیجازی» دانا.

ثهمه و دیسان به تسهی راپوری ثیرانیه کان، حوکومه تی عیراق لهو سهردهمانه دا ههموو مانگی ۳ ههزار دیناری عیراقی تهرخان کردبوو بو «شیخ رهشید»ی بر دوست که نهویش به هیزی عهشایری ثهو ناوه و مریدانی خویهوه، ههموو دهمی ناماده یی به گژا جوونی مهلامسته فا بن.

له ۲۲ی مسارتی ۱۹۶۷داکسه له قسوّلی شیرانسه وه هسه به جسوّشی گسه رمی دا بسوره «فعیز ولّلاهومایونی» سمرله شکری نمیروی ثیران له «حاجی هزّ معران» له گهار، «هملی حیجازی» چاویان به یه که کووت. عملی حیجازی بریاری دایه که دوو فه وجی سه ریازی میراقی که له بافستیان و میرگه سوور دن، به همموو چه کیکیانه وه له گه ل ۱۲ مروّکه دا له سوه ی ۲۲ سه مات بیانهینیته قوّلی «حاجی هو مهران» و به ربه ستی مه لا ریان پی بکا.

له خه تی هیراقه وه نهمه کرا، نهمجا له خه تی سنووری تورکیاشه وه ده ربه ندی «بنارد؛ به هوی حوکومه تی آتورکیا آوه نه ویش قایمکرا، نهمه ش بر نه وه کی نه وه ک مه لا له و خه ته و بهیته خاکی تورکیا. ۳ فه وجی تورکی، نه و ناوه ی ته نیه وه؛ یه کیک له کیوه کانی «دالانهراغ»، یه کی له ده ربه ندی بنارد، یه کیکیش له به رانبه ر «نیرگی و ره زگاه وه که له ملاوه ف وجی سه رهه نگ نساری دیشی لر بوو.

نُهُم تەرتىباتانە ھەموو بۆ ئەوە كران كە ناوچەى دەسەلاتى ھۆزى دمەلامىتەقلە بـە تـەو وى تەنگ بكەنەوە ر بە ھەر جۆر بووە بتوانى بە زىندوويەتى يان بە سردوويەتى بىخەنەگير.

به مجوّره ثهم نه خشانه کیشرا و له حهینی روّژی ۱۹ دا نهیروکانی نیساری و پرتهوی کهوتنه ثه نجامدانی فهرمانی خوّیان و شهرینکی قورس له گلل بهرزانیه کانا دهستی پنکرد و له «سلیّران» گهیشتنه یه ک و بوّلای ونیرگی و روزگاه به پی کهوتن. لیّره دا له شکری [بهرزانی] گیانبازییه کی مدردانه یان نواند و گهلی کوشتار و بریندار له دهسته ی نه یروی نیران کهوت. له بهرزانیه ک ن ۳ کوژراو و ۱۲ بریندار روویدا. شهری نهم خه ته تا ۲۰ ی مارت در نوّه ی کیشا.

له ۲۲ی مارتی ۱۹۹۷ هموری هخلیج و تورسته دهستی پیکرد، لهم شه و دا تیرانیه کاد، به جه رگیکی قایمتر له پولآوه هاتنه مهیدانه وه. دهستهی پیشمه رگ به بی ثهوه کو له مردن بکه نه و به رفتی قایمتر له پولآوه هاتنه مهیدانه وه. دهستهی پیشمه رگ به بی ثان دا، نهیروه کانی تریش له پشتیانه وه به گیاد، و دل پشتیوا بیان ثه کردن، له سهره و فروکه بو بومباها ویشتن له واشه و هه لو تیز تر بووا. ده با به و زیلی و نوین کیرهه لکندی بویکی می تواند که هاویشتن، ههناسه له شوین ههناسه له کیارا به و در سته ی همرد و و لا بو شکری برسی، برسی، برسی تر بوون. له ثه نجامی ثه م شهره دا

تاکی تمرازوی وبمرزان، قورس تر بوو، له نمیروی ثیرانی دوو ثمفسمر هسمیید محمدی ثیمامی، و دهاتفی، لمگهل سمربازنکی بن شومارا له دئورست، کوژران. ثمفسمر [جمهان پاک] و ۱۵ سمربازیش به دیل کموتنه دمست بمرزانیه کان لمگهل گمهنی جبهخانه و خوارده مهنیکی زوردا، سی فروکه شیان له کار خست. له له شکری بمرزانیش ۳کوژراو و چمند بریندارنک

به آن کیوی پیردار _یاندا به دهسته وه. ثه وهنده هه بوو ثایا چوّن درا به دهسته وه ۹. ثه مهله سهر . شایعتی در ژمن که بویان ثه دا:

هیزی ئه و شویندی نیرانی هممووی رووی کردبووه «پیردار»، تـمماشائه کـهن وهکــو بـاران، گوللهیان بهسهرا دینه خــوارهوه، تـممانیش لههـهر چــوار لای کـیّـوه کــهوه بـینیان پـیّـوه نــاوه بــو پیشکهوتن و هیچ کو لهوگوللانه ناکهنهوه. به تایبهتی [دهبابه] و رزیلییه ک سنگ ثهنین بوّ پیشهوه و همر ئهروّن، لمولاشهوه گولله باران همر همیه.

له م شویتنده ا بدرانییه کان بو نموه سدنگهره کهی تر قایمکه نموه، کشابوونه و بو نمولا، تدنها تاقه بهرزانییه ک مابووه وه له سه نگهره که دا و نمو تاقه که سه بوو که نمو هیزشه ی نمبرده سهر نمو هموو هیزه ی نیران. نمو تاقه بهرزانییه شویته کهی خوّی نه دا به دهسته وه و له شه پرکردن نه که و ت تا ده بابه که چوو به سه ریا و به رهوره وه ی ده بابه که شه هید بوو.

شوینی دووسهدگوللهی ئهم تاقه بهرزانیه بهدهبابهکهوه بوو، همر دوو چراکانی وردکردبوو، گولله هاویژی زریلییهکهی کون کون کردبوو، تؤییتک لهگهل ئهو هیزه دابوو، گوللهی شهم تــاقه «بهرزانی»ییه بهدریژایی دابووی له ناوهراستی لووله تؤیهکه و، تؤیهکهی لهکار خستبووا.

ئەمەبوو گيانبەختكردنى «بەرزانى» لەشەرى ئېرانا، خۇيشى نەدا بەدەستەوە تا ئاخر تنۇكى خوينى لەرنگەي قەوميەتى خۇيا لەژېر رەردەوەي «دەبابە»ى دوژمنا بەخت كرد.

روزژی ۲۹ی مارت فهوجی سهرهمنگ فولادوهندکه بو [پهرهندیز] دانرابوو به رئ کهوتن و گهیشتنه دهورویهری اثاخبلاخ. لهروژی ۳۰داکهوته شهرهوه، بهرزانییهکان دلیرانه بهرهنگاریان بوون و بو پاراستنی شوین و جنگای خویان کوششیان ئهکرد. لهوانـمبووکـه نــمیروی [شیران] بشکنت، له و کاته دا فه رماندرا به هیزی هه وایی به تانکی و زریلی جمه نگیی، که ثموانیش بکه و نه و بشخوه و گفته و نیشه وه، گرلله تؤپ و مه تره لزز و بؤمبا وه کو بارانی به هار هه مور، شیو و دوّل و کلاوه کانی دا گرت، به هزی ثه م همو و هیزه تاگرینانه و توانیان له پاش زیانیکی زوّر شه و نسوینانه له ده ست به رزانییه کان و در بگرن و ، به رزانییه کان بو ته وه کوشتاری که متر بده ن به ده سته و ه شوینه کانیان به جنهیشت و گهرانه و ه دواوه. له م شهره دا له نه یروی ثیران ثه فسه ریک ـ تاج فه پر ـ و دو و سه ریاز بریند ابوون و ۱۲ سه ریازیش کو ژران. له په رزان ۸ کو ژرا و ۱۲ بریند ار برو.

که بهرزانیبه کان پشتاوپشت گهرانه وه و نه بروی نیتران «قوآنو آمه و «که مهروزورد» و نه و ناو ناونه یان داگیرکرد، بهبن پشوو فه و جی سه دایانه ناوانه یان داگیرکرد، بهبن پشوو فه و جی سه دهنگ نهنساری و سه دهنگ خه فاری _ یش دایانه پال نهو نه بروانه و فرو که و زریلی و توبی هموولایه کیشیان به جاری بهون به یه کی و اده ۴۷ نیسان دا به کومه آن هر شدن و زره له ژبر سینه دری شهو همرو هیزه ناسمانیه دا همنگره زوره له ژبر سینه دری شه هموو هیزی دو ژمنه دا، له گهار نه و مشار نامه هموو هیزی دو ژمنه دا، له گهال نه و همود انه و هیزی دو شیان ته ناگی کرابو وه وه، همر سه ددانه و دلیزانه سنگی خویانیان نه نا به گولله وه و له شوینی خویانا نه چه قین.

که لهولایهوه بوّمبا بارانی فروّکه و لهلایه کهوه هاژهی گوللهی توّپ و پیّشنکهوتنی زریّـلی و دهبابه زیاتر هیّزی نهسهند، نهمان ناچار بوون بهوه که «نهلّوس» و «سنگیان» به جمّیّ بیّلیّن و خوّیان بگهیهنه «گهلاًس» و نهو ناوه بهتمواوی چوّل بکهن.

لهولاشه وه هیزی عهشایری مهنگور و مامه ش که له ژیر فهمانده یی به هادوری د دا بوون د له گهل عهینی فه وجی به هادوری دا له گونده کانی «تازراس و ناناس» هیرشیان برده سهر له شکری دیموکرات که له ژیر فه رمانده یی زیروبه گ و تایه رئاخا بوون د له و هیرشه ی ثه وانیشا کیوه کانی ددو آنی هده ست به رزانیه کان ده رجوو، له شکره که ی «زیرویه گ» ر «تایر ناخا» روو به «سی ناوان» گهرانه و بر دواوه و له «گهلاس» له گهل به رزانیه کان یه کیان گرته ره.

دەورەى شەر لەدەورى بەرزانىيەكان ھەر تەنگىر ئەبووەو، رۇژبە رۇژ نەيروەكانى [ئىزان] زياتر يەكبان ئەگرتەو، ئەم يەك گرتەى ئەوان ئەبوو بەزيادە ھىزىكى بۇيان و ئەبوو بەمايەى بچوك كردنەوى مەيدانى شەپرى ئەمان. فىرۆكە ر تىۋى و دەبابە و زرتىليەكىان بە ھەموو سوپاكانيانەوە ھىزشىيان ھىنايە سەر «شىنى» كەمەركەزى جەنگ و فەرماندەى بەرزانىيەكان بور - ھىزى حوكومەت لەلايەك و ھىزى مەنگور و مامەش لەلايەك. [بەرزان]ى دائىر بەبى تىرس چەند رۇزىك لەرىر ئەم ئاگرباران وگرللە و بۇسبا بارانەدا خۇى راگرت و شىزانە جەنگى كرد. سەربارى ئەمانىش «موساخانى زورزا» بە خۇى و سوارەكانيەوە ھەر لەناو نىارەكەدا بەرەنگاريان بوو.

له ناخرا له به رئه وه که مه پدانی شه ره که پان هه تا نه هات هه ر ته نگتر شه بوده وه، بنق شهوه ش نه که و نه داوه و و بشتیشیان لی نه گیری، له چی نیسانی ۱۹۲۷ دا شاری «شنزه یان جول کرد و که و تنه بشتی «شنز» و روو به رووی خاکی عیراق گه رانه وه. نهیروه هه وایی و ناسنینه کانی نیران به شتورشی بهرزان

گوللهی تؤپ و برمبا رهوانهیان نه کردن. له گهل نهم ههموو هیرشانه شدا که نه کرایه سهریان گهرانه و برمبان له سهریان گهرانه و برنگ به در ریک ویتکیه، سهرداره جه نگیه کانی نیرانی سهرسام کر دبوو. فرق که به بن ره حمانه برمبابارانی ژن و منالی بهرزانییه کانی شه کرد، له گهل شهمه شدا شه و دیلانهی تیرانیه کان که که و تبوونه لای بهرزانییه کان بهرانبه ر به بومبا بارانه کهی شهوان، شهمان به مهردانه خومه تیان نه کردن.

لهپاش ثهره که له دۆلمی «گهلأس» دەرچوون، بۇ ئەوە تۇزى ئەركى گەړان و ھەلسوورانىيان كەمتر بېيتەوە ئەوەندە بەتەنگ ئەوەوە نەمان كە ئەگادارى دىلەكان بكەن. وەكو بلېيت بەزمانى حال پىيان ئەوتن كە برۆن. دىلەكان ئەم شلەۋانەى ئەمانيان بە ھەل زانى، ھەلأتن وگەرانەوە بۇ ناوجەي ئىرانىيەكان.

بهرزانی دلیر به مجوّره له شه پی مردن و ژبانا بوو وردهورده به جوّریکی ریک وینک له پردی دقادره و ناوچهی دتالجاره و کیوه کانی دگله شین ه و همه رگ زیاره ته دو و به دو و پاش نه گه پرایه وه تا له روّژی ۷۷ و ۲۸ی نیسانی ۱۹۵۷ دا هاته وه ناو خاکی میّراق، هاته وه له ژبّر بیارانی گولله ی توّپ و معتره لوّز و له ژبر بوّمبای فروّکه دا.

له ثهنجامی ثهم شمه ره به برزانی و ثیرانیه کمانا ه قائید و ٤٠ شه فسه ر و ۲۰۵ کوژرا و له ثیرانییه کان پهیدا بوو لهگهل ۲۰۰ بریندارا. لهو کوردانه ی که لهگهل ثیرانیه کمانا شمه پریان لهگهل به رزانییه کان ته کرد، له وانیش ۳۶گوژراو و ۵۳ بریندار روویدا.

له دەستەي بەرزانى ـش لەھەموو شەرەكانا ١٣٠ شەھىد و ٢٥٠ بريندار روويدا.

...

[مهلامستهفا بهرزانی] و همموو دهستهی بهرزانیهکان بهمجوّره روویان کردهوه خاکی عیّراق و گهرانهوه، بهلاّم ثایا ثهوانهی که تهثریخ ثهخویّننهوه، یا ثهوانهنی کهواکاروباری سیاسهت و شهرٍ و شوّرِ ههلّنهسوورِیّنن بهج چاویّکهوهوه یا باوهرِیّکهوه سمیری شهم گهرِانمهوهیه و سمیری شهم پهردانه ثهکهن؟.

ثایا بهو چاوهوه سهیری ئهکهن که ثهلّین لهشکرینک بوو شهرِی کرد و شکا و گهرایهوه؟. یا ئهلّین لهشکرینک بوو تا ثاخر ههناسه جهنگی کرد و پاشان بهسهر کهوتوویی گهرایهوه؟.

بنگومان هممور کهسینک ر ههمور جهنگاوه ریک ثهم باوه پوی دووهم وهر ثه گری؛ چونکه ههمور پیاوه گهرره کانی مهیدانی سیاسهت و شهر، له کاتیکا که بیانه وی شانازی به لهشکره کهی خویانه وه بکهن ثه لین لهفلانه خهتی جهنگ به جورینکی ریک ویینک گهراینه وه. وه کو ههموو جار دجهر جل به لهناوه ندی ثهم شهری دووهمه دا شانازی به وهوه ته کردکه تهیوت نهیروه کهی ثیمه لهفلانه شوین به جورینکی ریک وینک گهرایه وه دواوه.

ئهم قسه یه و ئهم رینگه یه زوری تبایه؛ مهمنای وایه دوژمن زور زال بووه، له گهل ئهو زائیه شدا دمستهی ئهم، ئهو دهرفه ته یان نه داونه تن که بیانگرن، یا شتو مه کیان به تالان بهرن. ئه مجوّره شتانه ۱۵۲ شورِشی بهرزان

بو مهیدانی شهر و شور به گهورهتر سهرکهوتن دائهنری.

له شکری [به رزان] له گهل نه و هدا که دو ژمن له هممو و کاتیکا ده نه وه نده ی نه مان بوون و همر جزره چه کنکی تازه له فرو که ا له زرتلی، له توب، له ده با به به ده سه لاتیکی حوکومه تی و به جزرتکی بن شومار له لایان بوون، له گهل نه مانه شا [به رزان] توانی به رانبه ربی نه و هیزه بی شه ندازه به بکا و له گهلی وه ختا و له گهلی شوینا دیلیان لیب گری و تالانبان لی بسینی، جه نگاه و ربه که یشی بگاته پایه یه ککه دیلیکی لینه گیری، له گهل نه و هممو و منال و خیزانه دا که له گه آبان بروه منالیک نه دا به ده سته وه، یا تفه نگیک نه دورینی، به همه و تازاییه ک و نه به زیبه که و به رانبه ربی نه ولیشاوه حوکومه تیه بکات و چون رؤیشتوه به و جوره پگاته وه ولاتی خوی!. بیگومان نه مه له مه یدانی شه و و سیاسه تا به گه و ره تر سمر که و تن دائه بری و سه رو کی نه م له شکره که نه م نه خشانه دائه ریزی، به یه کی له پلیمه ته هم و گه وه کانی پیاوی جه نگیی دائه تری.

...

وهزارتی دسالح جهبره بوو له عیراقا، دوو دانه له کوردهکان ـ توفیق و هجیی و جهمال بابان ـ بهناوی وهزیری کوردهوه وهزیری مههارف و عهدلیمبرون. مهلامسنه فا که بهوجزره حوکومه تی بهناوی وهزیری کوردهوه و هموو گیران لههموولایه کهوه بهلاماری دا، ثهره بوو له ۱۷ و ۸۱ی نیساری ۱۹۹۷ها خسوی و همهموو بهرازایه کان هاتمهوه ناو ولاتی عیراق و ثیرانیان بهجیهیشت. ثهمانه ش که هاتمهوه هیباره ت بوون له ۱۳۵۹ کافره ت، ۱۳۲۹ منال.

مه لا سه بری کرد روو بکاته هه ر لایه ک، له بارانی گولله ی بن نامان به ولاوه هیچی تر پیشوازی ثهم زن و مندالانه ناکا که له گه آین. به ناچاری که و ته قسه کردن له گه آم حوکومه تی [سالع جه بر] دا بو ثه وه حوکومه ت نیبان خوشبی و ثه مانیش بتوانن وه کو هه مو و نیشنمانیه ک له و لاته کهی خویانا دانیشن. حوکومه ت ثهم قسانه ی نه چوو به گویچکه دا و هه ر له سه ر ثه و قسه یه بو و که به بن هیچ قسه یه ک و هیچ مه رجیک ثه بی خویان بده ن به ده سته وه!.

كه ثيش گهيسته نهم شوينه، مهلامسته فا و [شيخ شه حمه دى براگه وره] و سهروكه كانى [بهرزانى] و زابته كان بوون به دوو دهسته وه؛ دهسته يه كيان وتيان وه كر حوكومه ت ثهيلنى به وجوره حومان بدهين به دهسته وه. مه لا ـ ش له سه رئه و قسه يه بوو كه به مجوره نابع، له شاخرا [شيخ نه حمه دى براگه وره] و هه نديك له زابته كان برياريان دا كه خزيان بده ن به دهسته وه. مه لامسته فا و ۱۵۳

«میرحاج» و چهند زابتیکی تریش همر لهسهر قسمی خوّیان مانهوه که مادام ثهمان چهکیان هه یه خوّیان نادهن بهدهستهوه؛ ژن و منال با خوّی بدا بهدستهوه.

لهسه ر نهمه هشتخ نه حمده و دعیزه ت عدزیز، و چدند زابتیکی تر له ۱۹٤٧/٥/۱ دا زن و منال و نه واند که ۱۹٤۷/۵/۱ دا زن و منال و نه واند شی که ناره زوریان لی بوه، نه و سه رده مه دعلی حیجازی، ش له و دهوره بوه، خزیان چهکیان دا به دهست نه رده و له لسمه ر نه و نیعیتباره که حوکومه ت لیبان خرشبین، [مه لامسته نا] و نهوانه شکی که گه نی مانده و له پیاوی تفدنگی و رهبدن، له شوینه کهی خزیان مانده و و خزیان نه دا به دهسته و و هدر که و ننه مخابه ره و قسه کردن له گه ل حوکومه تا که لیبان خوشبین.

که [شیخ نه حمده] و نه وان خریان دا به دهسته وه حوکو مهت له بانی نه وه میهره بانیبان له که ل بنویتی، هینای هه مرویانی ته فروتونای ولاّته کانی [به سره]، [ناسریه]، [حیله و که ربه لا] کرد و به بن ده ره تانی له که ل به بن ده ره تانی له و ناوه دا بلاّوی کردنه وه و له گوشه ی چه پسخانه کانا ژار اوی مه رگیان نه چیئشت!. ثموانه شیان که ژن و منال بوون، له ولاّته کانی هه ولیّر و بیتویّن به ناهز میّدی مانه وه. سه ره رای تهمه شده ی نام ژن و مندالاّنه شه وه نده ی تر له و شده ژن و مندالاّنه شه وه نده ی تر له و شور بخرینه وه.

به آن له پاش ثه وه که ثمانه خزیان دا به ده نسته وه حوکو مهت له میزانیه ی سالی ۱۰۰ ۱۹۰۷ همزار دیناری دانا که بدری به خواردن و جل و به رگ بز ثهم ژن و منال که ساسه ده ربه ده رانه. همازار دیناری دانا که بدری به خواردن و جل و به رگ بز ثهم ژن و منال که ساسه ده ربه ده رانا ـ «به ها ثه دین نوری» و و هیزه دین مه لا هسه روکاری دا به شکر دنی ثه م پاره یه یان نه کر د به سه ریانا ـ ثهم دو و که سه ش ناثیبی کور د بوون ـ له به خیوکر دنی ژن و منالی به رزانیه کان لهم پاره یه ثه وه بوو که همر له و ساله دا یه کنیک نه و که سانه که نانی به رزانیه کانی چاو پیکه و ت بوو له گه چ و له ثار د که تیکه لاو کرابوون.

ثهمان بهمجوره به کهساسی که و تنه گوشه ی حه پسخانه و و لأته کانه و ، [مه لامسته فا] و [میرجاج] و هاور یکانیشی له و لاوه هه ر داوای لیخوشبوون و لیبوردنیان ئه کرد. حوکومه ت و پناوانی حوکومه ت له باتی ثهوه لینان خوشبن و ثهمن و شاسایش بخه نه و لاته و ه بینایان له ای مایس ۱۹۵۷ دا سه رله نوی _ ثیملانی شه حکامی صور فی _ یان له و لاته کانی لا ره و اندزه و هزیباره و ثه و ناوه دا دانایه و ه و هه بدولئیلاه مزری کرد!. به دانانی ثه م عور فیه ثه وه نده ی تر ترسیان خسته به ر ثه و و لاته و ثه و هنده ی تر همه لامسته فاهیان له خویان دو و رخسته وه.

روژی هی حوزه یرانی ۱۹۱۷ برو، له به خدادا هه ندیک آمهیاوه کور ده کانی به خدا و نائیبه کان و قوتابی دانشگاکان کزبوونه وه به و نیازه که بچن بؤلای [عه بدولئیلاه] تکای لی بکه ن بو ثهوه له به رزاییه کان و ثه فسه ره کان خوشهن. تسهیان ها ته سه رثه وه که من بچم بؤلای یه کی له دوو وه زیره کور ده کان که له وه زاره تا بوون بو نه وه ثه ویش به و ناوه وه که وه زیریکی کور ده له گه ل خه لکه که دا بینت و بچن بؤلای هه بدولئیلاه. که چووم جوابیکی ثه وه نده نابه سه ندی دامه وه ؟ ۱۵٤ شۆرشى بەرزان

مهگهر همر ثهو بزانی جوابی وا جوان له ناپهسهندیدا بداتهوه! ۱۰ [تهثریخ] ثهو پرسیار و وهلاّمه بِنَلْیَتهوه بَوْ ویادداشت،هکه، تهگهر چاپکرا ثهو وهخته ثهیخویّنیهوه!.

هدندیک لدو ته فسدرانه که وه ختی خوی له گه آن مه لامسته فا دا رویشتبورن: «ره ئیس ثه وه آن روکن حیزه ته مهدوله در و ناس ته وه آن مسته فا خوشناوه ره ئیس خدیر و نلا صه بدولکه ریم، روکن حیزه ت حمه دو له در الله معهد و قدمی به بوون. وه ختی خوی ثه ما نه به بن ثه وه خوبان به رووه وه بن، ثه حکامی حور فی سالانی ۱۹٤۵ حوکمی خنکاندنی دابو و به سه ریانا. که [شیخ ته حمه د] خوی دا به ده سته وه، که که و تنه گیره سمرله نوی له مانه شده به در فی که و تنه گیره سمرله نوی له مه که و تنه گیره سمرله نوی له مه حکه مه ی عور فی مه مساله دا به جور یکی لاه سمرلایی مرحاکه مه کرانه وه و بریاری حوکمی خنکاندنه که یان درایه وه.

له گهل نهوه شاکه گهلی که سکوششی کرد بو نه خنکاندنی نه مانه، له به ره به بانی پینج شهمه ی ۱۹۵ حوزه برانی ۱۹۵۷ له به ندیخانه ی به فدا هه ر چواریان خنکینران و بووز به قوچی قوربانی چلیسی عهدولییلاه و پیاوانی عه بدولییلاه و پیاوانی عهدولییلاه و پیاوانی عهدولییلاه و پیاوانی کردولیلاه و پیاوان گرته و و ناشتنیان مانیدی شهویی چاویان گرته و و ناشتنیان دروکه آی کزه ی دلی شهو شهو برانن که همولیر کردی کردوو بو نهو برانن که همولیر له دلی میله تان و قامت دورناچن.

ثهمهش وینهی ثهو نامه و وهسیه تنامه یه یه ۱۵ سه هات پش خنکاندنیان به ده ستنووسی [محه مه د مه حمود] نبووسیوویانه و داویانه به میلله تی کورد؛ داویانتی به دیاری له شوینی له شه کهی خویان:

دقى ويندى نامدى جوار تەفسەرە شەھىدەكە:

پەغداد ، ، ، ،

له: شوهه دای رنگای نیشتمانه وه

بۆ: برایانی میللەتی کوردی خۇشەويست

له دوای تهبلیغی حوکمی تیعدام به یهک سه حات نووسراوه

بسرایسان: له ژیسانی ژیسردهستی و شیستیمماردا له نسووسینی شام نامهیهوه تمنها ۱۴سه هاتمان ماوه به پهتی ثیستیممار دهگهینه دنیای شازادی و گیانمان دهگاته گیانی پاکی شوهدای ریگای نیشتمان.

برایان:

خومان زور به بهخیتلر دهزانین که بهرامبهر واجبی میللی هیچ دوا نه کهوتین تهنها نه سیحه تی نیمه نهوه یه که لاوان و نیشتمانه روه رانی کورد نیکرانی زات بکهنه نیشانه و یه کیه نی بکهنه پهیرهوی خویان بو شکاندنی نهوقی نیستیمعاز و رزگارکردنی ههموو میلله تیکی مهزلووم بین جیاوازی.

برایان:

دوژمنی جههالهت بن بههممور تواناتان شهری جههالهت بکهن وه دوای جههالهت مه کهون. نیّمه نیشانهی تیکوشینی میللی میلله تی کوردین له سالّی ۱۹٤۷دا. برایانی تیّمه که ماون بؤ رینگای شهرمف تیّده کوشن وه پشت به خودای گهوره میللهت رزگاری دهبن.

برایان:

هاتنمانه بهر سینداره له بن دوسه لأتیه وه و سن و دوو کردنه وه نه بوو بؤ تیتکوشین، به لکو هه ر وه کو سه ریاز یکی نازاد تا تاخرین توانا هه و لمان داو و گه پشتینه نهم نه تیجه په. ئیدی بؤ یه کیه تی وه پؤ تازاهی. بژی کورد و کورد مشان.

خەيروڭلا ھەبدولكەرىم مىتەقا خوشنار ھىزەت ھەبدولمەزىز مەحمەد مەحمود

...

بهمجوره ثهم ودسیه تنامه پدیان نووسی بو گهله کهیان و پاش ۱۶ سمه عات، که برانه بـهر وقه ناره کهش لهر و دخته دا په ته که یان نه کرده ملی خویانه وه همر یه که به و ته یه کس نـه تریخی مالاواییان له هاله می کورد نه کرد.

سەرەتاكە (ھيزەت ھەبدولمەزيز) ھينوا وتى:

«دوا ثامؤژکاریم تعمه بو گعله کهم نهم ریگایهی من گرتوومه نـــهوانیش بیگرن، مردن لهیتناوی کامهرانی گعل، بهرزترین سهربهرزییه بؤ ثادممیزاد.».

العزران ركا د شهای رمای سنما ندده من عالمدر د مطن مهاد رغاله مکرمالا و مرفرده ده ا

به رایای می ادر و میسید. در مدان شلف میک اعلام مه میدانستان . ترمراه

د ارای ور صحورد درسی نم اسده در در در میانان

خيان درد به فيار رواين از روي راس بال هيج در تهديني تولا صحه فی اید فده به تو بدار دشتان به ره این کور کیلف دان مکانه شامه و میکه نی مکامه به به روز هرای بر شاندف دان مکانه شامه و میکه نی مکامه ته دف استعار ده رزه سرد و دو س سکر علی د صاوری

درمن جوان می مه عورترا ما مان شرید مؤلف کرد در درای مواند درمن جوان می مه عورترا ما مان دردی درسای می درا رایا م الد مر مادن در رشای شون ناده توشر، ده جن به خان مودره

كه [مستهفا خۇشناو] ھينرا وتى:

«داری ثازادی گهلان بهخوین ئاو ئهدریّت. باخوینی منیش دَلَزپیّک بیّت لهو خوینه بو ئازادی عیراق و گهلن کورد. بژی کورد و کوردستان به ثازادی و سهرمهستم .».

كه [خەبروللا] ھێنرا وتى:

وئیستیعمار و نوکهرانی ثیستیعمار! ثه توانن من و مسهدهای وهک من بکوژن، بهلام ناتوانن ۱۲ ملیون کورد و ملیونهها ثازادی خواز له جبهانا لهناو بهرن. ع.

که [محممد قودسی] هینزا ثاخر هدناسهی لدسهر ثهم قسدیه برایدوه: «مردن لدرنگای ولات خوشترین شته ئادهمیزاد ددستی بکهوی، ئیمهش لدروژی لددایک بوونماندوه هدر به ئاواتی ئدمهبووین کـه له ریکگای شازادی کورد ر کوردستان رکامهرانیگهلانی ترا سهرینیینهوه.».

...

که [شیخ نه حمه د] و یارانی خویان دا به دهسته وه اسه لامسته فا] ما یه وه سده رخوی و ۸۰۰ که سیکی پیاوی جه دگاوه ری [به رزانی]. نه وه بو و هه ر له کوششی نه وه دابو که حوکومت لیی خوش بن و له ولأتی خوی دانیشیته وه! که چی حوکومت له باتی دالده دانی - ثیملانی نه حکامی حور فی - بزکر د و ولاتی «ره واندز» و «زیبار» و «به رزانی» به همه و و هیزیکی تاسمانی و سه رزه وی عیراقی و تیبالی و شهرانی میراقی و تیبالی و شهرانی به همه موود هیزیکی دردوی دیسان لین هاندی له همه میایری نه و ده و رهی دیسان لین هان دایه وه و به همه موویانه و نه و ولاته یان لین ته نگی کرده و .

[مەلامستەفا] كەوتە بەينى دووئاگرەوە؛ يائەمەتە ئەبن خۇى بدا بـەدەستەوە و بـيبەنە ژنير «سىندارە»!. يائەمەتە ئەبن جەنگ بكا، وەكو گەلأىدار خەلك بكوژى و لىنى بكوژن!. بۆ ئەوە خۇى لەم دوو ئاگرە رزگار بكا، ھىج چارتكى ترى نەدىيەوە، ئەوە نەبىن كـەئەمجارەش خـاكـى عیراتی به جن بنلن، چزنیشی به جن بیلن؟ نهو که و توته به ینی سن سنووره وه؛ هیراتی، ثیران و تورکیا. هیزه بن نامانه کانی نهم حوکومه تانه سنووره کانیان وه کو زنجیر ته نیوه!. چار نییه رووبه رووی ولاتان ههر نه بن بروا.

له ۲۵ مایسی ۱۹۱۷ دا دیسانه وه خاکی حیراقی له ناو ثه و ناگر ارانه دا به خوی و هیزه که یه و به به جنه به جنون و هیزه که یه و به جنهنشت و به کیره همده به رز و شاخه همالدیره کانا روو به ولاتی تورکیا رفیشتی. له دهور و به ری به جنهنشت و به خاکی تورکیا نه پروی تورکی سه ری ریگه ی پیگر تن. خویان نه دا به دهسته و به به شاخه کانا روو به روی خاکی «ثیران» برونه و و له لا ریگه ی کیره کانه و و رنگهی ولاتی روسیایان گرت، له ژیر پلاری له شکره کانی حیراق و تورکیا رزگاریان بسوه نه یروی ثیرانی به فرکه و تانک به شوینیانه و بروه ثه مان هه رئه وه نده یان پیئه کراکه خویان لاده ن و به هه مو و جوزیان که خویان لاده ن و به هه موو

تهمانه بهمجوره به شاخه کانا به ناو قور و چلپاری شه و کیوانه دا و به ستارگرتن له ناو نه شکه و ته کانا ته کانیان ثه دا و نه رؤیشتن، هه چه نده فر و که کانی ثیرانی هیچ کاتیک نه بوده که به سه ریانه و نه بی، له گه ل ثه وه شه مه رکزلیان نه داوه و سنگی مه ردانه یان داوه ته پیش بو رؤیشتن تا ثه گه نه گوندی و شه ت یک هه ژده میل له جنوبی سنووری روسیاوه یه دلوید اله شکری چواره می ثیران که روزنامه نووسه کانی تاوروپا به ده هه زار که سیان داناون به ته واری ریگه یان پیشه گرن و ماوه ی ده ریاز بوونیان ناده نا.

لیر ددا به بی ته وه که له ده سه لأتی خویانا بی و تووشیان ته بی به نووشی شه په وه و له گه ل ثه و له گه ل ثه و له شکره پر چه کهی خاره ن فرو که و توپه دا ته که ونه شه په وه ایا رزگار بوونه یا کوشتی همموویانه له و شوینه دار ته و جه نگه که له به ینی به رزانیه کان و هیزی تیراندا روویداوه یه کیکه له جه نگه هه ره گهره گیانی خوبانیان له پیناوی شه ره ف و به رزتیدا دوراندینت.

له باش شهرنکی چهند روژیی له ۱۵ ی حوزه برانی ۱۹۱۷ دا ته گهنه سه در اوی داراس». له شکری سهرزه وی تیرانی له پشته وه به گولله ترب و فرو کهش له سه وه وه به برمبا ره وانه یان ته کهن! که ته گهنه سهر تاوی تاراس ۵۰۰ کهس ته بن و ته وه نده یان ته مینیته وه. زیانی نه بروی تیرانی له ته فسه ر و سهرباز ته ناده حرکومه تی تیرانیش خری به ته واوی له به روزری بری در در در در که و تورید که دورند که و ته و ته و نه برو و زور به خرایی شکان!.

لهگمل ثدوهش که له مهادوانیدا دهستیکی وایان نهبووه، مل ثهنین لهئاوهکه، یهکم کهس که ملی لیّناوه دمیرحاج، بووه، پاشان دمهلامستهفا، و ئهمجا ههمور بهرزانیه کان، «مهرچهنده زوّر لهشتومه که کانیان ثاوه که بردوویه تی، لهگمل ئهوهش خزیان ههر په پیونه تهوه و دهرباربوون به بی ثهوه یه کینکیان لیّ بخنکیّ.

رؤیشتن و دەرچونی [مەلامستەفا]لەو رۆۋەدا، بیروباۋەرى پیاۋە سیاسیەكانی ھەموولايەكى

۱۵۹ شتررشی بهرزان

خەرىك كردبوو؛ كە ئايا چۆن توانيويەتى لەناو لېشاوى ھىزى ئەو سىن حوكومەتەدا دەربازېن؟!. ئايا بالندە بورە و فړيوە؟ يا ئادەمىزاد بورە و بەجەنگارەرىي تېپەرپوە؟!.

راست بو و له و روژه دا هیزه کانی هیراق و تیران و تورکیا قولیان کردبو و به قولی یه کا بو گرتن و بر له ناویردنی به رزانیه کان، به لام ثه وی همه لامسته فاه و به رزانیه کانی له ناو ثه و هیزانه دا رزگار کرد، یه کم به جمه رگی و خویه خت کردنی همه و نه فه ریکی به رزانی بو و، دو وه م سه رکرده یی و پسپوری شمه یی [سه لامسته فایه که هیچ دانشگا و دانشساریکی جه نگیی نه دیبوو، ته نها قوتابخانهی ژیانی خوی نه بن!. ته نها بوته ی لاپه و کانی و ژیانی خوی نه بن! ته نها بوته ی لاپه و کانی رژیانی خوی نه بن که تیایا قال بیووه وه، هه ر ثه و ده رزی قوتابخانهی ژیانی خوی بووکه [قائید] و سه رشاه که جه نگییه ده رچووه کانی قوتابخانهی ه حه ربی او روژه هالاً نیشی سه رسام که ده و و!

[مهلامستهفا]و هاورنکانی گهیشتنه روسیا و حوکومه تی سر قیاتی دالده ی دان و به چاوی پهنابه رانی سیاسیه وه سهیری کردن. لهپاش ثهوه که لهوی جیگیر بوون و شهو ته ربیباته که له ولائمی سیاسی، بریان جیبه جی کرا و ثهمانه ثیتر که رتنه ناو ژبانیکی همه لیه و ۱ جاری به جوریکی تیکو ایمی پیریست بو و همه و خوینده وار بن، خرانه به رخویندن. پاش ثهو دهوره ی سهره تاییه، کران به سی دهسته وه؛ دهسته ی گهنج و تازه بی گهیشتوو، ثهمانه به ره به دو انشگاکان ته واو تهکهن.

دەستەيەكى تر خەرىكى ئىشى كشت وكال و دار و دەرخت بوون، ئەمانە ئەوانىە بىرون كە فەرمانيان پى ئەكرا. دەستەى سىپەم ئەو كەسانانەبورىن كە لەبەرئەرە تۆزى پىر يىا تىززە كەم و كووپىيەك لەلەشيانا ھەيە، ئەمانە ھەرى يەكە مانگى ٥١٥ رۆبل كە بەپارەى ھىنراق ١٨ دىنار ئەكا، ئەيدرايە و ئىتر ھىچ ئىشيان نەئەكرد.

بسهمجرّره به رزانسیه کمانی روسیا له ناو کشت و کال و به رزانیه کمانی حیّراق له گذرشه ی حه بسخانه کاندا ماوه ی ۱۱ سال رایا نانبوارد؛ تا شوّرشه به ناوبانگه کهی ۱۵ که ته موزی ۱۹۵۸ی غیراق په یدابوو؛ ثه و شوّرشه که کوتی دیلیی هه مو و چینیکی پساند. یه کن له و ثبشه هه ره گه ورانه ی شوّرش ثه ومبوو که قاره مانی شورش [صهبد ولکه ریم قباسم] فه رمانی ده رکر د بر لیخو شبوونی هه موو حه پسه سیاسیه کان. که ثهم فه رمانه ده رچو و (شیّخ ثه حمه دی به رزانی] و هاوریتکانی له ۱۹۸۷/۱۹۱۱ دا له به ندیخانه یانزه سالیه کهی ها ته ده ره و و به هه مو و ثازادییه که و هه روانی و هه در شور شور نایدی که چاوی به تاسمانی شینی حیّراق که وت، له سه ره تای شاخستوّری ۱۹۵۸ دا به خوی و هه در به رزانییه که همبرو، به سه روانه کانی که رکووک و هه ولیّر و شه قلاوادا چووه وه بر ثه و شه و نید خوشه و سته یک هی یانزه سال بو و نه یدیبو و، چووه و و به هه مو و ثازادی و سه ربه ستیه که و با وه شی کر ده و به به رزانا. ۱۶۰ شۆرشى بەرزان

ثهمجا همه لامسته فاه؛ و هاور نکانی که ده نگی شورشه پیرو ره کهی ۱۸س ته موزی ۱۹۵۸ عیراتیان بیست، ثاگری دووری مه لبه ند بلیسه ی له دلیانا په یدا کر د و که و تنه ثالهای ها تنه وه وه له عیراتیان بیست، ثاگری دووری مه لبه ند بلیسه ی له دلیانا په یدا کر د و که و تنه ثالهای ها تنه وستی ۲۸ کاری ناخستوزی دامه و کرد، سهرو کهی شورشیش به هه موو میهره بانیه که وه بانگی کرده وه . ثه میرحاج و شهره بانی که کرده وه . ثه و دوو دوسته ، که ساله های ساله له گهل مه ایری به گیانی خویان ته کهن ـ گهیشتنه وه مه داد.

به هاتنه رهی به خدا ـ یان کورده کانی همموولایه کی «میّراق» و تهنانه ت حدربه کانی حیّراقیش روّژ له روّژ زیاتر ثهبارینه به خدا و پیروّزبایی ثهم هاتنه وهیهیان ثه کرد. هاتنه وهی «مهلامسته فا» بو به خدا یه کیّک بوو له ده وره همره پرشنگداره کانی کورد که له به خدادا نواندیان.

لهپاش ماوه ی بیست روزیک همیرحاج، گهرایموه بو ولانسی ستوفیاتی بوز جیبه جی کردنی هاتنموه ی ثمو بهرزانیانه که لموی ماون. کاروفهرمانی همموویان جیبه جی بوو گهرانموه. لمروژی ۱۹۵۹/٤/۱۸ دا ۸۵۳کهسی ثاواره ی هبهرزانی، له پاش ۱۱ سال لمناو دمریایه کسی شیادمانی دا گهیشتنموه به خدا و ولاته خوشمویسته کهیان. لممانه ۵۵۱کهسیا نه پیاوبوون، ۱۸۸۸ژو و ۲۰۲ یان منال بوون، لهپیاوه کان نزیکه ی ۸۰کهسیان پهرپوت بیوون. پیشو زیبه کی نایابان لملایمن همموو چینیکه و له تیستگهی شمه نه فدر بوکرا و همموو به دیداری دوسته کانی خویان شاد بوونه و.

وه کو له پیشهوه باسکرا، کاتی نمم بهرزانیانه له رووباری «ناراس» پهرینهو» ۰۰۰ کهس بوون، لمم ماوه یه دا زیاد له و نمندازه یه نمونده نه ته و یان لی که و ته وه.

...

له پاش شه وه که شهم کناره ساتانه مان زانی، شه بن شه وه ش بزایین که به جور یکی تینکپ ایسی هه شره تی به برزانی له ناو کوردا شه توانری به به جه رگتر و راستگز بر له قسه و کرده وه دا و به گیان به ختکودن له ریگهی بیرویاوه پردا دابنرین، له م رووه وه که س نایانگاتی، گهوره یه ک و بچوکینکیان، شیخینک و ثرمییه کیان، پیرینک و گهوری کورد و کوردایه تیا یه کسانن و یه ک به رگیان هه یه، ثه وشته ی پیرینک ثه لهای بو ثه کا، همویش شیم که پیاویک بوی شهجه، پیرینک شه لهای بو ثه کا، همویش شیم که شیم که یاویک بوی شهجه نگی، همینی باوه په که ژنینک شهیم یو هماند گری، و بیاویک بوی شهجه نگی، همینی باوه په که ژنینک شیری یو هماند گری،

له پیتاری شهر باوه پره اکه هدیانبور، گهلن شهنگ و جه آمهدیان جاوینکه و توره، گهلن چهرسانه و به بیشتروه. شهلن چهرسانه و و برسیتی و رووتی و دبلیتی و خهریبی ولاتنایاد. چیشتروه. شهمانه شیان بنویه چیشتووه و بینیوه لهبهرشه وه بووه که باوه پیان بهو ریگه یه که گرتوویانه قایم بووه، ریگه کهش ریگهی کور دایمتی بووه، شهوه نده قایم بووه ناهؤمیندی یان نه زانیه و و نایزانن، ته نانه ت ریگهی ناهزمیندی ناده ن بچیته دلی شهو نه ته وانه یانه و که هیشتا نه هاتوونه نه دنیاوه و بؤنی ههوای دنیایان شۇرىشى بەرزان 171

نەكردوۋە. لەسەر ئەمە شتىك ئەگىرمەۋە:

سالی ۱۹٤۷ وه کو ساله کانی دهوری هه باسی چرن په ریشانیی ه به رمه کیه ه کان بوو، به وجزره شدی تهه آکان بوو، به وجزره شدی تهه آکر دبوون، ولاته که یان بووجزره شدی تهه آگیر کرابوو، هه ندیکیان له گزشه ی حه پسخانه کانا بوون، هه ندیکیان ده ربه ده ری ولاتان بوون، ثه وانه ی که مابوونه و له ثافر ساباتی به فری شوانه ی که مابوونه و له تافره ت و له منال، به برسیتی و به رووت و قروتی له ژیر ساباتی به فری سپی ته وساله داروژی رووناکی هاله می تریان ته نووسان به شه وی تاریکی هه موولایه که و. ته نها چه رخی فه له کی تر به زویی پیایانا نه ته ها ته و .

چه رخی فه له کی ته و ده وره نه بی که و ه کو حوکومه ته که دل ره ق بو و، به زه یی پیایانا نه ته ها ته و .

له و روز و دا و له ناو ته و به فر و سه رما یه دا ثافره تیک به ونو ه مناله وه سه رما و برسیتی ده شتی پی نه گریته به روسه ری نه کا به مالی قائیمقامی [زیبار]دا. مالی قائیمقام مه ردانه و پیوانه ایی دینه ده ست، خزمه تیکی باشیان ته که ن و به نان و به به رگه وه گه رمیان ته که نه وه. قائیمقام لیی ته پر سی: ده ثافره ته که ـ چون به م حاله ده رته به ی و ثه م منالانه ته چون به خیری بر به خیری بر به خیری ای در و به مناله ته به خیریان نه که م بر شه ره له پاشا حه قم بستین ای ته لی ته گه م رووت و قووتی و بر مینه به هد به خیریان نه که م بر شه ره له پاشا حه قم بستین ای ته که مستین نه مانه شده می ده می نه مستین نه و که می ته می ته می ته می ته می در در به ده رو و چه می خون مه ده ری که در در در و جه رخی هه یه. گری مه ده ری کور د ده رو و چه رخی هه یه. گری مه ده ری کور د ده رو و یه در کی هه رلی ثه بیته و ده.

شؤرشي سمكو

ـما ل ثاغای سمکر ۱۹۲۰ز ـ ۱۹۳۰ز

Ismail Agha 'Simko' (lower centre) at the height of his influence, c. 1921

له پیش نهودها که جمنگی گهوره ی یه کهم، واته جمنگی ۱۹۱۴ ـ ۱۹۱۸ بکهویته ناوموه، جوره دهور و دروکانیک له ناوا همبوو مه گهر دهوره ی سه ده کانی ناوه راست هاوتایی بکردایه ا ته گینا و نندیه ک نهبوو بؤ نهوه که پیاو بلنی تا به و جوره بروا. نهم پهرده رونگارره نگانه ش زورتر له ولاتی کوردهواری دا دیوجامه کانی خوبانیان پیشان نهدا؛ نهو ولاتی کوردهواریپ که شهر سه ردهمه به شیکی له ژیر باری هو سمانیه کانا بروه به شیکیشی له ژیر داری تیرانیه کانا.

به تاییمتی له ولاتی ثیرانا چونکه شایه کانی قاجار هاتیوونه ده مه دهمی ثاوا رون، هه موو هیز و نوانایه کیان هاتیووه سهر ثهوه که له قه بی زل زل بیه خشن و هیچی تر.

وا دياربور لاسايي ثاخر دووري وعماسيه عكانيان ثهكر دووه؛ نهمانيش لهوان خرابتر لهدوورهي

شتورشی سمکو

ئاخریانا هاتبوونه کزی و نابووت ببوون، بیگانه کان ـکه له رواله تا و بؤ به ریّوه چوونی ئیش و کار ـ خوّیان به دار و دەستەی خەلیفه ئەزانی، بەلام هەر توانایی و دەسەلاتیک کـه هـه بوو لەدەست خەلیفه یان سەندبوو، خەلیفه تەنها ئەوەی بوّ مابووەوە که لەسەر کورسی خەلافەت به ناو لەبەخدا دانیشن و لەقەبی زل زلی وەکو «موخیز ئەلدەولە و روکون ئەلدەولە» بەراتکا و هیچی تر

جسا شسایه کسانی قساجاری ـ ش وه کسو شهوان لهقه بینکیان شهفر فرشت بسه ولاتنک. دموفه خه مولمه لیک، موکه رمولسه تخه نه دمانفه رما، سالار ثهسمه د و سالار فاتیح، همهمو له پاشه رو کی له قه به کانی ثه وان بوون. دموکه رمولسه تخه » و دموفه خهمولمه لیک، مووجه یه کیان ثه دا به شاهه نشا و ثیتر خویان چییان له گه ل ره عیه ت و مسکینا ثه کرد، ثه یانکرد و لیّهر مینه وه نه بو و.

ثهمه لهلایه کهوه تا دهوریّک، لهلایه کی ترهوه لهدهوریّکی ترا دسهرجوقه ایه ک لهپانی و دریژی ههر ولاّتیّکا ههر جوّره زولم و زوْریّکی بکردایه، که سیّک نهبوو شکاتیّکی لابکری، چونکه سهرجوقه به شیر و شهکر دهمی دسه رتیپای شیرین کردبوو، ثیتر خوامهرگی ثهو که سهی ثه دا که ثه چوو ده رده دلیّکی لای سهرتیپ ثه کرد!.

به شه کهی د تورکیاه ش ههر به وجوّره بوو؛ دزه فتیه یه ک حوکمی دیوزیاشی، نه کرد و یوزیاشی هی بین باشی ا. له لایهن سولتانه وه که کاربه دهست و والیه کان نه نیرانه سهر ولاته کمان، وه کو همزه ناش، نمبوا پیشکه شیان بکردایه، جا خزیان به چ نینسافیک نه که و تنه و یزه ی خه لک، نه وه مه گهر ههر خزیان بیانوانیایه.

ولأنى كوردهوارى «ئيران» زياد له كوردهوارى شوينه كانى تر له ژير بارى زولما ئه تلانهه و ؛ هماند يك به ده ست ده ره به گيران» زياد له كورده وارى شوينه كانى تر به ده ست ده ره به گير سه ده ست ده ره به كانه ده ... ثمانه همه و دووكه لى له دلى ره مه كى مهردما همله سه الله سالله و هيچ چاريكيش نه بوه ، ثم كردايه ، مفخم الملك .. ه خو خوره كان وه كورم ثه كه و تنه له شيه و و دايانه رزاند.

که شه پی ۱۹۱۵ م ۱۹۱۸ داهات، باوه پر و فیکری له بارتکه وه خسته بارتکی تر. به جورتکی تیکرایی شه و جدنگی داد به جورتکی تیکرایی شه و جدنگی ده موم قدومی تیکرایی شه و جدنگی ده خشه ی همو و قه و مه کانی گزی، نه خشه یانی گزی، به به لأم نه خشه ی کورد ده نه گزی، به لأم نه خشه ی ییروباوه پی گزین. ثه مه ی کرد له لایه که وه له لایه کی تریشه وه کورده کانی و لاتی تیران پریشکینکی که ساسی زوریان به رکه و تی بریشکینکی واکه زوربه یانی ده ربه ده و صه رگه ردان کرد. شه مه یان له ده و رتب گلیز شه یو تا دالله ی قومه که ساسه کان شه ده ین! قسم که یان راست بسو دالله میان شه دواوه روز به روز زیاتر دالله میان نه جورن که له و ته شریخه به دواوه روز به روز زیاتر

۱٦٤ شۆرشى سمكو

لەولانى شوكاك، لە «چاريە ـ چەھرىق» لە بنارى «زۇزان» ھەر لەينش ١٩٩٤دا «سىمايل ئاڧاى سىمكۆ» ناو ر ناوبانگى دەركردبور، ھەستىكى مىلليەت ر قەوميەت كەرتبورە كەللەيەرە.

هسمایل تاغاه له به ماله بوو، کوری «محهمه تاغای شوکاک ، وو، ثهو شوکاکه که به «شهش» ههزار بنه ماله و ۳ ههزار تفهنگ دانراون، محهمه دناخا دهسته جلهوی ههموو حیلی شوکاکس به دهسته و به تازان ناسراو بوو، ثهو ولاته شهموو فهرمانیان به پنوه ثه برد. به ثریر ده وارا به بود، به تونی دهواره کهی ولاته کانی تهرگه و و مهرگه رو و سندوس می شرینا به شهرنان له شهرنان له شهرنان له «رؤزان ۱۹۵۸» در زوان ۱۹۵۸ در زوان ۱۹۵۸ در ده و ایک تورکی شهدا له «سایه نقه لا و بیت به سهریا، شه هی شیران له «رؤزان ۱۹۵۸» در در داد.

جا دسمایل ناخاه کوری نمم دمحهمه دناخاه به و له مهشره تی دهبدؤی، بروه که صهشره تی مهبدؤی، بروه که صهشره تی مهبدؤیش له بنه ره تا یه کنک بوون له تیره کانی دمیلانی، و له و لأتی ددیسار به کنوه و ها توون. سمکو له زنر نه و دهوره دا له پاشماوه ی بناوکی دمجه و همه رناخاه شیان پی تهوت مشیری کاری نه کرد و دهوری نه گیرا، و لأتی دورمی، و و دموری نه گیرا، و لأتی خوی نه زائم .

درور نهبور اجموهه را ناه به ناوی هه ستی میلیه ته وه شمانه ی نه کردین به لام شهونده همور هه ستیکی دابور به ده و دراوسیکانی و حوکرمه تی «تاران» و «تهوری به به چاویکی تر تماشایان نه کرد. له ۱۸۹۵ به هم جزر و به هم رزمانیک بود، حوکومه تی تموریز به ناوی بانگهیشتن و درستایه تیه وه «جموهه را ناهای بانگ کرده تموریز، لهوی شه و له ناکاویک له و کرشکه، که بر میوانداریی نه ویان ته رخان کردبود، دهوریان لیدا، دوانزه پیاوی له گهل هه بود، خوی و پیاوه کانی تمنها دوکه سنه دورکه سه دورستوری پیشوره بوو به دروکه سه سرویان کوشتنی ده ده ستوری پیشوره بوو به پیاوماتولی «سمایل ناها» کارشکه دی له دلی در ده و به میابل ناها دا هدایی ساند و هدر نه مه شرو به دلی سمایل ناها دا هدایی ساند و هدر نه مه شرو به دلی سمایل ناها دا هدایی ساند و هدر نه مه شرو که بوو به بناهی میلیه ت و قاومیه تا بری.

دسمایل ناخاه پیاویکی جهربمزه ی نهترسی جهنگاوه ر بوو، هیزی قسه و داپشتنی قسه ی له وانه بووه بهردی نهرم کردووه، لهگهل ههر کهسپّکا کهوتیبته قسه رایکیشاوه بوّلای خوّی، ثـهو کهسه با دوژمنیشی بوایه پنی نهسهلماند که ثهم لهسهر حهقه، لهگهل ثهوهشا پیاوینکی بهسام و ترسینهر بووه، نهخویندهواریش بوو.

دیسان کاتی که بیویستایه له گمل یه کن له کاربهدهستی حوکومه ته کانه یا یکنیکی تراکه سهر به و نمبوایه بر گفته به به نمبوایه به و نمبوایه به به به نمبوایه به قلم جاو پیکمونه بر قلم به نمبوایه بیکمونه بر قلم به نمبوایه بیکمونه به نمبوایه بیکمونه به نمبویه با نمبویه با نمبویه به کرده وه بر بیان نمبویه به نمبویه به نمبویه به نمبویه کمی نمبویه به نمبوی نمبویه به نمبویه به نمبوی نمبویه به نمبوی نمبویه به نمبوی نمبویه به نمبوی نمبوی نمبوی نمبویه به نمبوی نمبوی

شنورشی سمکو

شوتنیکیان قایم ئەکرد. ئەو وەختە سىمایل ئاخا خۆی ئەچوو لە شوینی ژووانەكە لەگەل كابرادا يەكى ئەگرت و قسە و باسى خۆيان تەواو ئەكرد.

وسمایل ناخاه که خهبهری کوشتنی وجهوههر ناخاهی برای بیست، بریاری دا سهره تا ههر به دوانزه که سهوه به دوانزه که سهوه، چونکه دوانزه که سهوه، خونکه وجهوههر ناخاه دوانزه که سهوه، چونکه وجهوههر ناخاه دوانزه که سی له گه لآبووه الله بهم ریجکه به دا رؤیشت تنا ده وروبه به ی ورمی و و همراخه ی مهروف شله ژاند و همتا نه هات ناو و ناوبانگی زیادی نه کرد، له گه ل نه مه شا بلیسه ی دلیشی هدر زیادی نه کرد.

وسمایل ناغاه بهرهبدرهگهوره بووه بلیسه ی ناگره کهی دلیشی زورتربوو. جهنگی ۱۹۱۸-۱۹۱۸ به سهراهات و نهو باوه په کهوته ههموولایه کهوه که ههموو قهومینک ههتی ژیان و سهربه خویی ههید. لیرهدا نهم باوه په و ناسوّری برینی وجهوهه رئاخاه ههردووکیان پالّیان نا به وسمایل ناخاه و هه لهملاشه وه وسه پیدته ها نه قهندی نه هری ته نموه نده ی تر گیانی میللیه تی له دلّی وسمایل ناخاه دا به هیزتر کرد و پشتی دا به پشتیه وه.

«سمایل ناخاه که ناوهندی شه پی نهو سالانه دا له گهل روسه کان ریک بوو، پاشان له گه آیان تیکجوو، رووی کرده تورکیا و له گهل حوکومه تی تورکیادا ریکهوت، له ۱۹۱۷ دا که وبالشهویک، له ولاتی روسیادا پهیدا بوو، نهم گهرایهوه بؤ ولاتی «تیزان».

. . .

روسه کانی قه یسه ری ثه یانویست له و ولاته دا به رانبه ر به ابالشه و یک و سپینک په یداکه ن، له گه ل ثه مه دا له دلاً له و فیکره شدا برون که ده نگینکی کور دایه تی له و ناوه دا هه برو، ثه و ده نگه ش له ناو به رن!. بق ثهم مه به ستانه نه یا نثه تم ان هسمایل ثاغا به بگرن به ده سته و ، چونکه ثه یا نزانی هه ر که سمایل ثاغا بکه و یته ته نگ و چه له مه وه، ثه چیته خاکی «تورکیا» و له و خاکه شاکور د زوره ثه توانی به هه مو و جوّر به رهه لستی ثه مان بکا و حوکومه تی تورکیا ـش ده نگ نه کا، زیاد له وه شی پشتیرانی بکا!

همارشه معون» سهرو کی هدر گهوره ی قتمیاری د فعله کان بوو دهم سهرو کی دینی، ههم هی دنیایی دلم ته ایریدانه گهایکنان له ناوروپا و ولاتی روسیا دا خویند بوویان، له هممور روویه کهوه دنیایی دلم ته تعاریبانه گهایکیان له ناوروپا و ولاتی روسیا دا خویند بوویان، له هممور روویه که و ناماده ی هممور چه ۳۵ همازار تنفه نگ به ده ده ست، فیداکاربوون بر ههر شتیک پنیان بر ترایه. نهمانه شی همهور ده رسه دهری ولاته کهانی خویان بوون دریاتر لهولاتی تورکیادا به تابیه تی که حوکومه تی هوسمانی به سه در کرده بی هملی نیحسان پاشاه عیلجاریی لیکر دبوون، زوریان که و تبوونه نمو ناره و له و ناوه دا کریبوونه و همار شهمون گهوره یان بوو، نهوه نده یان چهوساند نه وه دیبو و له دهست حوکومه تی تورک به همر همنیک و به قسدی هم در که سیک بگهیشتنایه به سه ربه خویی ته یا تکرد.

روسه کان هاتن دمارشه معون هیان راست کنرده وه قسمیان له گهل کنرد و همه موو جوّره

۱۱۱ شزرشی سمکو

پهیمانیکیان داید. لهو ولأتهدا «سمایل ناخا؛ هدیه، بوونی سمایل ناعا کوسپیکی هـهره زله، ج له رنگهی قهیسهربهکانا، ج له رنگهی «مارشهممون»دا. چاری ئهمه ناکری مهگ ر بـهومنه بی کـه «مارشهممون» لهگهل «سمایل ناخا»دا بکهویته قسه و بهلکو به باریکا ثیشی لهگهلاً یـهکـلایی بکاتهوه.

هینای سهره تا به ناوی نهوه وه که حکومه تیکی «کوردی ـ نهرمه نی « درووست بکه ن، له گهل «سمکو» که و ته قسه کردن، به لام له راستیدا نه یویست لهم ریگه یه ره ناخرا [سمکو] و کورده کان له ناوبه ری و راسته و راست حکومه ته که بین به حوکومه تیکی «شهرمه نی» و «ناسوری».

له رزژ و وهختی ناو براو! [مارشهمعون] بهخنی و سهد کهسهوه گهیشته [کونهشار] و «سمایل ثافاهش به ۱۵۰ سواره وه گهیشت و ههردوولا دابهزین .. سمایل ثافا سواره کانی خزی تهمی کردبوو که ههموو ثاماده و دهست له سهر تنسکهی تفهنگ بن، ههر که نهم تعقهی کرد،

◄- هاتنی «مارشممون» بولای «سمایل ناغا» دەستورى رەسمیاتی پادشاهی پیشان ئەدا؛

غوی له جل و بهرگی نال و والای سهروکی روحانی تیمروی تیریه کی خاوهن دسه لان و پادشایه کی به هیزی سبهی روویانا. لهسم و دروشکه یه کی چوار نهسپی دانیشتوو، که همموو چنویه ندی دروشکه که به تأثین ، درکفت کراوه ا. شاش نه فسمری گهوره -که چوار لهمانه له نمفسمر، کانی روسی نمو دموره یوون - دوویان له پیشیموه لهسمو دروشنانه که و چواریان له پشتیموه داوستاون و شیر، کانیان به رووتی راگر تووه و کالاتی شیره کانیان له گهل مشتو، کانیانا همموو زمروت ، همورسم یه یرو تیشکی هه تاوه که که نمها لهم نال و والای پادشاهیه، سامنکی خستیوه نمو ناوه. دسارشمعمونه بهمچوره هاند، هات و له مآلی ته یمورفاها دابدزین. شغورشی سمکو

ثهوانیش به جاری بیکهن به شیلک. ثهوهنده ههبوو ههموو سواره کمان بهتهواوی لهمهبهستی «سمایل ثاغا» تینه گهیشتبوون، واته نهیانثهزانی که ثهم نیازیکی وای ههیه، به لام سام و ترسی «سمایل ثاغا» لهوانه نهبوو که کهس بتوانی بی فهرمانیی بکات.

لهپاش کوبوونه وی وسمکوه و همارشه معون » به جووته له ژووره که دا و پاش نان خواردن و قسه کردنیکی زور، لهبه رئه وه که مهبهستی هسمایل تاغه ری نه که وتن بوه، به بین ثه وه بگه ن به شتیک ههستان و سمکو مارشه معونی به پی کرد تا به رقابی، تمانه ته له کهاتی جیابو ونه وه د شتیک ههستان و سمکو مارشه معونی و بستیان یه که یه که ده ست بخه نه ناو ده ستی هسمایل ثاغاهی شعمکوی ده ستی نه دانن و تیکی اسه لامیکی گرت بو هموه و، ثیتر رویشتن و سواره کانی تعیاری شه مه مه وه مارشه معون » له هسمکوی تعیاری شه مه مو و سواره کانی تعیاری شه مه مووه شاه ده مان و تیکی اسه المیکن گرت بو هموه اثوری دوور که و تبووه و ه هسمکوی اله مارشه معونه وه! که له نه ناو سواره کانی خویا بو و جیابو وه و مه دانی خویا بو و گه ناکاو که تعیاری و که ده ناک و که ناک و که ته ناک و که ته ناک و که ته ناک و که ته نادیوار و شته دا خزیان حه شار دابو و به جاری له تیندیوار و شته دا خزیان حه شار دابو و به جاری له تیندی مارشه معون و تعیاری تا هزشیان ها ته وه که له پاشا نیشته جنی له تعیاری دو به به خویانا ته نه انه نامی دارون که و شه باشا نیشته جنی مارشه معون و ته به یادیوی له و شه نام که و شه نامی دارون دو را دو به سه رو کی روحانی مارشه معون و و ۹۹ پیاوی له و شه نامی دارون دارون دارون دارون دارون داره سازیک که لایه دوی دارون سه کودا له و شوئنه دارو و به این دارون دو را داروندا.

که ندم کارهساته قهوما، دسمایل ثاخا؛ فهرمانی داکه ثیتر ندو شموینه بهجی بیلّن، چونکه نمیزانی فعله کان له خوینی دمارشهمعون، واز ناهیّنن و زوّریشن، نممان چاریان ناکهن. له راستی دا تا نممان کهوتنه خویان بو نموه که هیچ مال و خیزانیک لهویندا نمیه آن لیشاوی فعله ـی نیزامـی گیشتن. به لاّم تازه نممان رزگار ببوون و به تنگه شه رِ خوّیانیان گهیانده و «چههریق».

کسه چسوونهره ه چسه هریق النشساوی دسه یاری هسات و دهوره ی چسه هریق سیان دا و دسمایل ثاغایان به تمواوی ثابلوقه دا و ریگهی ده رجوونیان بری الهاش ماوه یه ک سدیری کرد ثه گهر ئیش به مجوره بروا خوی و هه موو سه ربه و بووه کان له و شوینه دا به ده ست ثم تمیاریانه و م ثه رون.

هینای له گزشه یه کی ثابلوقه که وه هیر شینکی مهردانه ی کرد و له و گزشه وه در نی به ته یاریه کان دا و خوی له ثابلوقه دان رزگار کرد و روو به رووی شاری «خوی» بووه وه. شاری داگیر کرد و له و نود از شیر به سانایی ده سه لاتی ده سه لاتی خوی له و ناوه دا بلاوکر ده وه. «فه له ۱ کانیش به کوشتنی مارشه معون ـ ی سه روکیان و به ده رباز یوونی «سمایل ثاخا» له چه هریق کاروباریان تیکچوو، ثیر خوبانیان نه گرته وه.

ديسسان لهو مسهردهمه دا كه له شاري ،خوي، بيوو، حوكومه تي تيوركيا كهوته راونياني

ئەرمەنيەكانى ناو خۇى و ئەمانە ناچار بوون بەھەلاتىن. «سىمكۆ» بۇ ئەوەكە لەترسى باشمۇرۇريان بە جارى رزگار بى، ھىناى دەربەندى «قوتور»ى لى گرتىن و ھىچ دەنگى نەكرد تە بەتەواوى ھاتنە نار دەربەندەكەو، لىيەدا لىيان راپەرى و ئەويىش كوشتارىكى بى تاھانى لىكردى . بىمە ئىيشەى خۇى لەترسى باشەرۇرى ئەوانىش رزگاركرد.

لهبهر ثهوه که ههندی که س له نووسه ران وای پیشان شه ده نک، «سیمکوّه به همآمدا چوو «مارشه معون»ی کوشت و له کوشتنه کهی زیانی به کور دگهیاند. مین شهم حهقایه قهم لیّره دا نووسی، له پاش خویّنده نه وی نه توانن حوکمی خوّیان بده ن و نهو وه خته بوّیان ده ر نه که وی که «سمکوّه چاکی کرد یا خراب.

زوری پی نه چوو سمایل ناخا و لاته کانی د تمرگه و په و هشارو ترانه و دورمی، و دمیاندواوهی پاک کرده وه، تا گهیشته سهر سنووری تورکیا همهووی داگیر کردن و همر عهشا بر یک له و ناوه دا همهوو، همهوو پالیان پیوه دا و که و ته ته مای داگیر کردنی ته وریز؛ داگیر کردنی نه و شاره که خوینی دجوه هموه و نام ای برای تیا رژینواوه.

له قرّلُه کانی ناویانی نیّرانا پشیویی ززرتر ههبور، «رهزاخانی پههلهوی» له ۱۹۲۰ دا «تاران» ی گرت، به لاّم ئاژاره ی نیّران وهندین له نیشتنه وه دا بورین؛ له ولاّتی خوزستان «نسیّخ خدرهها» خدریک بوو، «بهختیاری» و «قشقایی» خدریک بوون، «قددهم خدیر» لهولاّتی لوپ و پشتکوّ دهستی دابوویه، به کورتی له هدموولایه که وه هدر که سه بز خوّی و هدرکه سه به ناویکه وه له ششابوو.

 شۇرشى سىمكو 111

هدر له دسمه نوعه و له شکری دسمکری به بسه ر اخورخوره و دنیله کو تا و ددیوانده رده دا چوونه شاری دسته. کلاوه دریزه کانیان که دهوره درابوون به مشکی و سرکه یی، له گهل دستارخانی و و سرکه یی، له گهل دستارخانی و و فیشه کی چوار ریزه ی ناوقه دیان و رهختی نه سپه کانیان، نهمانه همه و و به کورده کانی سنه میان نهوت که دسمایل نافاه کوشش بو سه ربه خویی کورد شه که شمه دیسه نانه زاتیکی ته وارسان خسته وه به ر نه وایش.

هرهزاخان، هیشتا نهبیوو به شای «ثیران»، دهوریّک بوو، وهزیری جهنگ بوو، ناو و ناوبانگی صمایل ثاخای لهولاّته کانی دخرّی، و دسه لماس، و «ورمن، داگهیشتبوو، ههموو لهشکری ثیران، ههر لهشکریّکی که بز نهنیررا لهناوی نهبرد.

هشینخ ههلی نیسکی، ههبوو که په راگنده یه کی قهوقاز بوو ـ حوکومه تی نیران پهنای دابوو، کابرایه کی به کاریش بوو، دره زاشا، لهسهره تای ۱۹۲۲ دا نهم کابرایه ی ۹۰۰ سواری عهشایری خویهوه نارده سهری.

دشیخ ههلی، رووی کرد بر دسابلاخ، له وانه بوو بگاته ناوشاری سابلاخ، دسمایل نافا، به داگاری بود، به ده ردیکی برد که ناوازهی شکان و تیاجوونی دشیخ عهلی نیسکی، له و ولاته دا بوو به گورانی و جاوی له شکری تیرانی لهم ثبشه به ته واوی شکا. پاش شهم کاره ساته دماژور نه سروللاخان، هه بود، حوکومه تی تیران به دسی، فه وجی سه ربازی نیزامیه وه ناردی بن سه ر دسمکری، دسمایل نافاه له جهمی موکریان به ره نگاری بود، فهمه شی به جاری تارومار کرد.

لهم دەورانەدا سمكن، دشيخ سەراجەدين، و دفهلامهرز، ناوانى به راسپېربى نارد بىز ولاتى هەررامان بۆلاى دجافرسان، كە ئەر لەونو، بەلامار بدا و ئەمىش لەملاو،، بۆ ئەرە بە جارى ئەوى بەلامان بۆلاى دجافرسان، كە ئەر لەونو، بەلامار بدا و ئەمىش لەملاو،، بۆ ئەرە بە جارى ئەوى بەئىن ئەلۇنى ئەلىن كۈردەوارى ئېران، لە دھجوو بە ئويچكەدا و وازى لە فىكرەكەى سمايل ئاها هىنا، لەم ماوائەدا دسمايل ئاها، سىنورى ولائى خۇى بەتەواوى بەرە بىندا، لە دشنۆ، و دلاجان، دە ئا دورمى، و دسابەتقەلا، لە دشنۆ، و دلاجان، دە ئا دورمى، و دسابەتقەلا، لە دۆزدان، و دچەھرىق، دە تا دسمەتر، و دبان، بەئە شەموو بەھشايرەكان، دە دەركىن ئەر بەرى دەچە دەركىن ئادۇرى دەخەددا داغا، ئەم بىلور بەرى دېچە دەركىن ئەر بەرى دېچە دەركىن دەركىن ئەر بەرى دېچە دەركىن ئادا، ئەم بىلور، بەلىن ئادا، ئەم بىلور، بەرى دەركىن ئەر بەرى دەسەكىرىزى، دەسەكىرىزى، ھەر دەركىن ئەركىرى، ئەردىدا ئادىرى دەپەرىن ھەمود ئادارى دەك بەركى، ئەشكىرى دەپورى، ھەمود ئادارى يەك بەركى، ئەشكىرى دەپورى، ھەمود ئادارى جەركى ئەلەرى، ئەشكىرى دەپورى، ھەمود ئادارى يەك بەركىرى، ئەشكىرى دەپورى، ھەمود ئادارى يەك بورى، ئەسلىرى دەپورى، ئەسلىرى دەپورى، ئەسلىرى دەپورى، ئەسلىرى دەپورى، ئەسلىرى دەپورى، ئەسلىرى دەپورى، ئەسلىرى دەپورى بەركى، ئەسلىرى دەپورى، ئەپورى، ئەپورى

لهسهره تای سالی ۱۹۲۳ دا و تهمیر ثه رشده ی قهره چدداخی، لهبناری تموریز به نیازی له ناویردنی و سمایل ثاخا، به همزار سواره وه روو به ولات و خاکی سمایل ثاخا، به همزار سواره وه و ولات و خاکی سمایل ثاخا، وسمایل ثاخا، و به خوی و همندی له شکره وه چوو به پیشوازیه وه، له شیمالی دوریاچه ی و ورمن، تووشی بوو، زوری نه خایان و تهمیر ثه رشده دی، و له شکره کهی ثمو

۱۷۰ شورشی سمکو

تۆزەكەمەى كە لە دەست كوشتن رزگاريان بوو، بەرەودوا گەرانەرە و ئەوانىيش ھىيچ چارنكى «سمايل ئاغاەيان بۇ نەكرا.

زهبر و زهنگی دسمایل ناخاه له هدموو و لأته كانی دوور و نزیكا وا دهنگی دایدوه، كه نهو دهنگه تا نهو وهنگه تا نهو وهنگه تا نهو وهنگه بو كه نه و دهنگه تا نهو وهخته بو كهم كهس به وجوره پهيداببوو. تعنانت وای لنهاتبوو زورتر سمركه و تنه كانی همر ناوه كهی سهری شهری شوكاك، دوژمن بهجاری و وهی به شهرا و شهشكا، خو لهسمر ته عبیری خود ی كه به ثیرانیه كانی شهوت همچهمه كان، همر كه ناوی سمایل ناخایان و همیست، همر چهند، لهشكر بوونایه نهبوایه همموو چهكیان بدایه به دهمایل ناخاه.

ثهوانیش بؤ له ناوبردنی ثهم، وهنهبن درنغیان بکردایه، زیاترین به کردهوهی فروفیل، و مکو ثهوه که له ثاخر و تؤخری سالی ۱۹۲۶ دا «سمایل ثاغا» لهسهر سنووره کانی تورکیا و ثیرانابوو، هات و چؤی له هدر دوو خاکه که دا ثه کرد و خؤی حاکمی ثهو ناوه بوو، کهس پیش نه ثه کراریگهی لی بگری.

«سهلمان سهبری» ههبوو، حاکمی هوان» و پاشان بسوو به دوالی، وان، ثهم پیاوه لهگه ل سمایل ثاخا ـ دا دوستایه تیه کی راسته قینهی دوور له دبلز ماسیه تیاد. ههبوو. سمایل ثاخا له دیده نی ثهو ثه گهریّته وه، هرهشید جهوده تی، دوستی ـ که دیاری ولأتی سرلهیمانی بوو له گه آیا ـ له گه آنی ثهبی. هیشتا ناگه ته وه به شه خاکی «ثیران»، تومهس ثیرانیه کان پاویک ثه نیرد، بن شهوه به ههر جؤره بووه، به آکر به دزی «سمایل ثاخا» بکوری.

دسمایل ثاخاه بهم کابرایه ثهزانتی و ثهیگری و پنی دهر ثهخا که بو ثهو صهبه سته هاتووه، که تو وشیشی ثهبی له به که تو وشیشی ثهبی له گهل خوی ثهیهنتینه وه تا ثه گهنه وه سهر سنووری تیران! فهرمان ثهدا مهنجه آنی رون لهناو خاکی ثیرانا داخ ثه کهن و « هدر دوو دهستی کابرا ثه برخ و ثهیکا به مهنجه آنی گذارد که دا و به مجوره به بی دهستی ثهینیزیته و « نو ثیرانیه کان.

لەرووى دۆستايەتيە تايبەتيەكەشيەوە، ئەم باس و خواسە ئەگەيەنى بەسەلمان سەبرى. «سەلمان سەبرى» كردەوەكەى بەلاوە زۆر سەير ئەبن، ھەر بەناوى ئەم دۆستايەتى و ئازايەتى سىمايل ئاغاوە، ئىيشتىكى وا ئىەكىا «خىمىرەو»ى كىورى -كىموەختى خىزى تىوركەكسان لەشەبەيخوونەكەداگرتبوريان و منال بوو ـ بەرەلاي ئەكەن و ئىنيرىەو، بۆ «سمابل ئاغا».

«روشید جهودهت و تی له مهردایه تی و ثازایه تیبه کانی سمایل ناغا که نه و دوساله پیکه و بروین، نه وه م به یادگاریکی زور گهوره هه لگرت له زیانما که له پاشا یه کی له کرپ ه کانم ناو نایه «خه سره و ۱۵ نهمه ش ههر بزیادی مهردایه تی پیاویکی نازای و ،کو «سمایل ناغاه و بو نه و دوستایه تیبه که له به پنمانا هه بوو. شۇرشى سمكو 1۷۱

حوکومه تی کوردستان گهیشتبروه ههموولایه ک، زور له میژ بوو سمایل ثاغا ثمیویست دیده نبه ک له حوکومه تی کوردستان بکا و چاری به هشیخ مه حموده بکه وی؛ بـق ثـهوه بـه کـوّشـشـی هـهر دوولایان کوردستانی گهوره له سهر بناغه یه کی ریّک ویینک دابمه زریّنن. ثمم نیازه ی ههبوو، بهلام له بهر شـه پ و شـوّی هاتنه کهی بوّری نه ثه کهوت. ههر له سالی ۱۹۲۲هوه بریاری ته واوی دا و خوّی ثاماده ی چوون کرد، ثه و ساله ش ههر بوّی ریّ نه کهوت.

له ثاخر و نزخری سالی ۱۹۲۲ المسه رستووره کانی تورکیا، ثیران و هیراق بوه، لهبه رثهوه که «مسته فا که مال» ثالاً بو به شهری و مسته فا که مال» ثالاً بوو به شهری «بنونان» وه، نه بیثه ویست له لایسه کی ترخوی همالگیر سینی، به لکو به نیجه که میچکی له به رهمه و که سیکا ثه کرد، به تایبه تی سمایل ثاخا، ثهم زمان شیرینیه وای له «سمایل ثاخا» کرد که لهم ثاخره دا ثه ویش خوی له تورک نه گیه ننی.

دسمکوه له و سه رسنو و رانه هه رجاره له دارو دهسته ی شو پر شکیره کانی تری عیراق ته چوون و چاریان پنی ته کهوت، ناو و ناوبانگ و هنزیشی رؤز به رؤز زیاتر ته کرد. ثم دهنگانه هممووی چاریان پنی ته کهوت، ناو و ناوبانگ و هنزیشی رؤز به رؤز زیاتر ته کرد. ثم دهنگانه هممووی ته کهوتنه و به گوی دمسته فاکه مال ثمو ممترسیه ی که هه بیرو له دسمکوه، سهیری کرد هه ر له زیادیه و ثه گهر به مجوّره لنی بگه پی له وانه یه تاگری ثهم، لهم رؤزهه لازمه یه که له رؤز تاوایه و همه آبانگیر سانده و . سمکو دیش بی تاگابو و له ناو دلمی دمسته فاکه مال ، به نکو همر و اچروبووه د نسیه و که مسته فاکه مال دوستی ثیسته و پاشه رؤژیه تی به لهبه رئه مه پائی لی دابووه وه.

«سمکوه له شیرین خهوا بوو؛ خهوی بن تاگایی لهناو دلّی مستهفاکهمال و خهوی راسته قینه!. له ناکاو شهو له ناوکایتک لهلایهن هیزی «مستهفا کهمال» وه شدیه یخوونی کرایه سهر و درایه بهر شیلکی تفهنگ. لهم شهبه یخوونه دا زیانیتکی گهوره رووی کرده «سسمایل ناخاه؛ گهایتک له پیاو ماقووله کانی و یه کینک له ژنه کانی کوژران، خهزنه ی پاره کهی تالان کرا و «خهمره و «ی کور میشی به دیل گیرا. خوی و ثهوانه ی که مایوونه و و به ههر جور ببوو رزگاریان ببوو، لهو ناوچه یه کشانه وه و خوی گهیانده ولاتی «رهواندز» و لهوید! سهقامگیر بوو.

لهپاش ماوه یه ک لهسالی ۱۹۲۳دا خهبهری نارد بز هشیخ مهحموده که شهیهوی بهینت بنر دیده نی. شیخ مهحمود ـیش هاتنی سمایل ناخا و چاویینکه تنی سمایل ناخا لهو روزانه دا بی خرش بوو؛ حوکومه ته کهی بنر ثه و میواندریه ثهماده کرد.

له شدوباتی ۱۹۲۳ استمایل ناخا بسه خنوی و له شکسریکی رازاوه وه گدیشته ناوشاری سوله یمانی و له این المانی ناهه نگی شه و سوله یمانی و له لایه ناهه نگی شه و سوله یمانی و له لایه ناهه نگی شه و روزه ی شاری سوله یمانی بو هاتنی پیشره و یکی میللی وه کو هسمایل ناخاه، یه کیک بوو له روزه همره میللی کانی میزووی نه و شاره. شهر صاوه یه که له سوله یمانی بوو، میوانی حوکومه تی وشیخ مه حموده بوو، له همه موور و و یه که و قسمیان له بناخه قایمکردن و په رهسه ندنی حوکومه تی

۱۷۲ شۆرشى سمكو

کوردستانه وه کرد. وسمایل ناخاه فیکری هاته سه نموه که نمویش به کورده واری نیران نیشینکی وا بکا ههر دوولایان بین به یه ک؛ به لام هه ندی ناگوزری له ناو دهسته و دایه رهی حوکومه تی وشیخ محموده دا جاوینکه وت، بازگهشت بووه وه له فیکره ی و جوّری حوکومه ت دارید کهی هشیخ مهحموده ی به تعواوی نه چووه دلمه وی کهونه سهر نمو باوه په که حوکومه ت داریی نابی وا بکری. تمانه ته نانه ت له و سهرده مه داریی نابی وا بکری. باش نه بوو ی هشیخ قادرهی سویاسالاری به لاوه باش نه بواه په باوه پی مه معموده. به لکو نمو کرده وانه و یاسای حوکومه ت و حوکومه ت داریی زوّر لینک دوور وون. به هشیخ مهحموده نه لی کرده وانه و یاسای حوکومه ت و حوکومه ت داریی زوّر لینک دوور وون. به هشیخ مهحموده نه لی کرده وانه و یاسای حوکومه ت داریی به کهی؛ نه بی نهو سویاسالاره ت بکوژیت، چونکه بوونی نه و له گه ل نامانجی توداری ناکه وی. دیسان درووستکردنی حوکومه ت و سیاسه ت، چاو له همه موو براوخزمیک نه پوشی، تو نه بی یا خرم و برا و که س و کارت بوی، یا شبی حوکومه ت و پیش حوکومه ت و بود به مایه ی سه رنه که و تن و پیش حوکومه داریت بوی؛ له حوکومه ت دارید؛ همرکه س هات و بوو به مایه ی سه رنه که و تن و پیش خوکومه تن و بیش ده که و تنت بی نام و که به به به بی در مه دارید، و پیش به که و تنه با برا و خرمیشت بی ۵۰.

نهمه قسهی نه و دسمایل ناخاهیه بوو که بینجگه له تفهنگ هیچ قوتابخانه و دانشگایه کی نهبینبوو. نهوه ک ههر نهوهنده به لکر خهتی روش و سپی له یه ک نه نه کردهوه، له گهل نه وشا جوره قسانیکی و دها له عاله می سیاسه تا لهریزهی قسه ههره گهوره سیاسیه کانی عاله ما دانهنری.

له پاش ثهوه که چهند روزیک له سولهیمانی مایدوه، له په رفع آنازاو په که که و تبووه سولهیمانیه و و شنگلیز به دبهیاننامه و هه پوشه کردن ترزی تیا ثه کرد، له ۲۱ی شوباتی ۱۹۲۳ نشاری سولهیمانی و خه لکی سولهیمانی به کولی سوپاسه وه به جنهیشت و رووبه ری ولاتی خوی بودوه و له و ماویه دا که له سولهیمانی بود، چه له لایه ن حوکومه تی هشیخ مه حمد ده وه، چه له لایه ن خه لکی سولهیمانیه وه خزمه تیکی جوان کرابوو، هه رجاره دسمایل ناخاه خوی له همه مو کرینکا باسی نه و خزمه تاندی سولهیمانی ته کرد و له گه ل نه وه شاده ده داری له هه ندی له پیاوه کانی و شیخ محموده بو هم آندی و روزداری در کرده ده به درده دلی له هماندی له پیاوه کانی و شیخ محموده بر هم آندی و روزداری در کرده در ده دلی له هاندی له پیاوه کانی و شیخ

••

«سمایل ثاغاه له ثیرانا به ته واوی ناوبانگی بلاو ببووه وه، له ولاوه ناوی چووبوو بو ته وریز و «انز و «از در «از در «از در دانو» له می ده ناوی خووبوو بو ته وریز و «از در بایجان» له ملاوه بو «شیراز» و «ازان»، ثیجگاریش به وه زهنمی «همجم»، و تورکمانه کانی بر دبوو که به سه رکه سیانا نه ثه چوو، هه رکه سی ده ست ثه کهوت ثه یکوشت، له وانه نه بو و یه کن له ده ستی رزگاری بین. ته نانه ته همه یه کیکه له قسه و کر ده وه کانی «سمایل ثاغا» که صعبه مه کانی رز ثه کرد و شهرت و بزانم گولله م تا کوئ بر ته کا، اله م سه دوه و تفه گیرتن و بو ثه و سه رو پاشان سه ری ثه برین و که لله سه ره کانیانی به سه ریه کاکومه له ثه کرد و سه بریکی ثه کردن و شهرت «جه و هم رئیکی شه کردن و «شیشتا خوتنی جه و هم شاغا» و هختیک

نۇرشى سەككو

وهرگیراوه ته وه که ولاتی کورد سه ربه خو بی و لهمانه پاک بکریته وه. •

نهم کارمسانانه که لهگهل حوکومه تی نیّرانا نهینواند، لهگهل حوکومه تی تورکیا ـش نه یکرد و ههمووجار پهلاماری خاکی تورکیا ـ شی نه دا، تورکه کانیش له شکریان لیّ نه کرد، که شه یزانی زوری بو دینت خوّی نه هاویشته و ه ولاتی کورده واری شیّران و لهو ولاّته پان و فراوانه دا که ـ دایگر تبوو ـ رایشه بوارد.

له ۱۹۲۱دا رؤژنمامه یه کسی کوردی به ناوی «کورده و ه افساری «ورمنی» ده رکرد و لهم رؤژنامه یه دا کاره صاته کانی خوّی و ثهو ولاّتانه ی تیا ثه نووسرا که ثهو دهستی به سه راگر توون، له گه ل ثه مه شا هه مووجوره هال و هوالیکی ده ره وه و حوکومه مه ته کانیشی تیا ثه نووسرا. به م رؤژنامه یه «سمایل نافا» به تمواوی ده نگی کوردایه تی له و ولاّتانه دا بلاّو نه کرده و مه به ستی

د به تابیدنی ندوشتهش که دسمایل تاخاهی فیری ندم خوینرشتنه کردبرو، کردموه ناشیرینه کانی حوکومهتی نیران بوو له گعلیا که به تاشکرا و پهنامه کی ندیاتمویست بدهمر چور بووه لهناوی پدرن.

لمو دهورانمدا که هدر جاره حوکومه تی تیران لمشکری تمنارده سمری هیچ چارتیکی برن نهتمکرا. جارتیک حاکسی «ورسی» «سندوق» یکی زدرق و بمرقی جوانی به دیاری بر تمثیری و قایمی دوستایه تی لدگمل ته کانموه... «سمایل تاشا» له کویستان تمین. لمناو چیممن و سموزه لایمنا دهوار همالدراوه و له دیواشانا دائیشتوود لمو کانمدا کابرای راسیتر به خوی و قانهزی «حاکم» و سندوقه دیار بیه کموه نه گا و سندوق لمناو دراستی دیواشانا دائمنی و قانمزه کشی نمدانه دمست.

ه غمسرموی کوری سمایل ثاغا لهو سمودممدا مندگل کمین و لدتممنی چوار پینج سالآتا کمین و لمدیواغان لدتمنیشت باوکیمو دانیشتود که چاوی به «سندوی» - کدکموی به لایموه شتیکی جوان و زمرق و بدرق تعین؛ پُوی نمشنیّ و کهگانه سمری. سندوقه که کمدیر و تعرویر تمکاه کوشتوپر «سندوی» - تمتمیّتموه توممس نممه ناودکمی همموو پریه تی له دانمیت.

هسمایل تافاه همر تموری پی ته کری په لامار تداو خری تدخا پسمر خمسرورا، که سندو قد کمی تدیمیتیدو، وداندمیت، دکانی به و ناو دا بلار تدیندو و گفتی کمس له دانیشتروانی دیواخانه که ته گریتموه ته پانکوژی تدنانهت په کی له کوژراو، کان برایه کی تری هسمایل تافاه خوی برو لهو شویتمدا ته وضد هدیم خوی و هخمسره وی کوری رزگاریان تمین و بمرناکمون. یاش تمم کارمساته وه لام تعثیری بر حاکمی «تمورتز» که کارمساتیکی واقعوماوه و داوای تمو کمسانه یان لی تمکا که تمم ثبشه ناشیر یندیان له گهل کردوود حاکمی «تمورتز» یش بر تموه خوی لمارتر توبانی تمم کردوویه دارکا، شمش حمو کمس له کاربعد ستانی «ورمی» ی بر

هسمایل ثاخاه که تممانه و در ته گرێ، ته یانتی ته سعر لو تکهی شاخیکی هدزار په هدزار و لعوی فر ییان تمدهنه خواردوه. هدپرون به همبرون تمین

جاثیتر بهطوی ندم کرده واندوه ندویش کهونه سدر ندو خویتریژیه له همدجه معدکان و هیچ جوّر دریّنی لیّ ندندکردن.

۱۷٤ شورش سمکو

شۆړشى خۆى لە عالەم تىن ئەگەياند.

لهدهوروبهری سالأنی ۱۹۲۲دا حوکومه تی ثیران که «رهزاخان» وهزیری جه نگی بوو ـخوی کو کردهوه و «مهلیکزاده» ناوی به ههزار که سهوه نارده سهری له ولاتی «ورهی»، ثدمانه ههموو جوره چهکیکی ریک وینکیان پن بوو. «سمایل ناخا» به په نگاریان بوو، شکاندنی، ۷۰۰کهسی لئ گرتن سهری پرین. بهم ثیشهی ثهوی زات بوو لهزاتی تیرانیه کانا نهما، ناوی «سمایل ثاخا» بهینوایه له همر ده سته سهریازیک له شوینه کهی خزیانا و شک ته بوون و ترانای شهریان نه ثهما.

«خانو قوربان» و «میرزاکوچک خان» همبوو لمولانی «دردهینل» و «بشتکو». دمانه همریه که له شوینی خویان ناو و ناوبانگینک و دموریکیان نه گیزه لمو ولاتان دا نموانیش همر له پاش شمیری له شوینی خویان ناو و ناوبانگینک و دموریکیان نه گیزه لمو ولاتان دا نموانیش همر له پاش شمیری گهوره حکومه تی شیرانیان بو ماوه یه کی زور هینابووه تمهنگ، «سیرزاکوچک، خان» له خمتی سنووری «قموقاز» و شیرانی شله ژاندبوو، خالو قوربان ـ ینس له خمه ی رهشت و گیلان و پشتکوره، دموره دمرده کاری له شاخرا نموانه یا به ناخرا نموانه یا کنشا بو لای خوی و، خالو قوربانی هان دا بو نموه بچی به گر «سمایل ناخا» دا و له ناوی مهری.

لهسالأنی ۱۹۲۱ م ۱۹۲۱ هخالز قوربانه به نیازی له ناوبردنی سمایل ثاغا به له شکریّکی کوّکی عمشایریه وه رو به ولاّتی هسمایل ثاغاه به ریّ که وت. که ثهم خهبه ره گهیشت به سمایل ثاغاه مهشت خوّی کوّ کر ده وه و چوو به پیریه وه، له و شویّنه که پنی ته آین هحاجی حهسه نه تووشی یه ک بوون، له پاش شهریّکی مهردانه هخالز قوربان ه شکا و له شکره که ی شهوی له دهست سه ربرین رزگاریان بوو به ره ودوا بوونه وه و ثیتر جاریّکی که شهو جوّره له شکرانه روویان نه کرده وه به ولاّتی هسمایل ثاغاه دا.

...

شه پی ۱۹۱۶ ـ ۱۹۱۸ همموو دنیای تنک شلهژاندبوو، ولأنی ثیران ریبازی روس و تورک و ثه لهمان و ثینگیز بوو، له ژیر پیدا پلیشابووهوه، حوکرمه تی قاجار له ثیران ههر ناوی مابوو. هروزاخانی پههلهوی به له ئیران هه لکهوت؛ له ثیرانیکی بعی نیروزهی شهو دهوره، له ۱۹۲۰دا هتارانهی گرت، و مختنی ثهو تارانی گرت لههموو سوچیکی ثیرانه وه بلیسه بی شاژاوه بعوه، له ۱۹۲۲ بوو به ـره ثیسی وزرای ثیران ـ له ۱۹۲۵دا «نه حمد شای تیران و بوو به هرهزاشای، ته ختی تیران هینرایه خوارهوه، له ۱۹۲۵دا هرهزاخان، بوو به شای تیران و بوو به هرهزاشای.

له روژی دوایی هاتنی شه پی گهوره دا هرهزاشا، به و ناوه وه که شهفسه ریک بسو له نه یوی نیران، ههمووجار گویی له کاره ساته کانی سمایل ثاخای «سمکز، شبو و که له ولاته کانی روژ ثاوا و شیمالی روژ ثاوای نیرانا ثه یگیزا، به لام هیچی به رانبه ر پی نه نه کوا، لهم رووه وه وه واها، ترسیکی لی په یدا کر دبوو. له پاش ثه وه که هسمکز، به شه پوشور چار نه نه کسرا، چه نا، جاریک و یستی له گه لی بکه و یته قسه، ثهم هم رخوی نه نه دا به دهسته وه. له ثاخرا به رجوره له گه لی ریک که و ت شنورشی سمکو

لهسهر کانییهک هه به له دشاروتران، درهزاشا، بیّت و دسمکو،پیش بچیّته نُهوی پیکهوه دوو به دوو دهستبکهن به قسهکردن.

له ۱۹۲۶دا دره زاشا، هات و ثهمیش چوو لهو شوینه کهوتنه قسه کردن، مهرجیشیان ثهوهبووکه هیچیان هزیره و که هیچیان هیزیکی و ایان له گهل نهبی. قسه کرنه کهشیان ثهوه بوو گؤیا ثه و بهشی و لأتی کورده و اربه بو هسمایل ثاخا، بیت و ، به شمی و فارس، و و تورکمان ه کش بز ره زاشا و حوکومه تی ثیران بن و ، ثیر سمکؤ و از بینیت. ثه مجوّره قسانه ش زمانلووسی پیاوه ثیرانید کان بوو، هه ر جاره له گه ل کورده کان ثه یانکرد. سالمویدا هم رقسیه کرا، کرا و هه ریه که گه یانه و ، فر شوینی خوّیان.

له قسه کانی «سمایل ناخاهیه؛ که له پاشاگیر ابوریهوه وتبووی:

ومن لەژيانما لەكەس نەترساوم، بەلأم كە چاوم بە درەزاشا، كەوت پشتم ھاتە لەرزىين. مىن ھەلم بۆ ھەلكەوت ئەوم نەكوشت و ھەلم لەدەست بەردا، بەلام لەئاخوا ئەو من ئەكوژى...

لهو سهردهمانه داکه له خاکی «تورکیا» به بوه له صهینی وه ختیشا نزیک به بو به سنووری ثیرانه و به سنووری ثیرانه و استفاده به شد بوه به سنووری ثیرانه و ۱۹۲۰ م ۱۹۲۰ کورده کانی تورکیا به تمواوی ثاگادار بوه، تازهش ثه و شریشه دهستی پی کردبرو، واته ههر له سالی ۱۹۲۰ دا بوو، همستا «کهمال فهوزی» ناوی نارد بو لای قونسولی روس له «ورمی» وتی: «ثهوا کورده کان له تورکیادا شرّوشیان ناوه تموه. ثهوان لهم روه وه چی شه آنین ۹.۹ قونسولی میش وه لأمه که ی بر نارده وه که شهوان لهم شرّوشه دا به هاه چون و هیچیان بر ناکری. "

دسمایل ثاغاه به مجزره لهولاته کانی ثیران و تورکیادا روز به روز په رهی شهسهند و هیزی زیسادی شهسهند و هیزی زیسادی شهکرد. لهولاشه و حرکومه تی ثیران و درهزاشای هه تا شهاتن به هیزتر شهبوون و عهشایره کانی ولاتی و شیران ی لمناو شهبرد، حرکومه تی تروکیا ـش حهینی چهشن دهوری عوسمانی نه مابوو، دهوری دکهمال ثه تاتورک، بوو، به هم ردوولایا نه و رقیان له وسمایل ثاغای ههستابرو، هم ریه که لایه که وه نمیویست سه ربه خو له ناوی به ری، ثینگلیز ـیش له ولاتی عیراق لهوان خوابتر سیاسه ته کهی شینگی تری ثه وست.

«سمایل ثاغاه لهناو ثهم ههموو ثاگرانه داختری ثهپاراست و به لکو شان و شهوکهتی ختری ههر زیاد ثهکرد. له تشرینی یه کهمی ۱۹۲۹دا لهخهتی «پهسوی»وه هاته عیراقهوه و رمواندزی داگیر کرد و تیابادانیشت. «سهیدتهها می شهمدینان» بههمووجنر لهگهلی بوو، لهگهل حهشایره کانی

^{* -} وا دمرته کدوی نم خمهدری ـ سعایل تاغا پُو فوتسولّی وومنی ـ لهبعر نموه بووه که بزانی تا با روسه کان پشتیوانی نمو شرّرشه نه کدن یان نه؟. نه گمر نه یکمن نمم نه توانتی لهسمر ثبشی خوّی برواو دلنیا نمبیّ لموه که مادام روس پشتیوانی نمولا ناکا. نمم سمر نه کمونیّ.

دبسان تەمەش دەرئەكەوى كە روسەكان لەو سەردىمەشدا بىشتىوانى ھىچ جۆرە بزووتندوەبەكى كوردىيان نەكردوود.

۱۷۱ شورشی سمکو

ئەو ولأتانەدا ھەموو ریکەوتن و بوون بە يەک قسە، حوکومەتى ھیراق دەستى لەو ناوانەدا برا. ھەرچەندە لەشكر و نەيروى ئەنارد، بەشى ئەويش وەكو بەشى لەشكرەكانى ئیرانى لیھات.

لیرددا ئینگیز که و ته خوی و تهویش دایدهال حوکومه تی هبراقی، لههاش شدو و هدرا و کوشتاریکی زوره له مایسی ۱۹۲۸ دا وسمایل ثاخاه ناچار کرا به وه که بجیته خاکی تورکیا، لهویش حوکومه تی عیراق و ثینگلیز حوکومه تی میراق و ثینگلیز به هممووجور سدری رئیان پی گرتبوو، له گهل تهوهشا هدر له هاینی سالاگه پایه وه بو هیراق و ناوچه کانی پیشووی داگیر کرده وه!

همهندویی سامی» به خدا سه یری کرد شه گه ر دسمایل ثافاه به مجوّره له سه بیش بروا، تاره زوه کانی ثه و و ته و نه کانی هه مو و تینک ثه چن! شمیجا هیّنای حوکرمه تی ویراقی هه لّخران برّ ثه وه که له گه ل حوکومه تی تیرانا قوّل بکه ن به قوّلی یه کا بوّ له ناو بردنی «سمایل ثافاه! له همینی و هختا شه مانه ی هه مو و کرد و هه و دو و حوکومه ته که به جاری که و تنه په لاماردانس سمکوّ، «سمکوّ» له یاش شه ریّکی زوّر دیسان گه رایه و ه بوّ خاکی تورکیا.

لهپاش ماوه یه ک سه یری کرد کاروباری ثه و و ثامانجی ثه و به و جوره درووست نابی که هم و ا به بین ده نگ له خاکی تورکیادا دانیشیت. ثه گه و مه به ستیش شه رکردنه، شه پر تابی له سه و شتیک بکری که به ریخی هه بین له به و ثه مه همستا له ویشه وه گه رایه وه بر و الاتی نیزان؛ بر ثه و شوینه ی که دروره له سنور و کنانی عیراق و تورکیاوه. به مجوره له و ولاته دائیی دانیشت و حوکومه تی و دارناه هیش هم رکوششیکی ته کرد بو له ناوبردنی؛ به هیچ ده رئه چوو.

حوکومه تی نیران که زانی له قاپی دو ژمنایه تیه و هیچی پین له گه آن ناکری، ثام جا هینای بینای دو رستایه تی بینای دو رستایه تی و خوشه و بستی له گه آن دامه زراند و که و ته قسه ی خوش کردن له گه آیا. به مجوّره دسمایل ثافایی هیندی کرده وه، تا که و ته سالی ۱۹۳۰، له نیسانی شه و ساله دا بانگهیشتنیکی ماقولانه ی به ناوی دوستایه تیبه و به جه ند سوار تیکی که مه و و بور بو سه ربانگهیشتنه کهی.

ثه مه ش گزیا به وناوه وه که دیسان در دازاشا، ثه یه رئ چاری پنی بکه وی و ده ندی قسه وباس همیه پنکه ره برو که شامززای همیه پنکه ره بید برو که شامززای سمایل ناخا بروی دسمایل ناخا، بروای پنته کرد، که ثه چن بو سه رانگهیشتن دسه رهه نگ سادق خان، که نامرفه رجی شنو ثه بی د دیت نه آن: دشا نه بترانی بیس، مین له باتی شه و ها تروم و میواند اربی به جی دینمه!

شویتی بانگهیشتن و میوانداریی له قشلهی حوکومهت بوو، که هسمکوه گهیشته ناوشار، به پیریه وه جونیکی رهسمی له لایه ن حوکومهتوه بر کرا و دوو روژ میوان حوکومهت بعود. هسمایل ثافاه تاگای لیی نییه که تهونی بر تهنراوه تهوه!. روژی سنیهم شهیهوی بگههیتهوه! فهوچیکی عهسکه خویان به دهوره ی کوشکه که دا حه شار نهده ن له و و خته داکه هسمایل ثافاه

نتورش سمكو

خهریکی نانخواردنی میوانداریی نیوه پرقی حوکومه تی «ثیران» نه بن» پاشان همانه سمانی و بگه پرته وه، «سهره نگ سادق خان» دهست نه خانه ناو دهستی و به جوو ته دینه ده ره وه وه و به نه گهنه سهر پرد و شیوه که، سهرهه نگ دهستی خنوی رائه وه شینی له دهستی. له گه ل دهست راوه شاندن، فه وجه عهسکه ر له ناکاو دائه بارن و به بن پشرو دهستریژریکی به سه را نه که ن و «سمایل ثاغاه و پیاوه کانی ـ ته نها دو و که سیان نه بن ـ له و شوینه دا نه کوژرین!. قسه که ی خزی ها ته دی له گه ل روزا شا ـ داکه و تی: «من ثه و منکوشت، به لام ثه و من نه کوژن!.».

حوکومهتی «لیّران» گهلی میوانداری وای بو کوردهکان کردووه!. «جهوههر ناخاهی برایشیی همر بهوجوّره له «تهوریز» میوانداریی بو کرا!.

ثیتر به لهناچوونی دسمایل ثافاه شَوْرِش و کوششی چهند سالهشی لهناو چوو، ثهو ثاواتهی که همیروه بردیه ژیر گل!. ثهوهنده همهبوو دهنگی بلیسهی شنورشه کمی وهنه بی همر لهو کوانووه ی کورده واریهدا؛ بووبیت، بهلکو دهنگه که لهدهری کوانووه که ر لههاش ثهر دهورهش بههوی روژنامه کانی بیگانه وه همر تههات ر ناوی ثهو شوّرشه کهوته سهر گهلی لایه رهی کتیب و داستانان و لهمهوه شوّرشیکی گهلی فیکری کهوته میشکی زور له کورده کانهوه!

شۆرشى سابلاخ

شەھىدى ئازادى تورد [قازى محامدد] (۱۸۹۲ز ـ ۱۹۴۷ز)

و مکو له شوینه کانی تری ثهم کتیبه دا برمان ده رکه و تله دوای دوایی هاتنی شده ی ۱۹۱۱ میل ۱۹۱۸ بیروباوه پر نکی تر که و ته دنیاوه کزنگره سیاسیه کان و پهیمانه کانی هسیفه ره جزره شتیکی تریان به مهردم پیشان ثه دا که هه موو قاومینک ثهین به به شی خوی بگاو له دیلی ده رچی، به تابیه تی قاومی کورد ثم ده هزله ی بز لی ثه درا! که شده ی گهرره ی دووه میش هاته پیشه و ها درای ۱۹۲۹ می ۱۹۱۹ به پهیمانی « نه تلمسی» ثمو ده نگ و ثاوازه یه به همیورنکی تر دیسان بالاو کرایه و ها.

پاش کشانهوهی تموانه همر به که بو ولأتی خویان به مناوا نشورشه کنانی استمایل ناخای صحکوه له رمگ و ریشه ی سابلاخ و ولاته کانی تمرگهور و ممرگهور و سندوس دا، له گه ل

شتررشی سابلاخ

شۆرشەكانى (شنيخ مەحمود) له ولأتى سولەيمانى، ئەم دووانە ئەوەندەى ترگوپنچكەى ولأتى سابلاخيان ئەزرنگاندەرە بەوەكە ئەمانە سەربەخۇبى كورديان ئەرئ؛ ئىمانە ھەموو ئىموممان پېشان ئەدەن كەگەلآلەي بېروباوەرتك لەولاتى سابلاخا ھەر لەدەمئكەرە بووە.

که شهری دووه هات بهسهرا، لهبهرئهوه ولأتی کوردهواری نهوتی ههبوو؛ شهو نـهوته کـه نهبوونهکهی پشتی ثهلّمانی دابه زهویا، بوو به چاوهندازی گهلیّ له حوکومهته گهورهکان، ههر یهکه لهم رووهوه به جیا ثمیویست گهمه وگالته و شوّخی لهگهل کورد و کوردهواری دابکا!.

ثه د دلسانی و ناچاریه بو وه، که له همموو روژ و لاپه په یکی کوردا تووشی ثه وه یک کر دوون که بکه و نه شهری که دور منه کانی کورد ثه آین: کورد پهاره پهرهست و بنگانه پهرهسته پاره پهرهست نییه چونکه وه نه بی نه و دور شنانه پهاره پهرهست بینه دور شنه کانی کورد بر پاره همر شتیکیان همیه و نییه ثهید فرینن، کورد دلهسه شهره ف و معنمه ناتی قه ومیی خوی، خوی ثه دا به کوشت، نه وه ک ثهیفرو شن به پاره. بینگانه پهرستیه که یان ره نگین راستین، به لأم ثه مه ش له به رو آیا کی و له به رو این که نه وه نده در زه گه کورد ثه که نه وه نده وه کورد خوا په که به هوی د آپاکیانه و به گوینی ثه وان ثه که ن را تنسته در زه که گه کورد ثه کورد خوا په که به هوی د آپاکیانه و به گوینی ثه وان ثه که ن را تنسته وابو وه به لأم نی ته به دو او پیریسته کورد خوا په که به هوی د ثیتر به گوینی که س نه کا و کوششی خوی بن.

له بهر دووشت به گویتی کهس نه کا؛ یه کهم له به رئه وه تا نیسته که شوین تـهمووره ی خـه اَک که رئووه هیچی نه به ستوّته وه ، با ماوه یه کیش شوین ده نگی خوّی بکه ویّ بزانی لهم ده رگ ایه وه چی ثه بی ۴. دووه م با ثه و شووره ییه که دوژه نه کانی یتوه ی ثمنووسینین و ثه آین بیگانه په رسته ، با ثمر په رده یه ش لادا بزانین ثه و و وخته ثه و دوژهنانه چی تر ثه گرن به ده سته وه بوّ له که دار کردنی کورد ۱۴.

...

نه و دهنگی نازادی و سهریهخترییه که له ایتواری دیواری دوو شه پی ۱۹۱۸ ـ ۱۹۱۸ و ۱۹۳۹ ـ ۱۹۵۵هوه بهرز نهبوره و بهرگویچکهی کورد نه کهوت، حمینی دهنگیش بوو بهرگویچکهی نازهربایجان و ولانمی ونازهربایجان، نه کهوت. به تایبهتی لهشهری دووهماگویچکهی نهوان زیاتر ۱۸۰ شتورشی سابلاخ

نهزرنگیترایهوه، چرنکه ثهوان بهبی پهرده سنووریان نووسا بوو به سنووری روسیاوه، بو دهست خستنی نهوتیش دیاریه کی باش بوو! ثهمه و خزیشیان هه رله گهلی زووترهوه ههستیان به شتیک کردبوو، بزیه لهدهوره کانی «قاجاری» دا تـهوریز پایته ختی «وهلیمههد» بـوو. بـزیه لهدهوره ی [رهزاشا]دا همهوو دهمیک تـهوریز و ولاتی [تـهوریز] له چـهوساندنهوه دابوون و لهژیر شهو چاویریه دابوون که نهوه ک لهژیر فهرمانی [تاران] دهرچن و حـهوملیون کهسی [تازهربایجان]ی بگدن بهسهربه خونے ا

ثهو سه ردهمه که نه پروه کانی ـ ثینگلیز و روس ـ چووبوونه ثیراندوه ثهو مه رجه یان دابوو که له که ل دوایی هاتنی جهنگا، ههر دوولا ولأنی تیران به جی بیلن. شه ر ورده ورده خدریکه دوایی دیت، تاکی ترازووی سویندخواره کان خه ریکه قورس شه بی هه در دوو نه پرو له دلاً ناتوانن دانکه نی نه وتی ثه و ولانه بین له رواله تیشا پیان ناکری نه چنه ده ره وه چونکه به یمان له به پنایه شم به و ته نه به به و دره وه ده روه ده دوره ده دوره و ته ویش به م ثه نی بچوره ده ره وه است ناکه وی که ده نگی تازادی و به ناوی شمینی ته ده دادی و دره و ماکنی شه و ولانه بلاو بکریته وه!..

قئیبراهیم حه کیمی ـ حه کیمولمولک، سهرؤکی وزارهتی ٹیران و هجه نهرال ثارفه ع، سهرؤکی ثیران و هجه نهران ثارفه ع، سهرؤکی ثهرکانی جه نگی بوون، ثه گهر ههرجؤره به ندوباریک لهر ولاتانه دا بلاو بکریته وه، وه نه بن ثهوان بهر هه لستی بکهن، ثیران نه خوش بوو، [حه کیمولمولک] نه خوشتر بووا. ثه ثیر نه خوش بوو بهرانبه ر بهو کیشوه رانه، ثه گینا خوا هه ل ناگری له و رؤزانه دا هاسد علی وفی الحروب نعامة ای، یا:

هشیرانند پیش پشمه و شمغال انند پیش شمیرا. شمم شمتانه و شدم همزیانه بهنجگه له همزیه تایبه تبه کانی تر کردیانه کاری که لهولاته کانی ثازه ریایجان و سابلاخا سمرله نوی ده نگینکی تر پهیدا بیپته وه، بهلام ثه نجامی ده نگه که ثه بن به قازانجی کن؟. ثه وه مه بهستی شمهیرورچیه که نییها. په ندیکی کوردی هه یه ثه آنی: «پارهی کفن دهستکه وی مردو گزر به گزرا...

لههموو ولأتي كوردهواري دا نهوت هه په، همموو هالهم چاويان له نهوته، نهوت و كورديش پهكيكه، نهوت دهستكهوي كورد ههرشتيكي بهسهرديت با بينت!! .

...

دسابلاخ» که پینی تدلین دمههاباده، کهوتوته ولانی صوکریان و لهروژاوای خماکسی شپرانیایه، پالی داوه به [تازهریایجان]، وه و نزیکه بهولاتی روسیاوه، له دووشا، یشموه کیشو، ره کانی عیّراق و تورکیایه، رووباریکی له پالایه، همر چوار دموری کیوه و بوون به شموورهی شاره کمه؛ همر له دموریکی کونموه به هوّی سنووره وه شوینی همراو هوریا و ناژاوه و شوّرِش بووه.

دانیشتوانی [سابلاخ] به زەوق و دلتەرن، به تبایبهتی ســهرچــارەی ئــاهـهنگ، و نــهقامـه کــانی

شۇرشى سابلاخ ١٨١

كوردييه.

بهرهی قازیانی [سابلاغ] زور له میژه نیاو و نیاوبانگیان له دلمی خدلکی سیابلاغ و ولاتسی موکریدا جنبی خوی کردوتهوه، وهکو بهرهی «تورجانی»یهکان ثهوانیش شهو نیاو و نیاوبانگهیان بهوجؤره ههر ههبووه.

ولأنی کوردهواری پابهندی دیانه و ناشنای مهلایانی زانا و دانا برون، دهسته ی مهلا و عوله مولا و کانا برون، دهسته ی مهلا و عوله ما له ههموو ولاتی کوردهواری پایهیه کیان ههبووه. دقازی محمه ه پایه و مهرکهزی باویاپیری و زانایی و زمانزانی و دهسترونیت و یی خریشی نهمانه ههموو پالیان پیوه ناکه پیاویکی به پریز بن له ولاتی سابلاخا. دیسان دقازی ههلی باوکی که کوری میرزا قاسمی کوری میرزا ناسمی کهوره بوو م نهویش له پیشا شوین ناگردانیکی بو دقازی معمهدی کوری کوری کرد و قدزاوه و محمهدی کوری برزبووه و سهر دامهزراندبوو. به تاییه تی که دقازی صهلی له ۱۹۳۸ کرچی کرد و قدزاوه و و گورایه و سهر دسور سهر دقازی مهمهدی نهوهنده ی تر پایه ی بدرزبووه و مدرد و در اندازی مهمهدی نود که در این که در در در این که در این که در این که در در در در در در در در در که در که در در در که در که در در در که در در در که در که در در در که در که در در در که در در که در در که در در که در در که در کرد در که در در که د

له ۲۵ ی ثاخستوزی ۱۹۶۱ که لهشکری ثینگلیز و روس لهملاولهولاوه چوونه ثیرانهوه، ثیران لههمموو لایه کهوه کزیر و بن هیتویی رووی تیکود، «روزاشاه گیرا و برا بز ولاتان.

هدندی له گدنجه کانی ندو ولأنه که تا بیست که سیّک نه بوون که سابلاخ و به ناوی «کرّمه لهی ژ.ک وه ده سیّان دابور به نیشه وه و گرفار یکیشیان به و ناوه وه ده رئه کرد. گرفاره که نه برا له «نهوریزه له چاپ نه درا و له ولاتی موکریان بلاو نه کرایه ره. نامانجی کرّمه لهی ژ.ک نه ره بووکه ژیانی کوردستانی گهوره بن ". «میرحاج و له جاری دوایی دا خرّی گهیاند به نه ندامانی نهم

کۆمەلەيە و داواى ئەوەى لېكردن كە دەستى يارمەتى بۆ بەجنھينانى ئامانجەكاس خۇى بۆ دريۇ كەن، ئەندامانى كۆمەلە بەجۈرىكى ھاتنە پېشەۋە كە بەھەمۇو ئاشكراييەك لەيەك تېگەيشتن و لقى حيزبى دھيوا، لەو ولاتەدا دامەزرا.

کومه آمی «ژ.ک» به روبه ره په روی سه ند و ده ستیان کرد به بالاً وکر دنه وه ی نهینیه کانی دلّی خوایان و پروپاگانده کردن بر رزگار کردنی کوردستانی گهوره. کومه آنه په روی سه ند و زیاد بوو، تیپ تیپ خملک ثه هاتنه ناویه وه، وای آیهات پیویستی که و ت به ره که سه رزگیکی دلسوزی ناوداری هه بی ، باوه پی کومه آه هاته سه رثه وه که «قازی محمه ده شایانی ثه م سه رؤکیه ی همیه .

قازی کرا به سه رزگ، هم ره به وه که ثه و بوو به سه رؤک ، کومه آه شه وه نده ی نیز بی بی په پیدابو و . هملاکانی و لاتی موکری لهم رووه وه خرمه تیکی گه وره یان کرد ، همه مه مه گونده که ی گوره یان کرد ، همه مه مه گونده که ی خوی شیشیکی وای ثه کرد ثه گه ریه کینک نه چیته ناو نه و کنومه آه هژ.که وه و ـکه وا خرمه تی کورد ایه تی و رزگار بوونی کورد ثه گه ریه که که وره ثه ژمیرری.

* * 4

روسه کان له ولاوه ناوچه ی د نازه ربایجان می نیرانیان داگیرکردبور و به هه مرو جزر دهستیان خستبووه کاروباری نه و ولاته وه. حوکومه تی نیران له گیانه لادا بوو، هجه هفه ر پیشه وه ری ه

و بْرِیه کی تری پهسمرا بْیْنَیْت. تا وای لپکرد خستیه قالْبی حیزینگهوه و ناوی نا حیزیی دز.ک» و همموو نمندامانی حیزب تا ۱۲ کسینک نمهمورن

پاشان «عمزیزی زدند» همهرو، همتا بآلیت به کار و گورج و گوّل بوو لمو رفزدها بّو تیشی کورهایمتی، تمویش خوّی له [سیزب] نزیک کرده و دمستی تیخست و ورده ورده خوّی کرد به خاومن و سمروّکی تمو کومله. له تاخرا عمزیز مم کلوملهیه همندیکی راکیشا و دمسته یمکی:ریشی پدیما کرد، تصانمی لماژیر چوار چیّودی تاوی هسیزیی تازاد بخوای کوردستان» دا ریخخست.

هممزیزه زور ثیش آلیها نوو بوو. روز به روز دام و دمزگای حیزبه کمی خوی زیاتر نه کرد. له سوه ناوی ددر کرد و وای آلیهات ناسرا، پیگانه کان ــ به تاییمتی حوکومه تی تیران ــ به چاویکی سه پر دو سه پریان ثه کرد. به ردیمره حوکومه تی تیران رایکیشنا تولای خوی و بمرزی کردود. له تاخری کارا به طوی تدویوه، گمانی لیسته ی نم ه حیزب»، که و تد دست حوکومه تی تیران و که و ته گر تنی ثمنداسانی تم حیزبه!. عمزیز ــ پش به تمواوی خوی بود به پیاویکی پیاوانی «نیران»!.

نېتر پاش ئدم کارمساند نرخیکی لدلای پاشماوهکانی حیزب ندما و هدموو بړوای خویانیان لی ومرگر ندوه و بدلکو به چاوی پیاویکی گزی کدرموه سهیر نهکرا.

لدیاش تمو همسه بن فروهمره لد پایدی سعروکی حیزبایدتیا شوینی عمزیزی گر نموه و انارویاری گومهٔه نیتر لموتر چاوتری تموا نمرفریشت. بهلام همر بمجوریکی بن دمنگی، تا روژگاری «ثیران» گورا و جمنگی دووه، متمواوی کموته ،اودود. پیاونکی به دیمهن بوو له ولأتی [تازوربایجان] ـ روسهکان بهههموو جوّر باریهیان دا، حیزینکی دیسموکراتسی له ولاّتسی شازوربایجان دامهزرانند و کهوته سهرجیا کبردنهوه و سهربهخوّیی تازوربایجان!.

لهملاشه و ه کرمه آمی وز. ک ه ناویکی په یدا کر د و به په روسه ندنیکی ته واو په روی سه ند. ناوی وقازی که وته دیواخانه سیاسیه کانه وه به بهمه و و جرّر هات و چرّ له به ینی و ته وریز و وسابلاخ، دا په یدا بوو. ثه فسه ران و پیاوانی روس له ته وریز ـ شوینی پیشه و ه ری ـ هـ م رزور زور که و تنه ناوه و و .

لهم هات و چووانه دا دپیشه و دری د دنگی به رز بوونه و می کرمه آمی [ژ.ک]ی کور دی لهم بن دهسته و بر خوی به زیان هاته به رچاو نه گهر له گه آمی نه بین!. لهم کاره ساته روسه کان تیگه پشتن. ثهمجا دقازی به یان به به بیز تافا و چه ند ثهمجا دقازی بیان به سهر و کی لیزنه یه ک له دهه ای رویحانی و دقاسمی حاجی بایز تافا و چه ند که سینی تر به بانگه پشتن بانگ کرد بر و باکز به بر لای وجه مفه ر باگروف به لیزنه له تشرینی دووه می ۱۹۵۹ چور بر آیاکو آیا و له گه آن اجه مفهر و به دفته یه کدا له وی همهر و جوزه قسه و باسیکیان بریه و بریار وادراکه کره آیی دورک بین به ۱۹۵۰ میزی دردستان و له که آن جیزی دیموکراتی کوردستان و له کان جیزی دیموکراتی کوردستان و دیگران بین به هاوده نگ.

لهپاش گهرانهوهی لیژنه بـق [سسابلاخ]، هـهموو تـههلی شسار و سـهرؤکی صـهشایرهکـان و حهشاماتی ولاتی موکریبان به بانگهینشتنیکی رەسـمی له ثاخری تشرینی دووهمی ۱۹۶۵ ا بانگ کرد و لهو کؤمهلهداکزمهلهی وژ.ک، ناونزایه «کؤمهلهی دیموکراتی کوردستان».

ثهم ناوه و ثهم دهنگه لههمموو ثهو ولآتانهدا بلأو بووهوه و ورده ورده همشایره کانی ثهو ناوه وهکو پورهی همنگ لهدهروری ـ قازی و سابلاخ ـ کویوونهوه و هیوایه کی گهلی بهرز کهوته ناو کرردهوه. به تاییه تی دهستهی [مهلا مسته فای بهرزانی] و بهرزانییه کمان ـ که روویهان کمردبووه سابلاخ ـ ثهوهنده ی تر هیوا و ثقمیندی دابوو به ههموولایه ک. بههمر دوولاوه بهرهبهره خهریکی بلاوکردنهوی دهنگی کورد و سسمربه خویی کوردبوون لهولاته کمانی «مموکریان» و «بانه» و «سانه» و «همیز» و «بانه» و «سانه» و

لهو رؤژانهدا چوونی دمهلاء و بهرزانییهکان بؤ ٹیران، پنجگه لهوه که هیزیکی گهورهبوون بؤ حوکرمهتی کوردستان، ترسنکیشس خسته سیاسهتی تارانهوه!.

چونکه لهولاره [شازهربایجان] و لهصلاوه سابلاخ لهم کاتهدا سهریان راست کمر دوتهوه و ثهیانهوی خوبان له حوکومه تی [تاران] دابیچرن، گومانی تیدانییه که جوونی [ممالامسته فا] لهم وهخته ناههمواره دا ـ بهرانبهر به تاران ـ شل و شینواوییه ک پهیدا ثه کما. حوکومه تی «تاران» بنو گیرسانهوه ی ثهم لیشاوه چاریکی نه دوزیه وه ثهوه نهبن که بنووسی بو ـ ثامر فهوجی ـ سهرده شت «سهرهه نگ بزیشکیان» به همر جور بیت مهالا بهشیمان بکاته وه له وه که بال بدا به حوکومه تی ۱۸٤ شورشي سابلآخ

[سابلاخ] وره إ.

وپزیشکیان به به به وی همام حه زیزی قه ره نیاخای مامش ۱۹۰۵ و ده می گهیشت به مه لا و گهلی شتی بر هه آپزیشکیان به به به این به ناوی بر هه آپزیشت؛ له و شتانه: که ثهمانه ثیسته به رانبه ر به ثیران بینگانه ن و حوکومه تی [تیران] به ناوی په نا به بارانی سیاسیه وه ثه تو انن دالله می ثهمان بدا و زووی و زاریان بداتی و مه لا خویشی له تاران هنایه یک بیت و ههمو و دهم له پارله مان و له گهل و وزیره کان و هشاه داین!. حوکومه ته شهمانه ی له گهل نه کال حوکومه تی سابلاخ!.

دیاره دمهلاه ثممانهی نهجوو به گریچکدا و به پیچهوانهی نامانه روّیشت و خرّی گدیانده قازی و شاری سابلاخ. چوونی پیاو و لهشکریکی وا پرچهک لهوختیکی وادا، گومانی تیّدا نابیّ که هیزیّکی مهصهوی ههره گهوره ثهبیّ بو نهو کهسانه که نمیانهوی حوکومهتیکی کوّرپه و تازه درووست بکهن.

...

روزه کانی ثهو ولأته هدرجاره پهرده یه کی تری پیشان ثهدا، له ناو ثهم پهرده ره نگاو په نگانه دا کسوت و پر له ۲۱ی کنانونی یه که می ۱۹۲۵ دا هجه هفه ر پیشه و هری له ته وریز جمهوریه تی ئازه ربایجانی بلاو کرده و ه و ثه وه ی ده ریزی که ولاتی «ثنازه ربایجان» له حوکومه تی «تاران» و ئیران جیابو و و و له و روزه به دواوه خوی سه ربه خو ثه ژی!

له گدل بلاوکر دندوه ی ثدم ناگاداریددا هدمو و والای «نازه ربایجان» یان له نه بر و وکار به دهستانی حوکرمه تی [تاران] پاک کرده وه مایه وه ساری «ورمی» که «ثه حمد زه نگنه» نامر فه وجی ثموی همتا به بینیک شاری نه دا به دهسته وه، پاشان ثه ویش به هزی صه شایره کورده کانی ثه و ده دوره و شهلی [ورمین] خزیشیه وه گیرا و «ته حمد زه نگنه» ش خرایه ژیر محاکمه و لیرسینه وه وه.

له و سه ردمانه دا که «پیشه و مری» جمهوریه تی شازه ربایجانی بالآوکر ده وه، له سلاوه «قازی محهمه دی لیژنه یه کی به سه روّکی «محهمه د حسه بنی سه یف قازی» ناردبو و بو [توریز] بر ثه وه هم د دوولا له به بنی یه کا رتکه و ن به پشتیوانی یه کی «ده ستی حوکومه تی [تاران] له ناوه دا بیرن. یاش برانه وه ی قسه دیاسی [سه یفی قازی] له ته وریزه له ۲۱ی کانونی یه که می ۱۹۵۹ دا کر بودنه و یک کی زرگه و را به سه رو کی هه شایره کان و ثه هلی ناوشار و قوتابیاتی قوتابخانه کان له ناوشاری سابلاخ کراو «قازی محهمه ده بلاری کرده و که واله م ته شریخه به دراوه و لاتی «سابلاخ» و کورده واری له حوکومه تی [تاران] جیابو و و و له نیسته به دواوه شیعلانی سه ربه خزیی کرد.

له روّزی ۲۱ کانونی یه کهمی ۱۹۱۵ به بداخی حوکومه تی [تیاران] لهسسه دایمه و کان هیّنرایه خواره و له ناو چهپله پرتزانی مهردما به یداخی کوردستان – ی له شویّن دانرا و ثـالآی کوردستانی پیروز هه لّکرا. دروشمی ثالاّکه ش به مجوّره بوو: نه مدنگه به مجوّره له همه مو و ولاّته کانا بالاوبوده و تهنانه ت دیراخانه سیاسیه کانی ده رموه شی گرته وه له همه مو و کون و قوشبنیکی ولاّتی کوردستانی نه و ولاّته و ، پوّل پوّل خه لُکی روویان نه کرده مساملاً خو و دیده نی ده وری تازه ی کوردستان!.

> که تعندامانی کژمه آه و هات و چرکه رانی ژنیر ثالای تازه تعماشایان کرد سه ردمهی ثه وه هاتو وه که [جمهوریه تی کوردستان] به جوّریتکی رمسمی بلارکه نه وه ۲۱ی کانونی یه که می ۱۹۹۵ له پساش کسوّیورنه وهی همو و شهطی سابلانخ و سه روّک هفشره ته کانی ولاّتی موکری و [قه یزوللا به گ]ی و ثه و ناوه، فقازی محهمه و به جوّریتکی رمسیی له ناو دنیایه کی خوشی و شادمانیدا هجمه و ریه تی کوردستان بی بلاوکرده وه.

1.40

یشموا [فازی محمده] له ناو دروشمی سعره ک گرماریدا

خه لکی کرده سهرمازان و قوتابیانی کورد نمایشیکیان لهبهردهمی پیشهوا و خه لکه که دا نواند و شهوی پیویستی ره سمیاتی درووستکردنی حکومه تیکی تازه بیت؛ به جنیان هینا. شهمجا «قازی محمده دی پیشه وا به مجزره ی خواردوه وه زاره تی کوردستانی درووستکرد و شهندامی بز ههموو و مزاره تیک به مجزره دانا:

حاجی بابه شیخی جمعیان، محمدد حسمینی سمیغی قازی، کمریم تمحمددی، معناف کمریمی، محمد تمین موحیتی، حاجی ردحمانی تیلخانیزاده، دسمرؤک ووزیر: ۲-ووزیری جعنگ: ۲-ووزیری پوست و تعلگراف: شووزیری فعرهمنگ: ۵-ووزیری کیشوور: ۲-ووزیر ته گییر -مشاور: لیسماعیل لتلخانیزاده. له حمدد ثیلاهی، حاجی مستهفای داودی، مه حمودی و ملیزاده، خهلیل خه سرموی، سدیق حهیدوری،

۷- ووزیری ریگهویان: ۸- ووزیری ثابووری: ۱- ووزیری بازرگانی: ۱۰ - ووزیری کشتوکال: ۱۱- ووزیری کاروفعرمان: ۱۲- ووزیری پرویاگاننده:

The Cabinet and other officials, Mahabad, February 1946

هەندى لەرەزىرەكانى حوكومەتى كوردستانى وقازى محممدو:

دانيشتواني ناومراست ويشهوا قازى محممدي

لەلاي راستەرە بىر چەپ:

أسته فا داودي، عمل خدسرووي، له حمده ثياتهي، محدده ثمين موعيني، بلووريان، تلِلْخانيزاده، كعربم ثه حمدي، ميرزا عملي رديحاني ...

ریزی دواوه: تهقسهران و نووسهرانی روزنامه.

له روزی ۱۵ کانونی دووه می ۱۹۵۰ دا کزیوونه وه یه کرا بز نه وه که هپیشه واه سویندی سه روز کو ماری بخواه یک نوماری و سه مه کرد کو ماری بخواه یک کوماری و بادشایه تبدا. [پیشه وا] فه رمانی دا به نه ندامانی کومیته ی مهرکه زی که فورثانی پیروز و دروشمی ثالای کوردستان ناماده بکری. نه ندامانی کومیته و وه زیره کان یه ک له شوینی یه ک که و تنه پشت صدری و قورزان و و دالا که و دنه و روزیره کان یک که و تنه پشت صدری و قورزان و د تالا که و در ی پشه و ا

شۇرشى سابلاغ شۇرشى سابلاغ

ههستا و بهدهستی خوّی سهرپوشه کهی لهسهر وقورثان، و ثالاکه لادا و ثهم سویندهی خوارهوهی هوارد:

هسویند نه خوم به خوا و به قورنانی پیروز و به نیشتمان و شدرافه تی قه و می کورد و به ثالای پر له «ثیفتیخاره» کورد، تا دوایی همناسه ی ژیانم و تادوا تنزکی خوینم به گیان و به سال له ریگه ی مانه و هی نازادی کورد و به رزکردنه و و پایه داری ئالای پر له ثیفتیخاری کورددا کوشش بکه م و دوا نه که و و به سه روکی کوماری کوردستان و یه ک گرتنی کورد و ثازه ربایجان ثیفتیخار ته کم و کوشش شه که م بر مانه و ی نهم نامانجه!.».

...

کؤماری کیشوه ری کوردستان به مجوّره درووست بوو، ههموو کورده کان به بهرزانییه کانه وه روویان کرده ثهم کیشوه ره، دهنگی ئاوازی گهیشته پارلهمانه سیاسیه کان، روْژنامه نووسه کـانی بنگانه بههموو جوّر بوّ وهرگرتنی باس و خواس روویان تیّکرد.

له پیش ثهم تعثریخه و له پاش ثهم تعثریخه ش هیزی کوردی کهوته داگیرکردنی ثمه و ولآده کورده وارت نمو ولآده کورده وارندی نید و ایر کردنی که و زیر ده ایر در دارده و ایر ده ایر در ایر در ایر از ایر کردن که و ایر که و

لهملاشه و روویان کرده و سهرده شت و دوره یان دا، رنگهی هات و چوی نهیروی ثیرانی بهینی و سهری نشرانی بهینی و سهرده شت و هبانه یان بری، له جنوبی رؤژهمه لأته و هیزی نهیروی کورد گهیشته و سه قوع، رنی هات و چوی هیزی نیرانی به ینی وبانه و و سه قوعیشیان بری، به کردنی ثهم ثیشانه مه هنای وابوو هه موو ناوچه کانی کورده واری شهر و لأته کهوتته ژیر فه رمانی حوکومه تی کوردستانه و و فه رمانی حوکومه تی [تاران] نرخیکی له و ناوه دا نه ما.

هدر سدربازیکی حوکومه تی نیران که له و ناوجانه دا ههبود، به هممود جزر لهلایه ن هیزی کوردییه وه نابلوقه دران و ریگهی رزگاربوونیان برا. ثمم سه رکه و تنی لهسم ریه ک و پهره سه ندنی هیزی کوردییه ، حوکومه تی نیرانی خسته سه ر ثه و باوه ره که زفری پی ناچی ثممانه په لاماری هسته و «کرماشان» ثهده ن و به لکو همود و روز تاوای تیران دا ثه گرنا. لمراستیشدا ثه و بینه ی که شمان پینانه و ه نابو و؛ ثه و ناره زوومی به جی ثه هینا.

به تایبهتی لهناوچهکانی وسهقز ـ بۆکان، و وبۆکان ـ میاندواوهوه بـ ۱۹۵۸ و چهشنه ئیش کردنیک ئیش ئهکرا. وهکو ئهوه له ۳۰ی نیسانی ۱۹۶۲ دا حوکومهتی ئیران هینزیکی گـهورهی سواره و پیادهی بههموو جوّره چهکیکهوه نارد بوّ رزگارکردنی شهو هیّزاندی که له شیمالی سهقز ـهوه لهلایهن نهیروی کوردییهوه ثابلّوقه درابوون. ثهمانهش ثهبوایه بچوونایه بوّ وقارهوا» و «ثالّون ـی سهرو». لیّرهدا هیّزی بهرزانی، [قادرخانی] و «فهیزولّلابهگی» لیّیان راپهرین و وقارهوا» و ههموو دهورویهریان گرت. ۱۸ سهرباز و تهفسهریان لیّ بریندارکردن، ۲۹کهسیان لیّ کوشتن و چهک و تالانیّکی زوّریشیان دهستکهوت. ثهم شهره تا ۲۳ی مایس دریّوهی کیّشا.

له خمتی و تألتونهی سدروه و رو به رنگهی وبانه عدیسان هیزی [بمرزان] شده نماوه شیان گرت و باوه شیان گرت و بدریان له نیزانید کان بریدوه. له لای و بزگان پیشه و هیزیکی کوردی باش تموناوهی داگیر کردبوو. و همه منانی شدریفی هشد قرقی و و بانه هی داگیر داورد. و همه منانی شدریفی هشد قرقی و و بانه هی داگیر کردبوو. ده سیته یه کسی تریش خسمتی بسه ینی و بسوکنان سیاندواوه یمان گرتبوو. له لای و مسرده شدوری و کلانسی ثمو ناوه بان گرتبوو.

بەمجۇرە ئەم ولأتانە ھېزى حوكومەتى ئېرانيان تياكز كرابىوو، ھېزى كىوردى بـەوەرگرتنى فەرمان لەءسابلاغ،ەوە ھەنگاو بە ھەنگار تيايا ئەبزووتنەوە.

شهو هیزه ثیرانیانه که له «میرهدی» و «بانه» و «سهرده شت «دابوون و لهلایه نهیزی کوردی به و هیزی کوردی به میزی کوردی به دانیو و دابوارد نه و حالیکی شریان همبوو، چونکه ثهمانه له «سهوز» و مانگانه و شتومه کیان بو ته هات، ریگهی [سه قر] لهمانه همموو گیرابوو. قیاده ی ثیران له [سه قر] و بستی هیرشیک بکا و خهتی خری لهو شوینانه به ره لا بکات، به تاییه ی خهتی به به واوی شیرزه بوو ...

له ۱۸ ی مایسی ۱۹۹۱ دا پنجسه د سه رباز به هه مو و جوّره چه ک و جبه خانه یه که و به لاماری گردی و سه بینده گرده ی دا که نم گرده ته نها ۸ سه ربازی کوردی لی بوو؛ له پاش سه هات و نیویک شه ره میزی نیران به شکانینکی خراب شکان! شم شکانه شکانینکی مه صنه وی زوّر ناهم مواری دا به هیزی نیران؛ سه بر نه کرا نیره وه شکانه ناشیرینه روویدا، له لایه کی تره وه به رزانییه کان و [حمه و میدخان] و شوکاک شه واخه ریکن ریگه ی «دیوانده و» شه گرن، «تهموته و ده یه جانان» به ته واوی که و ته زیر حوکسیانه و» «سه رشیوی سه قوی خدریکه پاک نه یک باک نه یک باک همینه و به دروان و هه و رامانه وه و وسته شه نین به مه ریوان و هه و رامانه وه و وسته شه نین به مه ریوان و هه و رامانه وه و وسته شه نیوا!!

لهبهر تهمانه فرّاتی تیرانی بهته واوی جوار جمکی خوّی کرد به لادا و خوّی ثاماده ی شهر نکی گهرره کرد. دووهه زار سهربازی پرچه کی ثهو ناوه به هوّی هیْزی شاسمانی و تانک و دهبابه و زریلی و توّیه و به به که متابه و توّیه و به به که سهربازی کورده و به به که سهربازی کورده و مگی خوّی داکو تابوو؛ ثه و هممو هیْزی تیرانه په لاماری ثهو دهسته یه ی دا، له ۱۷ی مایس دا همر له سهر لهبهیانه و جهنگ گهرم بوو، قوّاتی ثیرانی لههمو و لایه کهوه سنگی

شۇرشى سابلاخ

ثهیهپنیایه پینشهوه، فروکه له ناسمان و تؤپ و دهبایه له خوارهوه وه کو بارانی بههارگولله و بومبایان ثهباراند.

هیزی کوردی بدرانبدر بدم هدموو تاگره تهجهنگی و سنگی کردبوو بدمه تال، شهرِ لدوانه بوو، بوو بدد سنه و یه خه، قیاده ی شمرِی دمامه شاه وا هدلنه سووریترا نیرانیه کان وا تی نه گهیشتن که ته و هیزی کوردیه ی له گهل نه وان شهرِ نه که ن، نباین که متربن له دووهه زار مسهریاز به هه موو چه کینکه وه، له گهل نه وه شا نه مان له ۲۸ زیاتر نه بوون!.

نهو روّژه تا تیواری جهنگیکی دلیرانه کرا و کوشتاریکی زور زور له هیزی دوژمن روویـدا، روّژی دوایی جهنگ دەستی پیکردەوە و ههرجاره تاکی تهرازوو بهلایه کا قورس نهبوو!. لهدهمه و ئیوارەدا ئیرانیه کان خهریکی کشانهره و گهرانهوه بوون، کوت و پر همآمیه ک لهدهستهی شهملا روویدا و نهو ههآمیه له تاخرا بوو به هرّی نهوه که گردی همامهشاه به جینییلن!.

راسته گرده که یان به جینهیشت و له شوینیکی تر سه رنگه ریان گرت، به آنم زیانیک که ته وان له هیزی [تیران]یان دا و ثانایی و به جه رگیه ک ته وان له و شه ره ی [مامه شا] دا نواندیان، هم مو و له هیزی [تیران]یان دا و ثانایی و به جه رگیه ک ته وان له و شه ره مانیکه وه شه ری مامه شا ـ یان ثه قسد و کانی تیرانیان سه رسام کر دبوو! له پاشا به هم مو و هه زار که س سه ری رنی پیگر تیبتن! له به شه ره دا ه که س له ده سته ی کوردی شه هید کرا، یه کینک له وان و خوشه وی خه لیل ه بو و که له م شه ره دا بریندار بو و و پاشان برایه خه سته خانه ی [سابلاخ] و له ریش چار نه کرا له ثاخرا مرد و به کورونه و یه روستی له لایه ن حوکومه ته وه ته رمه که ی نیز را.

کوشتاری هیزی نیرانی ـش گهیشتبووه تهندازه یه ک که حوکومه ت له [سهقز] مهنمی گهرانی شهوی کر دبوو، یه کنی لهر ثیشانه که ثهم مهنعهی بز کراوه، هینانه وی کر ژراوه کانی شهری همامه شاهیه، بز ثهوه خه لک نهیانبینی و له چاوینکه و تنی کوشتار یکی و از ور و ره بهرنده دان! وه کو ثهوانهی لهو شهره دا ببوون ثهیانگیرایه وه له کهم شوین و اریکه و تووه هیزی [ثیران] شهوه نده کوشتار بدا به دهسته وه.

...

که ئیش گهیشته نهم شوینه سه ر له شکری ثیران وره زمناراه که و ته سه ر نه ره که ئیشینکی و ا بکا له گه ل کورده کانا دهمیان بگا به یه ک و به لکو ریخه و تنیک درووست بکا. به جزریکی ره سمی داوای کرد له حوکومه تی [سابلاخ] که چه ند که سینک به ناوی وممثل ۱۹۵۹ بنیری بو [سه قر] بنو قسه کردن له کاروباری نمو ناوه وه.

له ۲۱ی مایسی ۱۹۶۲دا حوکومه تی مابلاخ «عیزه ت عهبدولعه زیزه یاوه ر ئیبراهیم، یـاوه ر جه هفه رکه ریمی، به ناوی «ممثل» وه نار د بؤ سه قز که لهگه ل رهزمثارا دا قسه بکـهن. رهزمثارا وتم : «لىبەرئەو،كە [قەوامولسەڭتەنە] و «پېشەو،رى» و [سەدرى قازى] لەم وەختەداكەوتوونەتە گوفتوگۇى ئەوەكەكاروقەرمانى ولأتى ئېزان، «ئازەربايجان» و «كىوردستان» بەجۇرىكى هېمنى و ئاشتى بېرېننەو، پنويستە لەم ناوچاوانەشا شىەر بىووەستېنرى تا ئەوان ئەگەن بە شونىنك!».

نیرراوهکانیش رهزامهندی خوبانیان دهربری و لهسهر ثهم شتانه خوارهوه ریکهوتن:

(۱- ثهم نیرراوانه بهناوی حوکومه تی خریانه وه خده بر بنیرین بو شه و هیزاندیان که وان له به را به ربی هیزی حوکومه تی ثیرانه وه، بو ثه وه شه پر بو وه ستینن، وه کو چون ثهم فه رمانه ثه کریته سه هیزی ثیرانییه کانیش، شه پر بو وه ستینن تا ثاخر قسه ی پیشه وایانی هم رسمی حوکومه ت ده رثه که وی.

۲ـبو ثهره هیچ تهنگ و چه آدمه یه ک له به ینی هنیزی «ثیرانی» و «کور دی، دا روونه دا، کور ده کان ٤ کیلزمه تر له ده وری [سه قز] و سی کیلزمه تر له شیمالی جاده ی سه قز ـ سه رده شت بکشینه و ه دواوه و له رووباری سه قز و «زه ریته روود» نه یه ن به ملاوه.

(ممثله کان وتیان بریاردان له سه ر ثهم به نده له ده سه لأتی نیّمه دا نییه، ثه توانین تا ماوه ی ۲۶ سه صات ثهم قسه یه بگهیه نین به هسابلاخ و بزانین ته وان بریار ئه ده ن یان نه ۲۶).

۲. نه دهستهی هیزی نیران، نه هیزی کوردی؛ حهقی نهوهیان نیبه، نه و هیزانهیان که شیسته لهمه یدانی شه پان و سه نگه ره کانی خویانیان گر تووه، پشتیوانیان بکه ن و هیزی تریان بو بنیرن، تا گوفت وگزی پیشه واکان نه بر پشه وه، نهوه نده هه به فرو کهی نیرانی نه توانی تا ۶ کیلومه تری شیمالی دسه قزه و جاده ی سه قز سه رده شت بفری، نه مه ش بو چاویزی کاروبار نه وه ک شتیکی تر.

۵۔مەفھومى بەندى دووى ئەم پەيمانە بۇ ئەوە جىنى خۇى بگرى، تا رۇژى ۲۸ى مايس دريۇ ئەينتەوە!.).

ثهم بهندانه به مجوّره له همر دوولاوه ثیمزاکرا و تهنامت له دوستهی ثازه ری ـ ش [ثیبراهیم هعلی زاده، خهلیل ثازه رتابادگان و حهسه ن جهودهت] له کوّمیته که دا هه بوون، ثهوانیش تیمزایان که د.

به لاّم ثایا ئهم پهیمانه که به مجزّره بریاری لهسه ردراه بردیان به رِیّوه؟. نه ، نه برا به رِیّوه!. نه برا به رِیّوه چونکه «ره زمثارا» له دانانی ثهم پهیمان و به ندانه مهبهستی ثه وهبوو کورده کان بکاته خهو تا خزی ئیشی خزی به تمواوی قایم ثه کا و له شکره کانی [سنه] و [کرماشان] ته گهیه نیّته شهو شتورشی سابلاخ

کوردهکان لهپاش ماوه یه ک کهزانیان ثهمه داوه، [رهزمثارا] بزی ناونه ته ره و یه ک دوو جار بن پهیمانیان به پینی ثهم بهندانه بز دهرکهوت، ثهو وه خته شهمانیش ثیتر به قزل به ستراوی بنزی دانه نیشتن.

له پاش ماوه یه ک [رهزمثارا] که سهیری کرد ثیشی به مجزره بو ناچی به پنوه، که و ته سه رثه و م که له گهل [قازی] خویدا بکه ویته قسه کردن و ثه مجا به جزرنکی تر بیته مهیدانه وه.

له سهر نهم نیازه دهستی کرد به راسپاردن بنو لای [قازی] که له شوینیکی یه ک بگرن و له کاروباری نه و ولاته وه قسم بکرد به راسپاردن بنو لای قازی می بریته وه، خوی نه و ولاته وه قسم بکه ن دوور نه نه خسته وه، بهم هنویه وه گوندی دسه رادی دانا بنو شوننی نه و جاوینکه و تنه.

(۱- حوکومه تی کوردستان رای لی بن حوکومه تی نیران لهسه قر ـ وه خوارده مه نی و به رگ بنیری بز ثه و هیزه ثیرانییانه که له [سیره دی] و [بانه] و [سهرده شت] له لایمه ن حوکومه تی کزمه له وه ثابلوقه دراون، ته ویش به مه رجیک ثهم شتانه وه ختیک ده رباز ثه بن که له لایمه نه هیزی کوردی ـ یه وه بیشکینرین و دلنیا بن له وه که هیچ جزره چه ک و گذبه ندیکی شه ری تیدا نییه.

۲-چهک و شتومه کی جه نگ یو ثه و شوینانه به هیچ جور رئ نادری، هه روه ها ثه و ثه فسه ر و سه ریازانه که له شوینه تابلوقه دراوه کاندان، نابن بگزرین، مه گه ر نه خوش، یا برینداریک نهبن، ثه وه بگورین و بردنی ثه وه درووسته.

۳ـ هـهرکاروانیکی ئازوخه و جل و بهرگ لهلایهن حوکرمهتی ٹیرانهوه ثهچین بـنـر ثــهـو هــیـزه ئابلوقه دراوانه، ثهبن لهپاش پشکنین، پیاوی کزماری کوردستانی بهرهسمی لهگمل بـن.

۵ ئه گهر له شکری ثیران به پینچهوانهی تهم به ندانه بزووتهوه، نهیروی کوردی حهقی ثهوهی هه به بهربهست بکا و نهیه لَن شتومه ک بچی بز ثهو شویّنانه که ناوبران!.).

له پاش ثهوه که لهسهر ثهم بهندانه ریکهوتن، قسه هاته سنهر ثنهوه کنه دووکنهس لهلاینه ن کوماری کوردستانهوه بهناوی نمایندهوه لهگهل [روزمثارا]دا بنجن بو [سنه قز] و لهریوه بو [بانه] و [سمردهشت]، بو ثهوه مهفهومی ثهم بهندانه به همر دوو لهشکری ثهو ناوه بگهیهنن.

لهسه رئهم ته گبیره هحاجی بابه شیخه و هعه قید نانه وازاده، له گهل ره زمثارا ـ دا به ری که وتن و

هاتن بو [سهقز]. لهونوه ههرستکیان چوون بو [بانه]. بهرزانییهکان له «قشملاخی سمالح بـهگ» لهژیر فهرمانده یی «میرحاج»دا پیشوازییه کی باشیان کردن. ثهم پیشوازی و خزمه تکردنهی ثهوان ئومیدیکی زوری دا به [رهزمئارا] بو ریکهوتنه کهیان.

ثهم دەستەيە شەوى ۱۹ی حوزەبران چوونە «بانە» و لەبەيانيا چوون بۇ «سەردەشت» و ئەوى قسەوباس بوو لەو ناۋەدا بەھەر دوو لەشكريان گەياند و لە رۆژى ۱۲۱ گەړانەۋە بىۋ «سىمرا» و دىسان [رەزمئارا] چاوى بە [قازى محەمەد] كەوتەۋە و پاشان ئەر گەرايەۋە بۇ [سەقز] و لەونۇۋ بۇ «تاران»، بۇ ئەۋە ئەم كەين و بەينە لە حوكومەتى تاران بگەيەنى.

لهم روزانه شدا له قوّلَی «مهریوانه وه و حمه خانی کوری مه حمود خانی کانی سانان به و نیازه که خوّی بگهیده به رقی که خوّی بگهیده که خوّی بگهید که خوّی بگهید به رقی که وت، له ریگهدا «عملی به گی و له رژیک که سه ربه نیرانییه کان بوو و سهر ریگهی به ده ستمی [حمه خان] گرت، ده ستمی [حمه خان] گرت، ده ستمی [حمه خان] و به لمکن و مقامی شده این به گی و تنای به گی و تنای به گی و تنای به گی و تنای به گی ایمان شکان و به لمکن و به لمکن و به لمکن و به لمکن و تنای به گی و تنای به تن

پاش ثهوه که [رەزمثارا] و نماینده کان له دبانه و دسمرده شت گهرانه و و پاش ثهوه که رنگه کانی ثهوه که رنگه کانی ثه راه یا که له دوختی خویا هیزی کوردی خرابی کردبوون ـ چاک کرانهوه به پنی پهیانه کان، حوکومه تی ثیران له [سه قز]هوه شیتره کی ثه نارد بو هیزه کانی خوی که لهو ناوه دابوون و ثهم شتومه کانه ش لهلایه نکاربه دهستانی کورده وه ثه پشکینران.

ماوه یه ک به مُجوّره تنهه یی کوت و پر جارتک که کاروان پشکینوا سه بریان کرده گهلی تفدنگ و فیشه ک و تویینکی تندایه که له [سه قز]هوه له لایه ن حوکومه تی نیرانه وه نیرواوه بو هیزی [سهرده شت] اید نهمه پیچهوانهی به نده کان بوو، لیره دا کاریه ده ستانی کورد شهم شتومه کانه یان گرت و به ینی به نده کان زوویان کرد.

بیجگه لهمه ش «سهرتیب تایرمه که نهرماندهی [سهرده شت] برو، نهویش پهیمانی شکان و په لایمگه له کوردی ریگهی سه قز بانه م پهلاماری هینزی کوردی شهر ناوهی دا!. لهبه رفهمه هینزی کوردی ریگهی سه قز بانه م سهرده شت یان گرته وه و نهیانهیشت ثیتر کاروان بیت. لهم وه خته دا کاروانیکی هه سکهری ثیران که ۲۵ سهرباز و ثه فسهریک بوون و شیرمه کی جه نگی یان بر هینزی [سهرده شت] هینابوو کورده کان به دیل گرتنیان و هینایان بر [سابلاخ]. ئیتر له سهر شهم کرده وانه به ینی حوکومه تی نیران و حوکومه تی کوردستان تیکجووه وه!

**

ئیش و کار ههتا نه هات به لای ئیرانییه کانا رووه و خواپتر نهرؤیشت. له ولاوه [شازه ربایجان] به وجوره دهستی دایوویه و لهملاشه وه حوکومه تی [قازی] ههر ناوچه ی حوکمی خوّی بلاوتر نه کر ده وه. هحه کیمولمولک پیش له تاران پهیتا پهیتا به فهرمان و به رادیو، رووی نه کرده هیزه کانی شتورشي سابلأخ

خزی که لهولاوه بگهرِیْنهوه بز دههوشاره و لهملاوه بز [سهقز]. ههتا ثهو ثهمجوّره فهرمانانهی بلاوتهکردهوه، هیزی ثازهری وکوردی زیاتر تهنگیان به نهیروی [ثیّران]ی هملُنهچنی!.

له ثاخرا چار نه ما وحه کیمولمولک ه له وه زاره ت لاچوو، و ثه حمه د قه وامولسه آنته نه و ه زاره تی در ووست کرد و دهستی کرد به نیشکردن. له پیش ههمو و شتیکا ره نیسی نه رکانی نه بروی نیزانی لابرد. قاپی سه ربه ستی دیموکراتی خسته سه رگازی پشت. نه و حیزبانه که داخرابوون نیجازه ی به ههموویان دایه وه و [نه حزاب] که و تنه وه نیش. له گهوره کانی و توده و شیوهی - که وه زاره تی پیشو و حهسی کرد بوون - ههموویانی به ره لاکرد. و زیانه دینی ته با ته باشی و هاور نیکانی - که نه مانه سه ربه نینگلیز بوون - ههمووی گرتن و له به نادیخانه ی توند کردن!.

لهپاش ثهوه که ثهمانهی کرد؛ ثهمجا داوای له پیشهوه ری کرد که هدندی که س له لایه ن [تازه ربایجان] و کوردستانه وه بچن بز [تاران] بز قسه کردن. دهستهی ثازه ری له ژیر سه رو کس پیشه وه ری نیز راوی حوکومه تی قازی ب ش همچه مه د حسمین خانی سمیغی قازی ه بوو، له ۱۰ می نیسانی ۱۹۶۱ دا چوون بز [تاران]، هه زارویه ک قسه له و کزبو و نه و وه ده کانیش هیچی «قه و ام یا ناهه ی گه لی و هده می دارشت و به ثیم رو سبه ی ثیش دوا ثه خرا و وه عده کانیش هیچی ته شهماتنه ثه نجام!. [مرزاهه ره] و همهمه مه بزگه رانه و می لیئرنه له [تاران]، له [تازه ربایجان] و [سابلاخ] ده ستینکرا. لیژنه گه رانه و و هیمانه کان هیچیان به چن نه هیتران!.

بهندّیکی هدره زلی ثه و پهیمانه که له بهینی قدوام و لیژنه دا قسهی لیّوه کرا ثه وهبو و که [قدوام] وتی:

ددانانی فهرماندهی لهشکر و پۆلیس له ولاّتی [ثازهریایجان]دا بهدهست ثهنجومهنی تهیالهتی ثازهریایجان بیّت، ثهو ثهنجومهنه کیّی دانا، حوکومهتی ثیّران بریاری لهسهر بدا.!».

كهچى كوتوپر لهسهره تاى نيسانا [قهوام] قسه كهى هدلگيرايه وه و به مجورهى ليكرد:

ددانانی فهرماننده ی نهیرو و پؤلیس له ثازه ریایجان لهدهست حوکومه تی تیرانایه و ثهو ثهبین دایبنی، به لام له به رثه ره لیژنه وا تی نه گهیشتووه و به باریکی ترا بزی چووه، وا ثهو پهیمانه سهری نهگرت و هه لوه شینرایه وه!.ه.

ثهم تهسریحه ناههمواره لهم وه خته دا که [قهوام] دهری به ی ، دهنگیکی زور ناشیرینی له نازه ریایجان و کوردستانا دایه وه به تایه تی له ولاتی کورده واریدا هه و زور پیچه وانه ی شهو مدرامه بوو که ثه ویشه واله دهستی کرد به خو کو کردنه وه و گهوره کانی ولاتی حوکومه تی کوردستانی کو کرده وه و گهوره کانی ولاتی حوکومه تی کوردستانی کو کرده وه و که و ته قسه ی ثه وه که پهیمانیکی دو و سوو چی له گه ل [ثانوریایجان]دا بیه ستن.

له ۲۶ی نیسانی ۱۹۶۶ دا له کنوشکی مهجلسی میللی ثازه ربایجان، سه رانس حوکومه تی نازه ربایجان و کوردستان کو بوونه وه و به ناوی دووکیشوه ری سه ربه خوّوه پهیمانیکی جه نگی و

ئابوورى ـ يان پېكەوە بەست.

ئەندامانى دەستەي حوكومەتى كوردستان بۇ ئەو پەيمانە ئەمانە بوون:

(۱) پیشه وا و سه رؤکی حوکومه تی کوردستان [قازی محمه د]. (۲) ثه ندامی کومیته ی دیموکراتی کوردستان دیموکراتی کوردستان دیموکراتی کوردستان دیموکراتی کوردستان [عمه دخانی شدریفی] سه رؤکی عیلی شوکاک. (٤) ثه ندامی حیزبی دیموکرات روشید به گی جیهانگیری سه رؤکی عیلی هه رکی. (۵) ثه ندامی حیزبی دیموکرات زیبروبه گی به هادوری. (۱) نماینده ی ولائی [شنوً] قازی محمه دی خدری. (۷) وه زیری جه نگی حوکومه تی کوردستان [محمه د حسه ین خانی سه یفی قازی].

ئەندامەكانى حوكومەتى مىللى ئازەربايجانىش ئەمانە بوون:

- (۱) سەرۇكى مىللى مەجلسى ئازەربايجان دحاجىمىرزا عەلى شەبوستەرى،
 - (٢) سەرۇكى وەزارەتى مىللى ئازەربايجان دجەعفەر پېشەوەرى.
- (٣) معاوني دەستەي مەركەزى احيزبى ديموكراتى ئازەربايجان، [سادق پادگان].
 - (٤) وەزىرى ناوخۆى حوكومەتى ئازەربايجان [سەلاماللەي جاويد].
 - (۵) وهزیری فهرههنگی حوکومهتی تازهربایجان «پیریا».

بەندەكانىش كە لەسەريان رېكەوتن بەمجۇرە بوون:

- (۱) لهو شوینانه که بیویسته، ههر دوو حـوکومهتی ئـازهری و کـوردی ثـهتوانـن سـهفیر و کونسـول له ولاتی یهکا دابنین.
- (۲) له ولأتی ئازەربایجان؛ واته لهو شوینانهدا که زورتر دانیشتووه کانی کوردن، کاروفهرمانی حوکومهت لهدەست کورده کانا بینت. ههروهها له ولأتی حوکومهتی کوردستانیشیا ثهو شوینانهی که زورتر دانیشتووهکانی ئازەرین، کاروفهرمانی حوکومهت بهدەست ئازەریهکانهوه بینت.
- (۳) بۆ جىبىمجى كردنى كاروبارى ئابوورى ھەر دوولا، كۆمەلنىك لەپياوانى ھەر دووكىشوەر دائەنرنىن، ئەوشتانەى كە ئەوكۆمەلە دايئەنىن سەرۆكى ھەر دوو حوكومەت برپارى لەسەر ئەدا ئەو وەختە ئەكەرنتە ئېشەۋە.
- (٤) له کاتی پیویستی دا ههر دوو حوکومه تی ئازه ربایجان و کوردستان قوّل ئه کهن بـــه فـــــرُنــی یه کا و یه کیه تی جه نگی و سه ربازی پینکدینن و ثه وی پینویست بنی بــوّ کوّمه ککردنی یه ک، به جنیی دنین.
- (ه) ثهگدر وهختیک پینویست بوو بهوه که قسهوباس و خواسیک لهگهل حوکومه تبی [تاران]دا بکری، ثهبن همردوو حوکومه تبی کوردستان و ئازهربایجان بیککهوه بریار بدهن، ئهو وهخته بجنه ناو قسهکهوه.
- (١) ئەو كوردانەي كە كەوتوونەتە ولاتى ئازەربايجانەوە ئەبئ حوكومەتى مىللى ئازەربايجان

شۆړشى ساملاخ

کزشش بکا بز پیشکهوتنی زمان و فهرههنگی میللی ـیان. ههروهها حوکومهتی کوردستانیش نهو کزششه بکا بز نهو تازهربایجانیانه که کهوتوونهته خاکیهوه.

(۷) ئەگەر ھاتو يەكتىك يا ھەندىكى كەوتنە سەرئەوە كە خەربىك بن بۇ تېكدان و لەناوبردنى دۇستايەتى و يەك نەگرتن و لېكى جيا كردنەوەى ئەم دوو مىللەتە، ئەمانە بەھەر دووكىيانەوە كۆشش بكەن بۇ لە ناوبردنى ئەو دەستەيە و بۇ تۆلەدانەوەى ئەوكەسەكە ئەكەرىتە سەر ئىمم خەمالە]].

که ثدم پدیمانه بدمجوّره بدستراه له نیستگهی تدوریزا بالاوکرایدوه و پاشان بدنده کان بدشیوهی نازهری و کوردی کران به «بالاوکراوه» و له ولاته کانی نازه ربایجان و سابلاخا بلاوکرانده وه به تاییه تی له پاش بدستنی ثدم پدیمانه حوکرمه تی [قازی] بدتمواوی که و ته شیکردن له ولاته کانی کورده واری دا. ثده هیزانه ی که هدیبوو له دهورویه ری «بانه» و «سهرده شت» دا شهوه نده ی تر به هیزی کرده له ولاتی «سه قزه و «سمرا» دا که مهرکه زی قیاده ی کوردی بوو بنکه ی تمواوی داکو تا. به گزاده کانی [سویسنایه تی] و [گهورک] له دهورویه ری سهرده شت له گه ل به بره ی پشده ریه کانی عیراق فاشنایه تی خویان له گهل سابلاخا تازه کرده وه به دهورویه ری «سه قزه پش له لایه که وه «حمده ره شیدخان» و له لایه که و «فه یزوللا به گی ه یه کان شه و ناوه یان قایم کرد. به رزانیه کان له ناو شه و هموو خاکانه دا رایه لیک بوون له به ینی [سابلاخ] و ثه و شویتانه دا بز ری پشاندان و بز قایمکردنه و ی سنوور و جه نگه کانی ثه و ناوجانه!

...

کارهساتی حوکومه تی «قنازی محهمه» له گه آن حوکومه تی پیشه وه ری دا، دوو رنجیره زنجیرن و له گه لی لاوه پینکه وه بهستراون، له به رئه وه پیویسته له هه ندی شوینا چاویک به و هات و چووانه دا بگیرین که [تهوریز] له گه ل «تاران» دا نمیانکرد.

ثه و بوو له ۱۰ کی نیسانی ۱۹٤۱ ده ده صته یه ک به سه رزکی «جه هفه رپیشه و هری بو قسه کردن له کار و باری (قازه ربایجان) و له گه ل ثه و یشا کو ردستان، چوون بو [تاران]. ثه و شتانه که شه مان له حوکرمه تی تاران بو بنج به ست کردنی حوکرمه تی ثازه ری و کور دی داوایان ثه کرد ۱۶ به ند بوون. پیرست به با سکر دنی به نده کانی ناکا، چونکه هم ر جور یک بوون حوکرمه تی تاران برپاری له سه رنه دان! له تاخوا له ۱۳ کی مایسی ۱۹۹۱ ده ده سته ی نیراو به بی شه و بگه ن به شوینیک گهرانه و و ته و و ته و ریادی شه و بی به شوینیک گهرانه و و ته و ریاد و نازه به بود که له گه ل حوکرمه تی تاران محمه د دا به ستبویان. هم رثه و په یمانه شه بود که شیشیکی و ای کرد حوکرمه تی تاران بکه و یت دارش شه و می که در نازه که و تن!!

که ثهمان گهرانه وه بز [تهوریز]، ثیتر دهستیان دا به ثهنجام گهیاندنی ثهو بهندانه وه که له گهل حوکومه تی «قازی» دا دایاننابوون. حوکومه تی [تاران] که سهیری کرد ثهمانه به تهواوی دهستیان داوه نی له وانه یه نه گهر به مجوره بروا ثیش و کار به لای تارانا همتا دیت بی هیزتر نه بین! په شیمان بو وه وه له وه که وه ختی خوی له گه ل نیر راوه کانی ته وریزا ری نه که و تووه. نه مجا به ناچاری، نه و دهسته یم له ژیر سه رو کی «موز فه رفه روز» دا ریک خست و له ۸۱ی حوز هیرانسی ۱۹۹۵ دا ناردنی بو [ته وریز] بو نه وه سه رله نوی بکه و نه وه گوفت و گوکر دن له چونیتی به ینی تاران ته وریز - سابلاً خره وه.

ثه دمستهی تارانه له روژی دواییدا له گهل سهرایی حوکومهتی «ثازهربایجان» و «سابلاخ»دا کرمینه یه کیان چنی و کهوتنه قسه کردن. له ۱۶ به نده کهی پیشوو که و هختی خوی دهسته کهی [موریز] بزی چووبوونه تاران ۷۰ به ندی تیا همبوو که زورتر رازی نهبوونی تاران لهو ۷ به نده داه! برو، ثممجاره «موزفهر فهیروز» له لایهن حوکومهتی تارانهوه لهو به ندانهی تؤزی شل کردهوه و لمعمینی وه ختا ته وریز و سابلاخیش دیسان تؤزی شلیان کرده و و له ثه نجاما به یه ک گیشتن.

[موزفهر فهیروز] ثهم بهیهک گهیشتنهی بهسمر کهوتنیکی زوّر زل زانی و همهر له رادینوی تموریزا بهندهکان و ریکهتنه کهی بلاّوکردهوه، ثهمجا له گهل پیشهوهری ده شیمزای بهندهکانیان کرد و بهسمرکهوتوویی گهرایهوه بوّ «تاران».

ثه بن ثه وهش بزانین که همندی له و که سانه که له گه ل «موزفه رفه بروز» دا بز ثه م قسه کردنه چووبوون بز [تموریز]، له ثه فسه رانی له شکری [ثیران] بوون. همندیک له به نده کان ثاشتایه تیان به کاروباری ثه رته شی نیرانه وه همبوو، ثهم ثه فسه رانه بز ثیمزا کردنی، خزیان ثه گرت. له به رثه مه ثموان ثیمزای به نده کانیان له لایه نه رته شمه وه نه کرد و همروا به بن ثهوه بگه ن به بناوانی، گه رانه و بز «تاران»!.

ثهمجا بز جاری دووهم دهستهیه کی تر له ژیر سه روّکی «شهبوسته ری» سه روّکی مهجلسی میللی «ثازه ربایجان» دا له ۲۰ی ثافستوزی ۱۹۶۱ دا چوونه وه بز «تاران» بز قسه کردن له کهین و به ینی ثه و به ندانه که وه ختی خوی هه زارو یه ک قسه ی له سه رکراوه!. نماینده کانی ثازه ری چه ند به ندیک همبو و ثهمانه یان زور مهبهست بوو، وه کو ثه وه:

۱۵ ثهو ثه فسه رانه که له شکری «ثیران» هه لاتو و ن و چوونه ته له شکری شازه ربایجانه و ه.
 ثه مانه بگه رینه و ه یو له شکری «ثیران» به زیاد له پایه کهی خوبان.

 ۲_ثهو نُهفسهرانه که له لهشکری دیموکرات دا ههن، [ثیران] ههموویان به ثهفسهری تـهواو بناسيّ.

۳ـ حوکومه تی «ثیران» له سالاً ملیون و نیوتیک تمهن بخاته ناو میزانیهوه بؤ ژبانی لهشکسری «نازهربایجان».

 ٤- فهرمانده ی لهشکر و شامرفه وجه کان بنز [شازه ربایجان] شهبی به قسمی «شهنجومهنی شهالهتی تازه ربایجان» بنت. شغۇرشى سابلاخ

۵ ـ سهربازی ئیجباری نازه ربایجانی ههر نهبی له «نازه ربایجان» بمیننه وه.

۷ـ ئەفسەرەكانى (ئازەربايجان) نەچن بۇ شوپنىكىتر، ھەروەھا ئەفسەرى شىوينىكىترىش نەيەت بۇ (ئازەربايجان) مەگەر بەقسەي دئەنجومەنى ئەيالەتى» نەبئ.).

کیشه کهیان زورتر لهسهر شهم شتانه بوو، ماوه یه کی زور مانهوه، تا فهوام رازی ثهبوو، ثهرتمش رازی نه ثهبوو، تا ثهمانه رازی ثهبوون هشاه رازی نه ثهبوو!. به کورتی ههر دهستی دهستییان پین ثه کوا. ثهمانه ماوه یه کی زور له «تاران» مانهوه، لهملاوه له «تهوریز» و «سابلاخ» سهیریان کرد «لیژنه» نه گهیشتووته ثه نجامیک و شوینیکیشی دیار نیبه که بیشهوه، دهستکرا به [موزاهره]کردن بو هاتنهوه یان و لهسهر یه ک، لهسهر یه ک داوایان ثه کرد که بگهرینهوه، له ناخرا لیژنه له پاش مانهوه ی نزیکه ی دور مانگ و نیوگهرانهوه، به بن ثه و شتیک له گهل خویان بیننهوه!.

همروه ها له تهموزی ۱۹٤٦ دا حوکومه تی نیران به جوریکی روسمی هقازی محمه ده بشی بانگ کرد بق [تاران]، دیسان ثهمیش هه ر بق قسه کردن له کاروباری کورده واریه وه، پیشوازیه کی باشیان کرد. له پاش قسه کردنیکی زور و رئ نه که و تن، [قسه اسدانیه آله ده رگایه کی ترهوه سه ری ده رهینا، و تی:

«ئهگەر بینت و قازی و حوکومەتی کوردستان واز له دۇسـتايەتی و هـاریکاری ئـازەربايجان بینـن، حوکومەتی ئیران هەر ناوچەيەکی کوردەواری له ئـیرانـا هـەيه، وازی لئ دیــنـی بــؤ ئــەوه هـەمووی بکەویتە سـەر حوکومەتی کوردستانی قازی محەمەدا.».

[قازی] ئاشنا نەبوو بەم قسەلووسانە و حوكومەتى ئیران وەلامیكى لىن وەرنەگرتەو.كە لەم دەرگاشەوە ھېچ نەكرا، بە ھۇى «ھەبىدوللاى ئېلخانى زادە»وە كەرتنە ژېز پنى «قازى محەمەد»كە بچینت جاوى بە دشا، بكەوئ، شا رازى ئەكا و ئەشىنىزىن بۇ «ئەمەرىكا» بۆ سەيران كردن!.

دياره لهم رووه شهوه ههر هيج نهكرا و ياش تهوه «قازى» گهرايهوه بر «سابلاخ»!.

...

لهر روژانهداکه جهنگی گهورهی دروهم کاروباری ههموو ولآتیکی تیکدابوو، جیاییهک نهبوو له بهینی ئهو شوینانهداکه تیکهلآوی شهر ببوون لهگهل ثهر جیگایانهداکه تیکهلاو نهبیوون!.

ولأتى «تیران» یه کیک بوو له و شوینانه که گزیا تیکه لاو نهببوه، به لام له مایسی ۱۹۴۱ها کمه سویندخواره کان جوونه ناویه وه، کاروباری گهلی له و ولاتانه خواپتربو و که ثالاً بوون به جه نگه وه!. بریاری سویندخواره کانیش له گه لیا نه و هبو که هه ر له گهل شه رِ دوایی هات؛ نه وان له شکری خویان ثیتر له و ولاته بکینشنه وه!.

له ۲۱ی نیسانی ۱۹٤٥دا شهر دوایی هات، به پنی نهو پهیمانانه ثبیتر شهمان شهبی دهرچین،

دەرچوونيش زۇر ستەمە چوونكە ئەمان ھەموو رۇژئاواى ئېرانيان كردووە بە ولأتى خۇيان، واتە لەنيوەى شىماليەوە تا نيوەى جنوبى. ئىنگلىز لە «ئابادان»وو، ئەسوورپتەوە تيايا تا ئەگاتە «سنە». روس ـيش لە «تەورپز»وە تا ئەگاتە «سەقۇ»!.

ثهمه و بنجگه لهمهش له ژیزه وه نینگلیز نه آن: روس ده رجی تا منیش ده رجم. روس دیش عمینی قسه نالین چونکه به یمانه که عمینی قسه نه آن: ثینگیز ده رجی تامنیش ده رجم!. به آن به ناشکرا ثهمه نالین چونکه به یمانه که ثهمه ی تیا نبیه، واته ثهمه بر و بیانووه، به لام لهبه رثه وه که ثهم دووه، له دلاً دلیان له عاستی یه ک پاک نبیه، ثهم بر و بیانووانه دیننه ناوه وه. دیسان ثه و شوینانه که ثهمان هات و چوی تیدا ثه کهن همه مووی شوینی نه و ته، نه و تیش بو ثه و روژه له همو و سه رمایه یه کی به ترختره.

ثینگلیز همر له زور له میزه دهستی له نهوتی «ثابادان» گیربووه و له گهل ثیرانا هاوبهشه تیایا و ئهتوانی بهناوی هملسووراندنی بهشه نهوتی خزیهوه پی دابگری!. بهلام روس هیچی بهدهسته و نیمه و ترسیکی گهورهش رووی تیکردووه؛ روس نهوتی همیه و له قهوقاز «باکن» دایه، باکن _یش کهونزته خاکی خویهوه، ثهوهنده همیه بیجگه لهوه که بیرهنهوته کانی قهوقاز زورتریان به هزی شمه رهوه پسه کیان کهونووه، ره گ و دهماری شهو نموته ی کمونزته ولاتی [شازه ربایجان] و کورده واریبه وه؛ ثه گهر روژیک له روژان له ولاتی ثازه ربایجان بیریک لیسیدری، مسمعنای وایم نموته کهی دباکن هی ثموه همووی وشک ثه کا!.

ههر ثم ترسهیه که له سهدهی نوزدههمهوه وا له دلّی روسا و لهو و هخته بهدواوه همهموو دهمینک له کیوششی شهوه دابسووه که بهلکو ثیشینکی وا بکا شهو ولاتی «شازه ربایجان» و کورده واریهی بکهویته ژیر دهست و لهو ترسه رزگاری بین!.

 نەوتى خۆمە ر لە خاكى خۆمايە ر چى لىن ئەكەم لىنى ئەكەم!.

جا ثهم ترسه، «روس»ی والیکردبووکه به ههر جوربووه ئیشنیکی واپینک بینن، به لکر به لانی کهمهوه ولاتی «ثازهربایجان» له ژیر چاونری ثهوا بیت و توزی لهو ترسه رزگاری بین!.

هملگیرسانی نمم شه پی گهوره ی دووهمه، له بار بوو بز نموه که حوکومه ته گهوره کان، واته شه پر هملگیرسینه ره کان له به ربه ربوه چوونی کاروباری خزیان شهیپوری بگرن به دهمه وه و به دنیادا بلاوی بکه نموه بلین: قهومه کهمه کان، یا قهومه نازادی لی زهوت کراوه کان، نه بی نازادی و سه ربه خویی خزیانیان بدریتی!.

ثهم قسه یه داریکی چاک بور بو ثه و روزه که روس بیگری به دهسته و و بلّی و تازه ربایجان و کوردستانیش ثه بی سه ربه خوبی خوبانیان دهستکه وی. بیگومان ثه گهر ثهمان له ریگهی ثه وه وه بگهن به و سه ربه خوبیه، هیچ شک له وه دا نبیه که نه وتی ثه و ولأته ترس لی نیشتو وه کانی دهست ثه که وی و ثیتر هیچ شتیک نامینیته و که بینی به کوسپ له ریگه یا!.

بۆگەيشتن بەم ئامانجەش ئەبى كۆشش بكرى، كۆششەكەش ئەوەيەكە ئەناو دانىشتووەكانى ئەو ولأتانەدا بلاو بكرېتەوە كە بلىن «ئىمە سەربەخۆسمان ئەوى». بۇ ئەمەش ئەبى پىياويان لەو ولاتانەدا بگەرى ويياوى ئەمانىش بچنە ولاتى ئەوانەرە!.

له و ناو دداً و له و دهوره دا دکلینسکی، و دنه سمبر نؤف، و دنه سداف، یا خویان یا پیاره کانیان ثه گه پان و خویان له خه لک هه لنه سوو، له ملاشه وه هه رجاره پیاوی وه کو دقازی محمه د، و دبیشه وه ری و دشه بوسته ری، بانگ نه کران بو ولاتی دروسیا، و دقه وقاز، هه ربز چاو پیکه و تن و ده م به یه ک گهیشتن!.

ثهم هزیانه ههموو یه کیان گرتبوو، بز ثهوه لهو ولاتانه دا ده نگیک به رز ببیته و و شهوی پنی بکری، که لکیک لهو روزه وه ربگری، کزیی و بن تینی حوکومه تی تیرانیش زیاتر زه ویه کهی ثاو بکدا. وهزاره ته کانی «سه در» و «حه کیمولمولک» هیچیان به که لکی ثهوه نه ثه هاتن که بتوانن به ته ای با به ته ای به تالمی به تا به ته به تا ب

که ثهمانه ی کرد، ثه مجاهات حیزبینکی به ناوی [حیزبی دیموکراتی ثیران] و و درووستکرد. دانانی ثهم حیزبه ی بناغه بوو بؤ پشت شکاندنی [حیزبی دیموکراتی شازه ربایجان] و [حیزبی دیموکراتی کوردستان آ.]. چونکه به رهبه ره له پیاوانی ثه و دوو حیزبه ی را ثه کیشا و ثه یخستنه ناو حیزبه که ی خزیه و م زورتر کزششی ثه و ه ی ثه کرد، که سه رؤک عه شره ته کانی ثه و و لاتانه بخاته ناو جغزه که ی خزیه و ه . همروه ها له روزی ۱۷ی شوباتی ۱۹۶۱ دا و هزاره ته کهی خوی خسته پیش چاوی پارله مان و باوه پری لیبان وهرگرت. روزی دوایی، واته روزی ۱۸ی شوبات بالی گرته وه هموسکوه بگره و هاتم! له وی تا ۷ی مارتی ۱۹۶۲ مایه وه، چاوی به هستالین، موّلوتوف و سادچیکوف، کهوت و پاش ثه و ماوه یه گهرایه وه و «تاران»!.

ثهم چوونهی «قهوامولسه لتهنه» بؤ «موسکو» له باری پیلان و سیاسه تهوه ناوچه په کمی زوّر زلی همبوو؛ ثهوه بوو لهو وهخته دا روسه کان بؤ دهستخستنی نهوتی «شازه ربایجان» زوّر له پهروشا بوون، ثهو همموو لاپهرِه سیاسییانه که لهو ولاّته دا هملّشه درایه وه همووی همر بؤ ثهو نهوته بوو.

که دقهوام، رفیشت و جاوی به کاربهده ستانی روس که وت، پنی و تن دثار و هدوای ثیرانی ثیمر فی ثهوه هدآناگری که به وجوره پارچه پارچه ببیته وه. شهو نه و ته و که که که و تو ته شیمالی ثیرانه وه و ثه و سهری به ستراوه به دباکو، و دقه و قازهه وه و ثهم سهری تا سهر رووباری چه فه تو و میا میاند و او دیت؛ من به و ناوه وه که سهر فرکی حوکومه تی خاوه ن نه و تم ، ثه توانم ثیمتیازی ثه و نه و ته بده به دوس، ثیتر ثاو بکری به ثاگراا.».

ثهم قسانهی «قهوام» فینکییهکی دا به دلّی کاربهدهستانی روس و لهسهر ثهم بناههیه چوونه سهر میزی قسهکردن و پهیمان دانان بز ثهم باسه.

ئەر پەيمانانە كە لەم روۋەۋە لەلايەن قيوامەۋە بۆ ئەم باسە دانزا ئەمانە بوون:

(۱. ثهم له پیشا به و ناوه وه که سه رو کی حوکومه ته، ٹیمزای ددانی ثهم ٹیمتیازی نه و ته به روس ـ مکات.

۲ لهم ته ریخه وه تا ماوه ی ۷ مانگ شه و پارلهمانه ی که شیسته له شیرانا هه یه بیخات و پارلهمانیکی تر درووست بکاته وه ، بیخات و پارلهمانی تازه یه بریار لهسه ر دانی شهم شیمتیازه بدات، بزیه ش نه بارلهمانه بخات، چونکه شهمه ی شیسته به جوریکی سه ربه ستانه نههاتوونه ته ناوه وه! شهین بز شهم مه سمله یه وپارلهمان یکی وا بیت که ههموو شهندا سه کانی به شهو په پی سه ربه ستی میلله ته وه هم آبویزین.

۳ـ له ئیسته بهدواوه روس گهشکری خوی له ناوچهی نفوزی ئیران ـ به تابیه تی ئازهربایجان و کوردستان ـ بکشینیتهوه بو تهوه له کاتی همآبؤاردنی نائیبه کانی پـارلممانی تــازهی ئیبرانــا همیچ ده گیکی بینگانه لهر ناوانهدا نمینین، ئهمهش بو نهوه نهره ک خهالکی دهست بکهن به قسه کردن بلین همآبزاردن ســهربهست نهبووه و لهمهوه قسهیتری لنی بییتهوه!.).

ثهو مهرجانهش که کاربه دهستانی «روس» لهم رووهوه دایاننا، تهمانه بوون:

(۱ـبههمموو مهعنایه ک ثهبن هه آبژاردن سهربهست بن لههمموو ناوچه کانی «ثیران» دا و نابن دممن بنگانه له هیچ لایه ک لهم رووه و و رته ی لیوه بیت. ۲ـمهسهلهی دئازه ریابجان، و دهوربهری ثهبی به هیمنی و سیلم ببریتهوه.).

هدر دوولا لهسدر شدم مدرجانه رازی برون و شیمزایان کرد و [قدوام] به خنوی و به پدیماننامدیدو، گهرایدو، بنز «تاران» و کهوته کنوری شیش کردندوه، له همدور زیباتر شدوهی بلازکرددوه که ثهبی سدرلدنوی هدآبژاردنیکی سهریهست له ولأتها دهست پیبکری بنز شهوه ثازهربایجان و کوردستان [نائیب]ی خویان به جوریکی ثازادانه بنیرن بز [پارلهمان] و ثهو وهخته ثموان چ برپاریکیان دالم بارهی پاشه رزژی ولاته که یاندوه، حوکومه تی «ثیران» له بدر رووناکی ثمو باوه روی ثهوانا ثه چی به ریوه!

...

له به ین به پنی ثمم ته تریخانه دا ثهوه بوو کار مساته کانی کورده واری له همموو ثه و ولآتانه دا له جووله جوولاً بوون، هیزه کانی کورد هدر روّژه لهلایه که وه پیش ثه که وتن. حوکومه تی تیران زوّر تر وه ختی به وه وه را ثه بوارد که ثارًاوه و شه پی به پیشه وه نه بینت، وا دیار بوو هه وای شه و روّژه ی به باش نه ثه زانی بوّ خوّی!.

له و سهردهمانه دا قسه و باسینک لهبهینی [تاران] و [تهورنز]دا ههبوو که وزهنگانه لهسه ر ثازه ربایجان نه مینی و به لکو بکه و پته سهر و لاتینکی تر له ولاته کانی ثیران. به رانبه ربه مه حوکومه تی وثیران به همموو مهمنایه ک وتیکاب و و سهرده شت هیزل بکا و و دیسموکراتی ثازه ربایجان به بچنه ناویه و . دیاره ثه و دیسموکراتانه ش که له و ناوه دا بن هه ر دیسموکراتی کوردستانه و ثه وان ثه چن داگیری ثه که ن. ثه مه وای لیهانه و که وتیکاب و وسهرده شت به بئ هیچ قسه یه ک بور به هی حوکومه تی و کومه آه .

تهنانهت لهسمر شهم راوته گییرهش، دسمه دری قازی، لهلایهن حوکومهتی کوردستان و [قازی محهمه د]، و نیررا بز [سه قز]که له گهل [هومایونی] فهرماندهی نهیروی تیرانا قسه بکا و شهم باسه ببریننه وه. که جوو فهرمانده بهم باسه رازی نه بوو، دسمه دره قاقه زنگی رهزامه ندیی [قمرامونسه تمه باسه وازی به دوکتور جاوید، له تعوریز و رینهی شهم قاقه زه که و تبوری به دوکتور جاوید، له تعوریز و رینهی شهم قاقه زه که و تبوره لای «سه در» ده ری هینا و بیشانی دا.

کافهزه کهش ثهره بووکه قهرام نورسیبوری بز دوکتور جاوید فهرماندهی وثازه ربایجان،

(ئیمه رازین به ۱۵ رزژ دوای چولکردنی زهنگان، تیکاب و سهردهشت له نهیروی ثهرتهشی پاک بکریته وه و هیزی نیزامییان بین به هیزی دیموکراتی ثازه ربایجان. [ته حمه د قه وامولسه نیمه ا یی تشرینی دو وه می ۱۹۶۲).

هومایونی و «عدلموی» که بهناوی فهرماندهی لهشکری سی وه لهویندا بوون، دانیکیان بـهم فهرمان و ریّکهوتنه دا نمنا و وتیان لهلایهن ثهرته شهوه ثیمه لهم رووهوه هیچمان وهرنـه گمرتووه. بهین ثهوه بگهن به ثهنجامیک «سهدر» گهرایهوه برّ «سابلاخ»!. ...

«قەوام» لەگەل روسەكان ئەوەبوو رئ كەوتبوو؛ بىريارى ھەلبۋاردنى سەرلەنوى درا، لەم ماوەيەدا ئەر تەكتىكانە كە ئەكرا، ھەموو بۇ ئەوە بوون كە تا لەلايەكەو، حوكومەتى ئېران تۈزى ئىشى خۇى قايم ئەكاتەو، لەلايەكى تريشەو، بەلكو لەم ماوەيەدا روس لەشكىرى خۇى لەئازەربايجان بكشيئېتەو،

وهخت زفری نمهابوو بو دوایی هاتنی ثمو ماوه یه که قموام و [سادچیکوف] دایباننابوو بنو دوایی هاتنی همآبژاردنه که. روس به پهله بوو بو ٹیمتیازی نموته که، ٹیرانیش به پملهبوو بنو دهرچوونی روس لهخاکه کهیا! له ثمنجاما روسه کان ههر ثمیانکرده سمر قموام بو براندنموهی ئیش. قموام ـ پش ٹاخر وهلامی ثموه بووکه به پنی پهیمانه کهمان ثمبن ثیوه له ولأت دهرچن؛ ثمو وهخته ثیمه بکهوینه سمر همآبژاردن.

لنره دا روس چاری نه ما و هیچ بیانوویه کیش نییه بیگری به دهسته وه بنو ده رنه چوون، لهبه رثه مه ورده ورده له ثهیلرولی ۱۹۲۲ دا دهستی کرد به گه رانه وه بنو ولاتی خوی و ثازه ربایجانی چول کرد، لهسه ر ثه و نیازه که قهوام پارله مانیکی تازه له ثیرانا درووست بکا و «پارله مان» شمتازی نه وت بدا به روس ا.

که روسه کان دهرچوون، قه وام مه یدانی بؤ چۆل بوو بؤ ثه و هه آبزاردنه، که خوی شه یه وی. ورده ورده له شوینه کانی تری ثیرانا دهستی پنکرد و پاشان ها ته سه ر ـ ثازه ربایجان و کوردستانی ثازه ربایجان ـ به بینی هه ندی له به نده کانی پیشوو ـ که له سه ری رتیکه و تبوون ـ ولاته کانی ثازه ربایجان و کوردستان خزیان به هه موو سه ربه ستیه که وه ثه توانن نائیب بز خویان دابینن.

نهم کاته دا کوت و پر «پیشه وه ری» بروسکه یه کی له «قه وامه هوه وه رگرت: «که هیزیکی عه سکه ری ثهبی بینت بز ثاره ربایجان بز ثه وه چاویری هه آبژار دن بکا، ثه مه ش بز ثه وه نه وه ک گهمه ، گانه ی تیا بکری: ۱.۱.

ثهم خهبه ره کاریکی پنچه وانه و سهیری کرده سهر دلی هپیشه وه ریه!.

بهناجاري پيشهوهري ميش وهلامي بؤ ناردهوه كه:

«به پنی هدندی لهبدنده کانی پهیمانی پیشوو که لهسدری ریکه و تبووین ـ له شکری «تازه ربایجان» له شکری ثیرانه. که ثهم پهیمانه هدیه و له شکری ثازه ربایجانیش ثیسته هدیه، که واته پنویست به هاتنی له شکری «ثیران» ناکا. له شکری [تازه ربایجان] خوی ثه توانی به بسی لایه نگری جاویری هه آیژار دنی خوی بکا.».

[قەوام] لەو وەختەداكە ئەو بروسكەيەى دابوو بە «پيشەوەرى»، ھەينى ئەوەشى لەلايەن كوردستانەو، دابوو بە قازى محەمەد. قازى ـ ش وەكو وەلامەكەى پىشەوەرى وەلامىكى واى دابەو، بە [قەوام]كە ولاتى كوردەوارى خۇى لەشكرى خۇى ھەيە و پنويست بە ھاتنى لەشكرى ۳۰۳ شتورشی سابلاخ

حوكومەتى «ئيران» ناكا بۇ ئەم ھەلبۋاردنە.

دیاره که [قعوام] ثهو بروسکانهی دا به پیشهوه ری و قازی، صهعنای وایم پهیمانی تاران ـ تهوریّز حوکمی نه ماوه و به هیچ دا ثهنری!. لهبهرثهمه دوو دهستهی نازه ری و کوردی له ۱۲ی تشرینی یه کهمی ۱۹۶۱ دا له «تهوریز» کو بوونه وه و ثهم بریارانهی خواره وهیان دا:

(۱- درووستکردنی له شکرنکی ثازهری کوردی که شوینی له «تهوریز» بیت.

 ۲- ناردنی له شکری نیزامی ثازه ربایجان بو قولی [سه قز] له کوردستان و ناردنی له شکری غه بری نیزامی کوردستان بو «ثازه ربایجان» ئه گهر پیویست بوو.

۳ـدانانی «ژهندرال عـدزیمی» شازهربایجانی بـهسدروکـی گشتیی له قـوّلُهکـانی «ســهقز» و «سـهردهشت» له کوردستان و، له «هو لاسو هموشار» له ثازهربایجان.

۱۰ دانانی «مهلا مستهفای به رزانی» به سه روّکی گشتیی کوردی و ثاز «ری له ناوچهی «سه قر».
 ۵۰ ناوچهی «ههوشار» له ثازه ربایجان له ژیر چاویری «محهمه حسمین سمیفی قازی» دا

۱- ۱ قازی محهمه دی سه رؤکی گشتیی هه ره به رزیت له سه ر هیزه کانی ثاره ربایجان ـ
 کوردستان، به لأم له ژیر ره نگ رشتنی ژه نه رال عه زیمی دا.

۷ هپیشموه ری، سهر وکی ههره بهرز بینت بنو هیزه شمپرکه ره کانی کنوردی ـ ثنازهری له «ثازه ربایجان».

۸ هیزی کوردی هدر یارمه تیه کی تری ویست، دانازه ربایجان دهستی بو در یو بکات.).

به مجوّره ثمم په پمانه ش به سترا و ئه مجا ثیتر قوّلیان کرد به قوّلی یه کما بـ و بـهگـزا جـوونی حوکمه تی نیزان به همر جوّره که پنیان بکری. له راستیشدا به نده کان جنبه جـی کران و کهوتنه کوّری شهره وه. له ولاوه هیزی ئازه ربایجان له قوّلی هزه نگان» و «میانه» ـکـه ثـهم دوو شـوینه نرخیکی زوری هه بوو به رانه ر به ولاّتی ثاره ربایجان ـ لهملاشه وه هیزی کـوردی له قوّلی ـ سه قرّ و بوّکان و بانه سهرده شت ـکهوتنه ئیشکردنه وه.

له بهرثهو. که گرتنی «زهنگان» بو ثیرانییه کان بهرانبهر به ثازهربایجان، کارینگهرییه کی زوری همهوه، هیزی ثیرانی همموو کوششینکی خوّی لمهو قولهوه خستبووه سمرگرتنی ثموی.

كوردى و ئازەرى، ئەمەش بۇ ئەوە كە بەيەك نەگەن. دىسان ھەر لەو قىولى [ھىولاسىق]ەوە [جەبھەى ئېرانى] ھەستى بەسستيەك كردبوو لە خۇيا، ئەگەر ئەم فىكرەى نەكردايە حالى شېر ئەبوو لەوندا.

هدرچه نده حوکومه تی «نیزان» له ۲۶ی تشرینی دووهمی ۱۹۴۱ دا «زهنگان»ی لهدهست تازه ربایجان هه لپرووکاندبوو، به لأم ترسی ههره زوری نهو له قولی «تیکانته په و همه و شاره هوه بوو، که نه گهر لهویدا هیزی کوردی و نازه ری بگه نه و به یه ک، تازه نهو ناتوانتی باشاریان بکا. له نه رئه و ترسه نه و بیلانه عه سکه ریهی رنگخست!

...

وا دیاربوو قسه کردنه کانی «قهوام» و «سادچیکوف» له موسکو جیگهی خوی به ته واوی گرتبوه، برزیه روسه کنان له شکری خویان له «قازه ربایجان» کشاند بو وه وه، برنیجگه له وه که له شکریشیان کشاند بو وه وه، برنیجگه له وه که له شکریشیان کشاند بو وه وه، تمنی [یشه وه ری] آشیان کرد بو و، که به جوز رنکی هیمنی له گه ل نیرانا ببرو و ته وی ادیار بود ها تبوو له گه ل خوو و ده از ی هانون او این هانی ۲۱ می تشرینی یه که مه ی به ستبوو؛ که روسه کنان زانیان ایشه وه ره یا به ده سیاوی قازی و اهم و جوته کوری شهره وه و به ربه ره کنانی حوکومه تی شیران نه و جاری دو وه مسه رله تو نیر تر وه لأمیان بو نارده وه که نابئ به به به به کنان به نابئ به دارد» کانی دوسه کان شهر هه لگری.

که نهم به لاغه بیسترا، هیزی کوردی دهمی خوی گهیاند به قیادهی گشتیی بز نهوه بزانی ج باسه؟!. ـ قیادهی موشتهره که ـ وه لامی دایهوه: ۵ که نهم شه پی تیمه و حوکومه تی تیرانه شهبیته هوی شهریکی نری گشتی عالمی، لهبهر نهوه پنویسته که نیتر جه نگ نه کری!.....

دیاره نوه رگرتنی نهم خهبه ره دهماری حوکومه تی قازی و کورده کانی خاو کرده و و لهگه ل نه وه شاکه و تنه ده ریای سهر سورمانه وه! نه کزی پهیمانه کهی نهمان و نازه ربایجان؟ له کزی نهم خه به ره!

 شورشي سابلاخ

شەركردنەي ئەمان نەبېتە ھۆي ھەلگىرسانى شەربكى ترى سىيەم لەعالەما!.٥.

لهپاش ئهم کویوونهوه و بیریاره، فـهرمان دەرکسرا کـه هـهر هـیزیکی کـوردی لهدەوروبـهری «سـهقز» و «سـهردهشت» و ئهو ناوەدا همیه، هـمموو بکشیننهوه و رینگه بۆ هیزی حوکومـهتی ئیران چۆل بکهن بۇ ئەوە بچنه ئەو شوینانەرە.

ثه کردهوه به ته بیمهت ثهوه ی پیشان داکه هیزی کوردی تهرکی همموو شنینکی کردووه و مهیدانی به ههموو مهصنایهک بز حوکومه تی ثیران بهرهالاً کسرد، کمه چسی شه کما بیکا!. فمازی و دهوروبهرهکهی قازی وه کو تهم فیکره چووبووه دلیانهوه؛ شهوهش چلووبووه میشکیانهوه کمه گزرانی ثهم پیلانه لهباری پیشووه وه بز ثهم باره، به دهسیاوی روسه کان بووه، بیگرمان که تهمان لهم یله یهدا ثه گذر هاتو به گونی ثهوانیان کرد، ثهوانیش چاویان لهمان ههر ثهبین.

همر له و شموه دا که به لافه کهی لیژنهی مهرکه زی ده رجوو بر و وستانی شه په به به یانیا، واته له رؤژی ۲۱ی کانونی یه کهمی ۹۶۲ ۱۹وه هیزی حوکومه تی ثیران جووه ناوشاری «تمرویزه هوه و تموریزی گرت، لهملاشه وه تموه بوو هیزی کوردی لههموو ولأته کانی کشانه وه و حوکومه تی ثیران به رهبه ره ثاوجه یهی داگیر کرده وه!.

...

«بزکان» هدرچهنده خوی شاریکی بچووکه و ثهو سهردهمه ۲ ههزار کهسیک دانیشتووی همبوره که ویت که انیشتووی همبوره که ویت استفرای استان از ۱۳۰ کیلومه تر له استفرای و ۲۰۱ کیلومه تر له [سه قوای و ۲۰۸ کیلومه تر له [سابلاخ]هوه دروره. به لأم له چاو ثهو ناوچه جهنگیانهی کورده واری ثهو روژه وه تههمیه تیکی زلی همبوره هیزی حوکومه تی تیزان له ۱۲ کی کانونی یه کهمی ۱۹۲۱ همروه ناویه و و گرتیه وه. به چوونه ناوی ایشملانی عورفی آیا دامه زراند. شهمجا له شکری شیران له ویتوه روو به رووی هسابلاخ هروه وه.

سه ره تا فیکره وابور که «ههبدوللای تیلخلی زاده» و «مام صهزیزی قدره نیافای مامش» ـ که
ثهمانه هدر لهسه ره تاوه له گهل حوکرمه تی ثیران بوون ـ حوکرمه تی بیانهینی جلو به رگی سه ربازی
بکا به به رپیاوه کانیانا و سه ره تا ثهوانه بچنه ناوشاری سابلاخه ره!. ثهمه ش بز ثه وه که له چوونی
ثهمانه بو ناوشار ثه گهر هاتو ته هلی شاره که دهستیان کرده وه ـ چونکه ثهمانه ناپیاوه تی ثه ده نه نه
ناوشارا ـ یه که م بو شه ره با کوژراو هه ر له به ینی کورده کنان خویانا بینتا. واته ده سته ی
[تیلخانی زاده] یه هه رکورده و ، ده سته ی [سابلاخ] بشه هم رکورده ... دروه م بو شهوه پاشان
حوکرمه تی تیران فرو بکا به شه پیوردا بلنی له پاش نه ره که شه ر و مستینرابوو ، حوکرمه ته چووه
عسابلاخ ههره ، کورده کان هاتن سه ربازه ثیرانیه کانیان کوشت!.

له به رئه مانه «قازی محهمه ده له گهل «ژهنه رال هو مایونی» سه رزکی عه سکه ری شه و ناوه قسمی کرد و هو مایونی په شیمان کرده وه له و باوه ره که له پیشا کورده کان به جلی سه ربازیه و ه

۲۰۱ . شۇرشى سايلان

بنبريته ناوشار.

نهمجا له روزی ۱۵ کانونی یه کهمی ۱۹۲۱دا نهیروی قرآنی «بنوکان» لهولاوه و، همی «میاندواو» لهملاوه پیکهوه گهیشتن و چوونه ناوشاری سابلاخهوه و «سابلاخ»گیرا. به پیچهوانهی ههموو دوژمنایهتیبهک [قازی محهمهد] و خهآکی شار پیشوازیان له لهشکری تازه سهرکهوتوو کرد.

له شکری سه رکه و تو و له شکری ثیران که چوو نه سابلاخه وه، وه نه بی بیاوه تبیه کی بیاوانه چوو بنته ناوشاره وه به چوو نه که بیاوانه چوو بنته ناوشاره وه به چوو نه که یا ناوشاره وه به چوو نه که یان ده به تو ند و تیژیی و خه آلک گرتنه وه . مه حکه مه ی عور فی دیان دانا، قازی محه مه د . یان گرت، که و تنه ناوه و له اوانه ی که سنه ر به قازی به وو نه همو و یان گرتن له و سه رده مانه دا فی سه دری قازی ایک و و ختی خزی نائیب به و له پارله مانی ثیران له داران به رو » بنی به کری قسه بکا. له و نش به بکاری قسه بکا. له و نش ایه رو و به سابلاخ به .

«قازی» و سدر به قازی هممور گیران و خزانه بهندیخانهوه، بهلأم لهبهرئهوه لهو رؤژانهدا [مهلامسته قای بهرزانی] له رنی هات و جزی تارانا بوو، ٹیشی ئهو هیشتا لهگهل حوکومهتی تارانا دوایی نههاتبوو، ئهومنده به توندی لهگهل ثهمانه ثهبزووتنهوه، که ثیشی مهلا، لهگهل ثیرانا یهک لایی بووه، ثهمجا لهگهل دهستهی قازی ده به تهواوی تیههلجوون!.

به آنی ثیشی مه لا، یه ک لایی بیووهوه، به لأم له ملاوه هه شایره کورده کانی تری سنووره کانی ثیران ـ عیراقی و تورکیا هه ر له مه یدانا بوون، له به رثه وانه گزیا واثه درایه به ر چاو که له گه ل قازی و دهسته ی قازی دا زور به هیمنی و له سه ر خیریی له گه آیان ثه بروونه وه، به تاییه تی مه حکه مه ثه وه نده میهره بانه له گه آیان، مه گه ر هه ر باوک ثه وه نده میهره بان بی. هیچ پسرسیار و شستیان لئ ناکه ن، له به ندیخانه که دا هه ر وه کو له مالی خویانا بن وانه!. وه کو گول به خیو ثه کرین!.

لهم ماوه یه دا حوکومه تی «ثیران» به پروپاگانده که و ته ناو سه رؤک عه شایه ره کانی ثهو ناوه بز نه وه له عاستی «قازی» هه لیانبگیزیته وه!. بینجگه له مه ش بانگی کردن بـ فر [تباران] و له رؤژی ۳۰ یکانونی دووه می ۱۹۵۷ داگزیا له بانگهیشتنه که دا «شاهه نشاه شیان زیاره ت کرد و شاهه نشا خه لاتی یه که یه که ی کردن و هه موو بوون به «شادوست»، ثبیتر کوردی چـی و قازی چـی و سابلاخی چی!!.

که حوکومهت به مجرّره ره وشتانه ورده ورده هه ندی له کورده کانی له [قازی محهمهد] هه لُگیْرِ ایه وه، نه مجاهینای خستیه ژیر موحاکه مه وه، موحاکه مه ـش به ناو موحاکه مه بوو، به لُکو بؤ چاو به ستن بوو، نه گینه نه بوایه «قازی» ههر بکرژرایه.

له ثاخرا له موحاکهمه یه کی گزیا دوور و دریژا، هیچیان لهسهر قازی نه دوزیهوه تهنها دووشت نهبرخ؛ یه کهم: ثالای حوکومه تی ثیرانی گزیروه، سووره کهی خستوته سمهرهوه و سمهوزه کـهی شورشی سابلاغ

هیناوهته خوارهوه و له باتی هشیر و رؤژه،گولهگهنمی لی داوه و کردوویه بههی هجمهوریهتی کوردستان»!.

دووهم: لهو تهمسیلانه دا که له دهوری حوکومه تی نهوا نه کران، ههموو جار تابلزیه کیان نه هینا نهمه یان له سهر نه نووسی: هیمری نه و که سهی که نایه آنی نازادی کور د سه ربگری!... حوکومه تی نیران نهمه ی به تانیت نه زانی یؤ خوی، وای نهوت که نهمه گزیا له گهل نه ویانه!.

گوناحی «سهدری قازی»ش نهوهبوو که ثیشی لهگهل «قازی محمهد» دا کردووه، ههرچهند وتی وهختی خوی من [نائیب] بووم له [تاران] و له ههموو وهختیکما ههر خهریکی نهوه بووم که ثیش وکاری به پنی حوکومهتی تیران و حوکومهتی «قازی» بکهونته باریکی هیمنی، نهم قسانه به گونی مهحکهمه ناشنا نهبوون!

گوناحی اسه یفی قازی،ش ثهوه بووکه جلی ژهنهرالی له بهر کردووه!. ثهمیش ههرچهند وتی [قسهوامسولسهانتهنه] مسنی بهناوی قسهرمانداری مسابلاخهوه داناوه، شهویش کمالکیکی لهممه ومرنهگرت.

له ۲۰ کانونی دووهمی ۱۹۴۷دا حوکمی خنکاندنی هدرسیکیان له مهحکهه دهرچوو!.

له و زژانه دا هیشتا کاروباری به رزانیه کان به ته واوی نه برابو و وه، عهشایه ره کانی تر هیشتا

به تحواوی نه خرابوونه دواوه، حوکومه تی نیران لهبه تهمانه نهیشه و بست به ته واوی ده ستی بداتی،

به نکو بوی نه ته کرا چی خوی ته یه وی ته وه کا!. ثه وه ی کرد به بیانو و گویا نه وه که و مه حکه مه یه جه و ریان نواند بینت، پیوسته هه ندینکی تر له تارانه وه بین بو شهوه جاو بخشیننه وه به محکه مه که دا. ثه مه مه که دار تر تر که نه و ها به نوانه و ته گینا ثه وان نیش هم ر جوز برایه، واته به هه قی یا

به نکو لهم ماوه یه دا نیشیان بو یه ک لایی بینته وه ته گینا ثه وان نیش هم ر جوز برایه، واته به هه قی یا

به ناهم قی ثه بوا ثه وانه یان هه ر بخنکاندایه!

ثهمجا لهسهر ثهو نیازه «سهرههنگ نهجاتوللای زهرغامی» له تارانه ره هات و چاوی گیرا به کاروباری مهحکهمه که دا، سهیری کرد تهواوه و هیچ کهم و کرپیه کی تیدا نییه، ساوهی شهوه هاتووه که بخنکینرین!. ثهویش فهرمانی به خنکاندنیان ده رکرد و له ۳۱ی مارتی ۱۹٤۷ دا «قازی محمه ده و «سهدری قازی» و «سهیفی قازی» له ریگهی ثازادی کورددا له ناوشاری [سابلاخ] خنگینران!.

به لُن سهعات سنی پاش نیوه شهوی، ۲۱ مارتی ۱۹۴۷ سه عاتیکی ترسینه ر بوو له ناوشاری سابلانخا. همر له و سهعات سنی پاش نیوه شهوی، ۲۱ مارتی ۱۹۴۷ سه بالناخا. همر له و سهوینه بهرزه کان پرکرابوون له مه تره لؤز و چه کی تاگرین، دهبابه و تؤپ ثهو ناوه ی همه و و اگیر کردبوو. نهمانه همه و و گیر کردبوو، شهرو بری شهوه که خمانه همه و افزاری محمه د] داوای حه قی خوی کردبوو، سه ریاری شهوه که حمد که شهان نهدانه به نه که که نبیه به ته وی به جه ور، به تی زوانم، به ته

۲۰۸ شورشی سابلأخ

ناعەدالەتى و خوانەناسى.

«قازی محهمه» چه له وهختی خنکاندنه که یا و چه له وه ختی موحاکه مه کردنه که یا هه مو و جار نه وه ی نه وت: «که خوینی من بز نیوه بیت، به لام «سه در» ی برام بینگوناحه و لیی خوش بن، من بز خوینی خوم ناپاریمه وه به لام بو سه دری برام نه پاریمه وه، نه و بینگوناحه لیی خوش بن، ه دادگای مه حکه مه و حوکومه تی نیران له و قسانه وه کو گویزیان بو بومین نوابو وا.

[قازی محهمهد] له پیش ثهوه ا ببریته بهر سیداره که، دهستنویژیکی شوّرد، که بردیانه بهر [قهناره]که، بههمموو دل فروانییه کهوه دوو رکبات نویژی کرد و گهایک له خوا پارایهوه، مهعنه ویاتیکی به هیزی ههبوو، چووه بهر سیداره که و وتی:

[ثیره ٹیسته قازی محممه _یک ئهکوژن و ٹیمدامی ٹهکهن، بهلام شمصبی کوردی همریهکه قازی محممه _یکن، بروام وایه ثهو قازی محممه _انه زور دلروق ثهبن بمرانبهر بهرکهسانه که بوون به جهلادی شمصی کوردی آ.]. ئهمهی وت و پهته کهی کرده ملی خویه وه.

«محهمه د حسه ین خانی سه یغی قازی، له و کاته دا که بر دیانه به ر (قه ناره)که، وتی:

[شانازی ئه کهم به وه که له رنگهی نیشتمانا رزیشتم، بژی حوکومه تی کوردستان]!. پاش ئهمه ثه ویش په ته که ی خسته ملی خزیه وه.

[سەيفى قازى] پيارنكى كەلەگەت و بەدېمەن بوو، كە سەرخرا بۆ سېدارە كە، پەتى سىخدارە كە بجرا، ئەبوايە ئېتر ئېمدامى نەكرايە، لەگەل ئەوەش ھەر بەدەست خىكانديان!.

پاش ئهمان «سهدری قازی»ش هینرا و ثهویش بهدهستوری ثهوان ملی کرا به پهتهوه. سهدر تا ثهو وهخته ملی کرا به پهته کهوه، همر لهو بروایهدا نهبوو که ثهیکوژن؛ چونکه گوناحی ثهو همر نائبینک بوو له [تاران] و راسینریک بوو لهم ٹاخرهدا لهبهینی حوکومهتی تاران و حوکومهتی [سابلاخ]دا و هیچی تر.

لهپاش خنکاندنی ثهمانه؛ له روّژی کی نیسانی ۱۹۶۷د؛ چهند «قهناره»یه کی تریان لهدهشتی ناوشاری سابلاخا دامهزراند و ثهمانهی خوارهوهشیان خنکاند:

۱ـره ثیس حهمید مازووجی. ۲ـره ثیس ره سوول نه فه ده یی. ۳ـملازم هه بدوللا رهو شه نفیکر. ٤ـملازم محهمه د نازمی.

گوناحی ئەمانەش لەبەر چاوى ئېرانىيەكانەوە ئەوە بوو كە لە قۇلى سىەردەشىتدا پېيويسىتى ويژدانى خۇيان بەرانبەر بە جمھوريەكى كوردسىتان بەجبھىناوە.

تهمانه قوربانييه كاني وسابلاخ. لهناوشاري بؤكان _يش تهمانهي خوارهوه تيمدام كران:

(۱) عهقید عهلی به گی شیرزآدی. (۲) عهقید محهمه ثهسینی کهستهزانی. (۳) ثه حمه دخانی فاروقی ـ خوی و درو برای ـ که ثهمانه له سهروکی عهشره تی فهیزوللابه گی بوون (۱) ثه حمه د خانی که لته گه (۵) مه حمو دخانی تورکمانکهندی له صهروکی صهشره تی فهیزوللابه گی. (۱) محممدخانی باباخان به گ لهسه رؤ کی هه شره تی فه یزوللابه گی به گی. (۷) محممدبه گی شیرزادی له سه رؤ کی عه شره تی فه یزوللا به گی. (۸) ثاخا سدیقی یازی بلاخی له دانیشتووانی سه تز. (۹) صه لی شاخای ته مووته له سه رؤکه کانی گه ورک. (۱۰) روسول شاخای میره دی له سه رؤکه کان هه شره تی گه ورک.

ئەوانەي كەوا بە فەرمانى ھەسكەرى ـ ئىعدام ـكران تا ٥٠ كەسنىك ئەبوون، ئەمانەش ئەوانە بوون كە داواي حەقى خوراوي خۇيانيان كردبوو، تۆلەكەشيان ئەوەبوو كەپنيان درايەوە!.

لهدهوری حوکومه تی قازی ـ دا له [سابلاخ] رؤژنامهی [کوردستان] دهر ثه چوو، که زمانی حالی حوکومه ته که بوو، ههمووکاره سات و قه و ماوی حوکومه تی تیا ثه نووسرا. ههروه هاگزقاری [نیشتمان] و بلاوکراوه ی تریش دهر ثه چوو.

...

بهمجزره پهرده لهسهر حوکومه تی کوردستان و ئازهربایجان دادرایه وه!. مایه وه سهر ئه وه ئایا کاره ساتی ئیمتیازی نهوته که لهولاوه به چی گهیشت؟.

ثهومبوو «قموام» وتی پیویسته به پارلهمانیکی تازه بو ثموه بریار لهسمر ئیمزاکهی من بدا؛ بو دانی نموته که. ثمو بهندانهی لهگهل روسیادا بهست و ثمم دمورانهی گیرا، روس نمیروی خوی کشاندهوه، ثممیش بهناوی ثینتیخاباتی ثازادهوه ولاّته کانی داگیر کردهوه، چونکه روس چاوه پی ئیمتیازی نموت ثه کا، نابر، دوا بخوی:آ.

له پاش ئه وه که نهم، ولأته کانی داگیر کرده وه، له راستیدا پارله مانی تازه درووستکر! و باسی دانی ثیمتیازی نه وت به روسیا که و ته نه و پارله مانه وه. پارله مان پیّی دا به زه ویا و تی سن برپار له سه ردانی نه م ثیمتیازه ناده م!.

دياره نهم كاسميه بن ژير كاسه نهبووا. وانه بينگومان شهبي له ژيرهوه لهم رووهوه اقهوام، قسمي له گهل ثهم يارلهمانه داكردين!!

قه وام له رواله تا دهستی کرد به هاوارکردن له گهل پارله مانا وتی: هو هختی خزی من ثیمزام داوه به روسیا، نیسته چزن ثیوه بریاری له سهر ناده ن ۱۹.۵ پارله مان وتی تیمه دان به و ثیمزایه دا نانیین!. و مسیا، نیسته چزن ثیوه بریاری له سهر ناده ن ۱۹.۵ پارله مانی تازه قموام له سه کری دید ناوه وه که پارله مانی تازه با و یی دانیشت!. روسیاش که و ته قسه کردن و تی کو! ثیمتیازه که ۶ قموام و ولامی نوتی: همن بلیم چی ۴ خوتان ثه زانن و هختی خوتی من ثیمزام دانین و و تم شهراه می تیدا همین!. و ایم تازه و می شهراه.

تازه روس ـیش نهیروی خوّی له ولأت بردوته دهرهوه، هیچ بیانوویه کی تر به دهستیهوه نبیه بو هینانهوهی نهیروا. بهقسهی کوردی ثه آنی: هبو ریش جووه سمینلیشی نایه سـهری!. تنه تیمتیازه کهی دهستکهوت و نه حوکومه ته کانی کوردستان و نازهربایجانیشی بو مایهوه!. ۲۱۰ شورشی سابلاً خ

له لاپهروی سیاسی [قهوامولسه لتمانه]ی سه رؤک وه زاره تی ثیرانا ثهم کردهوه یه به گهوره تر شانازییه کی ژیبانی دائه نری و به لکو شایانی گه لی ستایشه که چنزن توانی ثهم پهردانه هه لَیگیزیته وه؟!.

...

سهره نجامی ثهم شورشانه ی کورد لهم روزانه ی دواییدا وایان به سهر هات که چاومان پیکه وت. ثه گهر ئاوریکی تر له باریکی ترا بده پنه وه، ثهم هه موو چهوساندنه وه و ده ربه ده ریانه که لهم ثاخره دا به سهر کورد دا هاتن، دوور نییه تؤبالی هه مووی بخریته ثه ستؤی ثینگلیز و پاشان ثه مه ریکا!

ثینگلیز جهوریکی زوری کرد له کورد؛ لهپاش شهری ۱۹۱۵ ـ ۱۹۱۸ لههموو گوشه به کی کورده واریبه وه، گوشه به کی کورده واریبه وه، نینگلیز به هموو جور ده ستی کورده واریبه وه، ثینگلیز به هموو جور ده ستی تینخستن و به هموو چه شنه قسه یه که هاته مهیدانه وه؛ که باری تینک ثه چوو له گه ل حوکومه ته کانی کورد تینکه لأو بوودا، بای ثه دایه وه لای کورد و قسهی بز هه لفه پشتن، که باری چاک ثه بووه وه قه واینکی تری شه خسته مسهر! که شه که و ته نیا کورده که خویشیه وه، به سیاسه ته و شکه سته مکارانه کهی هه رتاقه کوردیکی ثه خسته سهر نه زمینک!

لەبەر ئەمانە ئەتوانىم بالىم ئىنگلىز زۇر زالىم بوو، زۇر بى بەزەپى بوو، زۇر بى سياسەت بوو، پەنجا سال لەمەو پېشتىر بە چ جۆرە سىياسەتىك لەگەل ئەو ھالەمەدا ئەبزورتەو، ئىستەش بەھەينى سياسەت ئەھاتە نارەو، دنيا گۆرا، سىياسەتى ئەو نەگۆرا!. لە درز بەولار، ھىچ كردەورەكى ترى نەنواند لەگەل كورددا!.

دباشجاوش ده به پایه گهیشتروه کانی له عیراقا به هزی ثهره وه ثهیانوت له دنینلگیز ، جاکتر نییه بز کورد؛ چونکه سهریهستی داوه تن و ثه توانی به ناشکرا بلی من کوردم!.

راسته! همر که س به پنی [نهفسیه تی] خزی قسه نه کا. ئینگلیز بو نه وان باش بوو چونکه پایه دروزنه یه کی بیندا بوون، به لام بو کورد نه گهر باشی نهوه بن که له ماوه ی په نجا سالا کورد ههر ثه وه نده ی پن بهری بلی «من کوردم»، ده خوا نه و باشیه بهری!. لهوماوه ی نه و په نجا ساله دا په نجا قه وم له چالی نزمیه وه گهیشتنه چله پوپه ی به رزی و صه ربه ستی، که چی صه ربه ستی کورد ثه وه بوو که بترانی بلی من کوردم!. دیسان نه ئیم خوا نه و چاکیه بهری!.

به نمی نهمه راسته که دنیای نیمور و دنیای پیشینیش نهسه و قازانجی شمخسی براوه ته وه و نهبر پشته وه و نهبر نه به بی نه بر زنانهی رابور دوو نه و دا نهبروین که کورد ببی به شینک؛ نهم رووه وه با نومه نه کوری به نه کورد ببی به شینک؛ نهم رووه وه با نومه نه کوری نه کود به قوجی قوربانی بو قازانجی خوی ا. وه کو بلینت نه «ثبنجیل» دا بوی نووسرابوو که شهبی نه رزوه ها نوی نیاوراست و خواروودا بو بیشکه و تنی شیشی شه و؛ شهبی قه ومی کورد بکا به

شۇرشى سابلاخ تاكا

گاوگەردوون!.

تهگدر ثهمه له «تینجیل» دا نووسرابی، بینگومان ثهوهش همر نووسراوه که ثهبوایه ئینگلیز بز ثهوه تووشی ثهم روژهی ثبسته نهبی، سیاسه تی پهنجا سالهی تیک بدایه و بیزانیایه که روّژان روّژی له دوایه و رەورەومی دنیا لهگەرانایه و رووه و پیشهوه ثهروا!.

ئەمە ئىنگلىز، ئەمجا ئەمەرىكا:

ثهمهریکا تا شه ری دووههمی گهوره به گوشهگیری له ولاتی خویا بو خوی دانیشتبوو خهریک تا شهری دووههم هاته پیشهوه! له کولانهی خوی دهریه ری و کهوته کوری بازرگانی بود. که شه ری دووههم هاته پیشهوه! له کولانهی خوی ده ریه ی کوری سیاسه تی عالمییهوه، «سینی»یه کی خسته سهر دهستی، ههندی نوقل و نهباتی تیخست و گیرای به عالمها، ههر کهس لهو نوقل و نهباته بخوا؛ ثهبی کهوایه کی ثاوه لدامانی «لیستیهماری» بؤ له به ریکا؛

ورده ورده بهم سینیه وه بینی پیّوه نا، تاگهیشته [ئیران] و [تورکیا]، تاگهیشته عیّراق و پاشان ولاّته عهره به کان، له ئاخر جوّرِا گهیشته ولاّتی کوردستان و له خاکه که یا به همهموو جنور و له همموو لایه که وه که و ته بنج داکوتان. نوقلّ و نه باتی بلاّو ثه کرده وه بهم ولاّتانه دا، وه کو کورد ثه لَیٰ ثهبی «خیّری دایکی شای کردبی ٔ!... ثهمه پهندیکی کوردییه بو ثهم جوّره شتانه ثه وتری ٔ!.

کاره ساته کهی همسه دق، و هزاهدی، له تاران، گهواهی ثه وهمان بن ثه دا که هثه مه ریکا، بن له ناوبر دنی پیاوان و پیشکه و تنی ثیشی خوی، چ جوره په نجه په کی ثیش ثه کا و چ جوره پیاوانیک بن خوی درووست نه کا؟!.

یا فرِوَکه کانی که ولاّتی [قازی محممه د] و کوردستانی نازادی قازی محممه د ـی پئ بؤردمان نُه کرد، نُهم شاهدییه مان بؤ نُه ده ن که تا چ نُه ندازه یه ک [نُه مه ریکا] دلّی به ولاّتی کورده واری نُـه سووتن!. وا دیساره هسه دالمت بسه روه ره ی و دیسموکرات به روه ری [نُـه مه ریکا] که ولاّتی کورده واری ویّنه ی «واشنتن» نُه گیریّته وه!.

ولاتی کورد هدر هی کورده، ولاتی کوردی نیسته خدیری ولاتی کوردی پهنجا سال لهمه و پیشتره؛ ولاتیکی دهولهمهنده، سهرمایهی حوکومهتی پیشه سازه کانی تبایه، بدوه به شوینی تماشای همموو کهسیک، ثهگهر [تهمهریکا] به جوریکی پیاوانه و مهردانه لهوه ختی خویا لهگه لی بهاتایه ته مهیدانه وه، تووشی تهم روزه نه ته بوو، که همر ثهبی بیکوتی و نه یگاتی!... همموو لیستیمماریک ته بی دوایی بینت، همموو قه و میکیش شهبی شازادی بیبینیت. شهوانه ی کهوا سیاسه تیان غهیری نهم دوو قسه به ینگومان نه بی چاوه روانی پووکاند نه وی خویان بکه نا.

[بو دانانی نهم کتیبه سهیری نهم سهرچاوانهی خوارهوهش کراوه:]

شرفخاني بتليسي ١-شر فنامه آيتالله كردستاني ۲-تاریخ مردوخ ناصر آزاديور ٣ - تاريخ اردلان دكتر اسماعيل اردلان ا- اسرار بارزان محمدامين زكى ٥ خلاصه کو د و کو دستان محمدامين زكى 2-مشاهير الكرد صديق الدملوجي ٧- امارة بهدينان سيدعبدالرزاق الحسنى ٨ تاريخ الوزارت العراقية عبدالمنعم الغلامى ٩ الضحايا الثلاثات دكتور بلهج . شيركو ١٠ ـ القضية الكردية معروف جياووگ ١١- بارزان المظلومة مامۆستا رەفىق حىلمى ۱۲ ـ بادداشت عەلائەدىن سەجادى ۱۳-میژووی ئەدەبى كورد ۱۴۔هەلْكەرتىكى دىرى حوسین حوزنی موکریانی و.جي.ايلفنستن. وهرگيري [هەبدولقادر حيشهمت] ۱۵ د مه سه له ي کور ده کان ۱۶-از مهاباد خونین نجفقلي يسيان نجفقلي يسيان ۱۷ ـ مرگ بود و بازگشت هم بود عەبدولرەحمان زەبىحى ۱۸ ـ بادداشتی دهستنووس له بارهی سابلاخهوه ١٩- گۆڤارى گەلارىخ ٢٠ ـ الخرائط و المساحات العراقية ۲۱ ـ ثهو شؤرشانهی که له بارهی عیراقهوه دهرچوون ۲۲۔ روز نامه کور دی ۔ یه کان

وناواخن

٣																																	
۵			,						 ,		 		 		 							ړد	ور	۷,	š	ر.	کو	٢,	کو	4	٠,	زو	من
۶											 		 									,					د	ر.	کو	ي	ĵ٠.	بار	ژ•
٩																																	
۱v.																																	
۱۳.																																	
۲١.									 												 								٠	۰	ىي	,	قه
٣٠.																																	
۴٣.																																	
۴A.																																	
۵۳.																																	
۱۸.	٠.						 		 	٠						٠.		, ,		,		٠.				ċ	ار	رز	ų	u	شر	زر	<u>.</u>
157																																	
۱۷۸					 							 		 					 							÷	'n	Ļ١			شر	,	-

سەرئج:

بهشی دوایی نهم کنیسسه؛ بهناوی [کورد و کوّماری عیْسراق] به گویّسرهی نامهی زماره ۱۵/۱۰۱۸۷ی ۲۰۷۲/۱۱/۱۵ ووزاروتی فهرههنگ و نیرشادی نیسلامی، چاپ نه کراووتهوو.